

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2019/876 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 20. svibnja 2019.

o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu omjera financijske poluge, omjera neto stabilnih izvora financiranja, zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kreditnog rizika druge ugovorne strane, tržišnog rizika, izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama, izloženosti prema subjektima za zajednička ulaganja, velikih izloženosti, zahtjeva za izvješćivanje i objavu, i Uredbe (EU) br. 648/2012

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Nakon financijske krize do koje je došlo u razdoblju 2007. – 2008. Unija je provela opsežnu reformu regulatornog okvira za financijske usluge radi jačanja otpornosti svojih financijskih institucija. Ta se reforma u velikoj mjeri temeljila na međunarodnim standardima koje je Bazelski odbor za nadzor banaka (BCBS) dogovorio 2010., poznatim kao okvir Basel III. Među brojnim mjerama paket reformi uključivao je donošenje Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ i Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾, čime su pojačani bonitetni zahtjevi za kreditne institucije i investicijska društva (institucije).
- (2) Iako je zbog reforme financijski sustav postao stabilniji i otporniji na brojne vrste mogućih budućih šokova i kriza, njome se nisu riješili svi utvrđeni problemi. Važan razlog za to bio je taj što međunarodna tijela koja donose standarde, kao što su BCBS i Odbor za financijsku stabilnost (FSB), tada još nisu bili završili svoj rad na međunarodno dogovorenim rješenjima za te probleme. Sada kada je rad na važnim dodatnim reformama dovršen, trebalo bi riješiti preostale probleme.

⁽¹⁾ SL C 34, 31.1.2018., str. 5.

⁽²⁾ SL C 209, 30.6.2017., str. 36.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 14. svibnja 2019..

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

⁽⁵⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

- (3) Komisija je u Komunikaciji od 24. studenoga 2015. naslovljenoj „Ususret dovršetku bankarske unije” prepoznala potrebu za daljnjim smanjenjem rizika te se obvezala predstaviti zakonodavni prijedlog koji bi se temeljio na međunarodno dogovorenim standardima. I u Zaključcima Vijeća od 17. lipnja 2016. i Rezoluciji Europskog parlamenta od 10. ožujka 2016. o bankovnoj uniji – godišnjem izvješću za 2015. ⁽⁶⁾ prepoznata je potreba za poduzimanjem daljnjih konkretnih zakonodavnih mjera u odnosu na smanjenje rizika u financijskom sektoru.
- (4) Mjerama za smanjenje rizika trebalo bi se ne samo dodatno ojačati otpornost europskog bankarskog sustava i povjerenje tržišta u taj sustav, nego i stvoriti temelj za daljnji napredak u dovršetku bankovne unije. Te bi mjere trebalo razmotriti i s obzirom na šire izazove koji utječu na gospodarstvo Unije, posebno s obzirom na potrebu za promicanjem rasta i otvaranjem novih radnih mjesta u razdoblju neizvjesnih gospodarskih izgleda. U tom su kontekstu pokrenute različite važne inicijative politika, kao npr. Plan ulaganja za Europu i unija tržišta kapitala, kako bi se ojačalo gospodarstvo Unije. Stoga je važna nesmetana interakcija svih mjera za smanjenje rizika s tim inicijativama politika, kao i s nedavnim širim reformama u financijskom sektoru.
- (5) Odredbe ove Uredbe trebale bi biti istovjetne međunarodno dogovorenim standardima te bi se njima trebalo osigurati da Direktiva 2013/36/EU i Uredba (EU) br. 575/2013 i dalje budu istovjetne okviru Basel III. Ciljano usmjerene prilagodbe kako bi se odrazile posebnosti Unije i šira razmatranja u pogledu politika trebale bi biti ograničenog područja primjene ili trajanja kako se ne bi narušila opća pouzdanost bonitetnog okvira.
- (6) Trebalo bi poboljšati i postojeće mjere za smanjenje rizika, a posebno zahtjeve za izvješćivanje i objavu, kako bi se osiguralo da se mogu primijeniti na proporcionalniji način te da se njima ne stvara pretjerano opterećenje u pogledu usklađenosti, posebno za manje i jednostavnije institucije.
- (7) Kako bi se ciljano pojednostavnili zahtjevi s obzirom na primjenu načela proporcionalnosti, potrebna je precizna definicija malih i jednostavnih institucija. Jedinstvenim apsolutnim pragom, samim po sebi, ne uzimaju se u obzir posebnosti nacionalnih bankarskih tržišta. Stoga je potrebno da države članice imaju mogućnost koristiti se svojim diskrecijskim pravom kako bi taj prag uskladile s nacionalnim okolnostima i prema potrebi ga smanjile. Budući da veličina institucije sama po sebi nije presudna za utvrđivanje njezina profila rizičnosti, također je potrebno primijeniti dodatne kvalitativne kriterije kako bi se osiguralo da se institucija smatra malom i jednostavnom institucijom te da može ostvarivati korist od proporcionalnijih pravila ako institucija ispunjava sve relevantne kriterije.
- (8) Omjerima financijske poluge doprinosi se očuvanju financijske stabilnosti jer djeluju kao potpora za kapitalne zahtjeve koji se temelje na riziku te ograničavaju stvaranje prekomjerne financijske poluge u vrijeme gospodarskog oporavka. BCBS je revidirao međunarodni standard za omjer financijske poluge kako bi se približe odredili određeni aspekti strukture tog omjera. Uredbu (EU) br. 575/2013 trebalo bi uskladiti s revidiranim standardom kako bi se na međunarodnoj razini osigurali jednaki uvjeti za institucije koje imaju poslovni nastan u Uniji, ali posluju izvan Unije, te kako bi se osiguralo da omjer financijske poluge ostane djelotvorna dopuna kapitalnim zahtjevima koji se temelje na riziku. Stoga bi trebalo uvesti zahtjev za omjer financijske poluge kako bi se dopunio postojeći sustav izvješćivanja i objavljivanja u pogledu omjera financijske poluge.
- (9) Kako se ne bi nepotrebno ograničavalo pozajmljivanje institucija trgovačkim društvima i kućanstvima te kako bi se spriječili neopravdani negativni učinci na tržišnu likvidnost, zahtjev za omjer financijske poluge trebalo bi odrediti na razini na kojoj bi djelovao kao pouzdana potpora za rizik prekomjerne financijske poluge i pritom ne bi ometao gospodarski rast.
- (10) Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) (EBA) osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁷⁾ u svojem izvješću o zahtjevu za omjer financijske poluge od 3. kolovoza 2016. zaključilo je da bi omjer financijske poluge osnovnog kapitala kalibriran na 3 % za sve vrste kreditnih institucija predstavljao pouzdanu funkciju potpore. BCBS je zahtjev za omjer financijske poluge od 3 % dogovorio i na međunarodnoj razini. Stoga bi zahtjev za omjer financijske poluge trebao biti kalibriran na 3 %.

⁽⁶⁾ SL C 50, 9.2.2018., str. 80.

⁽⁷⁾ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SLL 331, 15.12.2010., str. 12.).

- (11) Međutim, zahtjevom za omjer financijske poluge od 3 % određene poslovne modele i poslovne linije ograničilo bi se više nego ostale. To bi posebno neproporcionalno utjecalo na javno kreditiranje od strane javnih razvojnih banaka i službeno podupirane izvozne kredite. Omjer financijske poluge stoga bi trebalo prilagoditi za te vrste izloženosti. Stoga bi trebalo utvrditi jasne kriterije koji pomažu u određivanju javne zadaće takvih kreditnih institucija i obuhvatiti aspekte kao što su njihovo osnivanje, vrsta aktivnosti kojima se bave, njihov cilj, aranžmani jamstva javnih tijela i ograničenja u vezi s aktivnostima primanja depozita. Oblik i način osnivanja takvih kreditnih institucija trebali bi, međutim, ostati u okviru diskrecijskog prava središnje države, područne (regionalne) ili lokalne samouprave države članice i mogu se sastojati od uspostave nove kreditne institucije, stjecanja ili preuzimanja, među ostalim koncesijom i u kontekstu sanacijskog postupka, već postojećeg subjekta od strane takvih javnih tijela.
- (12) Omjerom financijske poluge ne bi se smjelo ugroziti ni pružanje usluga središnjeg poravnania klijentima od strane institucija. Stoga bi iz mjere ukupne izloženosti trebalo isključiti inicijalnu nadoknadu za transakcije izvedenicama čije se poravnanje provodi centralno, koje su institucije primile od svojih klijenata i koje prenose središnjim drugim ugovornim stranama.
- (13) U iznimnim slučajevima u kojima je isključenje određenih izloženosti prema središnjim bankama iz omjera financijske poluge opravdano te kako bi se olakšalo provođenje monetarnih politika, nadležna tijela trebala bi imati mogućnost takve izloženosti privremeno isključiti iz mjere ukupne izloženosti. U tu svrhu, nakon savjetovanja s relevantnom središnjom bankom, trebala bi javno izjaviti da postoje takve iznimne okolnosti. Zahtjev za omjer financijske poluge trebalo bi razmjerno tome ponovno kalibrirati kako bi se prebio učinak isključivanja. Takvim bi se ponovnim kalibriranjem trebalo osigurati isključenje rizikâ po financijsku stabilnost koji pogađaju relevantne bankarske sektore te održavanje otpornosti koju omogućuje omjer financijske poluge.
- (14) Na institucije koje su u skladu s Direktivom 2013/36/EU i sa standardima BCBS-a o zaštitnom sloju omjera financijske poluge za globalno sistemski važne banke (GSV banke), objavljenima u prosincu 2017., utvrđene kao globalno sistemski važne institucije (GSV institucije) prikladno je primijeniti zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge. Zaštitni sloj omjera financijske poluge kalibrirao je BCBS s posebnim ciljem ublažavanja usporedivo većih rizika koje GSV banke predstavljaju za financijsku stabilnost i koji bi se u skladu s tim na GSV institucije trebao primjenjivati samo u toj fazi. Potrebno je međutim provesti daljnju analizu kako bi se odredilo bi li bilo primjereno primjenjivati zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge na ostale sistemski važne institucije (OSV institucije), kako su definirane u Direktivi 2013/36/EU, i ako je to slučaj, na koji bi način trebalo prilagoditi kalibraciju posebnim značajkama tih institucija.
- (15) FSB je 9. studenoga 2015. objavio sažeti pregled o ukupnom kapacitetu pokrivanja gubitaka (TLAC – Total Loss-Absorbing Capacity) („standard TLAC“) koji je u studenome 2015. prihvaćen na sastanku na vrhu država skupine G20 u Turskoj. Standardom TLAC zahtijeva se od GSV banaka da imaju dovoljan iznos obveza s velikom sposobnošću pokrivanja gubitaka (tj. obveza prihvatljivih za bail-in) kako bi se osiguralo nesmetano i brzo pokrivanje gubitaka i dokapitalizacija u slučaju sanacije. Standard TLAC trebalo bi provesti u pravu Unije.
- (16) Pri provedbi standarda TLAC u pravu Unije treba uzeti u obzir postojeći minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze specifičan za pojedinu instituciju (MREL) utvrđen u Direktivi 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁽⁸⁾. Budući da standard TLAC i MREL imaju isti cilj, a to je osigurati da institucije imaju dovoljnu sposobnost za pokrivanje gubitaka, ta dva zahtjeva trebala bi biti elementi zajedničkog okvira koji se međusobno dopunjuju. U operativnom smislu, usklađenu minimalnu razinu standarda TLAC trebalo bi uvesti u Uredbu (EU) br. 575/2013 u obliku novog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, dok bi faktor uvećanja specifičan za institucije koji se odnosi na GSV institucije i zahtjev specifičan za institucije koji se odnosi na institucije koje nisu GSV institucije trebalo uvesti ciljanim izmjenama Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća⁽⁹⁾. Odredbe kojima se uvodi standard TLAC u Uredbi (EU) br. 575/2013 trebalo bi tumačiti zajedno s odredbama koje su uvedene u Direktivu 2014/59/EU i Uredbu (EU) br. 806/2014 i s Direktivom 2013/36/EU.

⁽⁸⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

⁽⁹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

- (17) U skladu sa standardom TLAC kojim su obuhvaćene samo GSV banke, minimalni zahtjev za dostatni iznos regulatornog kapitala i obveze s velikom sposobnošću pokrivanja gubitaka uveden u ovoj Uredbi trebalo bi primjenjivati samo na GSV institucije. Međutim, pravila koja se odnose na prihvatljive obveze uvedene u ovoj Uredbi trebala bi se primjenjivati na sve institucije, u skladu s dopunskim prilagodbama i zahtjevima utvrđenima u Direktivi 2014/59/EU.
- (18) U skladu sa standardom TLAC, zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze trebalo bi primjenjivati na sanacijske subjekte koji su ili sami GSV institucije ili su dio grupe za koju je utvrđeno da je GSV institucija. Zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze trebalo bi primjenjivati ili na pojedinačnoj osnovi ili na konsolidiranoj osnovi, ovisno o tome jesu li ti sanacijski subjekti samostalne institucije koje nemaju društva kćeri ili su matična društva.
- (19) Direktivom 2014/59/EU omogućuje se upotreba instrumenata sanacije ne samo za institucije, već i za financijske holdinge i mješovite financijske holdinge. Matični financijski holdinzi i matični mješoviti financijski holdinzi trebali bi stoga imati dostatnu sposobnost pokrivanja gubitaka na isti način kao i matične institucije.
- (20) Kako bi se osigurala djelotvornost zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, ključno je da instrumenti koji se drže radi ispunjavanja tog zahtjeva imaju veliku sposobnost pokrivanja gubitaka. Obveze koje se isključuju od primjene bail-in instrumenta iz Direktive 2014/59/EU nemaju takvu sposobnost, kao ni druge obveze koje bi, iako su u načelu prihvatljive za bail-in, mogle u praksi uzrokovati poteškoće pri njegovoj primjeni. Te obveze stoga ne bi trebalo smatrati prihvatljivima za zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze. S druge strane, instrumenti kapitala, kao i podređene obveze, imaju veliku sposobnost pokrivanja gubitaka. Osim toga, potencijal obveza za pokrivanje gubitaka koje imaju isti rang kao i određene isključene obveze trebalo bi priznati u određenoj mjeri, u skladu sa standardom TLAC.
- (21) Kako bi se izbjeglo dvostruko obračunavanje obveza za potrebe zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, trebalo bi uvesti pravila za odbitak ulaganja u stavke prihvatljivih obveza koje zrcale odgovarajući pristup odbitcima koji je već razvijen u Uredbi (EU) br. 575/2013 za instrumente kapitala. U skladu s tim pristupom, ulaganja u instrumente prihvatljivih obveza trebalo bi najprije odbiti od prihvatljivih obveza a, u mjeri u kojoj nema dovoljno obveza, te instrumente prihvatljivih obveza trebalo bi odbiti od instrumenata dopunskog kapitala.
- (22) Standard TLAC sadržava neke kriterije prihvatljivosti za obveze koji su stroži od postojećih kriterija prihvatljivosti za instrumente kapitala. Kako bi se osigurala dosljednost, kriterije prihvatljivosti za instrumente kapitala trebalo bi uskladiti u pogledu neprihvatljivosti instrumenata koje izdaju subjekti posebne namjene od 1. siječnja 2022.
- (23) Potrebno je osigurati jasan i transparentan postupak odobrenja instrumenata redovnog osnovnog kapitala kojima se može doprinijeti održavanju visoke kvalitete tih instrumenta. U tu svrhu nadležna tijela trebala bi biti odgovorna za odobrenje tih instrumenata prije nego što ih institucije mogu rasporediti kao instrumente redovnog osnovnog kapitala. Nadležna tijela međutim ne bi trebala zahtijevati prethodno odobrenje za instrumente redovnog osnovnog kapitala koji su izdani na temelju pravne dokumentacije koju je nadležno tijelo već odobrilo i koji su uvelike uređeni jednakim odredbama kao i instrumenti kapitala za koje su institucije primile prethodno odobrenje nadležnog tijela da ih se rasporedi kao instrumente redovnog osnovnog kapitala. U tom slučaju umjesto podnošenja zahtjeva za prethodno odobrenje, institucije bi trebale imati mogućnost obavijestiti svoja nadležna tijela o namjeri izdavanja takvih instrumenata. To bi trebale učiniti dovoljno prije nego se instrumenti rasporede kao instrumenti redovnog osnovnog kapitala kako bi se nadležnim tijelima ostavilo dovoljno vremena da, prema potrebi, preispitaju instrumente. S obzirom na ulogu EBA-e u daljnjoj konvergenciji nadzornih praksi i poboljšanju kvalitete instrumenata regulatornog kapitala, nadležna tijela trebala bi se savjetovati s EBA-om prije odobravanja svakog novog oblika instrumenata redovnog osnovnog kapitala.
- (24) Instrumenti kapitala prihvatljivi su kao instrumenti dodatnog osnovnog kapitala ili instrumenti dopunskog kapitala samo u onoj mjeri u kojoj ispunjavaju relevantne kriterije prihvatljivosti. Takvi instrumenti kapitala mogu se sastojati od vlasničkih instrumenata ili obveza, uključujući podređene kredite koji ispunjavaju te kriterije.
- (25) Instrumenti kapitala ili dijelovi instrumenata kapitala trebali bi biti prihvatljivi kao instrumenti regulatornog kapitala samo do iznosa koji je uplaćen. Dok god dijelovi instrumenta nisu plaćeni, ti dijelovi ne bi trebali biti prihvatljivi kao instrumenti regulatornog kapitala.

- (26) Instrumenti regulatornog kapitala i prihvatljive obveze ne bi trebali biti predmet sporazuma o prijebu ili netiranju kojima bi se ugrozila njihova sposobnost pokrivanja gubitaka pri sanaciji. To ne znači da bi ugovorne odredbe kojima se uređuju obveze trebale sadržavati klauzulu u kojoj se izričito navodi da se na instrument ne primjenjuju prava prijeba ili netiranja.
- (27) Zbog razvoja bankarskog sektora u okruženju koje je sve više digitalno softver postaje sve važnija vrsta imovine. Razborito vrednovana imovina u obliku softvera na čiju vrijednost sanacija, insolventnost ili likvidacija institucije nemaju značajan utjecaj ne bi trebala biti predmet odbitka nematerijalne imovine od stavki redovnog osnovnog kapitala. Ta je specifikacija važna jer je softver širok pojam koji obuhvaća više različitih vrsta imovine, od kojih neke ne zadržavaju svoju vrijednost u slučaju propasti kreditne institucije. U tom kontekstu u obzir bi trebalo uzeti razlike u vrednovanju i amortizaciji imovine u obliku softvera te ostvarene prodaje takve imovine. Nadalje, trebalo bi razmotriti međunarodna kretanja i razlike u regulatornom postupku ulaganja u softver, različita bonitetna pravila koja se primjenjuju na institucije i društva za osiguranje te raznolikost financijskog sektora Unije, uključujući neregulirane subjekte kao što su poduzeća koja se bave financijskom tehnologijom.
- (28) Kako bi se izbjegao učinak litice, potrebno je priznati postojeće instrumente u odnosu na određene kriterije prihvatljivosti. U odnosu na obveze koje su izdane prije 27. lipnja 2019. trebalo bi izuzeti od primjene određene kriterije prihvatljivosti za instrumente regulatornog kapitala i prihvatljive obveze. Takvo nastavljanje priznavanja trebalo bi se odnositi na obveze koje se uračunavaju, ako je primjenjivo, u podređeni dio TLAC-a i podređeni dio MREL-a u okviru Direktive 2014/59/EU te na obveze koje se uračunavaju, ako je primjenjivo, u nepodređeni dio TLAC-a i nepodređeni dio MREL-a u okviru Direktive 2014/59/EU. Za instrumente regulatornog kapitala nastavljanje priznavanja trebalo bi prestati 28. lipnja 2025.
- (29) Instrumenti prihvatljivih obveza, uključujući one kojima je preostali rok do dospelja kraći od jedne godine, mogu se otkupiti samo nakon prethodnog odobrenja sanacijskog tijela. Takvo prethodno odobrenje može biti i opće prethodno odobrenje i u tom bi se slučaju otkup trebao provesti u ograničenom roku i za unaprijed utvrđeni iznos obuhvaćen općim prethodnim odobrenjem.
- (30) Od donošenja Uredbe (EU) br. 575/2013 međunarodni standard za bonitetni tretman izloženosti institucija središnjim drugim ugovornim stranama izmijenjen je kako bi se poboljšao tretman izloženosti institucija prema kvalificiranim središnjim drugim ugovornim stranama. Važne revizije tog standarda uključivale su upotrebu jedinstvene metode za određivanje kapitalnog zahtjeva za izloženosti zbog uplata u jamstveni fond, izričitu gornju granicu općih kapitalnih zahtjeva koja se primjenjuje na izloženosti prema kvalificiranim središnjim drugim ugovornim stranama te pristup za određivanje vrijednosti izvedenica koji je osjetljiviji na rizik u izračunu hipotetskih sredstava kvalificiranih središnjih drugih ugovornih strana. Istodobno je tretman izloženosti prema nekvalificiranim središnjim drugim ugovornim stranama ostao nepromijenjen. S obzirom na to da je revidiranim međunarodnim standardima uveden tretman koji je primjereniji za okruženje središnjeg poravnjanja, pravo Unije trebalo bi izmijeniti kako bi se uključili ti standardi.
- (31) Kako bi se osiguralo da institucije na odgovarajući način upravljaju svojim izloženostima u obliku udjela ili dionica u subjektima za zajednička ulaganja (CIU), pravila kojima se uređuje tretman tih izloženosti trebala bi biti osjetljiva na rizik te bi se njima trebala promicati transparentnost u pogledu odnosnih izloženosti CIU-a. BCBS je stoga donio revidirani standard kojim se utvrđuje jasna hijerarhija pristupa za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom za te izloženosti. U toj se hijerarhiji odražava stupanj transparentnosti za odnosne izloženosti. Uredbu (EU) br. 575/2013 trebalo bi uskladiti s tim pravilima dogovorenima na međunarodnoj razini.
- (32) Za instituciju koja pruža zajamčenu minimalnu vrijednost od koje krajnju korist imaju mali ulagatelji za ulaganje u udjel ili dionice u CIU-u, među ostalim kao dio privatnog mirovinskog fonda pod pokroviteljstvom države, ne zahtijeva se nikakvo plaćanje institucije ili društva uključenog u isti opseg bonitetne konsolidacije, osim ako vrijednost klijentovih dionica ili udjela u CIU-u jednom ili više puta tijekom razdoblja određenog u ugovoru padne ispod zajamčenog iznosa. Vjerojatnost da će se ta obveza izvršavati stoga je mala u praksi. Ako je zajamčena minimalna vrijednost institucije ograničena na postotak iznosa koji je klijent izvorno uložio u dionice ili udjele u CIU-u (zajamčena minimalna vrijednost s fiksnim iznosom) ili iznosa koji ovisi o uspješnosti financijskih pokazatelja ili tržišnih indeksa u određenom roku, sva trenutačno pozitivna razlika između

vrijednosti klijentovih dionica ili udjela i aktualne vrijednosti zajamčenog iznosa u određenom trenutku tvori zaštitni sloj i smanjuje rizik od mogućnosti da institucija mora platiti cijeli zajamčeni iznos. Sve navedeno razlog je smanjenog konverzijskog faktora.

- (33) Za izračun vrijednosti izloženosti transakcija izvedenicama u skladu s okvirom za kreditni rizik druge ugovorne strane Uredbom (EU) br. 575/2013 institucijama se trenutačno daje mogućnost odabira između triju različitih standardiziranih pristupa: standardizirane metode (SM), metode tržišne vrijednosti (MtMM) i metode originalne izloženosti (OEM).
- (34) Međutim, tim standardiziranim pristupima ne priznaje se na odgovarajući način karakter smanjenja rizika kolaterala u izloženostima. Njihove su kalibracije zastarjele i u njima se ne odražava visoka razina volatilnosti koja je opažena za vrijeme financijske krize. Njima se ne priznaju ni koristi od netiranja na odgovarajući način. Kako bi se uklonili ti nedostaci, BCBS je odlučio zamijeniti metode SM i MtMM novim standardiziranim pristupom za izračun vrijednosti izloženosti po izvedenicama, takozvanim standardiziranim pristupom za kreditni rizik druge ugovorne strane (SA-CCR). S obzirom na to da je revidiranim međunarodnim standardima uveden novi standardizirani pristup koji bolje odgovara okruženju središnjeg poravnanja, pravo Unije trebalo bi izmijeniti kako bi se uključili ti standardi.
- (35) Metoda SA-CCR osjetljivija je na rizik od metoda SM i MtMM te bi se njome trebali razviti kapitalni zahtjevi u kojima se bolje odražavaju rizici institucija povezani s transakcijama izvedenicama. Istodobno se za neke od institucija koje trenutačno upotrebljavaju metodu MtMM metoda SA-CCR može pokazati kao previše složena i zahtjevna za provedbu. Za institucije koje ispunjavaju unaprijed definirane kriterije prihvatljivosti i za institucije koje su dio grupe koja te kriterije ispunjava na konsolidiranoj osnovi trebalo bi uvesti pojednostavniju inačicu metode SA-CCR („pojednostavnjena metoda SA-CCR”). Budući da će takva pojednostavnjena inačica biti manje osjetljiva na rizik od metode SA-CCR, ona bi trebala biti primjereno kalibrirana kako bi se osiguralo da se u njoj ne podcjenjuje vrijednost izloženosti transakcija izvedenicama.
- (36) Za institucije koje imaju ograničene izloženosti po izvedenicama i koje trenutačno upotrebljavaju metodu MtMM ili OEM, i metoda SA-CCR i pojednostavnjena metoda SA-CCR mogle bi biti previše složene za provedbu. Metodu OEM trebalo bi stoga, kao alternativni pristup, ograničiti na one institucije koje ispunjavaju unaprijed definirane kriterije prihvatljivosti i na institucije koje su dio grupe koja te kriterije ispunjava na konsolidiranoj osnovi, no trebalo bi je revidirati kako bi se ispravili njezini glavni nedostaci.
- (37) Trebalo bi uvesti jasne kriterije kako bi se instituciju usmjerilo pri odabiru dozvoljenih pristupa. Ti bi se kriteriji trebali temeljiti na veličini poslova s izvedenicama u instituciji, koja upućuje na stupanj složenosti koji bi institucija trebala biti sposobna zadovoljiti pri izračunu vrijednosti izloženosti.
- (38) Za vrijeme financijske krize neke institucije s poslovnim nastanom u Uniji imale su znatne gubitke u knjizi trgovanja. Za neke se od njih pokazalo da razina potrebnog kapitala koja se zahtijevala za te gubitke nije bila dovoljna, što je dovelo do toga da su tražile izvanrednu javnu financijsku potporu. Zbog tih opažanja BCBS je uklonio brojne slabe točke u bonitetnom tretmanu pozicija iz knjige trgovanja koje su kapitalni zahtjevi za tržišni rizik.
- (39) U 2009. na međunarodnoj razini dovršen je prvi skup reformi i prenesen u pravo Unije Direktivom 2010/76/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁰⁾. Međutim, reformom iz 2009. nisu se uklonile strukturne slabosti standardâ za kapitalne zahtjeve za tržišni rizik. Zbog nedovoljno jasne granice između knjige trgovanja i knjige pozicija kojima se ne trguje nastale su mogućnosti za regulatornu arbitražu, dok zbog nedostatka osjetljivosti na rizik kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik nije bilo moguće obuhvatiti sve rizike kojima su institucije bile izložene.

⁽¹⁰⁾ Direktiva 2010/76/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o izmjeni direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ u pogledu kapitalnih zahtjeva za knjigu trgovanja i za resekuritizacije te nadzorni pregled politika nagrađivanja (SL L 329, 14.12.2010., str. 3).

- (40) BCBS je pokrenuo temeljito preispitivanje knjige trgovanja (FRTB) kako bi se uklonile strukturne slabosti standardâ za kapitalne zahtjeve za tržišni rizik. Iz tog rada proizišla je objava revidiranog okvira za tržišni rizik u siječnju 2016. U prosincu 2017. Skupina guvernera središnjih banaka i čelnika nadzora postigla je dogovor o odgađanju datuma provedbe revidiranog okvira za tržišni rizik kako bi se institucijama dalo više vremena za izradu potrebne infrastrukture sustavâ, ali i da se BCBS posveti određenim posebnim pitanjima u vezi s okvirom. To uključuje reviziju kalibracija standardiziranog pristupa i pristupa internih modela kako bi se osigurala dosljednost s izvornim očekivanjima BCBS-a. Nakon finalizacije te revizije, a prije provedbe procjene učinka radi procjene učinka iz toga proizišlih revizija okvira FRTB-a na institucije u Uniji, sve institucije koje bi podlijegale okviru FRTB-a u Uniji trebale bi početi izvješćivati o izračunima proizišlima iz revidiranoga standardiziranog pristupa. U tu svrhu kako bi izračuni za zahtjeve za izvješćivanje bili potpuno primjenjivi u skladu s međunarodnim kretanjima, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akta u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Komisija bi taj delegirani akt trebala donijeti do 31. prosinca 2019. Institucije bi trebale početi izvješćivati o tom izračunu najkasnije jednu godinu nakon donošenja toga delegiranog akta. Usto, institucije koje dobiju odobrenje za primjenu revidiranoga pristupa internih modela iz okvira FRTB-a za potrebe izvješćivanja također bi trebale izvješćivati o izračunu u skladu s pristupom internih modela tri godine nakon njegove potpune primjene.
- (41) Uvođenje zahtjeva za izvješćivanje za pristupe FRTB-a trebalo bi se smatrati prvim korakom ka potpunoj provedbi okvira FRTB-a u Uniji. Uzimajući u obzir konačne revizije okvira FRTB-a koje je proveo BCBS, rezultate učinka tih revizija na institucije u Uniji i na pristupe FRTB-a koji su već utvrđeni u ovoj Uredbi za zahtjeve za izvješćivanje, Komisija bi trebala, prema potrebi, do 30. lipnja 2020. Europskom parlamentu i Vijeću podnijeti zakonodavni prijedlog o načinu na koji bi okvir FRTB-a trebalo provesti u Uniji radi utvrđivanja kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike.
- (42) Proporcionalni tretman za tržišni rizik trebalo bi primijeniti i na institucije s ograničenim obujmom poslova iz knjige trgovanja, što bi omogućilo većem broju institucija s malim obujmom poslova iz knjige trgovanja da primjenjuju okvir za kreditni rizik za pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje, kako je određeno u revidiranoj inačici odstupanja za mali obujam poslova iz knjige trgovanja. Načelo proporcionalnosti također bi trebalo uzeti u obzir prilikom Komisijine ponovne procjene kako bi institucije sa srednjim obujmom poslova iz knjige trgovanja trebale računati kapitalne zahtjeve za tržišne rizike. Posebno bi se kalibracija kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik za institucije sa srednjim obujmom poslova iz knjige trgovanja trebala revidirati s obzirom na kretanja na međunarodnoj razini. U međuvremenu bi institucije sa srednjim obujmom poslova iz knjige trgovanja, kao i institucije s malim obujmom poslova iz knjige trgovanja, trebalo izuzeti od zahtjeva za izvješćivanje u okviru FRTB-a.
- (43) Trebalo bi ojačati okvir za velike izloženosti kako bi se poboljšala sposobnost institucija za pokrivanje gubitaka i kako bi se bolje uskladile s međunarodnim standardima. U tu svrhu trebalo bi upotrebljavati kapital veće kvalitete kao kapitalnu osnovu za izračun ograničenja velike izloženosti, a izloženosti prema kreditnim izvedenicama trebalo bi izračunavati u skladu s metodom SA-CCR. Nadalje, ograničenje izloženosti koju GSV institucije mogu imati prema drugim GSV institucijama trebalo bi smanjiti kako bi se smanjili sistemski rizici koji se odnose na međusobne poveznice među velikim institucijama i učinak koji nastanak statusa neispunjavanja obveza druge ugovorne strane GSV institucije može imati na financijsku stabilnost.
- (44) Iako se koeficijentom likvidnosne pokrivenosti (LCR) osigurava da će institucije moći podnijeti veliki stres u kratkoročnom razdoblju, njime se ne osigurava da će te institucije dugoročno imati stabilnu strukturu izvora financiranja. Stoga je jasno da bi trebalo oblikovati detaljan obvezujući zahtjev za stabilne izvore financiranja na razini Unije koji bi trebao biti stalno ispunjen u cilju sprječavanja prekomjerne ročne neusklađenosti dospjeća imovine i obveza te pretjeranog oslanjanja na kratkoročne izvore financiranja velikih klijenata.
- (45) U skladu sa standardima BCBS-a za stabilne izvore financiranja trebalo bi stoga donijeti pravila za definiranje zahtjeva za stabilne izvore financiranja kao omjera iznosa dostupnih stabilnih izvora financiranja institucije i njezina iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja tijekom jednogodišnjeg razdoblja. Taj obvezujući zahtjev trebao bi se nazivati zahtjev za omjer neto stabilnih izvora financiranja („NSFR”). Iznos dostupnih stabilnih izvora financiranja trebalo bi izračunati množenjem obveza i regulatornog kapitala institucije odgovarajućim faktorima kojima se odražava njihov stupanj pouzdanosti tijekom jednogodišnjeg razdoblja NSFR-a. Iznos zahtijevanih

stabilnih izvora financiranja trebalo bi izračunati množenjem imovine i izvanbilančnih izloženosti institucije odgovarajućim faktorima kojima se odražavaju njihova likvidnosna obilježja i preostali rokovi do dospijeca tijekom jednogodišnjeg razdoblja NSFR-a.

- (46) NSFR bi trebalo iskazati kao postotak i utvrditi na najnižoj razini od 100 %, što upućuje na to da institucija ima dovoljno stabilnih izvora financiranja kako bi ispunila svoje potrebe za financiranjem tijekom jednogodišnjeg razdoblja u uobičajenim i stresnim uvjetima. Ako NSFR padne ispod razine od 100 %, institucija bi trebala ispuniti posebne zahtjeve određene u Uredbi (EU) br. 575/2013 za pravodobno ponovno utvrđivanje svojeg NSFR-a na najnižoj razini. Primjena nadzornih mjera u slučajevima neusklađenosti sa zahtjevom za NSFR ne bi trebala biti automatska. Umjesto toga nadležna tijela trebala bi procijeniti razloge za neusklađenost sa zahtjevom za NSFR prije određivanja mogućih nadzornih mjera.
- (47) U skladu s preporukama EBA-e iz njezina izvješća od 15. prosinca 2015. o neto stabilnim izvorima financiranja u skladu s člankom 510. Uredbe (EU) br. 575/2013, pravila za izračun NSFR-a trebala bi biti blisko usklađena sa standardima BCBS-a, uključujući razvoj tih standarda u pogledu tretmana transakcija izvedenicama. Međutim, potreba da se uzmu u obzir neke europske posebnosti kako bi se osiguralo da se zahtjevom za NSFR ne sprječava financiranje europskog realnog gospodarstva opravdava donošenje nekih prilagodbi NSFR-a koji je izradio BCBS radi definiranja europskog zahtjeva za NSFR. Te prilagodbe zbog europskog konteksta preporučuje EBA i odnose se uglavnom na poseban tretman za: prolazne modele općenito, a posebno za izdavanje pokrivenih obveznica; poslove financiranja trgovine; središnju reguliranu štednju; stambene kredite za koje postoji jamstvo; kreditne unije; središnje druge ugovorne strane i središnje depozitorije vrijednosnih papira koji ne provode nikakvu znatnu promjenu dospijeca. U tim predloženim posebnim tretmanima u velikoj se mjeri odražava povlašteni tretman koji ti poslovi imaju u europskom LCR-u u usporedbi s LCR-om koji je izradio BCBS. Budući da se NSFR-om dopunjuje LCR, ta dva omjera trebala bi biti dosljedna u svojoj definiciji i kalibraciji. To posebno vrijedi za faktore zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju na visokokvalitetnu likvidnu imovinu iz LCR-a za izračun NSFR-a koji bi trebao odražavati definicije i korektivne faktore koji se primjenjuju u europskom LCR-u, bez obzira na usklađenost s općim i operativnim zahtjevima utvrđenima za izračun LCR-a koji nisu primjereni tijekom jednogodišnjeg razdoblja za izračun NSFR-a.
- (48) Izvan okvira europskih posebnosti tretman transakcija izvedenicama u NSFR-u koji je izradio BCBS mogao bi imati važan učinak na poslove s izvedenicama institucija i, posljedično, na europska financijska tržišta te na pristup krajnjih korisnika nekim operacijama. Na transakcije izvedenicama i na neke međusobno povezane transakcije, uključujući poslove poravnanja, uvođenje NSFR-a koji je izradio BCBS bez provođenja opsežnih studija kvantitativnog učinka i javnog savjetovanja moglo bi imati neopravdan i neproporcionalan učinak. Dodatni zahtjev u pogledu držanja od 5 % do 20 % stabilnih izvora financiranja za bruto obveze po izvedenicama vrlo se često smatra grubom mjerom kojom se obuhvaćaju dodatni rizici financiranja povezani s mogućim porastom obveza po izvedenicama tijekom jednogodišnjeg razdoblja te se preispituje na razini BCBS-a. Taj bi se zahtjev, koji se uvodi na razini od 5 %, u skladu s diskrecijskim pravom koje je BCBS ostavio različitim jurisdikcijama za smanjenje faktora zahtijevanih stabilnih izvora financiranja za bruto obveze po izvedenicama, tada moglo izmijeniti kako bi se u obzir uzela kretanja na razini BCBS-a i izbjegle moguće neželjene posljedice poput narušavanja dobrog funkcioniranja europskih financijskih tržišta i osiguravanja instrumenata za zaštitu od rizika za institucije i krajnje korisnike, uključujući trgovačka društva, kako bi se osiguralo njihovo financiranje kao cilj unije tržišta kapitala.
- (49) Nesimetričnim tretmanom BCBS-a za kratkoročne izvore financiranja, kao što su repo transakcije (stabilni izvori financiranja ne priznaju se) i za kratkoročno pozajmljivanje, kao što su obratne repo transakcije (zahtijevaju se određeni stabilni izvori financiranja – 10 % ako su kolateralizirani visokokvalitetnom likvidnom imovinom (HQLA) prvog stupnja kako je definirana LCR-om i 15 % za druge transakcije) s financijskim klijentima nastoje se obeshrabriti snažne poveznice kratkoročnim izvorima financiranja među financijskim klijentima jer su takve poveznice izvor međusobne povezanosti i njima se otežava sanacija pojedine institucije bez prijenosa rizika na ostatak financijskog sustava u slučaju njezine propasti. Međutim, kalibracija nesimetričnosti konzervativna je i može utjecati na likvidnost vrijednosnih papira koji se obično upotrebljavaju kao kolateral u kratkoročnim transakcijama, posebno državne obveznice, jer će institucije vjerojatno smanjiti obujam svojih operacija na repo tržištima. Takvim pristupom mogle bi se ugroziti i aktivnosti održavanja tržišta jer repo tržišta olakšavaju upravljanje nužnim zalihama i na taj su način suprotna ciljevima unije tržišta kapitala. Kako bi se omogućilo dovoljno vremena institucijama za prilagodbu toj konzervativnoj kalibraciji, trebalo bi uvesti prijelazno razdoblje tijekom kojeg bi se faktori zahtijevanih stabilnih izvora financiranja privremeno smanjili. Obujam privremenog smanjenja faktora zahtijevanih stabilnih izvora financiranja trebao bi ovisiti o vrstama transakcija i o vrsti kolaterala upotrijebljenog u tim transakcijama.

- (50) Osim privremene ponovne kalibracije faktora zahtijevanih stabilnih izvora financiranja BCBS-a koji se primjenjuje na kratkoročne obratne repo transakcije s financijskim klijentima, koje su osigurane državnim obveznicama, pokazalo se da su potrebne neke druge prilagodbe kako bi se osiguralo da se uvođenjem zahtjeva za NSFR ne ugrožava likvidnost tržišta državnih obveznica. Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja BCBS-a od 5 % koji se primjenjuje na HQLA-u prvog stupnja, uključujući državne obveznice, upućuje na to da bi institucije trebale držati brzo dostupne dugoročne neosigurane izvore financiranja u tom postotku, bez obzira na vrijeme u kojem očekuju da će držati te državne obveznice. To bi mogao biti dodatni poticaj za institucije da radije polažu gotovinu kod središnjih banaka, nego da djeluju kao primarni trgovci i osiguravaju likvidnost na tržištu državnih obveznica. Osim toga, to nije u skladu s LCR-om koji priznaje potpunu likvidnost te vrste imovine čak i u vrijeme ozbiljnog likvidnosnog stresa (korektivni faktor 0 %). Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja za HQLA-u prvog stupnja kako je definiran u europskom LCR-u, isključujući iznimno visokokvalitetne pokriveno obveznice, stoga bi trebalo smanjiti s 5 % na 0 %.
- (51) Nadalje, sav HQLA prvog stupnja kako je definiran u europskom LCR-u, osim iznimno visokokvalitetnih pokrivenih obveznica, primljen kao varijacijski iznos nadoknade u ugovorima o izvedenicama, trebalo bi prebiti s imovinom iz izvedenica, dok se u skladu s NSFR-om koji je razvio BCBS prihvaća samo gotovina, uz poštovanje uvjeta iz okvira financijske poluge za prijeboj imovine iz izvedenica. Takvim širim priznavanjem imovine koja je primljena kao varijacijski iznos nadoknade doprinijet će se likvidnosti tržišta državnih obveznica, izbjeci će se kažnjavanje krajnjih korisnika koji drže velike iznose državnih obveznica, a malo gotovine (npr. mirovinski fondovi) te će se izbjeci dodatno povećanje potražnje za gotovinom na repo tržištima.
- (52) Zahtjev za NSFR trebalo bi primjenjivati na institucije na pojedinačnoj i na konsolidiranoj osnovi, osim ako nadležna tijela izuzmu zahtjev za NSFR iz primjene na pojedinačnoj osnovi. Ako zahtjev za NSFR na pojedinačnoj osnovi nije izuzet od primjene, transakcijama između dviju institucija koje pripadaju istoj grupi ili istom institucionalnom sustavu zaštite trebalo bi, u načelu, dodijeliti iste faktore dostupnih i zahtijevanih stabilnih izvora financiranja kako bi se izbjegao gubitak izvora financiranja na unutarnjem tržištu te kako se ne bi ugrozilo djelotvorno upravljanje likvidnošću u europskim grupama u kojima se likvidnošću upravlja centralno. Takav povlašteni simetrični tretman trebalo bi odobriti samo za transakcije unutar grupe, ako postoje svi nužni zaštitni mehanizmi, na temelju dodatnih kriterija za prekogranične transakcije te samo uz prethodno odobrenje uključenih nadležnih tijela jer se ne može pretpostaviti da će institucije koje imaju poteškoće u ispunjavanju svojih obveza plaćanja uvijek primati financijsku potporu od drugih društava koja pripadaju istoj grupi ili istom institucionalnom sustavu zaštite.
- (53) Malim i jednostavnim institucijama potrebno je omogućiti primjenu pojednostavnjene inačice zahtjeva za NSFR. Pojednostavnjena inačica NSFR-a zbog svoje ograničene detaljnosti zahtijeva prikupljanje ograničenog broja podatkovnih točaka, čime bi se smanjila složenost izračuna za male i jednostavne institucije u skladu s načelom proporcionalnosti, dok bi se kalibracijom, koja bi trebala biti barem jednako konzervativna kao ona za cjeloviti zahtjev za NSFR, osiguralo da te institucije i dalje raspolažu s dovoljnim faktorom stabilnih izvora financiranja. Međutim, nadležna tijela trebala bi imati mogućnost od malih i jednostavnih institucija zahtijevati primjenu cjelovitog zahtjeva za NSFR umjesto njegove pojednostavnjene inačice.
- (54) Pri konsolidaciji društava kćeri u trećim zemljama trebalo bi uzeti u obzir zahtjeve za stabilne izvore financiranja koji se primjenjuju u tim zemljama. U skladu s tim, pravilima o konsolidaciji u Uniji ne bi se smio uvesti povoljniji tretman za dostupne i zahtijevane stabilne izvore financiranja u društvima kćerima iz trećih zemalja od onog koji je na raspolaganju na temelju nacionalnog prava u tim trećim zemljama.
- (55) Od institucija bi trebalo zahtijevati da podnose izvješće svojim nadležnim tijelima u izvještajnoj valuti o obvezujućem detaljnom NSFR-u za sve stavke i zasebno za stavke nominirane u svakoj značajnoj valuti kako bi se osiguralo odgovarajuće praćenje mogućih valutnih neusklađenosti. Zbog zahtjeva za NSFR ne bi trebalo doći ni do kakvih dvostrukih zahtjeva za izvješćivanje za institucije ili do zahtjeva za izvješćivanje koji nisu u skladu s pravilima koja su na snazi te bi institucije trebale imati dovoljno vremena da se pripreme za stupanje na snagu novih zahtjeva za izvješćivanje.
- (56) Budući da je pružanje smislenih i usporedivih informacija tržištu o zajedničkim ključnim podacima o riziku institucija temeljna okosnica pouzdanog bankarskog sustava, nužno je svesti nesimetričnost informacija na najmanju moguću mjeru i olakšati usporedivost profila rizičnosti kreditnih institucija unutar iste nadležnosti i među različitim nadležnostima. BCBS je objavio revidirane standarde za objavljivanje iz stupa 3. u siječnju 2015. kako bi se poboljšale usporedivost, kvaliteta i dosljednost regulatornih objava institucija za tržište. Stoga je primjereno izmijeniti postojeće zahtjeve za objavu kako bi se proveli ti novi međunarodni standardi.

- (57) Sudionici Komisijina poziva na očitovanje o regulatornom okviru EU-a za financijske usluge smatraju trenutačne zahtjeve za objavu neproporcionalnima i opterećujućima za manje institucije. Ne dovodeći u pitanje veće usklađivanje objava s međunarodnim standardima, od malih i jednostavnih institucija trebalo bi zahtijevati da njihove objave budu manje učestale i manje detaljne nego objave većih usporedivih institucija, čime bi se smanjilo administrativno opterećenje kojem podliježu.
- (58) Trebalo bi pojasniti objave u pogledu primitaka. Zahtjevi za objavu u pogledu primitaka kako su utvrđeni u ovoj Uredbi trebali bi biti usklađeni s ciljevima pravila o primicima, naročito da se utvrde i održe politike i prakse u pogledu primitaka koje su u skladu s učinkovitim upravljanjem rizicima za kategorije zaposlenika čije profesionalne aktivnosti imaju značajan učinak na profil rizičnosti institucija. Nadalje, od institucija koje ostvaruju korist od odstupanja od određenih pravila o primicima trebalo bi zahtijevati da objavljuju informacije koje se odnose na takvo odstupanje.
- (59) Mali i srednji poduzetnici (MSP) čine jedan od stupova gospodarstva Unije s obzirom na to da imaju ključnu ulogu u stvaranju gospodarskog rasta i zaposlenosti. Budući da MSP-ovi imaju niži sistemski rizik od većih trgovačkih društava, kapitalni zahtjevi za izloženosti prema MSP-ovima trebali bi biti niži od onih za velika trgovačka društva kako bi se osiguralo da banke na optimalan način financiraju MSP-ove. Trenutačno se na izloženosti prema MSP-ovima u iznosu do 1,5 milijuna EUR primjenjuje smanjenje iznosa izloženosti ponderirane rizikom od 23,81 %. S obzirom na to da prag od 1,5 milijuna EUR za izloženost prema MSP-ovima nije pokazatelj za promjenu rizičnosti MSP-a, smanjenje kapitalnih zahtjeva trebalo bi proširiti na izloženosti prema MSP-ovima od do 2,5 milijuna EUR, a za dio izloženosti prema MSP-ovima koji premašuje 2,5 milijuna EUR trebalo bi primijeniti smanjenje kapitalnih zahtjeva za 15 %.
- (60) Ulaganja u infrastrukturu ključna su za jačanje europske konkurentnosti i poticanje otvaranja novih radnih mjesta. Oporavak i budući rast gospodarstva Unije uvelike ovise o raspoloživosti kapitala za strateška ulaganja od europske važnosti u infrastrukturu, posebno u širokopojasne i energetske mreže te u prometnu infrastrukturu, među ostalim infrastrukturu za elektromobilnost, posebno u industrijskim centrima; obrazovanje, istraživanje i inovacije te obnovljive izvore energije i energetske učinkovitost. U Planu ulaganja za Europu nastoji se promicati dodatno financiranje održivih infrastrukturnih projekata, među ostalim mobilizacijom dodatnih privatnih izvora financiranja. Za više potencijalnih ulagača glavni su razlozi za zabrinutost primijećeni nedostatak održivih projekata i ograničena sposobnost za pravilnu ocjenu rizika, s obzirom na njihovu suštinski složenu prirodu.
- (61) Kako bi se potaknula privatna i javna ulaganja u infrastrukturne projekte, ključno je uspostaviti regulatorno okruženje kojim se mogu promicati visokokvalitetni infrastrukturni projekti i smanjiti rizici za ulagatelje. Posebno bi trebalo smanjiti kapitalne zahtjeve za izloženosti prema infrastrukturnim projektima, pod uvjetom da zadovoljavaju skup kriterija s pomoću kojih je moguće smanjiti njihov profil rizičnosti i poboljšati predvidivost novčanih tokova. Komisija bi trebala preispitati odredbu o visokokvalitetnim infrastrukturnim projektima kako bi se procijenili: njezin učinak na opseg infrastrukturnih ulaganja institucija i kvaliteta ulaganja, uzimajući u obzir ciljeve Unije u pogledu prelaska na gospodarstvo s niskim razinama ugljika, otporno na klimatske promjene te kružno gospodarstvo i njezina primjerenost s bonitetnog stajališta. Komisija bi također trebala razmotriti treba li proširiti područje primjene tih odredaba na ulaganja trgovačkih društava u infrastrukturu.
- (62) Sukladno preporuci EBA-e, europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) (ESMA) koje je osnovano u skladu s Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Europske središnje banke, središnje druge ugovorne strane, zbog njihova drugačijeg poslovnog modela, trebalo bi izuzeti od zahtjeva za omjer financijske poluge s obzirom na to da su one obvezne ishoditi bankovnu licenciju već kako bi im se odobrio pristup prekonoćnim instrumentima središnje banke i kako bi ispunile svoju ulogu kao ključno sredstvo za postizanje važnih političkih i regulatornih ciljeva u financijskom sektoru.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

- (63) Nadalje, izloženosti središnjih depozitorija vrijednosnih papira koji imaju odobrenje za rad kao kreditne institucije i izloženosti kreditnih institucija imenovanih u skladu s člankom 54. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹²⁾, kao što su gotovinska salda koja proizlaze iz omogućavanja gotovinskih računa sudionicima u sustavima za namiru vrijednosnih papira i nositeljima računa vrijednosnih papira te prihvaćanja njihovih depozita, trebalo bi isključiti iz mjere ukupne izloženosti s obzirom na to da se njima ne stvara rizik prekomjerne financijske poluge jer se ta gotovinska salda upotrebljavaju isključivo u svrhu namire transakcije u sustavima za namiru vrijednosnih papira.
- (64) Budući da je smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu iz Direktive 2013/36/EU ciljani kapital u kojem se odražavaju očekivanja u pogledu nadzora, ona ne bi trebala podlijegati obvezama objave niti zabrani objave na zahtjev nadležnih tijela u okviru Uredbe (EU) br. 575/2013 ili te direktive.
- (65) Kako bi se osigurala odgovarajuća definicija pojedinih posebnih tehničkih odredaba iz Uredbe (EU) br. 575/2013 i kako bi se uzele u obzir moguće promjene standarda na međunarodnoj razini, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a trebalo bi delegirati Komisiji: s obzirom na izmjene popis proizvoda ili usluga čija se imovina i obveze mogu smatrati međuovisnima; s obzirom na izmjene popisa multilateralnih razvojnih banaka; s obzirom na izmjene zahtjevâ za izvješćivanje u vezi s tržišnim rizikom; te s obzirom na specificiranje dodatnih likvidnosnih zahtjeva. Posebno je važno da prije donošenja tih akata Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽¹³⁾ Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (66) Tehničkim standardima trebalo bi osigurati dosljedno usklađivanje zahtjevâ utvrđenih u Uredbi (EU) br. 575/2013. EBA-u bi, kao tijelo s visokospecijaliziranim stručnim znanjem, trebalo zadužiti za izradu nacrtâ regulatornih tehničkih standarda koji ne uključuju donošenje političkih odluka, koji bi se dostavili Komisiji. Regulatorne tehničke standarde trebalo bi razviti u područjima bonitetne konsolidacije, regulatornog kapitala, TLAC-a, tretmana izloženosti osiguranih hipotekama na nekretninama, vlasničkih ulaganja u fondove, izračuna gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu s pristupom zasnovanim na internim rejting-sustavima za kreditni rizik, tržišni rizik, velike izloženosti i likvidnost. Komisiju bi trebalo ovlastiti za donošenje tih regulatornih tehničkih standarda putem delegiranih akata na temelju članka 290. UFEU-a i u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Komisija i EBA trebale bi osigurati da te standarde i zahtjeve mogu primijeniti sve odgovarajuće institucije na način koji je razmjern vrsti, opsegu i složenosti tih institucija i poslova koje obavljaju.
- (67) Kako bi se olakšala usporedivost objavljivanja, EBA bi trebala biti zadužena za izradu nacrtâ provedbenih tehničkih standarda kojima bi se utvrdili standardizirani predlošci za objavu koji bi obuhvaćali sve značajne zahtjeve za objavu navedene u Uredbi (EU) br. 575/2013. Pri izradi tih standarda EBA bi trebala uzeti u obzir veličinu i složenost institucija, kao i prirodu i razinu rizika njihovih poslova. EBA bi trebala izvijestiti o načinima poboljšanja proporcionalnosti paketa Unije o nadzornom izvješćivanju u smislu područja primjene, detaljnosti ili učestalosti i barem dati konkretne preporuke o tome kako bi se prosječni troškovi usklađivanja malih institucija mogli smanjiti za, u idealnom slučaju, 20 %, a najmanje 10 % odgovarajućim pojednostavnjenjem zahtjeva. EBA bi trebala biti zadužena za izradu nacrtâ provedbenih tehničkih standarda koji će biti priloženi tom izvješću. Komisiju bi trebalo ovlastiti za donošenje tih provedbenih tehničkih standarda putem provedbenih akata na temelju članka 291. UFEU-a i u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
- (68) Kako bi se institucijama olakšalo usklađivanje s pravilima iz ove Uredbe i Direktive 2013/36/EU kao i s regulatornim tehničkim standardima, provedbenim tehničkim standardima, smjernicama i predlošcima donesenim radi provedbe tih pravila, EBA bi trebala razviti informatički alat u cilju pružanja smjernica institucijama za odgovarajuće odredbe, standarde, smjernice i predloške, s obzirom na njihovu veličinu i poslovni model.

⁽¹²⁾ Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.).

⁽¹³⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

- (69) Uz izvješće o mogućem smanjenju troškova i do 28. lipnja 2020., EBA bi u suradnji sa svim relevantnim nadležnim tijelima, tj. onim tijelima koja su nadležna za bonitetni nadzor, sanaciju i sustave osiguranja depozita, posebno Europskim sustavom središnjih banaka (ESSB), trebala pripremiti izvješće o izvedivosti u odnosu na izradu usklađenog i integriranog sustava za prikupljanje statističkih podataka, sanacijskih podataka i bonitetnih podataka. Uzimajući u obzir prethodni rad ESSB-a na integriranom prikupljanju podataka, tim izvješćem trebala bi se omogućiti analiza troškova i koristi u odnosu na izradu središnje točke za prikupljanje podataka za integrirani sustav izvješćivanja u odnosu na statističke i regulatorne podatke za sve institucije koje se nalaze u Uniji. Takav bi sustav, među ostalim, trebao upotrebljavati usklađene definicije i standarde za podatke koji se prikupljaju te jamčiti pouzdanu i trajnu razmjenu informacija među nadležnim tijelima time osiguravajući strogu povjerljivost prikupljenih podataka, pouzdanu autentifikaciju i upravljanje pravima pristupa sustavu, kao i kibersigurnost. Takvom centralizacijom i usklađivanjem europskih mehanizama izvješćivanja cilj je spriječiti da različita tijela višestruko zahtijevaju slične ili iste podatke i tako znatno smanjiti administrativno i financijsko opterećenje nadležnih tijela i institucija. Prema potrebi i uzimajući u obzir izvješće EBA-e o izvedivosti, Komisija bi Europskom parlamentu i Vijeću trebala podnijeti zakonodavni prijedlog.
- (70) Relevantna nadležna ili imenovana tijela trebala bi težiti izbjegavanju svih oblika podvostručene ili neusklađene upotrebe makrobonitetnih ovlasti iz Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive 2013/36/EU. Relevantna nadležna ili imenovana tijela osobito bi trebala primjereno razmotriti jesu li mjere koje se poduzimaju u skladu s člancima 124., 164. i 458. Uredbe (EU) br. 575/2013 podvostručene ili neusklađene u pogledu drugih postojećih ili budućih mjera u skladu s člankom 133. Direktive 2013/36/EU.
- (71) S obzirom na izmjene tretmana izloženosti prema kvalificiranim središnjim drugim ugovornim stranama, posebno tretmana uplata institucija u jamstvene fondove kvalificiranih središnjih drugih ugovornih strana, navedene u ovoj Uredbi, trebalo bi na odgovarajući način izmijeniti i relevantne odredbe Uredbe (EU) br. 648/2012⁽¹⁴⁾ koje su u nju uvedene na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013 i u kojima se navodi izračun hipotetskog kapitala središnjih drugih ugovornih strana koji institucije potom upotrebljavaju za izračun svojih kapitalnih zahtjeva.
- (72) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno jačanje i preciziranje postojećih pravnih akata Unije kojima se osiguravaju jedinstveni bonitetni zahtjevi koji se primjenjuju na institucije u cijeloj Uniji, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njihova opsega ili učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (73) Kako bi se omogućila uredna prodaja osigurateljskih holdinga koji nisu podložni dodatnom nadzoru, trebalo bi primijeniti izmijenjenu inačicu prijelaznih odredbi u odnosu na odbitak ulaganja u kapital društava za osiguranje s retroaktivnim učinkom od 1. siječnja 2019.
- (74) Uredbu (EU) br. 575/2013 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjena Uredbe (EU) br. 575/2013

Uredba (EU) br. 575/2013 mijenja se kako slijedi:

1. članci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 1.

Područje primjene

Ovom Uredbom utvrđuju se jedinstvena pravila o općim bonitetnim zahtjevima koje institucije, financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi koji podliježu nadzoru u skladu s Direktivom 2013/36/EU ispunjavaju u odnosu na sljedeće stavke:

- (a) kapitalni zahtjevi koji se odnose na potpuno mjerive, jedinstvene i standardizirane elemente kreditnog rizika, tržišnog rizika, operativnog rizika, rizika namire i financijske poluge;

⁽¹⁴⁾ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

- (b) zahtjevi za ograničavanje velikih izloženosti;
- (c) likvidnosni zahtjevi koji se odnose na potpuno mjerive, jedinstvene i standardizirane elemente likvidnosnog rizika;
- (d) zahtjevi za izvješćivanje u vezi s točkama (a), (b) i (c);
- (e) zahtjevi za javnu objavu.

Ovom Uredbom utvrđuju se jedinstvena pravila o zahtjevima za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koje ispunjavaju sanacijski subjekti koji su globalne sistemski važne institucije (GSV institucije) ili su dio GSV institucija i značajno društvo kći GSV institucija izvan EU-a.

Ovom Uredbom ne uređuju se zahtjevi za objavu za nadležna tijela u području bonitetne regulative i nadzora institucija utvrđeni u Direktivi 2013/36/EU.

Članak 2.

Ovlasti nadzora

1. Radi osiguranja usklađenosti s ovom Uredbom nadležna tijela imaju ovlasti i provode postupke utvrđene u Direktivi 2013/36/EU i ovoj Uredbi.
2. Radi osiguranja usklađenosti s ovom Uredbom sanacijska tijela imaju ovlasti i provode postupke utvrđene u Direktivi 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*) i ovoj Uredbi.
3. Nadležna tijela i sanacijska tijela surađuju radi osiguranja usklađenosti sa zahtjevima u vezi s regulatornim kapitalom i prihvatljivim obvezama.
4. Radi osiguranja usklađenosti s njihovim nadležnostima, Jedinствени sanacijski odbor osnovan člankom 42. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (**) i Europska središnja banka u odnosu na pitanja koja su povezana sa zadaćama koje su joj dodijeljene Uredbom Vijeća (EU) br. 1024/2013 (***) jamče redovnu i pouzdanu razmjenu relevantnih informacija.

(*) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

(**) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

(***) Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.)."

2. članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (7) zamjenjuje se sljedećim:

„(7) „subjekt za zajedničko ulaganje” ili „CIU” znači UCITS definiran člankom 1. stavkom 2. Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*) ili alternativni investicijski fond (AIF) definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća (**);

(*) Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

(**) Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.)."

ii. točka (20) zamjenjuje se sljedećim:

„(20) „financijski holding” znači financijska institucija čija su društva kćeri isključivo ili uglavnom institucije ili financijske institucije i koja nije mješoviti financijski holding; društva kćeri financijske institucije uglavnom su institucije ili financijske institucije ako je barem jedno od njih institucija i ako je više od 50 % vlasničkog kapitala financijske institucije, konsolidirane imovine, prihoda, osoblja ili drugog pokazatelja koje nadležno tijelo smatra relevantnim povezano s društvima kćerima koja su institucije ili financijske institucije;”;

iii. točka (26) zamjenjuje se sljedećim:

„(26) „financijska institucija” znači društvo koje nije institucija i nije samo industrijski holding, a čija je osnovna djelatnost stjecanje udjela ili obavljanje jedne ili više djelatnosti navedenih u točkama od 2. do 12. i točki 15. Priloga I. Direktivi 2013/36/EU, uključujući financijski holding, mješoviti financijski holding, instituciju za platni promet kako je definirana u članku 4. točki 4. Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća (*) i društvo za upravljanje imovinom, ali isključujući osigurateljne holdinge i mješovite osigurateljne holdinge definirane člankom 212. stavkom 1. točkama (f) i (g) Direktive 2009/138/EZ;

(*) Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.);

iv. točka (28) zamjenjuje se sljedećim:

„(28) „matična institucija u državi članici” znači institucija u državi članici koja ima instituciju, financijsku instituciju ili društvo za pomoćne usluge kao društvo kćer ili koja ima sudjelujući udio u instituciji, financijskoj instituciji ili društvu za pomoćne usluge te koja sama nije društvo kći neke druge institucije koja je dobila odobrenje za rad u istoj državi članici ili financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je osnovan u istoj državi članici”;

v. umeću se sljedeće točke:

„(29a) „matično investicijsko društvo u državi članici” znači matična institucija u državi članici koja je investicijsko društvo;

(29b) „matično investicijsko društvo unutar EU-a” znači matična institucija iz EU-a koja je investicijsko društvo;

(29c) „matična kreditna institucija u državi članici” znači matična institucija u državi članici koja je kreditna institucija;

(29d) „matična kreditna institucija unutar EU-a” znači matična institucija iz EU-a koja je kreditna institucija;”;

vi. u točki (39) dodaje se sljedeći stavak:

„Dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba koje zbog svoje izravne izloženosti istoj središnjoj drugoj ugovornoj strani za potrebe poravnanja ispunjavaju uvjete iz točke (a) ili točke (b) ne smatraju se grupom povezanih osoba.”;

vii. točka (41) zamjenjuje se sljedećim:

„(41) „konsolidirajuće nadzorno tijelo” znači nadležno tijelo odgovorno za vršenje nadzora na konsolidiranoj osnovi u skladu s člankom 111. Direktive 2013/36/EU;”;

viii. u točki (71) uvodni dio u podtočki (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) za potrebe članka 97. to znači zbroj sljedećih elemenata:”;

- ix. u točki (72) podtočka (a) zamjenjuje se sljedećim:
- „(a) uređeno je tržište ili tržište treće zemlje koje se smatra istovjetnim uređenom tržištu u skladu s postupkom iz članka 25. stavka 4. točke (a) Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*);
- _____
- (*) Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.);”;
- x. točka (86) zamjenjuje se sljedećim:
- „(86) „knjiga trgovanja” znači sve pozicije u financijskim instrumentima i robi koje institucija drži s namjerom trgovanja ili da bi zaštitila pozicije koje drži s namjerom trgovanja u skladu s člankom 104.;”;
- xi. točka (91) zamjenjuje se sljedećim:
- „(91) „izloženost iz trgovanja” znači sadašnja izloženost, uključujući varijacijski iznos nadoknade koja pripada klirinškom članu i koji on tek treba primiti, i svaka potencijalna buduća izloženost klirinškog člana ili klijenta prema središnjoj drugoj ugovornoj strani koja proizlazi iz ugovora i transakcija navedenih u članku 301. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) te inicijalni iznos nadoknade;”;
- xii. točka (96) zamjenjuje se sljedećim:
- „(96) „interna zaštita” znači pozicija koja značajno poništava elemente rizika između pozicije iz knjige trgovanja i jedne ili više pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje ili između dvaju organizacijskih jedinica za trgovanje;”;
- xiii. u točki (127) podtočka (a) zamjenjuje se sljedećim:
- „(a) institucije su obuhvaćene istim institucionalnim sustavom zaštite kako se navodi u članku 113. stavku 7. ili su trajno mrežom povezane sa središnjim tijelom;”;
- xiv. točka (128) zamjenjuje se sljedećim:
- „(128) „stavke raspoložive za raspodjelu” znači iznos dobiti na kraju posljednje financijske godine uvećan za bilo koju prenesenu dobit i rezerve raspoložive u tu svrhu prije raspodjele imateljima instrumenata regulatornog kapitala i umanjen za sve prenesene gubitke, bilo kakvu dobit koja nije raspoloživa za raspodjelu u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom ili internim aktima institucije i bilo kakve iznose koji su raspoređeni u rezerve koje nisu raspoložive za raspodjelu u skladu s nacionalnim pravom ili statutom institucije, u svakom od slučajeva s obzirom na posebne kategorije instrumenata regulatornog kapitala na koje se pravo Unije ili nacionalno pravo ili interni akti institucije odnose; takva dobit, gubici i rezerve utvrđuju se na temelju pojedinačnih financijskih izvještaja institucije, a ne na temelju konsolidiranih financijskih izvještaja;”;
- xv. dodaju se sljedeće točke:
- „(130) „sanacijsko tijelo” znači sanacijsko tijelo definirano člankom 2. stavkom 1. točkom 18. Direktive 2014/59/EU;
- (131) „sanacijski subjekt” znači sanacijski subjekt definiran člankom 2. stavkom 1. točkom 83.a Direktive 2014/59/EU;
- (132) „sanacijska grupa” znači sanacijska grupa definirana člankom 2. stavkom 1. točkom 83.b Direktive 2014/59/EU;
- (133) „globalna sistemski važna institucija” ili „GSV institucija” znači GSV institucija utvrđena u skladu s člankom 131. stavcima 1. i 2. Direktive 2013/36/EU;
- (134) „globalna sistemski važna institucija izvan EU-a” ili „GSV institucija izvan EU-a” znači globalna sistemski važna bankarska grupacija ili banka (GSV banka) koja nije GSV institucija i na popisu je GSV banaka koji objavljuje Odbor za financijsku stabilnost i koji se redovito ažurira;

- (135) „značajno društvo kći” znači društvo kći koje na pojedinačnoj ili konsolidiranoj osnovi ispunjava bilo koji od sljedećih uvjeta:
- (a) društvo kći drži više od 5 % konsolidirane rizikom ponderirane imovine svojeg izvornog matičnog društva;
 - (b) društvo kći ostvaruje više od 5 % ukupnih prihoda iz poslovanja svojeg izvornog matičnog društva;
 - (c) mjera ukupne izloženosti, iz članka 429. stavka 4. ove Uredbe, društva kćeri iznosi više od 5 % konsolidirane mjere ukupne izloženosti njegova izvornog matičnog društva.
- Za potrebe određivanja značajnog društva kćeri, ako se primjenjuje članak 21.b stavak 2. Direktive 2013/36/EU, dva posrednička matična društva u EU-u računaju se kao jedno društvo kći na temelju njihova konsolidiranog položaja;
- (136) „GSV subjekt” znači subjekt koji ima pravnu osobnost i koji je GSV institucija ili je dio GSV institucije ili GSV institucije izvan EU-a;
- (137) „bail-in instrument” znači bail-in instrument definiran člankom 2. stavkom 1. točkom 57. Direktive 2014/59/EU;
- (138) „grupa” znači grupa društava od kojih je najmanje jedno institucija i koja se sastoji od matičnog društva i njegovih društava kćeri ili društava koja su međusobno povezana kako je utvrđeno u članku 22. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*);
- (139) „transakcija financiranja vrijednosnih papira” znači repo transakcija, transakcija pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane ili maržni kredit;
- (140) „inicijalni iznos nadoknade” ili „IM” znači bilo koji kolateral, osim varijacijskog iznosa nadoknade, primljen od subjekta ili dan subjektu radi pokrivanja postojeće ili potencijalne buduće izloženosti transakcije ili portfelja transakcija u razdoblju potrebnom za unovčenje tih transakcija, ili radi ponovne uspostave zaštite njihovih tržišnih rizika, nakon nastanka statusa neispunjavanja obveza druge ugovorne strane u transakciji ili portfelju transakcija;
- (141) „tržišni rizik” znači rizik gubitka koji proizlazi iz promjene tržišnih cijena, uključujući promjene tečajeva stranih valuta ili promjene cijene robe;
- (142) „valutni rizik” znači rizik gubitka koji proizlazi iz promjene tečajeva stranih valuta;
- (143) „robni rizik” znači rizik gubitka koji proizlazi iz promjene cijena robe;
- (144) „organizacijska jedinica za trgovanje” znači jasno određena skupina trgovaca koju je institucija osnovala radi zajedničkog upravljanja portfeljem pozicija u knjizi trgovanja u skladu s jasno određenom i dosljednom poslovnom strategijom i koja posluje u okviru iste strukture za upravljanje rizicima;
- (145) „mala i jednostavna institucija” znači institucija koja ispunjava sve sljedeće uvjete:
- (a) nije velika institucija;
 - (b) ukupna vrijednost njezine imovine na pojedinačnoj osnovi ili, ako je primjenjivo, na konsolidiranoj osnovi u skladu s ovom Uredbom i Direktivom 2013/36/EU, u prosjeku je jednaka pragu od 5 milijardi EUR ili manja u razdoblju od četiri godine koje neposredno prethodi tekućem godišnjem izvještajnom razdoblju; države članice mogu smanjiti taj prag;
 - (c) ne podliježe nikakvim obvezama ili podliježe pojednostavnjenim obvezama u pogledu planiranja oporavka i sanacije u skladu s člankom 4. Direktive 2014/59/EU;
 - (d) njezini poslovi iz knjige trgovanja klasificiraju se kao mali u skladu s člankom 94. stavkom 1.;
 - (e) ukupna vrijednost njezinih pozicija u izvedenicama koje drži s namjerom trgovanja ne premašuje 2 % njezine ukupne bilančne i izvanbilančne imovine, ukupna vrijednost njezinih ukupnih pozicija u izvedenicama ne premašuje 5 %, kako je u oba slučaja izračunano u skladu s člankom 273.a stavkom 3.;

- (f) više od 75 % konsolidirane ukupne imovine institucije i konsolidiranih ukupnih obveza institucije, osim izloženosti unutar grupe u oba slučaja, odnosi se na poslove s drugim ugovornim stranama smještenima u Europskom gospodarskom prostoru;
 - (g) institucija ne primjenjuje interne modele kako bi ispunila bonitetne zahtjeve u skladu s ovom Uredbom, osim za društva kćeri koja primjenjuju interne modele izrađene na razini grupe, pod uvjetom da grupa podliježe zahtjevima za objavljivanje utvrđenima u članku 433.a ili članku 433.c na konsolidiranoj osnovi;
 - (h) institucija se nije usprotivila tomu da je nadležno tijelo klasificira kao malu i jednostavnu instituciju;
 - (i) nadležno tijelo nije odlučilo da se institucija na temelju analize veličine, povezanosti, složenosti i profila rizičnosti ne može smatrati malom i jednostavnom institucijom;
- (146) „velika institucija” znači institucija koja ispunjava bilo koji od sljedećih uvjeta:
- (a) ona je GSV institucija;
 - (b) smatra se ostalom sistemski važnom institucijom (OSV institucija) u skladu s člankom 131. stavcima 1. i 3. Direktive 2013/36/EU;
 - (c) prema ukupnoj vrijednosti imovine, jedna je od triju najvećih institucija u državi članici u kojoj ima poslovni nastan;
 - (d) ukupna vrijednost njezine imovine na pojedinačnoj osnovi ili, ako je primjenjivo, na temelju konsolidiranog položaja u skladu s ovom Uredbom i Direktivom 2013/36/EU iznosi 30 milijardi EUR ili više;
- (147) „veliko društvo kći” znači društvo kći koje se smatra velikom institucijom;
- (148) „institucija koja nije uvrštena na burzi” znači institucija koja ne izdaje vrijednosne papire koji su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu bilo koje države članice, kako je definirano člankom 4. stavkom 1. točkom 21. Direktive 2014/65/EU;
- (149) „financijski izvještaj”, za potrebe dijela osmog, znači financijski izvještaj u smislu članaka 4. i 5. Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (**).

(*) Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).

(**) Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.).

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojim se utvrđuju okolnosti u kojima su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. točke (39).

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

3. članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Institucije ispunjavaju obveze iz dijela drugog, trećeg, četvrtog, sedmog, sedmog A i osmog ove Uredbe i poglavlja 2. Uredbe (EU) 2017/2402 na pojedinačnoj osnovi, uz iznimku točke (d) članka 430. stavka 1. ove Uredbe”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Odstupajući od stavka 1. ovog članka, samo institucije koje se smatraju sanacijskim subjektima te koje su i GSV institucije ili dio GSV institucije i nemaju društva kćeri moraju ispunjavati zahtjev iz članka 92.a na pojedinačnoj osnovi.

Značajna društva kćeri GSV institucije izvan EU-a moraju ispunjavati uvjete iz članka 92.b na pojedinačnoj osnovi ako ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

(a) nisu sanacijski subjekti;

(b) nemaju društva kćeri;

(c) nisu društva kćeri matične institucije iz EU-a.”;

(c) stavci 3., 4 i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Institucija koja je ili matično društvo ili društvo kći te svaka institucija koja je uključena u konsolidaciju u skladu s člankom 18. nije dužna ispunjavati obveze utvrđene u dijelu osmom na pojedinačnoj osnovi.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, institucije iz stavka 1.a ovog članka moraju ispunjavati uvjete iz članka 437.a i članka 447. točke (h) na pojedinačnoj osnovi.

4. Kreditne institucije i investicijska društva koja imaju odobrenje za pružanje investicijskih usluga i aktivnosti navedenih u točkama 3. i 6. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2014/65/EU moraju ispunjavati obveze utvrđene u dijelu šestom i članku 430. stavku 1. točki (d) ove Uredbe na pojedinačnoj osnovi.

Sljedeće institucije nisu dužne ispunjavati uvjete iz članka 413. stavka 1. ni zahtjeve o povezanom likvidnosnom izvješćivanju iz dijela sedmog A ove Uredbe:

(a) institucije kojima je izdano odobrenje i u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 648/2012;

(b) institucije kojima je izdano odobrenje i u skladu s člankom 16. i člankom 54. stavkom 2. točkom (a) Uredbe (EU) br. 909/2014 (*), pod uvjetom da ne vrše nikakve znatne promjene dospijeća; i

(c) institucije koje su imenovane u skladu s člankom 54. stavkom 2. točkom (b) Uredbe (EU) br. 909/2014, pod uvjetom da:

i. su njihove djelatnosti ograničene na pružanje bankarskih usluga, koje su navedene u točkama od (a) do (e) odjeljka C Priloga toj uredbi, središnjim depozitorijima vrijednosnih papira kojima je izdano odobrenje u skladu s člankom 16. te uredbe; i

ii. ne vrše nikakve znatne promjene dospijeća.

Dok Komisija ne pripremi izvješće u skladu s člankom 508. stavkom 3., nadležna tijela mogu izuzeti investicijska društva od ispunjavanja obveza utvrđenih u dijelu šestom i članku 430. stavku 1. točki (d), vodeći računa o vrsti, opsegu i složenosti njihovih poslova.

5. Investicijska društva iz članka 95. stavka 1. i članka 96. stavka 1. ove Uredbe, institucije za koje su nadležna tijela primijenila odstupanje iz članka 7. stavaka 1. ili 3. ove Uredbe i institucije kojima je izdano odobrenje i u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 nisu dužne na pojedinačnoj osnovi ispunjavati obveze utvrđene u dijelu sedmom i povezane zahtjeve u vezi s izvješćivanjem o omjeru financijske poluge utvrđene u dijelu sedmom A ove Uredbe.

(*) Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.).”;

4. članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1., točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) matična institucija na konsolidiranoj osnovi ili institucija kći na potkonsolidiranoj osnovi prati i u svakom trenutku ima pregled nad likvidnosnim pozicijama svih institucija unutar grupe ili podgrupe koje podliježu izuzeću, u svakom trenutku prati i ima pregled nad pozicijama izvora financiranja svih institucija unutar grupe ili podgrupe u slučaju izuzimanja od primjene zahtjeva za omjer neto stabilnih izvora financiranja (NSFR) iz dijela šestog glave IV. i osigurava zadovoljavajuću razinu likvidnosti i stabilnog financiranja u slučaju izuzimanja od primjene zahtjeva za NSFR iz dijela šestog glave IV., za sve te institucije;”;

(b) u stavku 3., točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) raspodjele iznosâ, lokacije i vlasništva nad zahtijevanom likvidnom imovinom koju mora imati jedinstvena likvidnosna podgrupa, u slučaju izuzimanja od primjene zahtjeva za koeficijent likvidnosne pokrivenosti (LCR) kako je naveden u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1., i raspodjele iznosâ i lokacije dostupnih stabilnih izvora financiranja u okviru jedinstvene likvidnosne podgrupe, u slučaju izuzimanja od primjene zahtjeva za NSFR-a iz dijela šestog glave IV.;

(c) određivanja minimalnih iznosa likvidne imovine koju institucije koje su izuzete od primjene zahtjeva za LCR, kako je navedeno u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1., trebaju imati i određivanje minimalnih iznosa dostupnih stabilnih izvora financiranja koji institucije koje su izuzete od primjene zahtjeva za NSFR-a iz dijela šestog glave IV. trebaju imati;”

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„6. Ako u skladu s ovim člankom nadležno tijelo u cijelosti ili djelomično izuzme od primjene dio šesti za pojedinu instituciju, ono tu instituciju može izuzeti i od primjene zahtjeva o povezanom likvidnosnom izvješćivanju iz članka 430. stavka 1. točke (d).”;

5. u članku 10. stavku 1., uvodni dio prvog podstavka zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležna tijela mogu, u skladu s nacionalnim pravom, izuzeti u potpunosti ili djelomično od primjene zahtjeva utvrđenih u dijelovima od drugog do osmog ove Uredbe i poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402 jednu ili više kreditnih institucija koje se nalaze u istoj državi članici te koje su stalno povezane sa središnjim tijelom koje ih nadzire, a koje ima sjedište u istoj državi članici, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:”;

6. članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Matične institucije u državi članici moraju ispunjavati, u opsegu i na način utvrđen u članku 18., obveze utvrđene u drugom, trećem, četvrtom, sedmom dijelu te dijelu sedmom A na osnovi svojeg konsolidiranog položaja, uz iznimku članka 430. stavka 1. točke (d). Matična društva i njihova društva kćeri na koja se primjenjuje ova Uredba uspostavljaju odgovarajuću organizacijsku strukturu i odgovarajuće mehanizme unutarnjih kontrola kako bi osigurali da su podaci potrebni za konsolidaciju obrađeni na odgovarajući način i prosljeđeni. Oni posebno osiguravaju da društva kćeri na koja se ne primjenjuje ova Uredba primjenjuju sustave, procese i mehanizme koji osiguravaju odgovarajuću konsolidaciju.

2. Za potrebe osiguravanja da se zahtjevi iz ove Uredbe primjenjuju na konsolidiranoj osnovi, pojmovi „institucija”, „matična institucija u državi članici”, „matična institucija iz EU-a” i „matično društvo”, ovisno o slučaju, odnose se i na:

(a) financijske holdinge ili mješovite financijske holdinge kojima je izdano odobrenje za rad u skladu s člankom 21.a Direktive 2013/36/EU;

(b) imenovanu instituciju koja je pod kontrolom matičnog financijskog holdinga ili matičnog mješovitog financijskog holdinga ako takvo matično društvo ne podliježe odobrenju u skladu s člankom 21.a stavkom 4. Direktive 2013/36/EU;

(c) financijski holding, mješoviti financijski holding ili instituciju imenovanu u skladu s člankom 21.a stavkom 6. točkom (d) Direktive 2013/36/EU.

Konsolidirani položaj društva iz prvog podstavka točke (b) ovog stavka jest konsolidirani položaj matičnog financijskog holdinga ili matičnog mješovitog financijskog holdinga koji ne podliježe odobrenju u skladu s člankom 21.a stavkom 4. Direktive 2013/36/EU. Konsolidirani položaj društva iz prvog podstavka točke (c) ovog stavka jest konsolidirani položaj njegovog matičnog financijskog holdinga ili matičnog mješovitog financijskog holdinga.”;

(b) stavak 3. briše se;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„3.a Odstupajući od stavka 1. ovog članka, samo matične institucije koje se smatraju sanacijskim subjektima te koje su GSV institucije, dio GSV institucije ili dio GSV institucije izvan EU-a moraju ispunjavati uvjete iz članka 92.a ove Uredbe na konsolidiranoj osnovi, u opsegu i na način utvrđen u članku 18. ove Uredbe.

Samo matična društva iz EU-a koja su značajna društva kćeri GSV institucije izvan EU-a i koja nisu sanacijski subjekti moraju ispunjavati uvjete iz članka 92.b ove Uredbe na konsolidiranoj osnovi, u opsegu i na način utvrđen u članku 18. ove Uredbe. Ako se primjenjuje članak 21.b stavak 2. Direktive 2013/36/EU, svaki od dva posrednička matična društva u EU-u koja su zajednički utvrđena kao značajno društvo kći mora ispunjavati uvjete iz članka 92.b ove Uredbe na temelju njihova konsolidiranog položaja.”;

(d) stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Matične institucije iz EU-a ispunjavaju uvjete iz dijela šestog i članka 430. stavka 1. točke (d) ove Uredbe na osnovi svojeg konsolidiranog položaja ako grupu čini jedna ili više kreditnih institucija ili investicijskih društava koja imaju odobrenje za pružanje investicijskih usluga i aktivnosti navedenih u točkama 3. i 6. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2014/65/EU. Dok Komisija ne pripremi izvješće u skladu s člankom 508. stavkom 2. ove Uredbe, i ako grupu čine samo investicijska društva, nadležna tijela mogu matične institucije iz EU-a izuzeti od ispunjavanja uvjeta iz dijela šestog i članka 430. stavka 1. točke (d) ove Uredbe na konsolidiranoj osnovi, uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost poslova investicijskog društva.

Ako je izuzeće odobreno u skladu s člankom 8. stavcima od 1. do 5., institucije i, ako je primjenjivo, financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi koji su dio likvidnosne podgrupe ispunjavaju uvjete iz dijela šestog i članka 430. stavka 1. točke (d) na konsolidiranoj osnovi ili na potkonsolidiranoj osnovi likvidnosne podgrupe.

5. Ako se primjenjuje članak 10., središnje tijelo koje se u tom članku navodi mora ispunjavati zahtjeve od dijela drugog do dijela osmog ove Uredbe i poglavlja 2. Uredbe (EU) 2017/2402 na osnovi konsolidiranog položaja cjeline koju čini središnje tijelo zajedno s njegovim povezanim institucijama.

6. Osim zahtjeva utvrđenih u stavcima od 1. do 5. i ne dovodeći u pitanje ostale odredbe ove Uredbe i Direktive 2013/36/EU, te ako je to opravdano potrebama nadzora zbog specifičnosti rizika ili strukture kapitala institucije ili ako države članice donesu nacionalne propise kojima se zahtijeva strukturno razdvajanje djelatnosti unutar bankarske grupacije, nadležna tijela mogu zahtijevati da institucija na potkonsolidiranoj osnovi ispunjava obveze utvrđene u dijelovima od drugog do osmog ove Uredbe te u glavi VII. Direktive 2013/36/EU.

Primjenom pristupa iz prvog podstavka ne smije se dovesti u pitanje djelotvorni nadzor na konsolidiranoj osnovi i ne smije se dovesti do nerazmjernih negativnih utjecaja na cijeli financijski sustav ili na njegove dijelove u drugim državama članicama ili u Uniji kao cjelini ni biti zapreka ili stvoriti zapreku funkcioniranju unutarnjeg tržišta.”;

7. članak 12. briše se;

8. umeće se sljedeći članak:

„Članak 12.a

Izračun na konsolidiranoj osnovi za GSV institucije s nekoliko sanacijskih subjekata

Ako se najmanje dva GSV subjekata koji pripadaju istoj GSV instituciji smatraju sanacijskim subjektima, matična institucija iz EU-a te GSV institucije izračunava iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza iz članka 92.a stavka 1. točke (a) ove Uredbe. Izračun se temelji na konsolidiranom položaju matične institucije iz EU-a kao da je ona jedini sanacijski subjekt u okviru GSV institucije.

Ako je iznos izračunan u skladu s prvim stavkom ovog članka manji od zbroja iznosâ regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza iz članka 92.a stavka 1. točke (a) ove Uredbe svih sanacijskih subjekata koji pripadaju toj GSV instituciji, sanacijska tijela postupaju u skladu s člankom 45.d stavkom 3. i člankom 45.h stavkom 2. Direktive 2014/59/EU.

Ako je iznos izračunan u skladu s prvim stavkom ovog članka veći od zbroja iznosâ regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza iz članka 92.a stavka 1. točke (a) ove Uredbe svih sanacijskih subjekata koji pripadaju toj GSV instituciji, sanacijska tijela mogu postupati u skladu s člankom 45.d stavkom 3. i člankom 45.h stavkom 2. Direktive 2014/59/EU.”;

9. članci 13. i 14. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 13.

Primjena zahtjeva za objavu na konsolidiranoj osnovi

1. Matične institucije iz EU-a dužne su ispunjavati uvjete iz dijela osmog na osnovi svojeg konsolidiranog položaja.

Velika društva kćeri matičnih institucija iz EU-a dužna su objavljivati informacije utvrđene u člancima 437., 438., 440., 442., 450., 451., 451.a i 453. na pojedinačnoj osnovi ili, ako je primjenjivo, na potkonsolidiranoj osnovi u skladu s ovom Uredbom i Direktivom 2013/36/EU.

2. Institucije koje se smatraju sanacijskim subjektima i koje su GSV institucije ili koje su dio GSV institucije moraju ispunjavati uvjete iz članka 437.a i članka 447. točke (h) na osnovi konsolidiranog položaja njihove sanacijske grupe.

3. Odredbe iz stavka 1. prvog podstavka ne primjenjuju se na matične institucije iz EU-a, matične financijske holdinge iz EU-a, matične mješovite financijske holdinge iz EU-a i sanacijske subjekte ako su oni uključeni u istovjetne objave koje na konsolidiranoj osnovi objavljuje matično društvo s poslovnim nastanom u trećoj zemlji.

Odredbe iz stavka 1. drugog podstavka primjenjuju se na društva kćeri matičnih društava s poslovnim nastanom u trećoj zemlji ako se smatra da su ta društva kćeri velika društva kćeri.

4. Ako se primjenjuje članak 10., središnje tijelo iz tog članka ispunjava zahtjeve iz dijela osmog na osnovi konsolidiranog položaja središnjeg tijela. Članak 18. stavak 1. primjenjuje se na središnje tijelo, a povezane institucije tretiraju se kao društva kćeri središnjeg tijela.

Članak 14.

Primjena zahtjeva iz članka 5. Uredbe (EU) 2017/2402 na konsolidiranoj osnovi

1. Od matičnih društava i njihovih društava kćeri na koja se primjenjuje ova Uredba zahtijeva se da ispunjavaju obveze utvrđene u članku 5. Uredbe (EU) 2017/2402 na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi kako bi se osiguralo da su njihovi sustavi, procesi i mehanizmi koji se zahtijevaju tim odredbama usklađeni i dobro integrirani i da je moguće pružiti sve podatke i informacije koji su potrebni za nadzor. Posebno trebaju osigurati da društva kćeri na koja se ne primjenjuje ova Uredba provode sustave, procese i mehanizme koji osiguravaju usklađenost s ovim odredbama.

2. Institucije primjenjuju dodatni ponder rizika u skladu s člankom 270.a ove Uredbe pri provedbi članka 92. ove Uredbe na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi ako su zahtjevi utvrđeni u članku 5. Uredbe (EU) 2017/2402 prekršeni na razini subjekta s poslovnim nastanom u trećoj zemlji uključenog u konsolidaciju u skladu s člankom 18. ove Uredbe te ako je kršenje značajno u odnosu na ukupni profil rizičnosti grupe.”;

10. u članku 15. stavku 1., uvodni dio prvog podstavka zamjenjuje se sljedećim:

„1. Konsolidirajuće nadzorno tijelo može na pojedinačnoj osnovi izuzeti od primjene dio treći, povezane zahtjeve za izvješćivanje iz dijela sedmog A ove Uredbe i poglavlje 4. glave VII. Direktive 2013/36/EU, uz iznimku članka 430. stavka 1. točke (d) ove Uredbe, na konsolidiranoj osnovi pod uvjetom da su zadovoljeni sljedeći uvjeti.”;

11. članak 16. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 16.

Odstupanje od primjene zahtjeva u vezi s omjerom financijske poluge na konsolidiranoj osnovi za grupe investicijskih društava

Kada su svi subjekti u grupi investicijskih društava, uključujući matični subjekt, investicijska društva koja su izuzeta od primjene zahtjeva utvrđenih u dijelu sedmom na pojedinačnoj osnovi u skladu s člankom 6. stavkom 5., matično investicijsko društvo može odlučiti da neće primjenjivati zahtjeve utvrđene u dijelu sedmom i povezane zahtjeve u vezi s izvješćivanjem o financijskoj poluzi iz dijela sedmog A na konsolidiranoj osnovi.”;

12. članak 18. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 18.

Metode bonitetne konsolidacije

1. Institucije, financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi koji su obvezni ispunjavati zahtjeve iz odjeljka 1. ovog poglavlja na osnovi svojeg konsolidiranog položaja provode punu konsolidaciju svih institucija i financijskih institucija koje su njihova društva kćeri. Odredbe stavaka od 3. do 6. i stavka 9. ovog članka ne primjenjuju se ako se dio šesti i članak 430. stavak 1. točka (d) primjenjuju na osnovi konsolidiranog položaja institucije, financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga ili na potkonsolidiranoj osnovi likvidnosne podgrupe kako je utvrđeno u člancima 8. i 10.

Za potrebe članka 11. stavka 3.a institucije koje su obvezne ispunjavati zahtjeve iz članka 92.a i 92.b na konsolidiranoj osnovi provode punu konsolidaciju svih institucija i financijskih institucija koje su njihova društva kćeri u odgovarajućim sanacijskim grupama.

2. Društva za pomoćne usluge uključuju se u konsolidaciju u slučajevima i u skladu s metodama utvrđenima u ovom članku.

3. Ako su društva povezana u smislu članka 22. stavka 7. Direktive 2013/34/EU, nadležna tijela određuju način provedbe konsolidacije.

4. Konsolidirajuće nadzorno tijelo zahtijeva proporcionalnu konsolidaciju prema udjelu u kapitalu sudjelujućih udjela u institucijama i financijskim institucijama kojima upravlja društvo uključeno u konsolidaciju zajedno s jednim ili više društava koja nisu uključena u konsolidaciju, ako je odgovornost tih društava ograničena visinom njihova udjela u kapitalu.

5. U slučaju sudjelujućih udjela ili kapitalnih veza koji nisu navedeni u stavcima 1. i 4., nadležna tijela određuju hoće li i na koji način konsolidacija biti provedena. Ona posebno mogu dopustiti ili zahtijevati primjenu metode udjela. Ta metoda, međutim, ne može biti osnova za uključivanje dotičnih društava u nadzor na konsolidiranoj osnovi.

6. Nadležna tijela određuju hoće li i na koji način konsolidacija biti provedena u sljedećim slučajevima:

(a) ako prema mišljenju nadležnih tijela institucija ostvaruje značajan utjecaj na jednu ili više institucija ili financijskih institucija, no nema sudjelujući udio ili druge kapitalne veze u tim institucijama; i

(b) ako su dvije ili više institucija ili financijskih institucija pod jedinstvenom upravom, koja nije uprava određena ugovorom, odredbama društvenog ugovora ili statuta.

Nadležna tijela posebno mogu dopustiti ili zahtijevati primjenu metode navedene u članku 22. stavcima 7., 8. i 9. Direktive 2013/34/EU. Ta metoda, međutim, ne može biti osnova za uključivanje dotičnih društava u nadzor na konsolidiranoj osnovi.

7. Ako institucija ima društvo kći koje nije institucija, financijska institucija ili društvo za pomoćne usluge ili ima sudjelujući udio u takvom društvu, na to društvo kćer ili sudjelujući udio primjenjuje metodu udjela. Ta metoda, međutim, ne može biti osnova za uključivanje dotičnih društava u nadzor na konsolidiranoj osnovi.

Odstupajući od prvog podstavka, nadležna tijela mogu dopustiti instituciji ili od nje zahtijevati primjenu različite metode na takva društva kćeri ili sudjelujuće udjele, uključujući metodu koja se zahtijeva primjenjivim računovodstvenim okvirom, pod sljedećim uvjetima:

- (a) institucija još ne primjenjuje metodu udjela na 28. prosinca 2020.;
- (b) primjena metode udjela bila bi nepotrebno opterećenje ili metoda udjela ne odražava na odgovarajući način rizike koje društvo iz prvog podstavka predstavlja za instituciju i
- (c) primijenjena metoda ne dovodi do pune ili proporcionalne konsolidacije tog društva.

8. Nadležna tijela mogu zahtijevati punu ili proporcionalnu konsolidaciju društva kćeri ili društva u kojem institucija ima sudjelujući udio ako to društvo kći ili društvo nije institucija, financijska institucija ili društvo za pomoćne usluge i ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) društvo nije društvo za osiguranje, društvo za osiguranje iz treće zemlje, društvo za reosiguranje, društvo za reosiguranje iz treće zemlje, osigurateljni holding ili društvo isključeno iz područje primjene Direktive 2009/138/EZ u skladu s člankom 4. te Direktive;
- (b) postoji znatan rizik da će institucija odlučiti pružiti financijsku potporu tom društvu u stresnim uvjetima, u slučaju nepostojanja ugovorne obveze o pružanju takve pomoći ili prekoračenja eventualnih ugovornih obveza o pružanju takve pomoći.

9. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju uvjeti u skladu s kojima se provodi konsolidacija u slučajevima iz stavaka od 3. do 6. i stavka 8.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 31. prosinca 2020.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

13. članak 22. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 22.

Potkonsolidacija subjekata u trećim zemljama

1. Institucije kćeri primjenjuju zahtjeve iz članaka 89., 90. i 91. i dijela trećeg, četvrtog i sedmog te povezane zahtjeve za izvješćivanje iz dijela sedmog A na osnovi svojeg potkonsolidiranog položaja ako te institucije imaju instituciju ili financijsku instituciju kao društvo kćer u trećoj zemlji ili ako imaju sudjelujući udio u takvom društvu.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, institucije kćeri mogu ne primjenjivati zahtjeve iz članaka 89., 90 i 91. i dijela trećeg, četvrtog i sedmog te povezane zahtjeve za izvješćivanje iz dijela sedmog A na osnovi svojeg potkonsolidiranog položaja ako je vrijednost ukupne imovine i izvanbilančnih stavki njihovih društava kćeri i sudjelujućih udjela u trećim zemljama manja od 10 % ukupne vrijednosti imovine i izvanbilančnih stavki institucije kćeri.”;

14. naslov dijela drugog zamjenjuje se sljedećim:

„REGULATORNI KAPITAL I PRIHVATLJIVE OBVEZE”;

15. u članku 26., stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Nadležna tijela procjenjuju ispunjavaju li izdanja instrumenata kapitala kriterije navedene u članku 28. ili, ako je to primjenjivo, u članku 29. Institucije raspoređuju izdanja instrumenata kapitala kao instrumente redovnog osnovnog kapitala tek nakon što dobiju odobrenje nadležnih tijela.

Odstupajući od prvog podstavka, institucije mogu kao instrumente redovnog osnovnog kapitala rasporediti naknadna izdanja oblika instrumenata redovnog osnovnog kapitala za koje su one već dobile odobrenje, ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:

- (a) odredbe kojima se uređuju ta naknadna izdanja uglavnom su jednaka onim odredbama kojima se uređuju ona izdanja za koja su institucije već dobile odobrenje;
- (b) institucije su obavijestile nadležna tijela o tim naknadnim izdanjima dovoljno prije nego što su ti instrumenti raspoređeni kao instrumenti redovnog osnovnog kapitala.

Nadležna tijela savjetuju se s EBA-om prije odobrenja novih oblika instrumenata kapitala koje se raspoređuje kao instrumente redovnog osnovnog kapitala. Nadležna tijela uzimaju u obzir mišljenje EBA-e, a u slučaju da od njega odluče odstupiti, u roku od tri mjeseca od datuma primitka mišljenja EBA-e šalju dopis EBA-i u kojem navode razloge za odstupanje od relevantnog mišljenja. Ovaj se podstavak ne primjenjuje na instrumente kapitala iz članka 31.

Na osnovi informacija od nadležnih tijela, EBA sastavlja, održava i objavljuje popis svih oblika instrumenata kapitala u svakoj državi članici koji ispunjavaju uvjete za instrumente redovnog osnovnog kapitala. U skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010 EBA može prikupljati sve informacije u vezi s instrumentima redovnog osnovnog kapitala koje smatra potrebnima za uspostavu usklađenosti s kriterijima iz članka 28. ili ako je primjenjivo, kriterijima iz članka 29. ove Uredbe te za potrebu održavanja i ažuriranja popisa navedenog u ovom podstavku.

Slijedom postupka preispitivanja iz članka 80. i ako postoje dostatni dokazi da relevantni instrumenti kapitala ne ispunjavaju kriterije iz članka 28., ili da ih više ne ispunjavaju, ili ako je primjenjivo, kriterije iz članka 29., EBA može odlučiti da te instrumente ne doda na popis iz četvrtog podstavka ili da ih ukloni s tog popisa, ovisno o slučaju. EBA u tu svrhu objavljuje priopćenje koje se također odnosi na stajalište relevantnog nadležnog tijela o tom pitanju. Ovaj se podstavak ne primjenjuje na instrumente kapitala iz članka 31.”;

16. članak 28. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) instrumenti su u potpunosti plaćeni, a stjecanje vlasništva nad tim instrumentima ne financira institucija izravno ili neizravno;”;

ii. dodaje se sljedeći podstavak:

„Za potrebe prvog podstavka točke (b) samo onaj dio instrumenta kapitala koji je u potpunosti plaćen prihvatljiv je kao instrument redovnog osnovnog kapitala.”;

(b) u stavku 3., dodaju se sljedeći podstavci:

„Uvjeti iz stavka 1. točke (h) podtočke v. smatraju se ispunjenima neovisno o tome je li društvo kći predmet ugovora o prijenosu dobiti i gubitka sa svojim matičnim društvom, prema kojem je društvo kći obvezno, nakon pripreme svojih godišnjih financijskih izvještaja, prenijeti svoj godišnji rezultat matičnom društvu, ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) matično društvo posjeduje 90 % ili više glasačkih prava i kapitala društva kćeri;

(b) matično društvo i društvo kći nalaze se u istoj državi članici;

(c) sporazum je sklopljen u zakonite svrhe oporezivanja;

(d) društvo kći tijekom pripreme svojih godišnjih financijskih izvještaja ima diskrecijsko pravo smanjiti iznos raspodjela tako da prije bilo kakvog plaćanja svojem matičnom društvu svu svoju dobit ili njezin dio rasporedi u svoje rezerve ili rezerve za opće bankovne rizike;

- (e) matično društvo ugovorom je obvezano društvu kćeri u potpunosti nadoknaditi sve njegove gubitke;
- (f) na sporazum se primjenjuje rok za obavješćivanje u skladu s kojim se ugovor može raskinuti samo na kraju računovodstvene godine, s time da taj raskid proizvodi učinke s početkom sljedeće računovodstvene godine, čime se ne mijenja obveza matičnog društva da društvu kćeri u potpunosti nadoknadi sve gubitke nastale tijekom tekuće računovodstvene godine.

Ako je institucija sklopila ugovor o prijenosu dobiti i gubitka, ona o tome bez odgode obavješćuje nadležno tijelo i šalje mu presliku ugovora. Institucija ujedno bez odgode obavješćuje nadležno tijelo o bilo kakvim izmjenama ugovora o prijenosu dobiti i gubitka te njegovu raskidanju. Institucija ne sklapa više od jednog ugovora o prijenosu dobiti i gubitka.”;

17. u članku 33. stavku 1., točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) dobitke ili gubitke po obvezama iz izvedenica institucije vrednovanim po fer vrijednosti, nastale kao rezultat promjena kreditnog rizika same institucije.”;

18. članak 36. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) nematerijalna imovina, uz iznimku razborito vrednovane imovine u obliku softvera na čiju vrijednost sanacija, insolventnost ili likvidacija institucije nemaju negativan utjecaj.”;

ii. dodaje se sljedeća točka:

„(n) za zajamčenu minimalnu vrijednosti iz članka 132.c stavka 2. bilo koji iznos za koji je sadašnja tržišna vrijednost udjela ili dionica u CIU-u na kojoj se temelji zajamčena minimalna vrijednost manja od sadašnje vrijednosti zajamčene minimalne vrijednosti i za koji institucija još nije priznala smanjenje stavki redovnog osnovnog kapitala.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje primjena odbitaka iz stavka 1. točke (b), među ostalim značajnost negativnih učinaka na vrijednost koji nemaju posljedice u vezi s bonitetnosti.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

19. u članku 37. dodaje se sljedeća točka:

„(c) iznos koji treba odbiti umanjuje se za iznos računovodstvene revalorizacije nematerijalne imovine društava kćeri koja proizlazi iz konsolidacije društava kćeri koja pripadaju osobama koje nisu društva obuhvaćena konsolidacijom u skladu s dijelom prvim glavom II. poglavljem 2.”;

20. u članku 39. stavku 2. u prvom podstavku uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Odgođena porezna imovina koja ne ovisi o budućoj profitabilnosti ograničena je na odgođenu poreznu imovinu koja je nastala prije 23. studenoga 2016. i koja proizlazi iz privremenih razlika, ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti.”;

21. u članku 45. točka (a) podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. datum dospijanja kratke pozicije jednak je datumu dospijanja duge pozicije ili je kasniji od njega ili je preostali rok do dospijanja kratke pozicije najmanje jedna godina.”;

22. članak 49. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ovaj stavak ne primjenjuje se pri izračunu regulatornog kapitala za potrebe zahtjeva utvrđenih u člancima 92. a i 92.b. koji se izračunava u skladu s okvirom odbitka iz članka 72.e stavka 4.“;

(b) stavak 3. mijenja se kako slijedi

i. u točki (a) podtočki iv. zadnja rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Konsolidirana bilanca ili prošireni agregirani izračun dostavljaju se nadležnim tijelima najmanje onoliko često koliko je to navedeno u provedbenim tehničkim standardima iz članka 430. stavka 7.“;

ii. u točki (a) podtočki v. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„(v) institucije obuhvaćene institucionalnim sustavom zaštite zajedno ispunjavaju na konsolidiranoj ili proširenoj agregiranoj osnovi zahtjeve iz članka 92. i izvješćuju o ispunjavanju tih zahtjeva u skladu s člankom 430.“;

23. članak 52. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) instrumente je izravno izdala institucija i plaćeni su u potpunosti“;

(b) uvodna rečenica točke (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) instrumenti nisu u vlasništvu nijedne od sljedećih osoba.“;

(c) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) stjecanje vlasništva nad instrumentima ne financira institucija izravno ili neizravno.“;

(d) točka (h) zamjenjuje se sljedećim:

„(h) ako instrumenti uključuju jednu ili više opcija prijevremenog otkupa, uključujući opcije kupnje, opcije se mogu izvršiti isključivo na osnovi diskrecijskog prava izdavatelja.“;

(e) točka (j) zamjenjuje se sljedećim:

„(j) u odredbama kojima se uređuju instrumenti nije navedeno izričito ili implicitno da bi institucija, ovisno o slučaju, kupila, otkupila ili ponovno kupila instrumente, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije institucije i institucija ne daje takve navode na drugi način.“;

(f) točka (p) zamjenjuje se sljedećim:

„(p) ako izdavatelj ima poslovni nastan u trećoj zemlji i u skladu s člankom 12. Direktive 2014/59/EU određen je kao dio sanacijske grupe čiji sanacijski subjekt ima poslovni nastan u Uniji ili ako izdavatelj ima poslovni nastan u državi članici, propisom ili ugovornim odredbama kojima se uređuju instrumenti zahtijeva se trajan otpis ili konverzija glavnice instrumenata u instrumente redovnog osnovnog kapitala, nakon odluke sanacijskog tijela o izvršenju ovlasti otpisa i konverzije iz članka 59. te direktive;

ako izdavatelj ima poslovni nastan u trećoj zemlji i u skladu s člankom 12. Direktive 2014/59/EU nije određen kao dio sanacijske grupe čiji sanacijski subjekt ima poslovni nastan u Uniji, propisom ili ugovornim odredbama kojima se uređuju instrumenti zahtijeva se trajan otpis ili konverzija glavnice instrumenata u instrumente redovnog osnovnog kapitala, nakon odluke relevantnog tijela iz treće zemlje.“;

(g) dodaju se sljedeće točke:

„(q) ako izdavatelj ima poslovni nastan u trećoj zemlji i u skladu s člankom 12. Direktive 2014/59/EU određen je kao dio sanacijske grupe čiji sanacijski subjekt ima poslovni nastan u Uniji ili ako izdavatelj ima poslovni nastan u državi članici, instrumenti se mogu izdavati samo u skladu s propisima treće zemlje ili na temelju njih samo ako je prema tim propisima izvršenje ovlasti otpisa i konverzije iz članka 59. te direktive djelotvorno i izvršivo na temelju zakonskih odredaba ili pravno izvršivih ugovornih odredaba kojima se priznaje sanacija ili druge mjere otpisa ili konverzije;

(r) instrumenti nisu predmet sporazuma o prijeboju ili netiranju kojima bi se umanjila njihova sposobnost za apsorpiranje gubitaka.”;

(h) dodaje se sljedeći podstavak:

„Za potrebe prvog podstavka točke (a) samo onaj dio instrumenta kapitala koji je u potpunosti plaćen prihvatljiv je kao instrument redovnog osnovnog kapitala.”;

24. u članku 54. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(e) ako je instrumente dodatnog osnovnog kapitala izdalo društvo kći s poslovnim nastanom u trećoj zemlji, okidač iz točke (a) od 5.125 % ili veći izračunava se u skladu s nacionalnim pravom te treće zemlje ili ugovornim odredbama kojima se uređuju instrumenti, pod uvjetom da nadležno tijelo nakon savjetovanja s EBA-om bude uvjeren da su te odredbe barem istovjetne zahtjevima iz ovog članka.”;

25. u članku 59. točka (a) podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. datum dospijea kratke pozicije jednak je datumu dospijea duge pozicije ili je kasniji od njega ili je preostali rok do dospijea kratke pozicije najmanje jedna godina.”;

26. u članku 62. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) instrumenata kapitala, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 63. i u opsegu utvrđenom u članku 64.”;

27. članak 63. mijenja se kako slijedi:

(a) uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Instrumenti kapitala smatraju se instrumentima dopunskog kapitala samo ako zadovoljavaju sljedeće uvjete.”;

(b) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) instrumente je izravno izdala institucija i plaćeni su u potpunosti.”;

(c) u točki (b) uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„(b) instrumenti nisu u vlasništvu nijedne od sljedećih osoba.”;

(d) točke (c) i (d) zamjenjuju se sljedećim:

„(c) stjecanje vlasništva nad instrumentima ne financira institucija izravno ili neizravno;

(d) potraživanja koja se odnose na glavnice instrumenata u skladu s odredbama kojima se uređuju instrumenti podređena su u odnosu na potraživanja koja se odnose na instrumente prihvatljivih obveza.”;

(e) u točki (e) uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„(e) instrumenti nisu osigurani ili nisu pokriveni jamstvom kojim bi se dala prednost naplati potraživanja od strane bilo kojeg od sljedećih.”;

(f) točke od (f) do (n) zamjenjuju se sljedećim:

„(f) instrumenti nisu podložni nikakvim sporazumima kojima bi se dala prednost naplati potraživanja u okviru instrumenata;

- (g) instrumenti imaju izvorni rok dospjeća od najmanje pet godina;
- (h) odredbe kojima se uređuju instrumenti ne uključuju nikakav poticaj instituciji da otkupi ili otplati, prema potrebi, njihovu glavnica prije njihova dospjeća;
- (i) ako instrumenti uključuju jednu ili više opcija prijevremenog otkupa uključujući opcije kupnje, opcije se mogu izvršiti isključivo na osnovi diskrecijskog prava izdavatelja;
- (j) instrumenti se mogu prijevremeno kupiti, otkupiti, otplatiti ili ponovno kupiti samo ako su ispunjeni uvjeti navedeni u članku 77., a najranije pet godina od dana izdavanja, osim ako su ispunjeni uvjeti navedeni u članku 78. stavku 4.;
- (k) u odredbama kojima se uređuju instrumenti nije izričito ili implicitno navedeno da bi institucija, ovisno o slučaju, prijevremeno kupila, otkupila, otplatila ili ponovno kupila instrumente, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije institucije i institucija ne daje takve navode na drugi način;
- (l) odredbe kojima su instrumenti uređeni ne daju imatelju pravo da ubrza buduću planiranu isplatu kamata ili glavnice, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije institucije;
- (m) razina isplate kamata ili dividendi, ovisno o slučaju, po instrumentima ne mijenja se u odnosu na kreditnu sposobnost institucije ili njezina matičnog društva;
- (n) ako izdavatelj ima poslovni nastan u trećoj zemlji i u skladu s člankom 12. Direktive 2014/59/EU određen je kao dio sanacijske grupe čiji sanacijski subjekt ima poslovni nastan u Uniji ili ako izdavatelj ima poslovni nastan u državi članici, propisom ili ugovornim odredbama kojima se uređuju instrumenti zahtijeva se trajan otpis ili konverzija glavnice instrumenata u instrumente redovnog osnovnog kapitala, nakon odluke sanacijskog tijela o izvršenju ovlasti otpisa i konverzije iz članka 59. te direktive;

ako izdavatelj ima poslovni nastan u trećoj zemlji i u skladu s člankom 12. Direktive 2014/59/EU nije određen je kao dio sanacijske grupe čiji sanacijski subjekt ima poslovni nastan u Uniji, propisom ili ugovornim odredbama kojima se uređuju instrumenti zahtijeva se trajan otpis ili konverzija glavnice instrumenata u instrumente redovnog osnovnog kapitala, nakon odluke relevantnog tijela iz treće zemlje.”;

(g) dodaju se sljedeće točke:

- „(o) ako izdavatelj ima poslovni nastan u trećoj zemlji i u skladu s člankom 12. Direktive 2014/59/EU određen je kao dio sanacijske grupe čiji sanacijski subjekt ima poslovni nastan u Uniji ili ako izdavatelj ima poslovni nastan u državi članici, instrumenti se mogu izdavati samo u skladu s propisima treće zemlje ili na temelju njih samo ako je prema tim propisima izvršenje ovlasti otpisa i konverzije iz članka 59. te direktive djelotvorno i izvršivo na temelju zakonskih odredaba ili pravno izvršivih ugovornih odredaba kojima se priznaje sanacija ili druge mjere otpisa ili konverzije;
- (p) instrumenti nisu predmet sporazuma o prijeboju ili netiranju kojima bi se umanjila njihova sposobnost za apsorpiranje gubitaka.”;

(h) dodaje se sljedeći stavak:

„Za potrebe prvog stavka točke (a) samo onaj dio instrumenta kapitala koji je u potpunosti plaćen prihvatljiv je kao instrument redovnog osnovnog kapitala.”;

28. članak 64. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 64.

Amortizacija instrumenata dopunskog kapitala

1. Puni iznos instrumenata dopunskog kapitala čiji je preostali rok do dospjeća dulji od pet godina ispunjava uvjete za stavke dopunskog kapitala.

2. Opseg u kojem instrumenti dopunskog kapitala ispunjavaju uvjete za stavke dopunskog kapitala tijekom posljednjih pet godina do dospijea instrumenata izračunava se tako da se rezultat izveden iz izračuna iz točke (a) pomnoži s iznosom iz točke (b) na sljedeći način:

- (a) knjigovodstvena vrijednost instrumenata na prvi dan posljednjeg petogodišnjeg razdoblja njihova ugovornog dospijea podijeljena brojem dana u tom razdoblju;
- (b) broj preostalih dana ugovornog dospijea instrumenata.”;

29. u članku 66. dodaje se sljedeća točka:

„(e) iznos stavki koje treba odbiti od stavki prihvatljivih obveza u skladu s člankom 72.e koji premašuje stavke prihvatljivih obveza institucije.”;

30. u članku 69. točka (a) podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. datum dospijea kratke pozicije jednak je datumu dospijea duge pozicije ili je kasniji od njega ili je preostali rok do dospijea kratke pozicije najmanje jedna godina.”;

31. iza članka 72. umeće se sljedeće poglavlje:

„*POGLAVLJE 5.a*

Prihvatljive obveze

Odjeljak 1.

Stavke i instrumenti prihvatljivih obveza

Članak 72.a

Stavke prihvatljivih obveza

1. Stavke prihvatljivih obveza sastoje se od sljedećeg, osim ako pripadaju bilo kojoj kategoriji isključenih obveza iz stavka 2. ovog članka., i u mjeri određenoj u članku 72.c:

- (a) instrumenti prihvatljivih obveza ako su ispunjeni uvjeti navedeni u članku 72.b, u opsegu u kojem ne ispunjavaju uvjete za stavke redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala;
- (b) instrumenti dopunskog kapitala čije je preostalo razdoblje do dospijea najmanje jednu godinu, u opsegu u kojem ne ispunjavaju uvjete za stavke dopunskog kapitala u skladu s člankom 64.

2. Sljedeće obveze isključuju se iz stavki prihvatljivih obveza:

- (a) osigurani depoziti;
- (b) depoziti po viđenju i kratkoročni depoziti čiji je izvorni rok dospijea kraći od jedne godine;
- (c) dio prihvatljivih depozita fizičkih osoba i mikropoduzetnika, malih i srednjih poduzetnika koji premašuje razinu pokrića iz članka 6. Direktive 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*);
- (d) depoziti koji bi bili prihvatljivi depoziti fizičkih osoba, mikropoduzetnika, malih i srednjih poduzetnika da ih nisu uplatile podružnice izvan Unije institucija s poslovnim nastanom u Uniji;
- (e) osigurane obveze, uključujući pokriveno obveznice i obveze u obliku financijskih instrumenata, koje se upotrebljavaju za zaštitu od rizika i sastavni su dio skupa za pokriće i koje su u skladu s nacionalnim propisima osigurane na sličan način kao pokriveno obveznice, pod uvjetom da sva osigurana imovina povezana s pokrivenim iznosom pokrivenih obveznica ostane jednaka, odijeljena i s dovoljnim sredstvima i isključujući bilo koji dio osigurane obveze ili obveze za koju je osiguran kolateral koji premašuje vrijednost imovine, zaloga, založnog prava ili kolaterala kojim je osigurana;

- (f) svaka obveza koja nastane na temelju držanja imovine ili novca klijenta, među ostalim i imovine ili novca klijenta koji se drže u ime subjekata za zajednička ulaganja, pod uvjetom da je takav klijent zaštićen primjenjivim propisima o insolventnosti;
- (g) svaka obveza koja nastane na temelju fiducijarnog odnosa sanacijskog subjekta ili bilo kojeg njegova društva kćeri (kao fiducijara) i neke druge osobe (kao korisnika), pod uvjetom da je taj korisnik zaštićen primjenjivim propisima o insolventnosti ili građanskim pravom;
- (h) obveze prema institucijama, isključujući obveze prema subjektima koji su dio iste grupe, čiji je izvorni rok dospjeća kraći od sedam dana;
- (i) obveze čiji preostali rok do dospjeća iznosi manje od sedam dana i koje se duguju:
 - i. sustavima ili upraviteljima sustava uspostavljenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (**);
 - ii. sudionicima sustava uspostavljenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ i koje nastaju na temelju sudjelovanja u takvom sustavu; ili
 - iii. središnjoj drugoj ugovornoj strani treće zemlje priznatoj u skladu s člankom 25. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (j) obveza prema bilo kojoj od sljedećih osoba:
 - i. zaposleniku, koja se odnosi na obračunanu plaću, mirovinske pogodnosti ili druge fiksne primitke, osim varijabilne komponente primitaka koja nije uređena kolektivnim ugovorom i varijabilne komponente primitaka osoba koje preuzimaju značajni rizik, kako je navedeno u članku 92. stavku 2. Direktive 2013/36/EU;
 - ii. komercijalnom ili poslovnom vjerovniku, koja nastaje na temelju prodaje robe ili pružanja usluga instituciji ili matičnom društvu, a koje su ključne za svakodnevno funkcioniranje poslovanja institucije ili matičnog društva, uključujući IT usluge, komunalne usluge te usluge najma, popravaka i održavanja poslovnih prostora;
 - iii. poreznim tijelima i tijelima nadležnim za socijalno osiguranje, pod uvjetom da te obveze prema primjenjivim propisima imaju pravo prvenstva;
 - iv. sustavima osiguranja depozita, ako obveza nastaje na temelju doprinosa koji se plaćaju u skladu s Direktivom 2014/49/EU;
- (k) obveze koje proizlaze iz izvedenica;
- (l) obveze koje proizlaze iz dužničkih instrumenata s ugrađenim izvedenicama.

Za potrebe prvog podstavka točke (l) dužničke instrumente koji sadrže opciju prijevremenog otkupa koja se može izvršiti na osnovi diskrecijskog prava izdavatelja ili imatelja i dužničke instrumente s promjenjivom kamatnom stopom koja se temelji na široko korištenoj referentnoj stopi poput Euribora ili Libora ne smatra se dužničkim instrumentima s ugrađenim izvedenicama samo zbog tih obilježja.

Članak 72.b

Instrumenti prihvatljivih obveza

1. Obveze ispunjavaju uvjete za instrumente prihvatljivih obveza ako ispunjavaju uvjete navedene u ovom članku i samo u opsegu utvrđenom ovim člankom.
2. Obveze ispunjavaju uvjete za instrumente prihvatljivih obveza ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) obveze koje su institucije izravno izdale ili prikupile, ovisno o slučaju, i u potpunosti su podmirene;
 - (b) obveze nisu u vlasništvu nijedne od sljedećih osoba:
 - i. institucija ili subjekt obuhvaćeni istom sanacijskom grupom;
 - ii. društvo u kojem institucija ima izravan ili neizravan sudjelujući udio u obliku vlasništva, izravnog ili putem kontrole, od 20 % ili više glasačkih prava ili kapitala tog društva;
 - (c) stjecanje vlasništva nad obvezama ne financira sanacijski subjekt ni izravno ni neizravno;

- (d) potraživanje u odnosu na glavnice obveza u skladu s odredbama kojima se uređuju instrumenti u cijelosti je podređeno potraživanjima koja nastaju na temelju isključenih obveza iz članka 72.a stavka 2.; smatra se da je taj zahtjev podređenosti ispunjen u bilo kojoj od sljedećih situacija:
- i. u ugovornim odredbama kojima se uređuju obveze navedeno je da je u slučaju redovnog postupka u slučaju insolventnosti kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 47. Direktive 2014/59/EU potraživanje u odnosu na glavnice instrumenata podređeno u odnosu na potraživanja koja nastaju na temelju bilo koje isključene obveze iz članka 72.a stavka 2. ove Uredbe;
 - ii. u primjenjivom pravu navodi se da je u slučaju redovnog postupka u slučaju insolventnosti kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 47. Direktive 2014/59/EU potraživanje u odnosu na glavnice instrumenata podređeno u odnosu na potraživanja koja nastaju na temelju bilo koje isključene obveze iz članka 72.a stavka 2. ove Uredbe;
 - iii. instrumente je izdao sanacijski subjekt koji u svojoj bilanci nema ni jednu isključenu obvezu iz članka 72.a stavka 2. ove Uredbe koja je u jednakom položaju ili ima podređen položaj u odnosu na instrumente prihvatljivih obveza;
- (e) obveze nisu osigurane niti pokrivene jamstvom ili nekim drugim aranžmanom kojima bi se dala prednost naplati potraživanja bilo koje od sljedećih osoba:
- i. institucije ili njezinih društava kćeri;
 - ii. matičnog društva institucije ili njegovih društava kćeri;
 - iii. bilo kojeg društva koje je u uskoj povezanosti sa subjektima iz podtočaka i. i ii.;
- (f) obveze nisu predmet sporazuma o prijebu ili netiranju kojima bi se umanjila njihova sposobnost za apsorpiranje gubitaka u sanaciji;
- (g) odredbe kojima se uređuju obveze ne uključuju poticaj instituciji da, ovisno o slučaju, prijevremeno kupi, otkupi ili ponovno kupi prije dospijea ili otplati njihovu glavicu, osim u slučajevima iz članka 72.c stavka 3.;
- (h) obveze se ne mogu otkupiti na zahtjev imatelja instrumenata prije njihova dospijea, osim u slučajevima iz članka 72.c stavka 2.;
- (i) podložno članku 72.c stavcima 3. i 4. ako obveze uključuju jednu ili više opcija prijevremenog otkupa uključujući opcije kupnje, opcije se mogu izvršiti isključivo na osnovi diskrecijskog prava izdavatelja, osim u slučajevima iz članka 72.c stavka 2.;
- (j) obveze se mogu prijevremeno kupiti, otkupiti, otplatiti ili ponovno kupiti samo ako su ispunjeni uvjeti iz članaka 77. i 78.a;
- (k) u odredbama kojima se uređuju obveze nije izričito ili implicitno navedeno da bi sanacijski subjekt, ovisno o slučaju, prijevremeno kupio, otkupio, otplatio ili ponovno kupio obveze, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije institucije i institucija ne daje takve navode na drugi način;
- (l) odredbama kojima se uređuju obveze ne daje se imatelju pravo da ubrza buduće planirano plaćanje kamata ili glavnice, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije sanacijskog subjekta;
- (m) razina isplate kamata ili dividendi, ovisno o slučaju, po obvezama ne mijenja se u odnosu na kreditnu sposobnost sanacijskog subjekta ili njegova matičnog društva;
- (n) za instrumente izdane nakon 28. lipnja 2021. relevantna ugovorna dokumentacija i, ako je primjenjivo, prospekt u vezi s izdavanjem izričito upućuje na moguće izvršenje ovlasti otpisa i konverzije u skladu s člankom 48. Direktive 2014/59/EU.

Za potrebe prvog podstavka točke (a), samo oni dijelovi obveza koji su u potpunosti plaćeni prihvatljivi su kao instrumenti prihvatljivih obveza.

Za potrebe prvog podstavka točke (d) ovog članka, ako su pojedine isključene obveze iz članka 72.a stavka 2. podređene običnim neosiguranim potraživanjima u skladu s nacionalnim propisima o insolventnosti, između ostaloga, zbog toga što su usko povezane s vjerovnikom, koji jest ili je bio dioničar, ima kontrolu ili je u grupnom odnosu, član je upravljačkog tijela ili je povezan s bilo kojom od tih osoba, podređenost se ne procjenjuje na temelju potraživanja koja proizlaze iz takvih isključenih obveza.

3. Osim obveza iz stavka 2. ovog članka sanacijsko tijelo može dozvoliti da obveze ispunjavaju uvjete za instrumente prihvatljivih obveza do ukupnog iznosa koji ne premašuje 3,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4. pod sljedećim uvjetima:

- (a) ispunjeni su svi uvjeti navedeni u stavku 2. osim uvjeta navedenog u stavku 2. prvom podstavku točki (d);
- (b) obveze su u jednakom položaju kao i isključene obveze najnižeg položaja iz članka 72.a stavka 2., uz iznimku isključenih obveza koje su podređene redovnim neosiguranim potraživanjima u skladu s nacionalnim propisima o insolventnosti iz stavka 2. trećeg podstavka ovog članka; i
- (c) uključenje tih obveza u stavke prihvatljivih obveza ne bi prouzročilo značajan rizik od uspješnog pravnog spora ili valjana potraživanja za naknadu štete kako je ocijenilo sanacijsko tijelo u odnosu na načela iz članka 34. stavka 1. točke (g) i članka 75. Direktive 2014/59/EU.

4. Sanacijsko tijelo može dopustiti da obveze ispunjavaju uvjete za instrumente prihvatljivih obveza uz obveze iz stavka 2. pod sljedećim uvjetima:

- (a) instituciji nije dopušteno uključiti obveze iz stavka 3. u stavke prihvatljivih obveza;
- (b) ispunjeni su svi uvjeti navedeni u stavku 2. osim uvjeta navedenog u stavku 2. prvom podstavku točki (d);
- (c) obveze su u jednakom položaju ili su nadređene u odnosu na isključene obveze najnižeg položaja iz članka 72.a stavka 2., uz iznimku isključenih obveza podređenih redovnim neosiguranim potraživanjima u skladu s nacionalnim propisima o insolventnosti iz stavka 2. trećeg podstavka ovog članka;
- (d) iznos isključenih obveza iz članka 72.a stavka 2. koje su u jednakom ili podređenom položaju u odnosu na te obveze u postupku insolventnosti u bilanci institucije ne premašuje 5 % iznosa regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza institucije;
- (e) uključenje tih obveza u stavke prihvatljivih obveza ne bi prouzročilo značajan rizik od uspješnog pravnog spora ili valjanih potraživanja za naknadu štete kako je ocijenilo sanacijsko tijelo u odnosu na načela iz članka 34. stavka 1. točke (g) i članka 75. Direktive 2014/59/EU.

5. Sanacijsko tijelo može dozvoliti instituciji da u stavke prihvatljivih obveza uključi samo obveze iz stavka 3. ili obveze iz stavka 4.

6. Kada provjerava jesu li ispunjeni uvjeti navedeni u ovom članku, sanacijsko tijelo savjetuje se s nadležnim tijelom.

7. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje sljedeće:

- (a) odgovarajući oblici i vrsta neizravnog financiranja instrumenata prihvatljivih obveza;
- (b) oblik i vrsta poticaja na otkup za potrebe uvjeta iz ovog članka stavka 2. točke (g) prvog podstavka i članka 72.c stavka 3.

Taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u potpunosti je usklađen s delegiranim aktom iz članka 28. stavka 5. točke (a) i članka 52. stavka 2. točke (a).

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. prosinca 2019.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 72.c

Amortizacija instrumenata prihvatljivih obveza

1. Instrumenti prihvatljivih obveza čiji je preostali rok do dospijeca najmanje jednu godinu u cijelosti ispunjavaju uvjete za stavke prihvatljivih obveza.

Instrumenti prihvatljivih obveza čiji je preostali rok do dospijeca kraći od jedne godine ne ispunjavaju uvjete za stavke prihvatljivih obveza.

2. Za potrebe stavka 1., ako instrument prihvatljivih obveza uključuje opciju otkupa od imatelja koja se može izvršiti prije izvorno navedenog dospijeca instrumenta, dospijeca instrumenta utvrđuje se na najraniji mogući datum na koji imatelj može izvršiti opciju otkupa i zatražiti otkup ili otplatu instrumenta.

3. Za potrebe stavka 1., ako instrument prihvatljivih obveza uključuje poticaj izdavatelju da instrument kupi, otkupi, otplati ili ponovno kupi prije izvorno navedenog dospijeca instrumenta, dospijeca instrumenta utvrđuje se na najraniji mogući datum na koji izdavatelj može izvršiti tu opciju i zatražiti otkup ili otplatu instrumenta.

4. Za potrebe stavka 1., ako instrument prihvatljivih obveza uključuje opcije prijevremenog otkupa koje se mogu izvršiti isključivo na osnovi diskrecijskog prava izdavatelja prije izvorno navedenog dospijeca instrumenta, ali pri čemu odredbe kojima se uređuju instrumenti ne uključuju nikakav poticaj za kupnju, otkup, otplatu ili ponovnu kupnju instrumenta prije dospijeca i ne uključuju nikakvu opciju otkupa ili otplate na osnovi diskrecijskog prava imatelja, dospijeca instrumenta utvrđuje se na izvorno navedeno dospijeca.

Članak 72.d

Posljedice prestanka ispunjavanja uvjeta prihvatljivosti

Ako instrument prihvatljivih obveza prestane ispunjavati primjenjive uvjete navedene u članku 72.b, obveze odmah prestaju ispunjavati uvjete za instrumente prihvatljivih obveza.

Obveze iz članka 72.b stavka 2. mogu se i dalje smatrati instrumentima prihvatljivih obveza sve dok ispunjavaju uvjete za instrumente prihvatljivih obveza u skladu s člankom 72.b stavkom 3. ili stavkom 4.

Odjeljak 2.

Odbici od stavki prihvatljivih obveza

Članak 72.e

Odbici od stavki prihvatljivih obveza

1. Institucije na koje se primjenjuje članak 92.a od stavki prihvatljivih obveza odbijaju sljedeće:
 - (a) izravna, neizravna i sintetska ulaganja institucije u vlastite instrumente prihvatljivih obveza, uključujući vlastite obveze za koje bi institucija mogla imati obvezu kupnje na temelju postojećih ugovornih obveza;
 - (b) izravna, neizravna i sintetska ulaganja institucije u instrumente prihvatljivih obveza GSV subjekata s kojima institucija ima recipročna međusobna ulaganja za koja nadležno tijelo smatra da im je cilj umjetno povećati kapacitet sanacijskog subjekta za apsorpiranje gubitaka i dokapitalizaciju;
 - (c) primjenjivi iznos određen u skladu s člankom 72.i izravnih, neizravnih i sintetskih ulaganja u instrumente prihvatljivih obveza GSV subjekata ako institucija u tim subjektima nema značajno ulaganje;
 - (d) izravna, neizravna i sintetska ulaganja institucije u instrumente prihvatljivih obveza GSV subjekata ako institucija u tim subjektima ima značajno ulaganje, isključujući pozicije proizišle iz pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa koje drži najviše pet radnih dana.
2. Za potrebe ovog odjeljka, svi instrumenti koji su u jednakom položaju kao instrumenti prihvatljivih obveza tretiraju se kao instrumenti prihvatljivih obveza, osim instrumenata koji su u jednakom položaju kao instrumenti priznati kao prihvatljive obveze u skladu s člankom 72.b stavcima 3. i 4.
3. Za potrebe ovog odjeljka, institucije mogu iznos ulaganja u instrumente prihvatljivih obveza iz članka 72.b stavka 3. izračunati na sljedeći način:

$$h = \sum_i \left(H_i \cdot \frac{I_i}{L_i} \right)$$

pri čemu je:

h = iznos ulaganja u instrumente prihvatljivih obveza iz članka 72.b stavka 3.;

i = indeks koji označuje instituciju izdavatelja;

- H_i = ukupni iznos ulaganja institucije izdavatelja i u prihvatljive obveze iz članka 72.b stavka 3.;
- I_i = iznos obveza institucije izdavatelja i uključen u stavke prihvatljivih obveza u okviru ograničenja navedenih u članku 72.b stavku 3. u skladu s najnovijim informacijama koje je objavila institucija izdavatelja; i
- L_i = ukupni iznos preostalih obveza institucije izdavatelja i iz članka 72.b stavka 3. u skladu s najnovijim informacijama koje je objavio izdavatelj.

4. Ako matična institucija iz EU-a ili matična institucija u državi članici koja podliježe članku 92.a ima izravna, neizravna ili sintetska ulaganja u instrumente regulatornog kapitala ili instrumente prihvatljivih obveza jednog ili više društava kćeri koja ne pripadaju istoj sanacijskoj grupi kao i to matično društvo, sanacijsko tijelo nadležno za tu matičnu instituciju može, nakon pomnog razmatranja mišljenja sanacijskih tijela bilo kojeg dotičnog društva kćeri, matičnoj instituciji dopustiti da odbije takva ulaganja odbijanjem manjeg iznosa koji utvrdi sanacijsko tijelo nadležno za tu matičnu instituciju. Taj prilagođeni iznos jednak je iznosu (m) izračunanom na sljedeći način:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

pri čemu je:

- i = indeks koji označuje društvo kćer;
- OP_i = iznos instrumenata regulatornog kapitala koje je izdalo društvo kći i, i koje drži matična institucija;
- LP_i = iznos stavki prihvatljivih obveza koje je izdalo društvo kći i, i koje drži matična institucija;
- β = postotak instrumenata regulatornog kapitala i stavki prihvatljivih obveza koje je izdalo društvo kći i, i koje drži matično društvo;
- O_i = iznos regulatornog kapitala društva kćeri i, ne uzimajući u obzir odbitak koji je izračunan u skladu s ovim stavkom;
- L_i = iznos prihvatljivih obveza društva kćeri i, ne uzimajući u obzir odbitak koji je izračunan u skladu s ovim stavkom;
- r_i = omjer primjenjiv na društvo kćer i na razini njegove sanacijske grupe u skladu s člankom 92.a stavkom 1. točkom (a) ove Uredbe te člankom 45.d Direktive 2014/59/EU; i
- $aRWA_i$ = ukupni iznos izloženosti riziku GSV subjekta i izračunan u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4. uzimajući u obzir prilagodbe navedene u članku 12.a.

Ako je matičnoj instituciji dopušteno odbiti prilagođeni iznos u skladu s prvim podstavkom, društvo kći odbija razliku između iznosa ulaganja u instrumente regulatornog kapitala i instrumente prihvatljivih obveza iz prvog podstavka i tog prilagođenog iznosa.

Članak 72.f

Odbici ulaganja u vlastite instrumente prihvatljivih obveza

Za potrebe članka 72.e stavka 1. točke (a) institucije izračunavaju ulaganja na osnovi bruto dugih pozicija, uz sljedeće iznimke:

- (a) institucije mogu izračunati iznos ulaganja na osnovi neto duge pozicije ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:
- i. duge i kratke pozicije u istoj su odnosnoj izloženosti i kratke pozicije ne uključuju rizik druge ugovorne strane;
 - ii. duge i kratke pozicije obje su u knjizi trgovanja ili su obje u knjizi pozicija kojima se ne trguje;
- (b) institucije određuju iznos koji se odbija za izravna, neizravna i sintetska ulaganja u indeksne vrijednosne papire tako da izračunavaju odnosnu izloženost prema vlastitim instrumentima prihvatljivih obveza u tim indeksima;

- (c) institucije mogu netirati bruto duge pozicije u vlastitim instrumentima prihvatljivih obveza koje proizlaze iz ulaganja u indeksne vrijednosne papire s kratkim pozicijama u vlastitim instrumentima prihvatljivih obveza koje proizlaze iz kratkih pozicija u odnosnim indeksima, pa i onda kada te kratke pozicije uključuju rizik druge ugovorne strane, ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:
- i. duge i kratke pozicije u istim su odnosnim indeksima;
 - ii. duge i kratke pozicije obje su u knjizi trgovanja ili su obje u knjizi pozicija kojima se ne trguje.

Članak 72.g

Osnovica za odbitak stavki prihvatljivih obveza

Za potrebe članka 72.e stavka 1. točaka (b), (c) i (d) institucije odbijaju bruto duge pozicije, uz iznimke iz članka 72.h i 72.i.

Članak 72.h

Odbitak ulaganja u prihvatljive obveze ostalih GSV subjekata

Institucije koje ne primjenjuju iznimku iz članka 72.j provode odbitke iz članka 72.e stavka 1. točaka (c) i (d) u skladu sa sljedećim:

- (a) institucije mogu izračunati izravna, neizravna i sintetska ulaganja u instrumente prihvatljivih obveza na osnovi neto duge pozicije u istoj odnosnoj izloženosti ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:
 - i. datum dospijea kratke pozicije jednak je datumu dospijea duge pozicije ili je kasniji od njega ili je preostali rok do dospijea kratke pozicije najmanje jedna godina;
 - ii. duge i kratke pozicije obje su u knjizi trgovanja ili su obje u knjizi pozicija kojima se ne trguje;
- (b) institucije određuju iznos koji se odbija za izravna, neizravna i sintetska ulaganja u indeksne vrijednosne papire određivanjem odnosne izloženosti prema instrumentima prihvatljivih obveza u tim indeksima.

Članak 72.i

Odbitak prihvatljivih obveza ako institucija nema značajno ulaganje u GSV subjekte

1. Za potrebe članka 72.e stavka 1. točke (c) institucije izračunavaju primjenjivi iznos koji se odbija tako da se iznos iz točke (a) ovog stavka množi faktorom izvedenim iz izračuna iz točke (b) ovog stavka:

- (a) ukupni iznos za koji izravna, neizravna i sintetska ulaganja institucije u instrumente redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala subjekata financijskog sektora i instrumente prihvatljivih obveza GSV subjekata u kojima institucija nema značajno ulaganje premašuju 10 % stavki redovnog osnovnog kapitala institucije izračunanih nakon što se primijeni sljedeće:
 - i. članci od 32. do 35.,
 - ii. članak 36. stavak 1. točke od (a) do (g), točka (k) podtočke od ii. do v. i točka (l), osim iznosa koji se odbija za odgođenu poreznu imovinu koja ovisi o budućoj profitabilnosti i proizlazi iz privremenih razlika,
 - iii. članci 44. i 45.
- (b) iznos izravnih, neizravnih i sintetskih ulaganja institucije u instrumente prihvatljivih obveza GSV subjekata u kojima institucija nema značajno ulaganje podijeljen ukupnim iznosom izravnih, neizravnih i sintetskih ulaganja institucije u instrumente redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala subjekata financijskog sektora i instrumente prihvatljivih obveza GSV subjekata u kojima sanacijski subjekt nema značajno ulaganje.

2. Institucije isključuju pozicije proizišle iz pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa koje drže najviše pet radnih dana iz iznosa navedenih u stavku 1. točki (a) te iz izračuna faktora u skladu sa stavkom 1. točkom (b).

3. Iznos koji se odbija u skladu sa stavkom 1. raspoređuje se po svakom instrumentu prihvatljivih obveza GSV subjekta koji institucija drži. Institucije određuju iznos svakog instrumenta prihvatljivih obveza koji se odbija u skladu sa stavkom 1. tako da se iznos opisan u točki (a) ovog stavka množi udjelom opisanim u točki (b) ovog stavka:

- (a) iznos ulaganja čiji se odbitak zahtijeva u skladu sa stavkom 1.;
- (b) udio koji svaki instrument prihvatljivih obveza koji institucija drži čini u ukupnom iznosu izravnih, neizravnih i sintetskih ulaganja institucije u instrumente prihvatljivih obveza GSV subjekata u kojima institucija nema značajno ulaganje.

4. Iznos ulaganja iz članka 72.e stavka 1. točke (c) koji je jednak ili manji od 10 % stavki redovnog osnovnog kapitala institucije nakon primjene određuje se iz stavka 1. točke (a) podtočaka i., ii. i iii. ovog članka ne odbija se i na njega se primjenjuju odgovarajući ponderi rizika u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 2. ili 3. i zahtjevima iz dijela trećeg glave IV., ovisno o slučaju.

5. Institucije određuju iznos svakog instrumenta prihvatljivih obveza kojem se dodjeljuje ponder rizika u skladu sa stavkom 4. tako da se iznos ulaganja kojem se mora dodijeliti ponder rizika u skladu sa stavkom 4. množi udjelom koji se dobije izračunom utvrđenim u stavku 3. točki (b).

Članak 72.j

Stavke iz knjige trgovanja izuzete od odbitaka od stavki prihvatljivih obveza

1. Institucije mogu odlučiti da neće odbiti određeni dio svojih izravnih, neizravnih i sintetskih ulaganja u instrumente prihvatljivih obveza koji je u ukupnom iznosu i mjereno na osnovi bruto dugih pozicija jednak ili manji od 5 % stavki redovnog osnovnog kapitala institucije nakon primjene članaka od 32. do 36. ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) ulaganja su u knjizi trgovanja;
- (b) instrumenti prihvatljivih obveza drže se najviše 30 radnih dana.

2. Na iznose stavki koji se ne odbijaju u skladu sa stavkom 1. primjenjuju se kapitalni zahtjevi za stavke u knjizi trgovanja.

3. Ako ulaganja koja nisu odbijena u skladu sa stavkom 1. prestanu ispunjavati uvjete navedene u tom stavku, ta se ulaganja odbijaju u skladu s člankom 72.g bez primjene iznimaka iz članaka 72.h i 72.i.

Odjeljak 3.

Regulatorni kapital i prihvatljive obveze

Članak 72.k

Prihvatljive obveze

Prihvatljive obveze institucije sastoje se od stavki prihvatljivih obveza institucije nakon odbitaka iz članka 72.e.

Članak 72.l

Regulatorni kapital i prihvatljive obveze

Regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije sastoje se od zbroja njezina regulatornog kapitala i njezinih prihvatljivih obveza.

(*) Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str.149.).

(**) Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira (SL L 166, 11.6.1998., str. 45.);

32. u dijelu drugom glavi I. naslov poglavlja 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Opći zahtjevi za regulatorni kapital i prihvatljive obveze”;

33. članak 73. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Raspodjele po instrumentima”;

(b) stavci od 1. do 4. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Instrumenti kapitala i obveze u vezi s kojima institucija ima isključivo diskrecijsko pravo donijeti odluku o isplati raspodjela u obliku koji nije gotovina ili instrumenti regulatornog kapitala ne ispunjavaju uvjete za instrumente redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala, dopunskog kapitala ili prihvatljivih obveza osim ako je institucija dobila prethodno odobrenje nadležnog tijela.

2. Nadležna tijela daju prethodno odobrenje iz stavka 1. samo ako smatraju da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) diskrecijsko pravo iz stavka 1. ili oblik u kojem se raspodjele mogu isplatiti ne bi negativno utjecali na sposobnost institucije da otkáže plaćanja u vezi s instrumentom;

(b) diskrecijsko pravo iz stavka 1. ili oblik u kojem se raspodjele mogu isplatiti ne bi negativno utjecali na sposobnost instrumenta kapitala ili obveze da apsorbira gubitke;

(c) diskrecijsko pravo iz stavka 1. ili oblik u kojem se raspodjele mogu isplatiti ne bi na drugi način umanjili kvalitetu instrumenta kapitala ili obveze.

Nadležno tijelo savjetuje se sa sanacijskim tijelom o usklađenosti institucije s tim uvjetima prije izdavanja prethodnog odobrenja iz stavka 1.

3. Instrumenti kapitala i obveze u vezi s kojima pravna osoba, koja nije institucija koja ih je izdala, ima diskrecijsko pravo donijeti odluku ili zahtijevati da isplata raspodjela po tim instrumentima ili obvezama bude u obliku koji nije gotovina ili instrumenti regulatornog kapitala, ne ispunjavaju uvjete za instrumente redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala, dopunskog kapitala ili prihvatljivih obveza.

4. Institucije mogu upotrijebiti širi tržišni indeks kao jednu od osnovica za utvrđivanje razine raspodjela po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala, dopunskog kapitala i prihvatljivih obveza.”;

(c) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Institucije izvješćuju o širim tržišnim indeksima na kojima se temelje njihovi instrumenti kapitala i instrumenti prihvatljivih obveza te ih objavljuju.”.

34. u članku 75. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Smatra se da su zahtjevi povezani s dospjećem kratkih pozicija iz članka 45. točke (a), članka 59. točke (a), članka 69. točke (a) i članka 72.h točke (a) ispunjeni s obzirom na pozicije koje se drže ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti”;

35. u članku 76. stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Za potrebe članka 42. točke (a), članka 45. točke (a), članka 57. točke (a), članka 59. točke (a), članka 67. točke (a), članka 69. točke (a) i članka 72.h točke (a), institucije mogu umanjiti iznos duge pozicije u instrumentu kapitala za udio indeksa koji čini ista odnosna izloženost koja se štiti ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) duga pozicija koja se štiti i kratka pozicija u indeksu koja se upotrebljava da bi se zaštitila ta duga pozicija obje su u knjizi trgovanja ili su obje u knjizi pozicija kojima se ne trguje;

(b) pozicije iz točke (a) vode se po fer vrijednosti u bilanci institucije;

(c) kratka pozicija iz točke (a) priznaje se kao učinkovita zaštita u skladu s procesima unutarnjih kontrola institucije;

(d) nadležna tijela procjenjuju prikladnost procesa unutarnje kontrole iz točke (c) najmanje jedanput godišnje i zadovoljna su s kontinuiranom primjerenošću tih procesa.

2. Ako je nadležno tijelo dalo prethodno odobrenje, institucija može upotrijebiti konzervativnu procjenu odnosno izloženosti institucije prema instrumentima koji su uključeni u indekse kao alternativu izračunu svoje izloženosti prema stavkama navedenim u jednoj ili više sljedećih točaka:

- (a) vlastiti instrumenti redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala, dopunskog kapitala i prihvatljivih obveza uključeni u indekse;
- (b) instrumenti redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala subjekata financijskog sektora uključeni u indekse;
- (c) instrumenti prihvatljivih obveza institucije uključeni u indekse.

3. Nadležna tijela daju prethodno odobrenje iz stavka 2. samo ako im je institucija dokazala da bi za instituciju bilo operativno opterećujuće pratiti svoju odnosnu izloženost prema stavkama navedenim u jednoj ili više točaka stavka 2., ovisno o slučaju.”;

36. članak 77. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 77.

Uvjeti za smanjenje regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza

1. Institucija je od nadležnog tijela dužna pribaviti prethodno odobrenje za svaku od sljedećih radnji:

- (a) smanjenje, otkup ili ponovnu kupnju instrumenata redovnog osnovnog kapitala koje je institucija izdala u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom;
- (b) smanjenje, raspodjelu ili reklasifikaciju u drugu stavku regulatornog kapitala računa premija na dionice povezane s instrumentima regulatornog kapitala;
- (c) izvršenje kupnje, otkupa, otplate ili ponovne kupnje instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala prije datuma njihova ugovornog dospijanja.

2. Institucija je dužna pribaviti prethodno odobrenje sanacijskog tijela za izvršenje opcije kupnje, otkupa, otplate ili ponovne kupnje instrumenata prihvatljivih obveza koji nisu obuhvaćeni stavkom 1. prije datuma njihova ugovornog dospijanja.”;

37. članak 78. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 78.

Nadzorno odobrenje za smanjenje regulatornog kapitala

1. Nadležno tijelo daje instituciji odobrenje za smanjenje, kupnju, otkup, otplatu ili ponovnu kupnju instrumenata redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala ili za smanjenje, raspodjelu ili reklasifikaciju povezanih računa premija na dionice ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:

- (a) ako institucija prije ili u trenutku izvršenja bilo koje od radnji iz članka 77. stavka 1. zamijeni instrumente ili povezane račune premija na dionice iz članka 77. stavka 1. instrumentima regulatornog kapitala jednake ili više kvalitete po uvjetima koji su održivi s aspekta sposobnosti institucije da ostvaruje dobit;
- (b) ako institucija nadležnom tijelu dokaže da bi regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije nakon izvršenja radnje iz članka 77. stavka 1. ove Uredbe premašili zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi i u direktivama 2013/36/EU i 2014/59/EU u iznosu koji nadležno tijelo smatra potrebnim.

Ako institucija osigura dovoljne zaštitne mehanizme za svoje poslovanje s regulatornim kapitalom u iznosima koji premašuju zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi i Direktivi 2013/36/EU, nadležno tijelo može toj instituciji izdati opće prethodno odobrenje za izvršenje neke od radnji iz članka 77. stavka 1. ove Uredbe ako su ispunjeni kriteriji kojima se osigurava da će svaka takva buduća radnja biti u skladu s uvjetima navedenima u ovom stavku točkama (a) i (b). To opće prethodno odobrenje izdaje se samo na određeno razdoblje koje nije dulje od jedne godine i koje se nakon toga može produljiti. Opće prethodno odobrenje izdaje se samo za određeni unaprijed utvrđeni iznos koji utvrđuje nadležno tijelo. U slučaju instrumenata redovnog osnovnog kapitala taj unaprijed utvrđeni iznos ne smije premašiti 3 % relevantnog izdanja i ne smije premašiti 10 % iznosa za koji redovni osnovni kapital

premašuje zbroj kapitalnih zahtjeva za redovni osnovni kapital utvrđenih u ovoj Uredbi, direktivama 2013/36/EU i 2014/59/EU u iznosu koji nadležno tijelo smatra potrebnim. U slučaju instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala taj unaprijed utvrđeni iznos ne smije premašiti 10 % relevantnog izdanja i ne smije premašiti 3 % ukupnog iznosa preostalih instrumenata redovnog dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala, ovisno o slučaju.

Nadležna tijela povlače opće prethodno odobrenje ako institucija prekrši bilo koji kriterij za to odobrenje.

2. Pri procjeni održivosti zamjenskih instrumenata s aspekta sposobnosti institucije da ostvaruje dobit iz stavka 1. točke (a), nadležna tijela razmatraju opseg u kojem bi ti zamjenski instrumenti kapitala bili skuplji za instituciju od onih instrumenata kapitala ili računa premija na dionice koje bi zamijenili.

3. Ako institucija izvrši radnju iz članka 77. stavka 1. točke (a), a odbijanje otkupa instrumenata redovnog osnovnog kapitala iz članka 27. nije dopušteno mjerodavnim nacionalnim pravom, nadležno tijelo može izuzeti od primjene uvjete navedene u stavku 1. ovog članka ako nadležno tijelo od institucije zahtijeva da ograniči otkup takvih instrumenata na odgovarajućoj osnovi.

4. Nadležna tijela mogu instituciji odobriti izvršenje kupnje, otkupa, otplate ili ponovne kupnje instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ili instrumenata dopunskog kapitala ili povezanih računa premija na dionice tijekom razdoblja od pet godina koje počinje na dan njihova izdavanja ako su ispunjeni uvjeti navedeni u stavku 1. i jedan od sljedećih uvjeta:

(a) došlo je do promjene u regulatornoj klasifikaciji tih instrumenata koja bi vjerojatno rezultirala njihovim isključenjem iz regulatornog kapitala ili reklasifikacijom u regulatorni kapital niže kvalitete i ispunjena su oba sljedeća uvjeta:

i. nadležno tijelo smatra da je takva promjena u dovoljnoj mjeri izgledna;

ii. institucija je dokazala nadležnim tijelima da se regulatorna reklasifikacija tih instrumenata nije mogla razumno predvidjeti u trenutku njihova izdavanja;

(b) došlo je do promjene u primjenjivom poreznom tretmanu tih instrumenata u vezi s kojom je institucija dokazala nadležnim tijelima da je ona značajna i da se nije mogla razumno predvidjeti u trenutku izdavanja instrumenata;

(c) instrumenti i povezani računi premija na dionice priznati su u skladu s člankom 494.b;

(d) ako institucija prije ili u trenutku izvršenja radnje iz članka 77. stavka 1. zamijeni instrumente ili povezane račune premija na dionice iz članka 77. stavka 1. instrumentima regulatornog kapitala jednake ili više kvalitete po uvjetima koji su održivi s aspekta sposobnosti institucije da ostvaruje dobit i ako je nadležno tijelo odobrilo tu radnju na temelju zaključka da bi ona bila korisna s bonitetnog stajališta i opravdana izvanrednim okolnostima;

(e) instrumenti dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala ponovno su kupljeni u svrhu održavanja tržišta.

5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje sljedeće:

(a) značenje izraza „održivo s aspekta sposobnosti institucije da ostvaruje dobit“;

(b) odgovarajuće osnove ograničenja otkupa iz stavka 3.;

(c) postupak kojim su obuhvaćena ograničenja i postupci izdavanja prethodnog odobrenja nadležnih tijela za radnju iz članka 77. stavka 1. i podatke koji su potrebni u zahtjevu institucije za odobrenje nadležnog tijela za provedbu radnje iz tog članka, uključujući postupak koji se primjenjuje u slučaju otkupa udjela izdanih članovima zadruga i vrijeme za obradu takvog zahtjeva;

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. srpnja 2013.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.“;

38. umeće se sljedeći članak:

„Članak 78.a

Odobrenje smanjenja instrumenata prihvatljivih obveza

1. Sanacijsko tijelo izdaje instituciji odobrenje za kupnju, otkup, otplatu ili ponovnu kupnju instrumenata prihvatljivih obveza ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) ako institucija prije ili u trenutku izvršenja bilo koje radnje iz članka 77. stavka 2. zamijeni instrumente prihvatljivih obveza instrumentima regulatornog kapitala ili prihvatljivih obveza jednake ili više kvalitete po uvjetima koji su održivi s aspekta sposobnosti institucije da ostvaruje dobit;
- (b) ako institucija sanacijskom tijelu dokaže da bi regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije nakon izvršenja radnje iz članka 77. stavka 2. ove Uredbe premašili zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze utvrđene u ovoj Uredbi i direktivama 2013/36/EU i 2014/59/EU u iznosu koji sanacijsko tijelo u dogovoru s nadležnim tijelom smatra potrebnim;
- (c) ako institucija sanacijskom tijelu dokaže da je djelomična ili potpuna zamjena prihvatljivih obveza instrumentima regulatornog kapitala potrebna kako bi se osigurala usklađenost s kapitalnim zahtjevima iz ove Uredbe i Direktive 2013/36/EU za nastavak odobrenja za rad.

Ako institucija osigura dovoljne zaštitne mehanizme za svoje poslovanje s regulatornim kapitalom i prihvatljivim obvezama u iznosu koji premašuje zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi i direktivama 2013/36/EU i 2014/59/EU, sanacijsko tijelo može, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, toj instituciji izdati opće prethodno odobrenje za izvršenje opcije kupnje, otkupa, otplate ili ponovne kupnje instrumenata prihvatljivih obveza ako su ispunjeni kriteriji kojima se osigurava da će svaka takva buduća radnja biti u skladu s uvjetima navedenima u ovom stavku točkama (a) i (b). To opće prethodno odobrenje izdaje se samo na određeno razdoblje koje nije dulje od jedne godine i koje se nakon toga može produljiti. Opće prethodno odobrenje izdaje se za određeni unaprijed utvrđeni iznos koji utvrđuje sanacijsko tijelo. Sanacijska tijela obavješćuju nadležna tijela o svakom izdanom općem prethodnom odobrenju.

Sanacijsko tijelo povlači opće prethodno odobrenje ako institucija prekrši bilo koji kriterij za to odobrenje.

2. Pri procjeni održivosti zamjenskih instrumenata s aspekta sposobnosti institucije da ostvaruje dobit u skladu sa stavkom 1. točkom (a), sanacijska tijela razmatraju opseg u kojem bi ti zamjenski instrumenti kapitala ili zamjenske prihvatljive obveze bili skuplji za instituciju od onih koje bi zamijenili.

3. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje sljedeće:

- (a) postupak suradnje između nadležnog tijela i sanacijskog tijela;
- (b) postupak, uključujući rokove i zahtjeve za informacije, s ciljem odobrenja u skladu sa stavkom 1. prvim podstavkom;
- (c) postupak, uključujući rokove i zahtjeve za informacije, s ciljem općeg prethodnog odobrenja u skladu sa stavkom 1. drugim podstavkom;
- (d) značenje izraza „održivo s aspekta sposobnosti institucije da ostvaruje dobit”.

Za potrebe prvog podstavka točke (d) ovog stavka, nacrt regulatornih tehničkih standarda u potpunosti je usklađen s delegiranim aktom iz članka 78.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. prosinca 2019.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

39. članak 79. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Privremeno izuzeće od odbitka od regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza”;

(b) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako institucija drži instrumente kapitala ili obveze koji ispunjavaju uvjete za instrumente redovnog osnovnog kapitala u subjektu financijskog sektora ili za prihvatljive obveze u instituciji, a nadležno tijelo to smatra ulaganjem radi postupka financijske pomoći u svrhu reorganizacije i ponovne uspostave održivosti tog subjekta ili te institucije, nadležno tijelo može privremeno izuzeti od primijene odredbe o odbitku koje bi se na te instrumente inače odnosile.”;

40. umeće se sljedeći članak:

„Članak 79.a

Procjena usklađenosti s uvjetima za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

Institucije vode računa o ključnim značajkama instrumenata, a ne samo o njihovu pravnom obliku, pri ocjeni usklađenosti sa zahtjevima iz dijela dva Ocjenom ključnih značajki instrumenata uzima se u obzir sve aranžmane u vezi s instrumentima, čak i ako oni nisu izričito navedeni u uvjetima samih instrumenata, kako bi se ustvrdilo jesu li ukupni ekonomski učinci takvih aranžmana u skladu s ciljem odgovarajućih odredaba.”;

41. članak 80. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Kontinuirana ocjena kvalitete instrumenata regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza”;

(b) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. EBA prati kvalitetu instrumenata regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza koje su izdale institucije na području Unije i u slučaju postojanja bitnih dokaza da ti instrumenti ne ispunjavaju pojedine kriterije prihvatljivosti navedene u ovoj Uredbi o tome odmah obavješćuje Komisiju.

Nadležna tijela bez odgode i na zahtjev EBA-e prosljeđuju sve informacije koje EBA smatra relevantnim u vezi s novim izdanim instrumentima kapitala ili novim vrstama izdanih obveza kako bi se EBA-i omogućilo da prati kvalitetu instrumenata regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza koje su izdale institucije na području Unije.”;

(c) u stavku 3. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„3. EBA daje tehnički savjet Komisiji u vezi s bilo kakvim značajnim promjenama za koje smatra da bi ih trebalo unijeti u definiciju regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza kao rezultat jednog od sljedećega.”;

42. u članku 81. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Manjinski udjeli sastoje se od zbroja stavki redovnog osnovnog kapitala društva kćeri ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) društvo kći jedno je od sljedećega:

i. institucija;

ii. društvo koje prema mjerodavnom nacionalnom pravu podliježe zahtjevima iz ove Uredbe i Direktive 2013/36/EU;

iii. financijski holding posrednik u trećoj zemlji na koji se primjenjuju isti bonitetni zahtjevi kao i na kreditne institucije te treće zemlje ako je Komisija donijela odluku u skladu s člankom 107. stavkom 4. da su ti bonitetni zahtjevi barem istovrijedni zahtjevima iz ove Uredbe;

- (b) društvo kći u cijelosti je uključeno u konsolidaciju u skladu s dijelom prvim glavom II. poglavljem 2.;
- (c) stavke redovnog osnovnog kapitala navedene u uvodnom dijelu ovog stavka u vlasništvu su osoba koje nisu društva uključena u konsolidaciju u skladu s dijelom prvim glavom II. poglavljem 2.”;

43. članak 82. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 82.

Kvalificirani dodatni osnovni kapital, osnovni kapital, dopunski kapital i kvalificirani regulatorni kapital

Kvalificirani dodatni osnovni kapital, osnovni kapital, dopunski kapital i kvalificirani regulatorni kapital obuhvaćaju manjinski udio, instrumente dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala, prema potrebi, i s njima povezanu zadržanu dobit i račune premija na dionice društva kćeri ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) društvo kći jedno je od sljedećega:
 - i. institucija;
 - ii. društvo koje prema mjerodavnom nacionalnom pravu podliježe zahtjevima iz ove Uredbe i Direktive 2013/36/EU;
 - iii. financijski holding posrednik u trećoj zemlji na koji se primjenjuju isti bonitetni zahtjevi kao i na kreditne institucije te treće zemlje ako je Komisija donijela odluku u skladu s člankom 107. stavkom 4. da su ti bonitetni zahtjevi barem istovrijedni zahtjevima iz ove Uredbe;
- (b) društvo kći u cijelosti je uključeno u opseg konsolidacije u skladu s dijelom prvim glavom II. poglavljem 2.;
- (c) ti instrumenti u vlasništvu su osoba koje nisu društva uključena u konsolidaciju u skladu s dijelom prvim glavom II. poglavljem 2.”;

44. u članku 83. stavku 1. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„1. Instrumenti dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala koje izdaje subjekt posebne namjene, kao i povezani računi premija na dionice, uključuju se do 31. prosinca 2021. u kvalificirani dodatni osnovni kapital, osnovni kapital ili dopunski kapital ili u kvalificirani regulatorni kapital, prema potrebi, samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti.”.

45. umeće se sljedeći članak:

„Članak 88.a

Instrumenti kvalificiranih prihvatljivih obveza

Obveze koje je izdalo društvo kći s poslovnim nastanom u Uniji koje pripada istoj sanacijskoj grupi kao i sanacijski subjekt ispunjavaju uvjete za uključivanje u konsolidirane instrumente prihvatljivih obveza institucije podložno članku 92.a ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) izdane su u skladu s člankom 45.f. stavkom 2. točkom (a) Direktive 2014/59/EU;
- (b) kupio ih je postojeći dioničar koji nije dio iste sanacijske grupe sve dok se vršenjem ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člancima od 59. do 62. Direktive 2014/59/EU ne utječe na kontrolu koju sanacijski subjekt ima nad društvom kćeri;
- (c) ne prelaze iznos određen oduzimanjem iznosa iz točke i. od iznosa iz točke ii.:
 - i. zbroj obveza koje su izdane sanacijskom subjektu i koje je kupio sanacijski subjekt izravno ili neizravno putem drugih subjekata u istoj sanacijskoj grupi i iznosa instrumenata regulatornog kapitala izdanih u skladu s člankom 45.f stavkom 2. točkom (b) Direktive 2014/59/EU;
 - ii. iznos zatražen u skladu s člankom 45.f stavkom 1. Direktive 2014/59/EU.”;

46. članak 92. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(d) omjer financijske poluge od 3 %;”

(b) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Uz zahtjev iz stavka 1. točke (d) ovog članka GSV institucija održava zaštitni sloj omjera financijske poluge jednak mjeri ukupne izloženosti GSV institucijâ iz članka 429. stavka 4. ove Uredbe pomnožen s 50 % stope zaštitnog sloja za GSV instituciju koji je primjenjiv na GSV instituciju u skladu s člankom 131. Direktive 2013/36/EU.

GSV institucija ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge samo osnovnim kapitalom. Osnovni kapital koji se upotrebljava za ispunjavanje zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge ne upotrebljava se za ispunjavanje zahtjeva koji se temelje na financijskoj poluzi određenih ovom Uredbom i Direktivom 2013/36/EU, osim ako je u njima izričito tako određeno.

Ako ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge, GSV institucija podliježe zahtjevu za očuvanje kapitala u skladu s člankom 141.b Direktive 2013/36/EU.

Ako ne ispunjava istodobno zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge i zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kako je definirano u članku 128. točki 6. Direktive 2013/36/EU, GSV institucija podliježe višim zahtjevima za očuvanje kapitala u skladu s člancima 141. i 141.b te direktive.”;

(c) stavak 3. mijenja se kako slijedi:

i. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) kapitalni zahtjevi za poslove iz knjige trgovanja institucije za sljedeće:

i. tržišni rizik određen u skladu s glavom IV. ovog dijela, isključujući pristupe iz poglavlja 1.a i poglavlja 1.b te glave;

ii. velike izloženosti koje prekoračuju ograničenja iz članka od 395. do 401. u onoj mjeri u kojoj je instituciji dopušteno ta ograničenja prekoračiti, kako je određeno u skladu s dijelom četvrtim;

(c) kapitalni zahtjevi za tržišni rizik kako je određeno u glavi IV. ovog dijela, isključujući pristupe iz poglavlja 1.a i poglavlja 1.b te glave, za sve poslovne aktivnosti koje su podložne valutnom riziku ili robnom riziku;”;

ii. umeće se sljedeća točka:

„(ca) kapitalni zahtjevi izračunani u skladu s glavom V. ovog dijela, osim članka 379., za rizik namire.”;

47. umeću se sljedeći članci:

„Članak 92.a

Zahtjevi za regulatorni kapital i prihvatljive obveze GSV institucija

1. U skladu s člancima 93. i 94. i iznimkama iz stavka 2. ovog članka, institucije koje se smatraju sanacijskim subjektima i koje su GSV institucija ili dio GSV institucije moraju ispunjavati u svakom trenutku sljedeće zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze:

(a) omjer od 18 % zasnovan na riziku, koji predstavlja regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije, iskazano kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4.;

(b) omjer od 6,75 % koji nije zasnovan na riziku, koji predstavlja regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije, iskazano kao postotni udio mjere ukupne izloženosti iz članka 429. stavka 4.

2. Zahtjevi iz stavka 1. ne primjenjuju se u sljedećim slučajevima:

(a) u razdoblju od tri godine nakon datuma od kada se institucija ili grupa čiji je institucija dio smatra GSV institucijom;

(b) u razdoblju od dvije godine nakon datuma na koji je sanacijsko tijelo primijenilo bail-in instrument u skladu s Direktivom 2014/59/EU;

(c) u razdoblju od dvije godine nakon datuma na koji je sanacijski subjekt primijenio alternativnu mjeru privatnog sektora iz članka 32. stavka 1. točke (b) Direktive 2014/59/EU kojom su instrumenti kapitala i druge obveze otpisani ili su konvertirani u stavke redovnog osnovnog kapitala radi dokapitalizacije sanacijskog subjekta bez primjene instrumenata sanacije.

3. Ako ukupni iznos koji proizlazi iz primjene zahtjeva utvrđenog u stavku 1. točki (a) ovog članka na svaki sanacijski subjekt iste GSV institucije premašuje zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze izračunan u skladu s člankom 12.a ove Uredbe, sanacijsko tijelo matične institucije iz EU-a može, nakon savjetovanja s ostalim relevantnim sanacijskim tijelima, postupiti u skladu s člankom 45.d stavkom 4. ili člankom 45.h stavkom 1. Direktive 2014/59/EU.

Članak 92.b

Zahtjevi za regulatorni kapital i prihvatljive obveze GSV institucija izvan EU-a

1. Institucije koje su značajna društva kćeri GSV institucije izvan EU-a i koje nisu sanacijski subjekti u svakom trenutku moraju ispunjavati zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji iznose 90 % zahtjeva za regulatorni i prihvatljive obveze iz članka 92.a.

2. Za potrebe usklađenosti sa stavkom 1., instrumenti dodatnog osnovnog kapitala, dopunskog kapitala i prihvatljivih obveza uzimaju se u obzir samo ako su ti instrumenti u vlasništvu krajnjeg matičnog društva GSV institucije izvan EU-a i ako su izdani izravno ili neizravno putem drugih subjekata unutar iste grupe, pod uvjetom da svi takvi subjekti imaju poslovni nastan u istoj trećoj zemlji kao to krajnje matično društvo ili u državi članici.

3. Instrument prihvatljivih obveza uzima se u obzir samo za potrebe usklađenosti sa stavkom 1. ako ispunjava sve sljedeće dodatne uvjete:

(a) u slučaju redovnog postupka u slučaju insolventnosti kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki 47. Direktive 2014/59/EU, potraživanje koje proizlazi iz obveze podređeno je u odnosu na potraživanja koja proizlaze iz obveza koje ne ispunjavaju uvjete iz stavka 2. ovog članka i nisu prihvatljive kao regulatorni kapital;

(b) podliježe ovlastima otpisa ili konverzije u skladu s člancima od 59. do 62. Direktive 2014/59/EU.”;

48. članak 94. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 94.

Odstupanje za mali obujam poslova iz knjige trgovanja

1. Odstupajući od članka 92. stavka 3. točke (b), institucije mogu izračunati kapitalni zahtjev za svoje poslove iz knjige trgovanja u skladu s stavkom 2. ovog članka ako je obujam bilančnih i izvanbilančnih poslova institucije iz knjige trgovanja jednak ili manji od obaju sljedećih pragova na temelju procjene koja se provodi jedanput mjesečno na temelju podataka od posljednjeg dana u mjesecu:

(a) 5 % ukupne imovine institucije;

(b) 50 milijuna EUR.

2. Ako su uvjeti iz stavka 1. točaka (a) i (b) ispunjeni, institucije mogu izračunati kapitalni zahtjev za svoje poslove iz knjige trgovanja kako slijedi:

(a) za ugovore navedene u točki 1. Priloga II., ugovore koji se odnose na vlasnička ulaganja iz točke 3. tog Priloga i kreditne izvedenice, institucije te pozicije mogu izuzeti iz kapitalnog zahtjeva iz članka 92. stavka 3. točke (b);

(b) za pozicije iz knjige trgovanja osim pozicija iz točke (a) ovog stavka, institucije mogu kapitalni zahtjev iz članka 92. stavka 3. točke (b) zamijeniti zahtjevom izračunanim u skladu s člankom 92. stavkom 3. točkom (a).

3. Institucije izračunavaju obujam svojih bilančnih i izvanbilančnih poslova iz knjige trgovanja na temelju podataka od posljednjeg dana svakog mjeseca za potrebe stavka 1. u skladu sa sljedećim zahtjevima:
- (a) sve pozicije raspoređene u knjigu trgovanja u skladu s člankom 104. uključuju se u izračun, osim za sljedeće:
 - i. pozicije koje se odnose na strane valute i robu;
 - ii. pozicije u kreditnim izvedenicama koje su priznate kao interne zaštite od izloženosti kreditnom riziku u knjizi pozicija kojima se ne trguje ili od izloženosti riziku druge ugovorne strane i transakcije kreditnim izvedenicama koje potpuno poništavaju tržišni rizik tih internih zaštita kako je navedeno u članku 106. stavku 3.;
 - (b) sve pozicije uključene u izračun u skladu s točkom (a) vrednuju se po tržišnoj vrijednosti na određeni datum; ako nije dostupna tržišna vrijednost pozicije na određeni datum, institucije uzimaju fer vrijednost te pozicije na taj datum; ako nisu dostupne tržišna vrijednost i fer vrijednost pozicije na određeni datum, institucije za tu poziciju uzimaju posljednju tržišnu vrijednost ili fer vrijednost;
 - (c) apsolutna vrijednost dugih pozicija zbraja se s apsolutnom vrijednošću kratkih pozicija.
4. Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. točaka (a) i (b) ovog članka, neovisno o obvezama iz članaka 74. i 83. Direktive 2013/36/EU, ne primjenjuju se članak 102. stavci 3. i 4., članak 103. i 104.b ove Uredbe.
5. Institucije obavješćuju nadležna tijela kada izračunavaju ili prestanu izračunavati kapitalne zahtjeve za svoje poslove iz knjige trgovanja u skladu sa stavkom 2..
6. Institucija koja više ne ispunjava jedan ili više od uvjeta iz stavka 1. o tome odmah obavješćuje nadležno tijelo.
7. Institucija prestaje izračunavati kapitalne zahtjeve za svoje poslove iz knjige trgovanja u skladu sa stavkom 2. u roku od tri mjeseca u jednom od sljedećih slučajeva:
- (a) institucija ne ispunjava uvjete iz stavka 1. točke (a) ili točke (b) tijekom tri uzastopna mjeseca;
 - (b) institucija ne ispunjava uvjete iz stavka 1. točke (a) ili (b) tijekom više od šest mjeseci u posljednjih 12 mjeseci.
8. Ako je institucija prestala izračunavati kapitalne zahtjeve za svoje poslove iz knjige trgovanja u skladu s ovim člankom, dopušteno joj je izračunavati kapitalne zahtjeve za svoje poslove iz knjige trgovanja u skladu s ovim člankom samo ako nadležnom tijelu dokaže da su svi uvjeti utvrđeni stavkom 1. bili ispunjeni u neprekinutom razdoblju od jedne godine.
9. Institucije tijekom mjesečne procjene ne zauzimaju, ne kupuju niti prodaju poziciju iz knjige trgovanja samo kako bi ispunile bilo koji od uvjeta iz stavka 1.”;
49. u dijelu trećem glavi I. poglavlje 2. briše se;
50. članak 102. mijenja se kako slijedi:
- (a) stavci 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:
 - „2. Namjera trgovanja dokazuje se na temelju strategija, politika i postupaka koje institucija određuje radi upravljanja pozicijom ili portfeljem u skladu s člancima 103., 104. i 104.a.
 - 3. Institucije su dužne uspostaviti i održavati sustave i kontrole za upravljanje svojom knjigom trgovanja u skladu s člankom 103.
 - 4. Za potrebe zahtjeva za izvješćivanje iz članka 430.b stavka 3. pozicije iz knjige trgovanja dodjeljuju se organizacijskim jedinicama za trgovanje koje su uspostavljene u skladu s člankom 104.b.”;
 - (b) dodaju se sljedeći stavci:
 - „5. Pozicije u knjizi trgovanja podliježu zahtjevima za bonitetno vrednovanje iz članka 105.
 - 6. Institucije tretiraju interne zaštite u skladu s člankom 106.”;

51. članak 103. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 103.

Upravljanje knjigom trgovanja

1. Institucije moraju imati jasno definirane politike i postupke za cjelovito upravljanje knjigom trgovanja. Te politike i postupci uključuju najmanje sljedeće:

- (a) aktivnosti koje institucija smatra trgovanjem i koje čine sastavni dio knjige trgovanja u svrhu kapitalnih zahtjeva;
- (b) mjeru u kojoj se pozicija može dnevno vrednovati po tržišnoj vrijednosti na aktivnom, likvidnom, dvosmjernom tržištu;
- (c) za pozicije koje se vrednuju po modelu, mjeru u kojoj institucija može:
 - i. identificirati sve značajne rizike pozicije;
 - ii. zaštititi se od svih značajnih rizika pozicije instrumentima za koje postoji aktivno, likvidno, dvosmjerno tržište;
 - iii. izvesti pouzdane procjene ključnih pretpostavki i parametara koji se primjenjuju u modelu;
- (d) mjeru u kojoj institucija može i dužna je ostvariti vrednovanje pozicije koja se može dosljedno vanjski vrednovati;
- (e) mjeru u kojoj bi zakonska ograničenja ili drugi operativni zahtjevi umanjili sposobnost institucije da ostvari poništavanje pozicije ili zaštitu pozicije u kratkom roku;
- (f) mjeru u kojoj institucija može i dužna je aktivno upravljati rizicima koji proizlaze iz pozicija u okviru svojih poslova trgovanja;
- (g) mjeru u kojoj institucija može reklasificirati rizik ili pozicije između knjige pozicija kojima se ne trguje i knjige trgovanja te zahtjeve za takvu reklasifikaciju iz članka 104.a.

2. Pri upravljanju svojim pozicijama ili portfeljima pozicija u knjizi trgovanja institucija ispunjava sve sljedeće zahtjeve:

- (a) institucija ima jasno dokumentiranu strategiju trgovanja za pozicije ili portfelje u knjizi trgovanja koju odobrava više rukovodstvo i koja uključuje očekivano razdoblje držanja;
- (b) institucija ima jasno definirane politike i postupke za aktivno upravljanje pozicijama ili portfeljima u knjizi trgovanja; te politike i postupci uključuju sljedeće:
 - i. koje pozicije ili portfelje pozicija može zauzeti svaka organizacijska jedinica za trgovanje ili, ovisno o slučaju, imenovani trgovci;
 - ii. utvrđivanje ograničenja pozicija i praćenje njihove primjerenosti;
 - iii. osiguravanje da trgovci imaju autonomno pravo da zauzimaju pozicije i upravljaju pozicijama unutar dogovorenih ograničenja i u skladu s odobrenom strategijom;
 - iv. osiguravanje da se više rukovodstvo izvješćuje o pozicijama kao sastavni dio procesa upravljanja rizicima institucije;
 - v. osiguravanje aktivnog praćenja pozicija upotrebom izvora tržišnih informacija, uz procjenu utrživosti ili mogućnosti zaštite pozicije ili njezinih rizika, uključujući procjenu, kvalitetu i dostupnost tržišnih ulaznih podataka koji se upotrebljavaju u procesu vrednovanja, razinu prometa na tržištu, veličinu pozicija kojima se trguje na tržištu;
 - vi. aktivne postupke i kontrole za sprječavanje prijevара;
- (c) institucija ima jasno definirane politike i postupke za praćenje pozicija u odnosu na svoju strategiju trgovanja, uključujući praćenje prometa i pozicija za koje je prvotno predviđeno razdoblje držanja premašeno.”;

52. u članku 104. stavak 2. briše se;

53. umeću se sljedeći članci:

„Članak 104.a

Reklasifikacija pozicije

1. Institucije imaju uspostavljene jasno definirane politike kako bi utvrdile izvanredne okolnosti kojima se opravdava reklasifikacija pozicije iz knjige trgovanja kao pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje ili, obrnuto, reklasifikacija pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje kao pozicije iz knjige trgovanja za potrebe određivanja svojih kapitalnih zahtjeva u skladu sa zahtjevima nadležnih tijela. Institucije preispituju te politike najmanje jedanput godišnje.

EBA prati opseg nadzornih praksi i izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 do 28. lipnja 2024. o značenju izvanrednih okolnosti za potrebe prvog podstavka ovog stavka. Dok EBA ne izda te smjernice, nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svojim odlukama o tome da pojedinoj instituciji odobre ili ne odobre da reklasificira poziciju kako je navedeno u stavku 2. ovog članka i dostavljaju obrazloženje za te odluke.

2. Nadležna tijela izdaju odobrenje da se pozicija iz knjige trgovanja reklasificira kao pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje ili, obrnuto, pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje kao pozicija iz knjige trgovanja za potrebe određivanja kapitalnih zahtjeva samo ako je institucija nadležnim tijelima dostavila pisane dokaze o tome da je njezina odluka o reklasifikaciji te pozicije rezultat izvanrednih okolnosti koje su usklađene s politikama koje je institucija utvrdila u skladu sa stavkom 1. ovog članka. U tu svrhu institucija osigurava dostatne dokaze o tome da pozicija više ne ispunjava uvjet da bude klasificirana kao pozicija u knjizi trgovanja ili u knjizi pozicija kojima se ne trguje u skladu s člankom 104.

Odluku iz prvog podstavka odobrava upravljačko tijelo.

3. Kada nadležno tijelo izda odobrenje za reklasifikaciju pozicije u skladu sa stavkom 2., institucija koja je to odobrenje dobila:

(a) javno objavljuje, bez odgode,

- i. informaciju da je njezina pozicija reklasificirana; i
- ii. ako je učinak te reklasifikacije smanjenje kapitalnih zahtjeva institucije, veličinu tog smanjenja; i

(b) ako je učinak te reklasifikacije smanjenje kapitalnih zahtjeva institucije, ne priznaje taj učinak do dospijea pozicije, osim ako nadležno tijelo instituciji dopusti priznavanje tog učinka na raniji datum.

4. Institucija izračunava neto promjenu iznosa svojih kapitalnih zahtjeva koji proizlaze iz reklasifikacije pozicije kao razliku između kapitalnih zahtjeva odmah nakon reklasifikacije i kapitalnih zahtjeva neposredno prije reklasifikacije, od kojih se svaki izračunavaju u skladu s člankom 92. Izračunom se u obzir ne uzimaju učinci nikakvih čimbenika osim reklasifikacije.

5. Reklasifikacija pozicije u skladu s ovim člankom neopoziva je.

Članak 104.b

Zahtjevi u vezi s organizacijskom jedinicom za trgovanje

1. Za potrebe zahtjeva za izvješćivanje iz članka 430.b stavka 3. institucije uspostavljaju organizacijske jedinice za trgovanje i svaku svoju poziciju iz knjige trgovanja dodjeljuju jednoj od tih organizacijskih jedinica za trgovanje. Pozicije iz knjige trgovanja povezuju se s istim stolom za trgovanje samo ako su u skladu s dogovorenim poslovnom strategijom za stol za trgovanje te se njima dosljedno upravlja i prati ih se u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

2. Organizacijske jedinice za trgovanje institucija u svakom trenutku ispunjavaju sve sljedeće zahtjeve:

(a) svaka organizacijska jedinica za trgovanje ima jasnu i određenu poslovnu strategiju i strukturu za upravljanje rizicima koja je primjerena za njegovu poslovnu strategiju;

- (b) svaka organizacijska jedinica za trgovanje ima jasnu organizacijsku strukturu; pozicijama u pojedinoj organizacijskoj jedinici za trgovanje upravljaju imenovani trgovci u instituciji; svaki trgovac ima posebne funkcije u okviru organizacijske jedinice za trgovanje; svaki trgovac dodjeljuje se samo jednoj organizacijskoj jedinici za trgovanje;
 - (c) ograničenja pozicija određuju se u okviru svake organizacijske jedinice za trgovanje u skladu s poslovnom strategijom tog stola za trgovanje;
 - (d) izvješća o djelatnostima, profitabilnosti, upravljanju rizicima i regulatornim zahtjevima na razini organizacijske jedinice za trgovanje sastavljaju se najmanje jedanput tjedno i redovito se priopćavaju upravljačkom tijelu;
 - (e) svaka organizacijska jedinica za trgovanje ima jasan godišnji poslovni plan koji uključuje jasno određenu politiku primitaka temeljenu na dobrim kriterijima koji se upotrebljavaju za mjerenje uspješnosti;
 - (f) za svaku organizacijsku jedinicu za trgovanje jedanput mjesečno sastavljaju se izvješća o pozicijama koje dopijevaju, unutardnevnim i dnevnim kršenjima ograničenja trgovanja i mjerama koje institucija poduzima u vezi s tim kršenjima, kao i o procjenama tržišne likvidnosti, te se stavljaju na raspolaganje nadležnim tijelima.
3. Odstupajući od stavka 2. točke (b), institucija može rasporediti trgovca na više od jedne organizacijske jedinice za trgovanje pod uvjetom da institucija svome nadležnom tijelu dovoljno dobro dokaže da je raspoređivanje provedeno zbog pitanja poslovanja ili resursa te da to raspoređivanje zadržava ostale kvalitativne zahtjeve iz ovog članka koji se primjenjuju na trgovce i organizacijske jedinice za trgovanje.
4. Institucije obavješćuju nadležna tijela o načinu na koji ispunjavaju uvjete iz stavka 2. Nadležna tijela mogu zahtijevati da institucija promijeni strukturu ili organizaciju svojih organizacijskih jedinica za trgovanje radi usklađivanja s ovim člankom.”;

54. članak 105. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Sve pozicije iz knjige trgovanja i pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje mjerene po fer vrijednosti podliježu standardima bonitetnog vrednovanja iz ovog članka. Institucije posebno osiguravaju da se bonitetnim vrednovanjem njihovih pozicija iz knjige trgovanja postiže odgovarajuća razina pouzdanosti u odnosu na dinamičnu prirodu pozicija iz knjige trgovanja i pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje mjerenih po fer vrijednosti, zahtjeve za bonitetnu ispravnost te način postupanja i svrhu kapitalnih zahtjeva s obzirom na pozicije iz knjige trgovanja i pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje mjerene po fer vrijednosti.”;

- (b) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Institucije ponovno vrednuju pozicije iz knjige trgovanja po fer vrijednosti najmanje jedanput dnevno. Promjene vrijednosti tih pozicija iskazuju se u računu dobiti i gubitka institucije.

4. Institucije svoje pozicije iz knjige trgovanja i pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje mjerene po fer vrijednosti vrednuju po tržišnoj vrijednosti kad god je moguće, među ostalim i pri primjeni odgovarajućeg tretmana kapitala na te pozicije.”;

- (c) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Ako vrednovanje po tržišnoj vrijednosti nije moguće, institucije konzervativno vrednuju po modelu svoje pozicije i portfelje, među ostalim i onda kad izračunavaju kapitalne zahtjeve za pozicije iz knjige trgovanja i pozicije mjerene po fer vrijednosti iz knjige pozicija kojima se ne trguje.”;

- (d) u stavku 7. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe prvog podstavka točke (d) model mora biti razvijen ili odobren neovisno o organizacijskim jedinicama za trgovanje i mora biti neovisno testiran, uključujući validaciju matematičkih izračuna, pretpostavki i programske provedbe.”;

- (e) u stavku 11. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) dodatno vrijeme koje bi bilo potrebno za zaštitu pozicije ili od rizika unutar pozicije nakon razdoblja likvidnosti koja su pripisana faktorima rizika pozicije u skladu s člankom 325.bd.”;

55. članak 106. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Zahtjevi iz stavka 1. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje zahtjeve koji se odnose na zaštićene pozicije u, prema potrebi, knjizi pozicija kojima se ne trguje ili knjizi trgovanja.

3. Ako se institucija štiti od izloženosti kreditnom riziku u knjizi pozicija kojima se ne trguje ili od izloženosti riziku druge ugovorne strane uz pomoć kreditne izvedenice raspoređene u njezinu knjigu trgovanja, ta pozicija kreditne izvedenice priznaje se kao interna zaštita od izloženosti kreditnom riziku u knjizi pozicija kojima se ne trguje ili od izloženosti riziku druge ugovorne strane u svrhu izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom iz članka 92. stavka 3. točke (a) ako institucija uđe u drugu transakciju kreditnim izvedenicama s dostupnom trećom stranom pružatelja zaštite koja ispunjava zahtjeve za nematerijalnu kreditnu zaštitu u knjizi pozicija kojima se ne trguje i koja potpuno poništava tržišni rizik interne zaštite.

I interna zaštita priznata u skladu s prvim podstavkom i kreditna izvedenica u koju se ušlo s trećom stranom uključuju se u knjigu trgovanja u svrhu izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci:

„4. Ako se institucija štiti od izloženosti riziku vlasničkih instrumenata u knjizi pozicija kojima se ne trguje uz pomoć izvedenice na vlasnički instrument raspoređene u njezinu knjigu trgovanja, ta pozicija izvedenice na vlasnički instrument priznaje se kao interna zaštita od izloženosti riziku ulaganja u vlasničke instrumente u knjizi pozicija kojima se ne trguje u svrhu izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom iz članka 92. stavka 3. točke (a) ako institucija uđe u drugu transakciju izvedenicama na vlasnički instrument s kvalificiranom trećom stranom pružatelja zaštite koja ispunjava zahtjeve za nematerijalnu kreditnu zaštitu u knjizi pozicija kojima se ne trguje i koja potpuno poništava tržišni rizik interne zaštite.

I interna zaštita priznata u skladu s prvim podstavkom i izvedenica na vlasnički instrumenta u koju se ušlo s kvalificiranom trećom stranom pružatelja zaštite uključuju se u knjigu trgovanja u svrhu izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik.

5. Ako se institucija štiti od izloženosti kamatnom riziku u knjizi pozicija kojima se ne trguje uz pomoć pozicije kamatnog rizika raspoređene u njezinu knjigu trgovanja, ta se pozicija kamatnog rizika smatra internom zaštitom u svrhu procjene kamatnog rizika koji proizlazi iz pozicija kojima se ne trguje u skladu s člancima 84. i 98. Direktive 2013/36/EU ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) pozicija je dodijeljena u portfelj koji je odvojen od druge pozicije iz knjige trgovanja, čija je poslovna strategija isključivo namijenjena upravljanju i smanjenju tržišnog rizika internih zaštita od izloženosti kamatnom riziku; u tu svrhu institucija može u taj portfelj rasporediti druge pozicije osjetljive na kamatni rizik zauzete s trećim stranama ili svojom knjigom trgovanja ako institucija potpuno poništava tržišni rizik tih pozicija osjetljivih na kamatni rizik zauzetih sa svojom knjigom trgovanja zauzimanjem suprotnih pozicija osjetljivih na kamatni rizik s trećim stranama;

(b) za potrebe zahtjeva za izvješćivanje iz članka 430.b stavka 3. pozicija je dodijeljena organizacijskoj jedinici za trgovanje uspostavljenoj u skladu s člankom 104.b, čija je poslovna strategija isključivo namijenjena upravljanju i smanjenju tržišnog rizika internih zaštita od izloženosti kamatnom riziku; u tu svrhu ta organizacijska jedinica za trgovanje može zauzeti druge pozicije osjetljive na kamatni rizik s trećim stranama ili drugim organizacijskim jedinicama za trgovanje institucije ako te druge organizacijske jedinice za trgovanje potpuno poništavaju tržišni rizik tih drugih pozicija osjetljivih na kamatni rizik zauzimanjem suprotnih pozicija osjetljivih na kamatni rizik s trećim stranama;

(c) institucija je u potpunosti dokumentirala način na koji pozicija smanjuje kamatni rizik koji proizlazi iz pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje za potrebe zahtjeva iz članaka 84. i 98. Direktive 2013/36/EU.

6. Kapitalni zahtjevi za tržišni rizik svih pozicija koje su povezane s posebnim portfeljem iz stavka 5. točke (a) izračunavaju se samostalno i dodaju se kapitalnim zahtjevima za druge pozicije iz knjige trgovanja.

7. Za potrebe zahtjeva za izvješćivanje iz članka 430.b izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik svih pozicija koje su povezane s posebnim portfeljem iz stavka 5. točke (a) ovog članka ili s organizacijskom

jedinicom za trgovanje ili koje je zauzela organizacijska jedinica za trgovanje iz stavka 5. točke (b) ovog članka, prema potrebi, izračunavaju se samostalno kao poseban portfelj i dodaju se izračunu kapitalnih zahtjeva za druge pozicije iz knjige trgovanja.”;

56. u članku 107. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Za potrebe ove Uredbe izloženosti prema investicijskom društvu iz treće zemlje, prema kreditnoj instituciji iz treće zemlje i prema burzi iz treće zemlje tretiraju se kao izloženosti prema instituciji samo ako treća zemlja u vezi s tim subjektom primjenjuje bonitetne i nadzorne zahtjeve koji su barem istovjetni onima koji se primjenjuju u Uniji.”;

57. u članku 117., stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) dodaju se sljedeće točke:

„(o) Međunarodno udruženje za razvoj;

(p) Azijska banka za ulaganja u infrastrukturu.”;

(b) dodaje se sljedeći podstavak:

„Komisija je ovlaštena za izmjenu ove Uredbe donošenjem delegiranih akata u skladu s člankom 462. kojima se mijenja, u skladu s međunarodnim standardima, popis multilateralnih razvojnih banaka iz prvog podstavka.”;

58. u članku 118. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) Europska unija i Europska zajednica za atomsku energiju.”;

59. u članku 123. dodaje se sljedeći stavak:

„Izloženostima zbog kredita koje je kreditna institucija odobrila umirovljenicima ili zaposlenima na neodređeno vrijeme uz bezuvjetan prijenos dijela mirovine ili plaće dužnika toj kreditnoj instituciji dodjeljuje se ponder rizika od 35 % pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) kako bi otplatio kredit, dužnik bezuvjetno ovlašćuje mirovinski fond ili poslodavca da provodi izravna plaćanja kreditnoj instituciji oduzimanjem iznosa mjesečnih plaćanja za kredit od dužnikove mjesečne mirovine ili plaće;

(b) rizici od smrti, radne nesposobnosti, nezaposlenosti ili smanjenja neto mjesečne mirovine ili plaće dužnika primjereno su pokriveni policom osiguranja koju je dužnik sklopio u korist kreditne institucije;

(c) mjesečna plaćanja koja dužnik mora provesti za sve kredite koji ispunjavaju uvjete iz točaka (a) i (b) zajedno ne prelaze 20 % dužnikove neto mjesečne mirovine ili plaće;

(d) najdulji izvorni rok dospijea kredita jednak je ili kraći od deset godina.”;

60. članak 124. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 124.

Izloženosti osigurane hipotekama na nekretninama

1. Izloženosti ili bilo kojem dijelu izloženosti koji je u cijelosti osiguran hipotekom na nekretnini dodjeljuje se ponder rizika od 100 % ako nisu ispunjeni uvjeti iz članka 125. ili 126., osim za dio izloženosti koji je raspoređen u drugu kategoriju izloženosti. Dijelu izloženosti koji prelazi hipotekarnu vrijednost nekretnine dodjeljuje se ponder rizika koji se primjenjuje na neosigurane izloženosti te druge ugovorne strane.

Dio izloženosti koji se tretira kao u cijelosti osiguran nekretninom ne može biti veći od založenog iznosa tržišne vrijednosti ili, u državama članicama koje su zakonima ili podzakonskim propisima utvrdile stroge kriterije za procjenu hipotekarne vrijednosti, od hipotekarne vrijednosti dotične nekretnine.

1.a. Države članice imenuju tijelo odgovorno za primjenu stavka 2. To je tijelo nadležno tijelo ili imenovano tijelo.

Ako je tijelo koje je država članica imenovala za primjenu ovog članka nadležno tijelo, ono osigurava da su relevantna nacionalna tijela i tijela koja imaju makrobonitetni mandat primjereno obaviještena o namjeri nadležnog tijela o upotrebi ovog članka, i da su na odgovarajući način uključena u procjenu pitanja financijske stabilnosti u svojoj državi članici u skladu sa stavkom 2.

Ako tijelo koje je država članica imenovala za primjenu ovog članka nije nadležno tijelo, država članica donosi potrebne odredbe kako bi osigurala odgovarajuću koordinaciju i razmjenu informacija između nadležnog tijela i imenovanog tijela za pravilnu primjenu ovog članka. Posebno se od tijela traži bliska suradnja i razmjena svih informacija koje bi mogle biti potrebne za pravilno obavljanje dužnosti koje se ovim člankom propisuju imenovanim tijelima. Tom suradnjom želi se izbjeći svaki oblik podvostručenog ili neusklađenog postupanja između nadležnog tijela i imenovanog tijela te osigurati da se primjereno uzme u obzir interakcija s drugim mjerama, posebno mjerama poduzetima u skladu s člankom 458. ove Uredbe i člankom 133. Direktive 2013/36/EU.

2. Na osnovi podataka prikupljenih u skladu s člankom 430.a i drugih relevantnih pokazatelja, tijelo imenovano u skladu sa stavkom 1.a ovog članka redovito, a najmanje jedanput godišnje, ocjenjuje jesu li ponder rizika od 35 % za izloženosti jednog ili više segmenata nekretnina osiguranih hipotekama na stambenim nekretninama iz članka 125. koje se nalaze na jednom ili više dijelova državnog područja države članice relevantnog tijela i ponder rizika od 50 % za izloženosti osigurane hipotekama na poslovnim nekretninama iz članka 126. koje se nalaze na jednom ili više dijelova državnog područja države članice relevantnog tijela odgovarajući, uzimajući u obzir:

(a) ostvarene gubitke po izloženostima osiguranima nekretninama;

(b) buduća kretanja na tržištima nekretnina.

Ako na temelju ocjene iz prvog podstavka ovog stavka tijelo imenovano u skladu sa stavkom 1.a ovog članka zaključi da ponderi rizika iz članka 125. stavka 2. ili članka 126. stavka 2. ne odražavaju na primjereni način stvarne rizike u vezi s jednim ili više segmenata nekretnina za izloženosti koje su u cijelosti osigurane hipotekama na stambenim nekretninama ili poslovnim nekretninama koje se nalaze na jednom ili više dijelova državnog područja države članice relevantnog tijela, i ako smatra da bi neprimjerenost pondera rizika mogla negativno utjecati na sadašnju ili buduću financijsku stabilnost u njegovoj državi članici, može povećati pondere rizika koji se odnose na te izloženosti u okviru raspona iz četvrtog podstavka ovog stavka ili nametnuti strože kriterije od onih iz članka 125. stavka 2. ili članka 126. stavka 2.

Tijelo imenovano u skladu sa stavkom 1.a ovog članka obavješćuje EBA-u i ESRB o svim prilagodbama pondera rizika i primijenjenim kriterijima na temelju ovog stavka. U roku od jednog mjeseca od primitka te obavijesti EBA i ESRB dostavljaju svoje mišljenje dotičnoj državi članici. EBA i ESRB objavljuju pondere rizika i kriterije za izloženosti iz članaka 125. i 126. i članka 199. stavka 1. točke (a) kako ih provodi relevantno tijelo.

Za potrebe drugog podstavka ovog stavka tijelo imenovano u skladu sa stavkom 1.a. može odrediti pondere rizika unutar sljedećih raspona:

(a) od 35 % do 150 % za izloženosti osigurane hipotekama na stambenim nekretninama;

(b) 50 % do 150 % za izloženosti osigurane hipotekama na poslovnim nekretninama.

3. Ako tijelo imenovano u skladu sa stavkom 1.a. odredi više pondere rizika ili strože kriterije na temelju stavka 2. drugog podstavka, institucije imaju šestomjesečno prijelazno razdoblje da ih primijene.

4. EBA, u bliskoj suradnji s ESRB-om, sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju strogi kriteriji za procjenu hipotekarne vrijednosti iz stavka 1. i vrste faktora koje treba uzeti u obzir u procjeni primjerenosti pondera rizika iz stavka 2. prvog podstavka.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 31. prosinca 2019.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

5. ESRB, putem preporuka u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010 i u bliskoj suradnji s EBA-om, može dati smjernice namijenjene tijelima koja su imenovana u skladu sa stavkom 1.a. ovog članka o sljedećem:

- (a) faktorima koji bi mogli „negativno utjecati na sadašnju ili buduću financijsku stabilnost” iz stavka 2. drugog podstavka; i
- (b) referentnim mjerilima koje tijelo imenovano u skladu sa stavkom 1.a. uzima u obzir pri određivanju viših pondera rizika.

6. Institucije jedne države članice primjenjuju pondere rizika i kriterije koje su odredila tijela druge države članice u skladu sa stavkom 2. na sve odgovarajuće izloženosti osigurane hipotekama na stambenim ili poslovnim nekretninama koje se nalaze na jednom ili više dijelova te države članice.”;

61. u članku 128. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Institucije dodjeljuju ponder rizika 150 % izloženostima koje su izuzetno visokorizične.

2. Za potrebe ovog članka institucije tretiraju sve navedene izloženosti kao izuzetno visokorizične:

- (a) ulaganja u društva rizičnog kapitala, osim kada se s takvim ulaganjima postupa u skladu s člankom 132.;
- (b) vlasnička ulaganja u društva koja ne kotiraju na burzi, osim kada se s takvim ulaganjima postupa u skladu s člankom 132.;
- (c) špekulativno financiranje nekretnina.”;

62. članak 132. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 132.

Kapitalni zahtjevi za izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-ovima

1. Institucije izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom za svoje izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-u množenjem iznosa izloženosti ponderiranog rizikom za izloženosti CIU-a, izračunanog u skladu s pristupima iz stavka 2. prvog podstavka, s postotkom udjela ili dionica koji drže te institucije.

2. Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 3. ovog članka, institucije mogu primjenjivati pristup odnosnih izloženosti u skladu s člankom 132.a stavkom 1. ili pristup koji se temelji na mandatu u skladu s člankom 132.a stavkom 2.

U skladu s člankom 132.b stavkom 2. institucije koje ne primjenjuju pristup odnosnih izloženosti ili pristup koji se temelji na mandatu dodjeljuju ponder rizika 1 250 % („zamjenski pristup”) svojim izloženostima u obliku udjela ili dionica u CIU-u.

Institucije mogu izračunati iznos izloženosti ponderiran rizikom za svoje izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-u primjenom kombinacije pristupa iz ovog stavka, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti primjene tih pristupa.

3. Institucije mogu odrediti iznos izloženosti ponderiran rizikom za izloženosti CIU-a u skladu s pristupima navedenima u članku 132.a ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) CIU je jedno od sljedećeg:
 - i. subjekt za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS), uređen Direktivom 2009/65/EZ;

- ii. alternativni investicijski fond kojim upravlja upravitelj alternativnih investicijskih fondova EU-a registriran u skladu s člankom 3. stavkom 3. Direktive 2011/61/EU;
 - iii. alternativni investicijski fond kojim upravlja upravitelj alternativnih investicijskih fondova EU-a koji ima odobrenje za rad u skladu s člankom 6. Direktive 2011/61/EU;
 - iv. alternativni investicijski fond kojim upravlja upravitelj alternativnih investicijskih fondova izvan EU-a koji ima odobrenje za rad u skladu s člankom 37. Direktive 2011/61/EU;
 - v. alternativni investicijski fond izvan EU-a kojim upravlja upravitelj alternativnih investicijskih fondova izvan EU-a i kojim se trguje u skladu s člankom 42. Direktive 2011/61/EU;
 - vi. alternativni investicijski fond izvan EU-a kojim se ne trguje u Uniji i kojim upravlja upravitelj alternativnih investicijskih fondova izvan EU-a s poslovnim nastanom u trećoj zemlji i koji je obuhvaćen delegiranim aktom navedenim u članku 67. stavku 6. Direktive 2011/61/EU;
- (b) prospekt CIU-a ili ekvivalentni dokument uključuje:
- i. kategorije imovine u koje je CIU ovlašten ulagati;
 - ii. ako se primjenjuju investicijski limiti, relativni limiti i metodologiju njihova izračuna;
- (c) izvješćivanje CIU-a ili društva za upravljanje CIU-om instituciji u skladu je sa sljedećim zahtjevima:
- i. o izloženostima CIU-a izvješćuje se najmanje onoliko često koliko i o izloženostima institucije;
 - ii. razina detalja financijskih informacija dovoljna je kako bi institucija mogla izračunati iznos izloženosti ponderiran rizikom CIU-a u skladu s pristupom koji je odabrala;
 - iii. ako institucija primjenjuje pristup odnosnih izloženosti, informacije o odnosnim izloženostima provjerava neovisna treća strana.

Odstupajući od ovog stavka prvog podstavka točke (a), multilateralne i bilateralne razvojne banke i druge institucije koje zajednički ulažu u CIU s multilateralnim ili bilateralnim razvojnim bankama mogu odrediti iznos izloženosti ponderiran rizikom za izloženosti tog CIU-a u skladu s pristupima navedenima u članku 132.a pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz ovog stavka prvog podstavka točaka (b) i (c) te da su politikom ulaganja CIU-a vrste imovine u koje CIU može ulagati limitirane na imovinu kojom se promiče održivi razvoj u zemljama u razvoju.

Institucije obavješćuju svoje nadležno tijelo o CIU-ovima na koje primjenjuju tretman naveden u drugom podstavku.

Odstupajući od prvog podstavka točke (c) podtočke i., ako institucija odredi iznos izloženosti ponderiran rizikom CIU-ovih izloženosti u skladu s pristupom koji se temelji na mandatu, izvješćivanje CIU-a ili društva za upravljanje CIU-om instituciji može se ograničiti na politiku ulaganja CIU-a i sve njezine izmjene te se može provesti samo kada institucija izvrši prvo ulaganje u izloženost prema CIU-u i kada dođe do izmjene politike ulaganja CIU-a.

4. Institucije koje nemaju odgovarajuće podatke ili informacije za izračun iznosa izloženosti ponderiranog rizikom izloženosti CIU-a u skladu s pristupima navedenima u članku 132.a mogu se osloniti na izračune treće strane pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) treća je strana jedan od sljedećih:
- i. depozitar CIU-a, koji je institucija ili financijska institucija, ako CIU ulaže isključivo u vrijednosne papire i deponira sve vrijednosne papire kod tog depozitara;
 - ii. za CIU-ove koji nisu obuhvaćeni podtočkom i. ove točke, društvo za upravljanje CIU-om, ako to društvo ispunjava uvjet iz stavka 3. točke (a);
- (b) treća strana provodi izračun u skladu s pristupima iz članka 132.a stavaka 1., 2. ili 3., ovisno o slučaju;
- (c) vanjski revizor potvrdio je točnost izračuna treće strane.

Institucije koje se oslanjaju na izračune trećih strana množe s faktorom 1,2 iznos izloženosti ponderirane rizikom izloženosti CIU-a koji proizlazi iz tih izračuna.

Odstupajući od drugog podstavka, ako institucija ima neograničen pristup detaljnim izračunima koje je provela treća strana, ne primjenjuje se faktor 1,2. Institucija na zahtjev te izračune dostavlja svome nadležnom tijelu.

5. Ako institucija primjenjuje pristupe iz članka 132.a u svrhu izračuna iznosa izloženosti ponderiranog rizikom izloženosti CIU-a („prva razina CIU-a”) te ako su sve odnosne izloženosti prve razine CIU-a izloženost u obliku udjela ili dionica u drugom CIU-u („druga razina CIU-a”), iznos izloženosti ponderiran rizikom druge razine izloženosti CIU-a može se izračunati primjenom bilo kojeg od triju pristupa opisanih u stavku 2. ovog članka. Institucija može primjenjivati pristup odnosnih izloženosti za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom izloženosti CIU-ova na trećoj razini i na svakoj sljedećoj razini samo ako je primjenjivala taj pristup za izračun na prethodnoj razini. U bilo kojem drugom scenariju primjenjuje zamjenski pristup.

6. Gornja granica iznosa izloženosti ponderiranog rizikom izloženosti CIU-a izračunanog u skladu s pristupom odnosnih izloženosti i pristupom koji se temelji na mandatu određuje se na razini iznosa ponderiranog rizikom izloženosti tog CIU-a izračunanog u skladu sa zamjenskim pristupom.

7. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, institucije koje primjenjuju pristup odnosnih izloženosti u skladu s člankom 132.a stavkom 1. mogu izračunati iznos izloženosti ponderiran rizikom za svoje izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-u množenjem iznosa vrijednosti izloženosti tih izloženosti, izračunanih u skladu s člankom 111. s ponderom rizika (RW_i^*) izračunanim u skladu s formulom iz članka 132.c ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) institucije mjere vrijednost svojih udjela ili dionica u CIU-u po povijesnom trošku, a vrijednost odnosne imovine CIU-a mjere po fer vrijednosti ako primjenjuju pristup odnosnih izloženosti;
- (b) promjena u tržišnoj vrijednosti udjela ili dionica za koje institucije mjere vrijednost po povijesnom trošku ne mijenja ni iznos regulatornog kapitala tih institucija ni vrijednost izloženosti povezane s tim udjelima.”;

63. umeću se sljedeći članci:

„Članak 132.a

Pristupi za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom CIU-ova

1. Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 132. stavka 3., institucije koje imaju dovoljno informacija o pojedinačnim odnosnim izloženostima CIU-a na temelju tih izloženosti izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom CIU-a dodjeljivanjem pondera rizika svim odnosnim izloženostima CIU-a kao da ih izravno drže te institucije.

2. Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 132. stavka 3., institucije koje nemaju dovoljno informacija o pojedinačnim odnosnim izloženostima CIU-a za primjenu pristupa odnosnih izloženosti mogu izračunati iznos izloženosti ponderiran rizikom tih izloženosti u skladu s limitima utvrđenima politikom ulaganja CIU-a i relevantnim pravom.

Institucije provode izračune iz prvog podstavka pod pretpostavkom da CIU najprije ulaže u izloženosti, u najvećoj dopuštenoj mjeri na temelju njegove politike ulaganja ili relevantnog prava, koje imaju najveće kapitalne zahtjeve pa zatim i dalje nastavlja ulagati u izloženosti padajućim redoslijedom sve dok se ne dostigne najveći ukupni limit izloženosti te da CIU primjenjuje financijsku polugu u najvećoj dopuštenoj mjeri na temelju svoje politike ulaganja ili relevantnog prava, prema potrebi.

Institucije provode izračune iz prvog podstavka u skladu s metodama iz ovog poglavlja, poglavlja 5. i poglavlja 6. odjeljka 3., 4. ili 5. ove glave.

3. Odstupajući od članka 92. stavka 3. točke (d), institucije koje izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom izloženosti CIU-a u skladu sa stavkom 1. ili stavkom 2. ovog članka mogu kapitalni zahtjev za rizik prilagodbe kreditnom vrednovanju izloženosti po izvedenicama tog CIU-a izračunati kao iznos jednak 50 % kapitalnog zahtjeva za te izloženosti po izvedenicama kako je izračunano u skladu s poglavljem 6. odjeljkom 3., 4. ili 5. ove glave, ovisno o slučaju.

Odstupajući od prvog podstavka, institucija može iz izračuna kapitalnog zahtjeva za rizik prilagodbe kreditnom vrednovanju isključiti izloženosti po izvedenicama koje ne bi podlijegale tom zahtjevu da izravno nastanu za instituciju.

4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje kako institucije izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom iz stavka 2. ako nije dostupan jedan ili više ulaznih podataka potrebnih za taj izračun.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. ožujka 2020.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. to 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 132.b

Isključenja iz pristupa za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom CIU-ova

1. Institucije iz izračuna navedenih u članku 132. mogu isključiti instrumente redovnog osnovnoga kapitala, dodatnog osnovnoga kapitala, dopunskoga kapitala i instrumente prihvatljivih obveza koje drži CIU i koje institucije odbijaju u skladu s člankom 36. stavkom 1. odnosno člancima 56., 66. i 72.e.

2. Institucije iz izračuna navedenih u članku 132. mogu isključiti izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-ovima iz članka 150. stavka 1. točaka (g) i (h) te umjesto toga na te izloženosti primijeniti tretman iz članka 133.

Članak 132.c

Tretman izvanbilančnih izloženosti prema CIU-ovima

1. Institucije izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom za svoje izvanbilančne stavke s mogućnošću njihove konverzije u izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-u množenjem vrijednosti izloženosti tih izloženosti, izračunanih u skladu s člankom 111., sa sljedećim ponderom rizika:

(a) za sve izloženosti za koje institucije upotrebljavaju jedan od pristupa iz članka 132.a:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

pri čemu je:

RW_i^* = ponder rizika

i = indeks koji označuje CIU:

$RWAE_i$ = iznos izračunan u skladu s člankom 132.a za CIU $_i$;

E_i^* = vrijednost izloženosti CIU-ai;

A_i = računovodstvena vrijednost imovine CIU-ai; i

EQ_i = računovodstvena vrijednost vlasničkih instrumenata CIU-ai.

(b) za sve ostale izloženosti, $RW_i^* = 1\ 250\ %$.

2. Institucije izračunavaju vrijednost izloženosti zajamčene minimalne vrijednosti koja ispunjava uvjete iz stavka 3. ovog članka kao diskontiranu sadašnju vrijednost zajamčenog iznosa primjenom diskontnog faktora koji ne uključuje rizik statusa neispunjavanja obveza. Institucije mogu umanjiti vrijednost izloženosti zajamčene minimalne vrijednosti za bilo koje gubitke koji su priznati u odnosu na zajamčenu minimalnu vrijednost u skladu s primjenjivim računovodstvenim standardom.

Institucije izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom za izvanbilančne izloženosti koje proizlaze iz zajamčene minimalne vrijednosti koje ispunjavaju sve uvjete iz ovog članka stavka 3. množenjem vrijednosti izloženosti tih izloženosti konverzijskim faktorom od 20 % i ponderom rizika izvedenim na temelju članka 132. ili 152.

3. Institucije utvrđuju iznos izloženosti ponderiran rizikom za izvanbilančne izloženosti koje proizlaze iz zajamčene minimalne vrijednosti u skladu sa stavkom 2. ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) izvanbilančna izloženost institucije jest zajamčena minimalna vrijednost za ulaganje u udjele ili dionice jednog ili više CIU-a u skladu s kojim je institucija obvezna platiti u okviru zajamčene minimalne vrijednosti samo ako je tržišna vrijednost odnosnih izloženosti jednog ili više CIU-a niža od unaprijed određenog praga u određenom trenutku ili više njih, kako je utvrđeno u ugovoru;
- (b) CIU je bilo koji od sljedećih:
 - i. UCITS kako je definiran u Direktivi 2009/65/EZ; ili
 - ii. alternativni investicijski fond kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki (a) Direktive 2011/61/EU koji ulaže isključivo u prenosive vrijednosne papire ili drugu likvidnu financijsku imovinu iz članka 50. stavka 1. Direktive 2009/65/EZ, ako mandat alternativnog investicijskog fonda ne dopušta višu financijsku polugu od one koja je dopuštena u skladu s člankom 51. stavkom 3. Direktive 2009/65/EZ;
- (c) sadašnja tržišna vrijednost odnosnih izloženosti CIU-a na kojima se temelji zajamčena minimalna vrijednost bez uzimanja u obzir učinka izvanbilančnih zajamčenih minimalnih vrijednosti pokriva ili premašuje sadašnju vrijednost praga utvrđenog u zajamčenoj minimalnoj vrijednosti;
- (d) kada opadne višak tržišne vrijednosti odnosnih izloženosti jednog ili više CIU-a iznad sadašnje vrijednosti zajamčene minimalne vrijednosti, institucija, ili drugo društvo ako je obuhvaćeno nadzorom na konsolidiranoj osnovi kojem podliježe i sama institucija u skladu s ovom Uredbom i Direktivom 2013/36/EU ili Direktivom 2002/87/EZ, može utjecati na sastav odnosnih izloženosti jednog ili više CIU-a ili na druge načine ograničiti mogućnost daljnjeg smanjenja viška;
- (e) krajnji izravni ili neizravni korisnik zajamčene minimalne vrijednosti obično je mali ulagatelj kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 11. Direktive 2014/65/EU.;

64. u članku 144. stavku 1. točka (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) institucija je u skladu s IRB pristupom izračunala kapitalne zahtjeve na temelju svojih procjena parametara rizika i spremna je za izvješćivanje u skladu s člankom 430.;;”

65. članak 152. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 152.

Tretman izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-ovima

1. Institucije izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom za svoje izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-u tako što iznos izloženosti ponderiran rizikom CIU-a, izračunan u skladu s pristupima iz stavaka 2. i 5., množe s postotkom udjela ili dionica koje drže te institucije.

2. Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 132. stavka 3., institucije koje imaju dovoljno informacija o pojedinačnim odnosnim izloženostima CIU-a na temelju tih odnosnih izloženosti izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom CIU-a dodjeljivanjem pondera rizika svim odnosnim izloženostima CIU-a kao da ih izravno drže te institucije.

3. Odstupajući od članka 92. stavka 3. točke (d), institucije koje izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom CIU-a u skladu sa stavkom 1. ili stavkom 2. ovog članka mogu kapitalni zahtjev za rizik prilagodbe kreditnom vrednovanju izloženosti po izvedenicama tog CIU-a izračunati kao iznos jednak 50 % kapitalnog zahtjeva za te izloženosti po izvedenicama kako je izračunano u skladu s poglavljem 6. odjeljkom 3., 4. ili 5. ove glave, ovisno o slučaju.

Odstupajući od prvog podstavka, institucija može iz izračuna kapitalnog zahtjeva za rizik prilagodbe kreditnom vrednovanju isključiti izloženosti po izvedenicama koje ne bi podlijegale tom zahtjevu da izravno nastanu za instituciju.

4. Institucije koje primjenjuju pristup odnosnih izloženosti u skladu sa stavcima 2. i 3. ovog članka i koje ispunjavaju uvjete za trajno izuzeće od primjene IRB pristupa u skladu s člankom 150. ili ne ispunjavaju uvjete za primjenu metoda navedenih u ovom poglavlju ili jedne ili više metoda navedenih u poglavlju 5. za sve ili dijelove odnosnih izloženosti CIU-a, izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom i iznose očekivanih gubitaka u skladu sa sljedećim načelima:

- (a) za izloženosti koje su raspoređene u kategoriju izloženosti na osnovi vlasničkih ulaganja iz članka 147. stavka 2. točke (e) institucije primjenjuju jednostavni pristup ponderiranja iz članka 155. stavka 2.;
- (b) za izloženosti koje su raspoređene u kategoriju stavki koje čine sekuritizacijske pozicije iz članka 147. stavka 2. točke (f) institucije primjenjuju tretman iz članka 254. kao da te izloženosti izravno drže navedene institucije;
- (c) za sve ostale odnosne izloženosti institucije primjenjuju standardizirani pristup iz poglavlja 2. ove glave.

Ako za potrebe prvog podstavka točke (a) ne može razlikovati izloženosti na osnovi vlasničkih ulaganja u društva koja ne kotiraju na burzi, izloženosti na osnovi vlasničkih ulaganja u društva koja kotiraju na burzi i ostale izloženosti na osnovi vlasničkih ulaganja, institucija tretira dotične izloženosti kao ostale izloženosti na osnovi vlasničkih ulaganja.

5. Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 132. stavka 3., institucije koje nemaju dovoljno informacija o pojedinačnim odnosnim izloženostima CIU-a mogu izračunati iznos izloženosti ponderiran rizikom tih izloženosti u skladu s pristupom koji se temelji na mandatu iz članka 132.a stavka 2. Međutim, za izloženosti navedene u stavku 4. točkama (a), (b) i (c) ovog članka institucije primjenjuju pristupe navedene u tom stavku.

6. Podložno članku 132.b stavku 2., institucije koje ne primjenjuju pristup odnosnih izloženosti u skladu sa stavcima 2. i 3. ovog članka ili pristup koji se temelji na mandatu u skladu sa stavkom 5. ovog članka primjenjuju zamjenski pristup iz članka 132. stavka 2.

7. Institucije mogu izračunati iznos izloženosti ponderiran rizikom za svoje izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-u primjenom kombinacije pristupa iz ovog članka, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti primjene tih pristupa.

8. Institucije koje nemaju odgovarajuće podatke ili informacije za izračun iznosa ponderiranog rizikom CIU-a u skladu s pristupima iz stavaka 2., 3., 4. i 5. mogu se osloniti na izračune treće strane pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) treća je strana jedan od sljedećih:
 - i. depozitar CIU-a, koji je institucija ili financijska institucija, ako CIU ulaže isključivo u vrijednosne papire i deponira sve vrijednosne papire kod tog depozitara;
 - ii. za CIU-ove koji nisu obuhvaćeni potočkom i. ove točke, društvo za upravljanje CIU-om, ako to društvo za upravljanje CIU-om ispunjava kriterije iz članka 132. stavka 3. točke (a);
- (b) za izloženosti koje nisu navedene u ovom članku stavku 4. točkama (a), (b) i (c), treća strana provodi izračun u skladu s pristupom odnosnih izloženosti iz članka 132.a stavka 1.;
- (c) za izloženosti koje su navedene u stavku 4. točkama (a), (b) i (c), treća strana provodi izračun u skladu s pristupima iz tog stavka;
- (d) vanjski revizor potvrdio je točnost izračuna treće strane.

Institucije koje se oslanjaju na izračune trećih strana množe iznose izloženosti ponderirane rizikom izloženosti CIU-a koji proizlaze iz tih izračuna s faktorom 1,2.

Odstupajući od drugog podstavka, ako institucija ima neograničen pristup detaljnim izračunima koje je provela treća strana, ne primjenjuje se faktor 1,2. Institucija na zahtjev te izračune dostavlja svome nadležnom tijelu.

9. Za potrebe ovog članka primjenjuje se članak 132. stavci 5. i 6. te članak 132.b. Za potrebe ovog članka primjenjuje se članak 132.c primjenom pondera rizika izračunanih u skladu s poglavljem 3. ove glave.”;

66. u članku 158. umeće se sljedeći stavak:

„9.a Iznos očekivanoga gubitka za zajamčenu minimalnu vrijednost koja ispunjava sve zahtjeve iz članka 132.c stavka 3. jednak je nuli.”;

67. članak 164. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 164.

Gubitak zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza (LGD)

1. Institucije su dužne same utvrđivati vlastite procjene LGD-a, podložno zahtjevima iz odjeljka 6. ovog poglavlja i ishodu odobrenja od nadležnih tijela u skladu s člankom 143. Za razrjeđivački rizik otkupljenih potraživanja upotrebljava se vrijednost LGD-a od 75 %. Ako može pouzdano rastaviti vlastite procjene EL za razrjeđivački rizik otkupljenih potraživanja na PD-ove i LGD-ve, institucija može primjenjivati vlastitu procjenu LGD-a.

2. Institucija može priznati nematerijalnu kreditnu zaštitu tako da prilagodi procjene PD-a ili LGD-a, pri čemu mora ispuniti zahtjeve iz članka 183. stavaka 1., 2. i 3. te dobiti odobrenje nadležnih tijela, bilo za pojedinačnu izloženost ili skup izloženosti. Institucija ne smije izloženostima osiguranima jamstvima dodijeliti prilagođeni PD ili LGD takav da prilagođeni ponder rizika bude niži od onoga za usporedivu izravnu izloženost prema davatelju jamstva.

3. Za potrebe članka 154. stavka 2., LGD za usporedivu izravnu izloženost prema pružatelju zaštite iz članka 153. stavka 3. jest LGD neosigurane izloženosti prema davatelju jamstva ili LGD neosigurane izloženosti prema dužniku, ovisno o tome, u slučaju da i za davatelja jamstva i za dužnika nastane status neispunjavanja obveza za trajanja osigurane transakcije, upućuju li dostupni dokazi i struktura jamstva na to da će naplaćeni iznos ovisiti o financijskom stanju davatelja jamstva odnosno dužnika.

4. Prosječni LGD ponderiran visinom izloženosti za sve izloženosti prema stanovništvu osigurane stambenim nekretninama koje ne ostvaruju korist od jamstava središnjih država ne smije biti niži od 10 %.

Prosječni LGD ponderiran visinom izloženosti za sve izloženosti prema stanovništvu osigurane poslovnim nekretninama koje ne ostvaruju korist od jamstava središnjih država ne smije biti niži od 15 %.

5. Države članice imenuju tijelo odgovorno za primjenu stavka 6. To je tijelo nadležno tijelo ili imenovano tijelo.

Ako je tijelo koje je država članica imenovala za primjenu ovog članka nadležno tijelo, ono osigurava da su relevantna nacionalna tijela i tijela koja imaju makrobonitetni mandat u potpunosti obaviještena o namjeri nadležnog tijela o primjeni ovog članka, i da su na odgovarajući način uključena u procjenu pitanja financijske stabilnosti u svojoj državi članici u skladu sa stavkom 6.

Ako tijelo koje je država članica imenovala za primjenu ovog članka nije nadležno tijelo, država članica donosi potrebne odredbe kako bi osigurala odgovarajuću koordinaciju i razmjenu informacija između nadležnog i imenovanog tijela za pravilnu primjenu ovog članka. Posebno se od tijela traži bliska suradnja i razmjena svih informacija koje mogu biti potrebne za pravilno obavljanje dužnosti koje se ovim člankom propisuju imenovanim tijelima. Cilj te suradnje jest izbjeći svaki oblik podvostručnog ili neusklađenog postupanja između nadležnog i imenovanog tijela te osigurati da se primjereno uzme u obzir interakcija s drugim mjerama, posebno mjerama poduzetima u skladu s člankom 458. ove Uredbe i člankom 133. Direktive 2013/36/EU.

6. Na osnovi podataka prikupljenih u skladu s člankom 430.a i drugih relevantnih pokazatelja te uzimajući u obzir buduća kretanja na tržištima nekretnina, tijelo imenovano u skladu sa stavkom 5. ovog članka redovito, a najmanje jedanput godišnje, procjenjuje jesu li minimalne vrijednosti LGD-a iz stavka 4. ovog članka prikladne za izloženosti osigurane hipotekama na stambenim nekretninama ili poslovnim nekretninama koje se nalaze na jednom ili više dijelova državnog područja države članice relevantnog tijela.

Ako na temelju procjene iz prvog podstavka ovog stavka tijelo imenovano u skladu sa stavkom 5. zaključi da minimalne vrijednosti LGD-a iz stavka 4. nisu primjerene, i ako smatra da bi neprimjerenost vrijednosti LGD-a mogla negativno utjecati na sadašnju ili buduću financijsku stabilnost u njegovoj državi članici, može odrediti više minimalne vrijednosti LGD-a za te izloženosti koje se nalaze na jednom ili više dijelova državnog područja države članice relevantnog tijela. Te više minimalne vrijednosti mogu se također primijeniti na razini jednog ili više segmenata nekretnina za takve izloženosti.

Tijelo imenovano u skladu sa stavkom 5. obavješćuje EBA-u i ESRB prije donošenja odluke iz ovog stavka. U roku od jednog mjeseca od primitka te obavijesti EBA i ESRB dostavljaju svoje mišljenje dotičnoj državi članici. EBA i ESRB objavljuju te vrijednosti LGD-a.

7. Ako tijelo imenovano u skladu sa stavkom 5. odredi više minimalne vrijednosti LGD-a na temelju stavka 6., institucije imaju šestomesečno prijelazno razdoblje da ih primijene.

8. EBA u bliskoj suradnji s ESRB-om sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju uvjeti koje tijelo imenovano u skladu sa stavkom 5. uzima u obzir pri procjeni prikladnosti vrijednosti LGD-a u okviru procjene iz stavka 6.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 31. prosinca 2019.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

9. ESRB, putem preporuka u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010 i u bliskoj suradnji s EBA-om, može dati smjernice namijenjene tijelima koja su imenovana u skladu sa stavkom 5. ovog članka o sljedećem:

(a) faktorima koji bi mogli „negativno utjecati na sadašnju ili buduću financijsku stabilnost” iz stavka 6. i

(b) indikativnim referentnim mjerilima koje tijelo imenovano u skladu sa stavkom 5. uzima u obzir pri određivanju viših minimalnih vrijednosti LGD-a.

10. Institucije jedne države članice primjenjuju više minimalne vrijednosti LGD-a koje su odredila tijela druge države članice u skladu sa stavkom 6. na sve odgovarajuće izloženosti osigurane hipotekama na stambenim nekretninama ili poslovnim nekretninama koje se nalaze na jednom ili više dijelova te države članice.”;

68. u članku 201. stavku 1. točka (h) zamjenjuje se sljedećim:

„(h) kvalificirane središnje druge ugovorne strane.”;

69. umeće se sljedeći članak:

„Članak 204.a

Priznate vrste izvedenica vlasničkih instrumenata

1. Institucije mogu izvedenice vlasničkih instrumenata, koje su ugovori o razmjeni ukupnog prinosa ili čiji su ekonomski učinci slični, upotrebljavati kao priznatu kreditnu zaštitu samo u svrhu provedbe interne zaštite.

Kreditna se zaštita ne smatra priznatom ako institucija kupuje kreditnu zaštitu na temelju ugovora o razmjeni ukupnog prinosa i evidentira neto plaćanja primljena na temelju tog ugovora kao neto prihod, ali ne evidentira nasuprotno smanjenje vrijednosti imovine koja je zaštićena ili smanjenjem fer vrijednosti ili povećanjem rezervi.

2. Ako institucija provodi internu zaštitu koristeći se izvedenicom vlasničkih instrumenata, kako bi za potrebe ovog poglavlja interna zaštita bila priznata kao kreditna zaštita, kreditni rizik koji je prenesen u knjigu trgovanja prenosi se na treću stranu ili treće strane.

Ako je interna zaštita provedena u skladu s prvim podstavkom i ako su ispunjeni zahtjevi iz ovog poglavlja, institucije koje su kupile nematerijalnu kreditnu zaštitu primjenjuju pravila iz odjeljaka od 4. do 6. ovog poglavlja za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom i iznosa očekivanih gubitaka.”;

70. članak 223. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U slučaju transakcija OTC izvedenicama institucije koje primjenjuju metodu iz poglavlja 6. odjeljka 6. izračunavaju EVA kako slijedi:

$$E_{VA} = E.”;$$

(b) u stavku 5. dodaje se sljedeći podstavak:

„U slučaju transakcija OTC izvedenicama institucije koje primjenjuju metode iz poglavlja 6. odjeljaka 3., 4. i 5. uzimaju u obzir učinke kolaterala na smanjenje rizika u skladu s odredbama utvrđenima u poglavlju 6. odjeljcima 3., 4. i 5., ovisno o slučaju.”;

71. članak 272. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 6. zamjenjuje se sljedećim:

„(6) „skup za zaštitu” znači grupa transakcija unutar jednog skupa za netiranje za koje je dopušten potpun ili djelomičan prijeboj radi određivanja potencijalne buduće izloženosti na temelju metoda navedenih u odjeljku 3. ili 4. ovog poglavlja.”;

(b) umeće se sljedeća točka:

„(7a) „jednosmjerni ugovor o iznosu nadoknade” znači ugovor o iznosu nadoknade na temelju kojeg institucija mora dati varijacijski iznos nadoknade drugoj ugovornoj strani, ali nema pravo primiti varijacijski iznos nadoknade od te druge ugovorne strane ili obrnuto.”;

(c) točka 12. zamjenjuje se sljedećim:

„(12) „sadašnja tržišna vrijednost” ili „CMV” znači neto tržišna vrijednost svih transakcija unutar skupa za netiranje prije smanjenja za iznos kolaterala koji se drži ili daje pri čemu se pri izračunu CMV-a provodi prijeboj pozitivnih i negativnih tržišne vrijednosti.”;

(d) umeće se sljedeća točka:

„(12a) „iznos neto neovisnog kolaterala” ili „NICA” znači zbroj vrijednosti neto kolaterala korigirane korektivnim faktorom koji je primljen ili dan, ovisno o slučaju, za skup za netiranje osim varijacijskog iznosa nadoknade.”;

72. članak 273. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Institucije izračunavaju vrijednost izloženosti za ugovore navedene u Prilogu II. na temelju jedne od metoda navedenih u odjeljcima od 3. do 6. u skladu s ovim člankom.

Institucija koja ne ispunjava uvjete iz članka 273.a stavka 1. ne smije primjenjivati metodu navedenu u odjeljku 4. Institucija koja ne ispunjava uvjete iz članka 273.a stavka 2. ne smije primjenjivati metodu navedenu u odjeljku 5.

Institucije se mogu unutar grupe na trajnoj osnovi koristiti kombinacijom metoda navedenih u odjeljcima od 3. do 6. Jedna institucija ne smije se na trajnoj osnovi koristiti kombinacijom metoda navedenih u odjeljcima od 3. do 6.”;

(b) stavci 6., 7. i 8. zamjenjuju se sljedećim:

„6. Prema metodama navedenima u odjeljcima od 3. do 6., vrijednost izloženosti prema određenoj drugoj ugovornoj strani jednaka je zbroju vrijednosti izloženosti izračunanih po svakom skupu za netiranje za tu drugu ugovornu stranu.

Odstupajući od prvog podstavka, ako se jedan ugovor o iznosu nadoknade primjenjuje na više skupova za netiranje s tom drugom ugovornom stranom i institucija primjenjuje jednu od metoda iz odjeljaka od 3. do 6. za izračun vrijednosti izloženosti tih skupova za netiranje, vrijednost izloženosti izračunava se u skladu s relevantnim odjeljkom.

Za određenu drugu ugovornu stranu vrijednost izloženosti za određeni skup za netiranje OTC izvedenih instrumenata navedenih u Prilogu II. izračunana u skladu s ovim poglavljem jest veći iznos između nule i razlike između zbroja vrijednosti izloženosti svih skupova za netiranje s tom drugom ugovornom stranom

i zbroja iznosa prilagodbe kreditnom vrednovanju za tu drugu ugovornu stranu koji institucija priznaje kao nastalo smanjenje vrijednosti. Prilagodbe kreditnom vrednovanju izračunavaju se ne uzimajući u obzir bilo koji prijeboj dugovne strane vrijednosnog usklađivanja koji se pripisuje vlastitom kreditnom riziku društva koji je već isključen iz regulatornoga kapitala u skladu s člankom 33. stavkom 1. točkom (c).

7. Pri izračunu vrijednosti izloženosti u skladu s metodama iz odjeljaka 3., 4. i 5. institucije mogu tretirati dva ugovora o OTC izvedenicama koji su obuhvaćeni istim sporazumom o netiranju i koji su potpuno usklađeni kao jedinstveni ugovor sa zamišljenom vrijednosti glavnice jednakom nuli.

Za potrebe prvog podstavka dva ugovora o OTC izvedenicama potpuno su usklađena kada ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

- (a) njihove su rizične pozicije suprotne;
- (b) njihove su značajke, osim datuma trgovanja, jednake;
- (c) njihovi se novčani tokovi u potpunosti prebijaju.

8. Institucije određuju vrijednost izloženosti za izloženosti koje proizlaze iz transakcija s dugim rokom namire primjenom bilo koje od metoda navedenih u odjeljcima od 3. do 6. ovog poglavlja, bez obzira na to koju je metodu institucija odabrala za OTC izvedenice i repo transakcije, transakcije pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane te maržne kredite. Pri izračunu kapitalnih zahtjeva za transakcije s dugim rokom namire institucija koja primjenjuje pristup iz poglavlja 3. može kontinuirano dodjeljivati pondere rizika u skladu s pristupom iz poglavlja 2. i bez obzira na značajnost tih pozicija.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„9. Za metode navedene u odjeljcima od 3. do 6. ovog poglavlja institucije tretiraju transakcije u kojima je utvrđen specifičan povratni rizik u skladu s člankom 291. stavcima 2., 4., 5. i 6.”;

73. umeću se sljedeći članci:

„Članak 273.a

Uvjeti za primjenu pojednostavnjenih metoda za izračun vrijednosti izloženosti

1. Institucija može izračunati vrijednost izloženosti svojih pozicija u izvedenicama u skladu s metodom iz odjeljka 4. pod uvjetom da je obujam njezinih bilančnih i izvanbilančnih poslova s izvedenicama jednak ili manji od obaju sljedećih pragova na temelju procjene koja se provodi jedanput mjesečno na temelju podataka od posljednjeg dana u mjesecu:

- (a) 10 % ukupne imovine institucije;
- (b) 300 milijuna EUR.

2. Institucija može izračunati vrijednost izloženosti svojih pozicija u izvedenicama u skladu s metodom iz odjeljka 5. pod uvjetom da je obujam njezinih bilančnih i izvanbilančnih poslova s izvedenicama jednak ili manji od obaju sljedećih pragova na temelju procjene koja se provodi jedanput mjesečno na temelju podataka od posljednjeg dana u mjesecu:

- (a) 5 % ukupne imovine institucije;
- (b) 100 milijuna EUR.

3. Za potrebe stavaka 1. i 2. institucije izračunavaju obujam svojih bilančnih i izvanbilančnih poslova s izvedenicama na temelju podataka od posljednjeg dana svakog mjeseca u skladu sa sljedećim zahtjevima:

- (a) pozicije u izvedenicama vrednuju se po tržišnim vrijednostima na taj određeni datum; ako nije dostupna tržišna vrijednost pozicije na određeni datum, institucije uzimaju fer vrijednost te pozicije na taj datum; ako nisu dostupne tržišna vrijednost i fer vrijednost pozicije na određeni datum, institucije za tu poziciju uzimaju posljednju tržišnu vrijednost ili fer vrijednost;

- (b) apsolutna vrijednost dugih pozicija u izvedenicama zbraja se s apsolutnom vrijednošću kratkih pozicija u izvedenicama;
- (c) uključuju se sve pozicije u izvedenicama, osim kreditnih izvedenica koje su priznate kao interne zaštite od izloženosti kreditnom riziku iz knjige pozicija kojima se ne trguje.
4. Odstupajući od stavka 1. ili 2., ovisno o slučaju, ako poslovi s izvedenicama na konsolidiranoj osnovi ne prelaze pragove iz stavka 1. ili 2., ovisno o slučaju, institucija koja je uključena u konsolidaciju i koja bi trebala primjenjivati metodu iz odjeljka 3. ili 4. zato što prelazi te pragove na pojedinačnoj razini, može, podložno odobrenju nadležnih tijela, umjesto toga odlučiti primjenjivati metodu koja bi se primjenjivala na konsolidiranoj osnovi.
5. Institucije obavješćuju nadležna tijela o metodama iz odjeljka 4. ili 5. koje primjenjuju ili, ovisno o slučaju, prestaju primjenjivati za izračun vrijednosti izloženosti svojih pozicija u izvedenicama.
6. Institucije tijekom mjesečne procjene ne ulaze u transakciju izvedenicama, ne kupuju niti prodaju izvedenice samo kako bi ispunile bilo koji od uvjeta utvrđenih stavcima 1. i 2.

Članak 273.b

Neusklađenost s uvjetima za primjenu pojednostavnjenih metoda za izračun vrijednosti izloženosti po izvedenicama

1. Institucija koja više ne ispunjava jedan ili više od uvjeta iz članka 273.a stavka 1. ili stavka 2. o tome odmah obavješćuje nadležno tijelo.
2. Institucija prestaje izračunavati vrijednosti izloženosti svojih pozicija u izvedenicama u skladu s odjeljkom 4. ili odjeljkom 5., ovisno o slučaju, u roku od tri mjeseca od nastanka jednog od sljedećih slučajeva:
- (a) institucija ne ispunjava uvjete iz članka 273.a stavka 1. točke (a) ili članka 273. stavka 2., ovisno o slučaju, ili uvjete iz članka 273.a stavka 1. točke (b) ili članka 273.a stavka 2., ovisno o slučaju, tijekom tri uzastopna mjeseca;
- (b) institucija ne ispunjava uvjete iz članka 273.a stavka 1. točke (a) ili članka 273.a stavka 2., ovisno o slučaju, ili uvjete iz članka 273.a stavka 1. točke (b) ili članka 273.a stavka 2., ovisno o slučaju, tijekom više od šest mjeseci u prethodnih 12 mjeseci.
3. Ako je institucija prestala izračunavati vrijednosti izloženosti svojih pozicija u izvedenicama u skladu s odjeljkom 4. ili odjeljkom 5., ovisno o slučaju, dopušteno joj je da nastavi izračunavati vrijednost izloženosti svojih pozicija u izvedenicama kako je utvrđeno u odjeljku 4. ili odjeljku 5. samo ako nadležnom tijelu dokaže da su svi uvjeti utvrđeni u članku 273.a stavku 1. ili stavku 2. bili ispunjeni u neprekinutom razdoblju od jedne godine.”;
74. u dijelu trećem glavi II. poglavlju 6. odjeljci 3., 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„Odjeljak 3.

Standardizirani pristup za kreditni rizik druge ugovorne strane

Članak 274.

Vrijednost izloženosti

1. Institucija može izračunati vrijednost jedne izloženosti na razini skupa za netiranje za sve transakcije obuhvaćene sporazumom o netiranju ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
- (a) sporazum o netiranju odnosi se na jednu od vrsta sporazuma o netiranju navedenih u članku 295.;
- (b) sporazum o netiranju priznala su nadležna tijela u skladu s člankom 296.;
- (c) institucija je ispunila obveze iz članka 297. u pogledu sporazuma o netiranju.

Ako bilo koji od uvjeta iz prvog podstavka nije ispunjen, institucija tretira svaku transakciju kao zaseban skup za netiranje.

2. Institucije izračunavaju vrijednost izloženosti skupa za netiranje u skladu sa standardiziranim pristupom za kreditni rizik druge ugovorne strane kako slijedi:

$$\text{Vrijednost izloženosti} = \alpha \cdot (\text{RC} + \text{PFE})$$

pri čemu je:

RC = trošak zamjene izračunan u skladu s člankom 275.; i

PFE = potencijalna buduća izloženost izračunana u skladu s člankom 278.;

α = 1,4.

3. Gornja granica vrijednosti izloženosti skupa za netiranje koji je predmet ugovora o iznosu nadoknade određuje se na razini vrijednosti izloženosti istog skupa za netiranje koji nije predmet nijednog oblika ugovora o iznosu nadoknade.

4. Ako se više ugovora o iznosu nadoknade primjenjuje na isti skup za netiranje, institucije raspoređuju svaki ugovor o iznosu nadoknade grupi transakcija u skupu za netiranje na koji se taj ugovor o iznosu nadoknade primjenjuje i izračunavaju vrijednost izloženosti zasebno za svaku od tih grupiranih transakcija.

5. Institucije mogu odrediti da vrijednost izloženosti skupa za netiranje iznosi nula ako ispunjava sve sljedeće uvjete:

- (a) skup za netiranje isključivo se sastoji od prodanih opcija;
- (b) sadašnja tržišna vrijednost skupa za netiranje u svakom je trenutku negativna;
- (c) premiju svih opcija uključenih u skup za netiranje institucija je unaprijed primila radi jamčenja izvršenja ugovora;
- (d) skup za netiranje nije predmet nijednog ugovora o iznosu nadoknade.

6. U skupu za netiranje institucije zamjenjuju transakciju koja je konačna linearna kombinacija kupljenih ili prodanih opcija kupnje ili prodaje svim pojedinačnim opcijama koje čine tu linearnu kombinaciju, kao pojedinačnu transakciju, u svrhu izračuna vrijednosti izloženosti skupa za netiranje u skladu s ovim odjeljkom. Svaka takva kombinacija opcija tretira se kao pojedinačna transakcija u skupovima za netiranje u kojima je kombinacija uključena za potrebe izračuna vrijednosti izloženosti.

7. Gornja granica vrijednosti izloženosti transakcije kreditnim izvedenicama koja predstavlja dugu poziciju u odnosnom instrumentu može se odrediti na razini iznosa preostale neplaćene premije pod uvjetom da se tretira kao zaseban skup za netiranje koji nije predmet ugovora o iznosu nadoknade.

Članak 275.

Trošak zamjene

1. Institucije izračunavaju trošak zamjene RC za skupove za netiranje koji nisu predmet ugovora o iznosu nadoknade u skladu sa sljedećom formulom:

$$\text{RC} = \max\{\text{CMV} - \text{NICA}, 0\}$$

2. Institucije izračunavaju trošak zamjene za jedan skup za netiranje koji je predmet ugovora o iznosu nadoknade u skladu sa sljedećom formulom:

$$\text{RC} = \max\{\text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA}, \text{TH} + \text{MTA} - \text{NICA}, 0\}$$

pri čemu je:

RC = trošak zamjene

VM = vrijednost neto varijacijskog iznosa nadoknade korigiran korektivnim faktorom koji je redovito primljen ili dan, ovisno o slučaju, za skup za netiranje kako bi se smanjile promjene CMV-a skupa za netiranje;

TH = prag iznosa nadoknade primjenjiv na skup za netiranje na temelju ugovora o iznosu nadoknade ispod kojeg institucija ne može zatražiti kolateral; i

MTA = najniži iznos za prijenos primjenjiv na skup za netiranje na temelju ugovora o iznosu nadoknade.

3. Institucije izračunavaju trošak zamjene za više skupova za netiranje koji su predmet istog ugovora o iznosu nadoknade u skladu sa sljedećom formulom:

$$RC = \max \left\{ \sum_i \max\{CMV_i, 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0 \right\} + \max \left\{ \sum_i \min\{CMV_i, 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0 \right\}$$

pri čemu je:

RC = trošak zamjene

i = indeks koji označava skupove za netiranje koji su predmet jednog ugovora o iznosu nadoknade;

CMV_i = CMV skupa za netiranje i;

VM_{MA} = zbroj vrijednosti kolaterala korigirane korektivnim faktorom koji je redovito primljen ili dan, ovisno o slučaju, za više skupova za netiranje kako bi se smanjile promjene njihova CMV-a; i

NICA_{MA} = zbroj vrijednosti kolaterala korigirane korektivnim faktorom koji je primljen ili dan, ovisno o slučaju, za više skupova za netiranje osim VM_{MA}.

Za potrebe prvog podstavka NICA_{MA} se može izračunati na razini trgovanja, razini skupa za netiranje ili razini svih skupova za netiranje na koje se primjenjuje ugovor o iznosu nadoknade, ovisno o razini na kojoj se primjenjuje ugovor o iznosu nadoknade.

Članak 276.

Priznavanje i tretman kolaterala

1. Za potrebe ovog odjeljka institucije izračunavaju iznose kolaterala VM, VM_{MA}, NICA i NICA_{MA} primjenom svih sljedećih zahtjeva:

- (a) ako sve transakcije uključene u skup za netiranje pripadaju knjizi trgovanja, priznaje se samo kolateral priznat u skladu s člancima 197. i 299.;
- (b) ako skup za netiranje sadržava najmanje jednu transakciju koja pripada knjizi pozicija kojima se ne trguje, priznaje se samo kolateral priznat u skladu s člankom 197.;
- (c) kolateral primljen od druge ugovorne strane priznaje se s pozitivnim predznakom, a kolateral dan drugoj ugovornoj strani priznaje se s negativnim predznakom;
- (d) vrijednost svih vrsta kolaterala korigirana korektivnim faktorom koji su primljeni ili dani izračunava se u skladu s člankom 223. Za potrebe tog izračuna institucija ne primjenjuje metodu iz članka 225.;
- (e) ista stavka kolaterala ne uključuje se istodobno u VM i NICA;
- (f) ista stavka kolaterala ne uključuje se istodobno u VM_{MA} i NICA_{MA};
- (g) bilo koji kolateral koji je dan drugoj ugovornoj strani i koji je odvojen od imovine te druge ugovorne strane i, kao posljedica te odvojenosti, ne ulazi u stečajnu masu u slučaju nastanka statusa neispunjavanja obveza ili insolventnosti te druge ugovorne strane ne priznaje se u izračunu NICA i NICA_{MA}.

2. Za izračun vrijednosti kolaterala korigiranog korektivnim faktorom koji je dan iz stavka 1. točke (d) ovog članka institucije zamjenjuju formulu iz članka 223. stavka 2. sljedećom formulom:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_c + H_{fx})$$

pri čemu je:

C_{VA} = vrijednost kolaterala korigiranog korektivnim faktorom koji je dan; i

C = kolateral;

H_c i H_{fx} definirani su u skladu s člankom 223. stavkom 2.

3. Za potrebe stavka 1. točke (d) institucije određuju razdoblje realizacije koje je važno za izračun vrijednosti svih kolaterala korigirane korektivnim faktorom koji su primljeni ili dani u skladu s jednim od sljedećih razdoblja:

- (a) jedna godina za skupove za netiranje iz članka 275. stavka 1.;
- (b) razdoblje iznosa nadoknade za rizik utvrđeno u skladu s člankom 279.c stavkom 1. točkom (b) za skupove za netiranje iz članka 275. stavaka 2. i 3.

Članak 277.

Raspoređivanje transakcija u kategorije rizika

1. Institucije raspoređuju svaku transakciju skupa za netiranje u jednu od sljedećih kategorija rizika radi određivanja potencijalne buduće izloženosti skupa za netiranje iz članka 278.:

- (a) kamatni rizik;
- (b) valutni rizik;
- (c) kreditni rizik;
- (d) rizik vlasničkih instrumenata;
- (e) robni rizik;
- (f) ostali rizici.

2. Institucije provode raspoređivanje iz stavka 1. na temelju primarnog činitelja rizika za transakciju izvedenicama. Primarni činitelj rizika jedini je značajni činitelj rizika za transakciju izvedenicama.

3. Odstupajući od stavka 2., institucije raspoređuju transakcije izvedenicama koje imaju više od jednog značajnog činitelja rizika u više od jedne kategorije rizika. Ako svi značajni činitelji rizika za jednu od tih transakcija spadaju u istu kategoriju rizika, od institucija se zahtijeva da tu transakciju rasporede samo jedanput u tu kategoriju rizika na temelju najznačajnijeg od tih činitelja rizika. Ako značajni činitelji rizika za jednu od tih transakcija spadaju u različite kategorije rizika, institucije raspoređuju tu transakciju jedanput u svaku kategoriju rizika za koju transakcija ima najmanje jedan značajni činitelj rizika, na temelju najznačajnijeg činitelja rizika u toj kategoriji rizika.

4. Neovisno o stavcima 1., 2. i 3., pri raspoređivanju transakcija u kategorije rizika navedene u stavku 1. institucije primjenjuju sljedeće zahtjeve:

- (a) ako je inflacijska varijabla primarni činitelj rizika za transakciju ili najznačajniji činitelj rizika u određenoj kategoriji za transakcije iz stavka 3., institucije transakciju raspoređuju u kategoriju kamatnog rizika;
- (b) ako je varijabla klimatskih uvjeta primarni činitelj rizika za transakciju ili najznačajniji činitelj rizika u određenoj kategoriji za transakcije iz stavka 3., institucije transakciju raspoređuju u kategoriju robnog rizika.

5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje sljedeće:

- (a) metoda za utvrđivanje transakcija sa samo jednim značajnim činiteljem rizika;
- (b) metoda za utvrđivanje transakcija s više značajnih činitelja rizika i za utvrđivanje najznačajnijeg od tih činitelja rizika za potrebe stavka 3.;

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. prosinca 2019.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 277.a

Skupovi za zaštitu

1. Institucije uspostavljaju odgovarajuće skupove za zaštitu za svaku kategoriju rizika skupa za netiranje i raspoređuju svaku transakciju u te skupove za zaštitu kako slijedi:

- (a) transakcije raspoređene u kategoriju kamatnog rizika raspoređuju se u isti skup za zaštitu samo ako je njihov primarni činitelj rizika ili najznačajniji činitelj rizika u određenoj kategoriji rizika za transakcije iz članka 277. stavka 3. nominiran u istoj valuti;
- (b) transakcije raspoređene u kategoriju valutnog rizika raspoređuju se u isti skup za zaštitu samo ako se njihov primarni činitelj rizika ili najznačajniji činitelj rizika u određenoj kategoriji rizika za transakcije iz članka 277. stavka 3. temelji na istom valutnom paru;
- (c) sve transakcije raspoređene u kategoriju kreditnog rizika raspoređuju se u isti skup za zaštitu;
- (d) sve transakcije raspoređene u kategoriju rizika vlasničkih instrumenata raspoređuju se u isti skup za zaštitu;
- (e) transakcije raspoređene u kategoriju robnog rizika raspoređuju se u jedan od sljedećih skupova za zaštitu na temelju prirode njihova primarnog činitelja rizika ili najznačajnijeg činitelja rizika u određenoj kategoriji rizika za transakcije iz članka 277. stavka 3.:
 - i. energija;
 - ii. metali;
 - iii. poljoprivredni proizvodi;
 - iv. druga roba;
 - v. klimatski uvjeti;
- (f) transakcije raspoređene u kategoriju ostalih rizika raspoređuju se u isti skup za zaštitu samo ako je njihov primarni činitelj rizika ili najznačajniji činitelj rizika u određenoj kategoriji rizika za transakcije iz članka 277. stavka 3. jednak.

Za potrebe prvog podstavka točke (a) ovog stavka transakcije raspoređene u kategoriju kamatnog rizika koje imaju inflacijsku varijablu kao primarni činitelj rizika raspoređuju se u zasebne skupove za zaštitu koji nisu skupovi za zaštitu uspostavljeni za transakcije raspoređene u kategoriju kamatnog rizika koje nemaju inflacijsku varijablu kao primarni činitelj rizika. Te transakcije raspoređuju se u isti skup za zaštitu samo ako je njihov primarni činitelj rizika ili najznačajniji činitelj rizika u određenoj kategoriji rizika za transakcije iz članka 277. stavka 3. nominiran u istoj valuti.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, institucije uspostavljaju zasebne skupove za zaštitu u svakoj kategoriji rizika za sljedeće transakcije:

- (a) transakcije za koje je primarni činitelj rizika ili najznačajniji činitelj rizika u određenoj kategoriji rizika za transakcije iz članka 277. stavka 3. tržišno implicirana volatilitnost ili ostvarena volatilitnost činitelja rizika ili korelacija između dvaju činitelja rizika;
- (b) transakcije za koje je primarni činitelj rizika ili najznačajniji činitelj rizika u određenoj kategoriji rizika za transakcije iz članka 277. stavka 3. razlika između dvaju činitelja rizika raspoređena u istu kategoriju rizika ili transakcije koje imaju dvije novčane strane nominirane u istoj valuti i za koje je činitelj rizika iz iste kategorije rizika primarnog činitelja rizika sadržan u novčanoj strani koja nije novčana strana koja sadržava primarni činitelj rizika.

Za potrebe prvog podstavka točke (a) ovog stavka institucije raspoređuju transakcije u isti skup za zaštitu odgovarajuće kategorije rizika samo ako je njihov primarni činitelj rizika ili najznačajniji činitelj rizika u određenoj kategoriji rizika za transakcije iz članka 277. stavka 3. jednak.

Za potrebe prvog podstavka točke (b) institucije raspoređuju transakcije u isti skup za zaštitu odgovarajuće kategorije rizika samo ako je par činitelja rizika u tim transakcijama iz te točke jednak i ako su dva činitelja rizika

sadržana u tom paru pozitivno korelirana. U protivnom, institucije raspoređuju transakcije iz prvog podstavka točke (b) u jedan od skupova za zaštitu uspostavljen u skladu sa stavkom 1. na temelju samo jednog od dvaju činitelja rizika iz prvog podstavka točke (b).

3. Institucije na zahtjev nadležnih tijela stavljaju na raspolaganje broj skupova za zaštitu uspostavljenih u skladu sa stavkom 2. ovog članka za svaku kategoriju rizika, s primarnim činiteljem rizika ili najznačajnijim činiteljem rizika u određenoj kategoriji rizika za transakcije iz članka 277. stavka 3. ili parom činitelja rizika za svaki od tih skupova za zaštitu i s brojem transakcija u svakom od tih skupova za zaštitu.

Članak 278.

Potencijalna buduća izloženost

1. Institucije izračunavaju potencijalnu buduću izloženost skupa za netiranje kako slijedi:

$$PFE = \text{multiplikator} \cdot \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

pri čemu je:

PFE = potencijalna buduća izloženost;

a = indeks koji označava kategorije rizika uključene u izračun potencijalne buduće izloženosti skupa za netiranje;

AddOn^(a) = uvećanje za kategoriju rizika „a” izračunano u skladu s člancima od 280.a do 280.f, ovisno o slučaju; i

multiplikator = multiplikacijski faktor izračunan u skladu s formulom iz stavka 3.

Za potrebe ovog izračuna institucije uključuju uvećanje za određenu kategoriju rizika pri izračunu potencijalne buduće izloženosti skupa za netiranje ako je najmanje jedna transakcija skupa za netiranje raspoređena u tu kategoriju rizika.

2. Potencijalna buduća izloženost više skupova za netiranje koji su predmet jednog ugovora o iznosu nadoknade iz članka 275. stavka 3. izračunava se kao zbroj potencijalnih budućih izloženosti svih pojedinačnih skupova za netiranje kao da nisu predmet nijednog oblika ugovora o iznosu nadoknade.

3. Za potrebe stavka 1. multiplikator se izračunava kako slijedi:

$$\text{multiplikator} = \begin{cases} 1 & \text{if } z \geq 0 \\ \min \left\{ 1, \text{Floor}_m + (1 - \text{Floor}_m) \cdot \exp \left(\frac{z}{y} \right) \right\} & \text{if } z < 0 \end{cases}$$

pri čemu je:

Floor_m = 5 %;

y = 2 · (1 - Floor_m) · Σ_aAddOn^(a)

$$z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA} & \text{za skupove za netiranje iz članka 275.stavka 1.} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA} & \text{za skupove za netiranje iz članka 275.stavka 2.} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i & \text{za skupove za netiranje iz članka 275.stavka 3.} \end{cases}$$

NICA_i = iznos neto neovisnog kolaterala izračunan samo za transakcije koje su uključene u skup za netiranje „i”. NICA_i se izračunava na razini trgovanja ili na razini skupa za netiranje, ovisno o ugovoru o iznosu nadoknade.

Članak 279.

Izračun rizičnih pozicija

Za potrebe izračuna uvećanja za kategoriju rizika iz članka od 280.a do 280.f institucije izračunavaju rizičnu poziciju svake transakcije u skupu za netiranje kako slijedi:

$$\text{Rizična pozicija} = \delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$$

pri čemu je:

δ = regulatorna delta transakcije izračunana u skladu s formulom iz članka 279.a;

AdjNot = prilagođeni zamišljeni iznos transakcije izračunan u skladu s člankom 279.b; i

MF = faktor prilagodbe za efektivno dospijeće transakcije izračunan u skladu s formulom iz članka 279.c.

Članak 279.a

Regulatorna delta

1. Institucije izračunavaju regulatornu deltu kako slijedi:

(a) za opcije kupnje i prodaje koje kupcu opcija daju pravo na kupnju ili prodaju odnosnog instrumenta po pozitivnoj cijeni na jedan ili više datuma u budućnosti, osim ako su te opcije raspoređene u kategoriju kamatnog rizika, institucije upotrebljavaju sljedeću formulu:

$$\delta = \text{znak} \cdot N \left(\text{vrsta} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0,5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

pri čemu je:

(δ) = regulatorna delta;

znak = - 1, ako je transakcija prodana opcija kupnje ili kupljena opcija prodaje;

znak = + 1, ako je transakcija kupljena opcija kupnje ili prodana opcija prodaje;

vrsta = - 1, ako je transakcija opcija prodaje;

vrsta = + 1, ako je transakcija opcija kupnje;

$N(x)$ = funkcija kumulativne distribucije standardne normalne slučajne varijable, što znači vjerojatnost da normalna slučajna varijabla s očekivanom vrijednošću nula i varijancom jedan bude manja ili jednaka „x”;

P = promptna ili terminska cijena odnosnog instrumenta opcije; za opcije čiji novčani tokovi ovise o prosječnoj vrijednosti cijene odnosnog instrumenta, P je jednak prosječnoj vrijednosti na datum izračuna;

K = izvršna cijena opcije;

T = datum isteka opcije; za opcije koje se mogu izvršiti samo na jedan budući datum, datum isteka jednak je tom datumu; za opcije koje se mogu izvršiti na više budućih datuma, datum isteka jednak je posljednjem od tih datuma; datum isteka izražava se u godinama uz primjenu odgovarajućeg dogovora o radnim danima; i

σ = regulatorni korektivni faktori opcije utvrđeni u skladu s tablicom 1. na temelju kategorije rizika transakcije i vrste odnosnog instrumenta opcije.

Tablica 1.

Kategorija rizika	Odnosni instrument	Regulatorni korektivni faktori
Valute	Sve	15 %
Kreditni	Instrument koji se odnosi na jedan subjekt	100 %
	Instrument koji se odnosi na više subjekata	80 %
Vlasnički instrumenti	Instrument koji se odnosi na jedan subjekt	120 %
	Instrument koji se odnosi na više subjekata	75 %
Roba	Električna energija	150 %
	Ostala roba (isključujući električnu energiju)	70 %
Ostalo	Sve	150 %

Institucije koje primjenjuju terminsku cijenu odnosnog instrumenta opcije osiguravaju:

- i. da je terminska cijena u skladu sa značajkama opcije;
 - ii. da se terminska cijena izračunava primjenom odgovarajuće kamatne stope koja prevladava na izvještajni datum;
 - iii. da su u terminsku cijenu uključeni očekivani novčani tokovi odnosnog instrumenta prije isteka opcije;
- (b) za tranše sintetske sekuritizacije i kreditne izvedenice na osnovi n-tog nastanka statusa neispunavanja obveza institucije upotrebljavaju sljedeću formulu:

$$\delta = \text{znak} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

pri čemu je:

$$\text{znak} = \begin{cases} +1 & \text{ako je kreditna zaštita stečena transakcijom} \\ -1 & \text{ako je kreditna zaštita pružena transakcijom} \end{cases}$$

A = točka spajanja tranše; za transakciju kreditnim izvedenicama na osnovi n-tog nastanka statusa neispunavanja obveza na temelju referentnih subjekata k, $A = (n - 1)/k$; i

D = točka odvajanja tranše; za transakciju kreditnim izvedenicama na osnovi n-tog nastanka statusa neispunavanja obveza na temelju referentnih subjekata k, $D = n/k$;

- (c) za transakcije koje nisu navedene u točki (a) ili (b) institucije upotrebljavaju sljedeću regulatornu deltu:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{ako je transakcija duga pozicija u primarnom činitelju rizika ili najznačajnijem činitelju rizika u određenoj kategoriji rizika} \\ -1 & \text{ako je transakcija kratka pozicija u primarnom činitelju rizika ili najznačajnijem činitelju rizika u određenoj kategoriji rizika} \end{cases}$$

2. Za potrebe ovog odjeljka duga pozicija u primarnom činitelju rizika ili najznačajnijem činitelju rizika u određenoj kategoriji rizika za transakcije iz članka 277. stavka 3. znači da se tržišna vrijednost transakcije povećava kada se povećava vrijednost toga činitelja rizika, a kratka pozicija u primarnom činitelju rizika ili najznačajnijem činitelju rizika u određenoj kategoriji rizika za transakcije iz članka 277. stavka 3. znači da se tržišna vrijednost transakcije smanjuje kada se vrijednost toga činitelja rizika povećava.

3. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje sljedeće:
- (a) u skladu s međunarodnim regulatornim kretanjima, formula koju institucije upotrebljavaju za izračun regulatorne delte opcija kupnje i prodaje raspoređenih u kategoriju kamatnog rizika u skladu s tržišnim uvjetima u kojima kamatne stope mogu biti negativne i regulatornim korektivnim faktorima koji su prikladni za tu formulu;
 - (b) metoda za određivanje je li transakcija duga ili kratka pozicija u primarnom činitelju rizika ili najznačajnijem činitelju rizika u određenoj kategoriji rizika za transakcije iz članka 277. stavka 3.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. prosinca 2019.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 279.b

Prilagođeni zamišljeni iznos

1. Institucije izračunavaju prilagođeni zamišljeni iznos kako slijedi:
- (a) za transakcije raspoređene u kategoriju kamatnog rizika ili kategoriju kreditnog rizika institucije izračunavaju prilagođeni zamišljeni iznos kao proizvod zamišljenog iznosa ugovora o izvedenicama i regulatornog faktora trajanja, što se izračunava kako slijedi:

$$\text{regulatorni faktor trajanja} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

pri čemu je:

R = regulatorna diskontna stopa; R = 5 %;

S = razdoblje od datuma početka transakcije do izvještajnog datuma, a izražava se u godinama uz primjenu odgovarajućeg dogovora o radnim danima; i

E = razdoblje od datuma završetka transakcije do izvještajnog datuma, a izražava se u godinama uz primjenu odgovarajućeg dogovora o radnim danima.

Datum početka transakcije najraniji je datum na koji je barem ugovorno plaćanje u okviru transakcije, prema instituciji ili od strane institucije, određeno ili obavljeno, uz izuzetak plaćanja povezanih s razmjenom kolaterala u ugovoru o iznosu nadoknade. Ako se transakcijom već određuje ili obavlja plaćanja na izvještajni datum, datum početka transakcije jednak je 0.

Ako transakcija uključuje jedan ili više ugovornih budućih datuma na koje institucija ili druga ugovorna strana može odlučiti raskinuti transakciju prije njezina ugovornog dospijeca, datum početka transakcije mora biti jednak najranijem od sljedećih datuma:

- i. datumu ili najranijem od više budućih datuma na koji institucija ili druga ugovorna strana može odlučiti raskinuti transakciju prije njezina ugovornog dospijeca;
- ii. datumu na koji transakcijom započinje određivanje ili obavljanje plaćanja koja nisu plaćanja povezana s razmjenom kolaterala u ugovoru o iznosu nadoknade.

Ako transakcija ima financijski instrument kao odnosni instrument koji može dovesti do ugovornih obveza uz obveze transakcije, datum početka transakcije utvrđuje se na temelju najranijeg datuma na koji odnosnim instrumentom započinje određivanje ili obavljanje plaćanja.

Datum završetka transakcije posljednji je datum na koji je obavljeno ugovorno plaćanje u okviru transakcije prema instituciji ili od strane institucije ili može biti obavljeno.

Ako transakcija ima financijski instrument kao odnosni instrument koji može dovesti do ugovornih obveza uz obveze transakcije, datum završetka transakcije utvrđuje se na temelju zadnjeg ugovornog plaćanja odnosnog instrumenta transakcije.

Ako je transakcija strukturirana tako da se preostala izloženost podmiruje na unaprijed utvrđene datume plaćanja i čije se odredbe uvijek ponovno utvrđuju tako da je tržišna vrijednost transakcije na te unaprijed utvrđene datume jednaka nuli, namira preostale izloženosti na te unaprijed utvrđene datume smatra se ugovornim plaćanjem u okviru iste transakcije;

- (b) za transakcije raspoređene u kategoriju valutnog rizika institucije izračunavaju prilagođeni zamišljeni iznos kako slijedi:
- i. ako transakcija ima jednu novčanu stranu, prilagođeni zamišljeni iznos jest zamišljeni iznos ugovora o izvedenicama;
 - ii. ako transakcija ima dvije novčane strane i ako je zamišljeni iznos jedne novčane strane nominiran u izvještajnoj valuti institucije, prilagođeni zamišljeni iznos jest zamišljeni iznos druge novčane strane;
 - iii. ako transakcija ima dvije novčane strane i ako je zamišljeni iznos svake novčane strane nominiran u valuti koja nije izvještajna valuta institucije, prilagođeni zamišljeni iznos jest najveći zamišljeni iznos od dviju novčanih strana nakon konvertiranja tih iznosa u izvještajnu valutu institucije po prevladavajućem promptnom tečaju.
- (c) za transakcije raspoređene u kategoriju rizika vlasničkih instrumenata ili kategoriju robnog rizika institucije izračunavaju prilagođeni zamišljeni iznos kao proizvod tržišne cijene jedne jedinice odnosnog instrumenta transakcije i broja jedinica odnosnog instrumenta na koji se odnosi transakcija;

Ako je transakcija raspoređena u kategoriju rizika vlasničkih instrumenata ili kategoriju robnog rizika ugovorno izražena kao zamišljeni iznos, institucije upotrebljavaju zamišljeni iznos transakcije, a ne broj jedinica odnosnog instrumenta, kao prilagođeni zamišljeni iznos;

- (d) za transakcije raspoređene u kategoriju ostalih rizika institucije izračunavaju prilagođeni zamišljeni iznos na temelju najprikladnije metode među metodama iz točaka (a), (b) i (c), ovisno o prirodi i značajkama odnosnog instrumenta transakcije.
2. Institucije određuju zamišljeni iznos ili broj jedinica odnosnog instrumenta za potrebe izračuna prilagođenog zamišljenog iznosa transakcije iz stavka 1. kako slijedi:

- (a) ako zamišljeni iznos ili broj jedinica odnosnog instrumenta transakcije nije fiksna do ugovornog dospijeca:
- i. za determinističke zamišljene iznose i brojeve jedinica odnosnog instrumenta zamišljeni iznos jest ponderirani prosjek svih determinističkih vrijednosti zamišljenih iznosa ili broja jedinica odnosnog instrumenta, ovisno o slučaju, do ugovornog dospijeca transakcije, pri čemu su ponderi udio razdoblja tijekom kojeg se primjenjuje svaka vrijednost zamišljenog iznosa;
 - ii. za stohastičke zamišljene iznose i brojeve jedinica odnosnog instrumenta zamišljeni iznos jest iznos utvrđen određivanjem sadašnjih tržišnih vrijednosti u formuli za izračun budućih tržišnih vrijednosti;
- (b) za ugovore s višestrukim razmjenama zamišljenog iznosa zamišljeni iznos množi se s brojem dospjelih plaćanja u skladu s odredbama ugovora;
- (c) za ugovore kojima se predviđa multiplikacija plaćanja novčanih tokova ili multiplikacija odnosnog instrumenta ugovora o izvedenicama institucija prilagođava zamišljeni iznos kako bi uzela u obzir učinke multiplikacije na rizičnu strukturu tih ugovora.

3. Institucije konvertiraju prilagođeni zamišljeni iznos transakcije u svoju izvještajnu valutu po prevladavajućem promptnom tečaju ako je prilagođeni zamišljeni iznos izračunan u skladu s ovim člankom na temelju ugovornog zamišljenog iznosa ili tržišne cijene broja jedinica odnosnog instrumenta nominiranih u drugoj valuti.

Članak 279.c

Faktor prilagodbe za efektivno dospijeće

1. Institucije izračunavaju faktor prilagodbe za efektivno dospijeće kako slijedi:

(a) za transakcije uključene u skupove za netiranje iz članka 275. stavka 1. institucije upotrebljavaju sljedeću formulu:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/\text{Jedna poslovna godina}\}, 1\}}$$

pri čemu je:

MF = faktor prilagodbe za efektivno dospijeće;

M = preostali rok do dospijeća transakcije koji je jednak razdoblju potrebnom za raskid svih ugovornih obveza transakcije; u tu svrhu svaka opcionalnost ugovora o izvedenicama smatra se ugovornom obvezom; preostali rok do dospijeća izražava se u godinama uz primjenu odgovarajućeg dogovora o radnim danima;

Ako transakcija ima drugi ugovor o izvedenicama kao odnosni instrument koji može dovesti do dodatnih ugovornih obveza uz ugovorne obveze transakcije, preostali rok do dospijeća transakcije jednak je razdoblju potrebnom za raskid svih ugovornih obveza odnosnog instrumenta;

Ako je transakcija strukturirana tako da se preostale izloženosti podmiruju na unaprijed utvrđene datume plaćanja i čije se odredbe uvijek ponovno utvrđuju tako da je tržišna vrijednost transakcije na te unaprijed utvrđene datume jednaka nuli, preostali rok do dospijeća transakcije jednak je roku do prvoga sljedećeg datuma utvrđivanja uvjeta; i

Jedna poslovna godina = jedna godina izražena u radnim danima uz primjenu odgovarajućeg dogovora o radnim danima;

(b) za transakcije uključene u skupove za netiranje iz članka 275. stavaka 2. i 3. faktor prilagodbe za efektivno dospijeće određen je kako slijedi:

$$MF = \frac{3}{2} \sqrt{\frac{MPOR}{\text{Jedna poslovna godina}}}$$

pri čemu je:

MF = faktor prilagodbe za efektivno dospijeće;

MPOR = razdoblje iznosu nadoknade za rizik skupa za netiranje utvrđeno u skladu s člankom 285. stavcima od 2. do 5.; i

Jedna poslovna godina = jedna godina izražena u radnim danima uz primjenu odgovarajućeg dogovora o radnim danima.

Pri određivanju razdoblja iznosa nadoknade za rizik za transakcije između klijenta i klirinškog člana, institucija koja djeluje kao klijent ili kao klirinški član zamjenjuje minimalno razdoblje iz članka 285. stavka 2. točke (b) razdobljem od pet radnih dana.

2. Za potrebe stavka 1. preostali rok do dospijeća jednak je razdoblju do prvog sljedećeg datuma utvrđivanja uvjeta za transakcije koje su strukturirane tako da se preostale izloženosti podmiruju na unaprijed utvrđene datume plaćanja i čije se odredbe ponovno utvrđuju tako da je tržišna vrijednost ugovora na te unaprijed utvrđene datume plaćanja jednaka nuli.

Članak 280.

Koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu

U svrhu izračuna uvećanja za skup za zaštitu iz članaka od 280.a do 280.f koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu „e” jest sljedeći:

$$e = \begin{cases} 1 & \text{za skupove za zaštitu uspostavljene u skladu s člankom 277.a stavkom 1.} \\ 5 & \text{za skupove za zaštitu uspostavljene u skladu s člankom 277.a stavkom 2.točkom (a)} \\ 0,5 & \text{za skupove za zaštitu uspostavljene u skladu s člankom 277.a stavkom 2.točkom (b)} \end{cases}$$

Članak 280.a

Uvećanje za kategoriju kamatnog rizika

1. Za potrebe članka 278. institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju kamatnog rizika za određeni skup za netiranje kako slijedi:

$$\text{AddOn}^{\text{IR}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{IR}}$$

pri čemu je:

AddOn^{IR} = uvećanje za kategoriju kamatnog rizika;

j = indeks koji označava sve skupove za zaštitu od kamatnog rizika utvrđene u skladu s člankom 277. a stavkom 1. točkom (a) i člankom 277.a stavkom 2. za skup za netiranje; i

$\text{AddOn}_j^{\text{IR}}$ = uvećanje za skup za zaštitu kategorije kamatnog rizika j izračunano u skladu sa stavkom 2.

2. Institucije izračunavaju uvećanje za skup za zaštitu j kategorije kamatnog rizika:

$$\text{AddOn}_j^{\text{IR}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{IR}} \cdot \text{EffNot}_j^{\text{IR}}$$

pri čemu je:

ϵ_j = koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu za skup za zaštitu j utvrđen u skladu s primjenjivom vrijednosti iz članka 280.;

SF^{IR} = regulatorni faktor za kategoriju kamatnog rizika čija je vrijednost jednaka 0,5 %; i

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = efektivni zamišljeni iznos skupa za zaštitu j izračunan u skladu sa stavkom 3.

3. U svrhu izračuna efektivnog zamišljenog iznosa skupa za zaštitu j institucije najprije raspoređuju svaku transakciju skupa za zaštitu u odgovarajući razred u tablici 2. Čine to na temelju datuma završetka svake transakcije kako je određeno u članku 279.b stavku 1. točki (a):

Tablica 2.

Razred	Datum završetka (u godinama)
1.	> 0 i ≤ 1
2.	> 1 i ≤ 5
3.	> 5

Institucije zatim izračunavaju efektivni zamišljeni iznos skupa za zaštitu j u skladu sa sljedećom formulom:

$$\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + 1,4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1,4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0,6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$$

pri čemu je:

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = efektivni zamišljeni iznos skupa za zaštitu j ; i

$D_{j,k}$ = efektivni zamišljeni iznos razreda k skupa za zaštitu j izračunan kako slijedi:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{Razred } k} \text{Rizična Pozicija}_l$$

pri čemu je:

l = indeks koji označava rizičnu poziciju.

Članak 280.b

Uvećanje za kategoriju valutnog rizika

1. Za potrebe članka 278. institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju valutnog rizika za određeni skup za netiranje kako slijedi:

$$\text{AddOn}^{\text{FX}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{FX}}$$

pri čemu je:

AddOn^{FX} = uvećanje za kategoriju valutnog rizika;

j = indeks koji označava skupove za zaštitu od valutnog rizika utvrđene u skladu s člankom 277.a stavkom 1. točkom (b) i člankom 277.a stavkom 2. za skup za netiranje; i

$\text{AddOn}_j^{\text{FX}}$ = uvećanje za skup za zaštitu kategorije valutnog rizika j izračunano u skladu sa stavkom 2.

2. Institucije izračunavaju uvećanje za skup za zaštitu kategorije valutnog rizika j kako slijedi:

$$\text{AddOn}_j^{\text{FX}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{FX}} \cdot \left| \text{EffNot}_j^{\text{FX}} \right|$$

pri čemu je:

ϵ_j = koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu za skup za zaštitu j utvrđen u skladu s člankom 280.;

SF^{FX} = regulatorni faktor za kategoriju valutnog rizika čija je vrijednost jednaka 4 %;

$\text{EffNot}_j^{\text{FX}}$ = efektivni zamišljeni iznos skupa za zaštitu j izračunan kako slijedi:

$$\text{EffNot}_j^{\text{FX}} = \sum_{l \in \text{Skup za zaštitu } j} \text{Rizična pozicija}_l$$

pri čemu je:

l = indeks koji označava rizičnu poziciju.

Članak 280.c

Uvećanje za kategoriju kreditnog rizika

1. Za potrebe stavka 2. institucije uspostavljaju relevantne kreditne referentne subjekte skupa za netiranje u skladu sa sljedećim:

(a) jedan kreditni referentni subjekt mora postojati za svakog izdavatelja referentnog dužničkog instrumenta koji je odnosni instrument za transakciju jednog subjekta raspoređenu u kategoriju kreditnog rizika; transakcije jednog subjekta raspoređuju se u isti kreditni referentni subjekt samo ako je odnosni referentni dužnički instrument tih transakcija izdao isti izdavatelj;

(b) jedan kreditni referentni subjekt mora postojati za svaku grupu referentnih dužničkih instrumenata ili kreditnih izvedenica jednog subjekta koje su odnosni instrument transakcije više subjekata raspoređene u kategoriju kreditnog rizika; transakcije više subjekata raspoređuju se u isti kreditni referentni subjekt samo ako grupa odnosnih referentnih dužničkih instrumenata ili kreditnih izvedenica jednog subjekta tih transakcija ima iste sastavnice.

2. Za potrebe članka 278. institucija izračunava uvećanje za kategoriju kreditnog rizika za određeni skup za netiranje kako slijedi:

$$\text{AddOn}^{\text{Credit}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$$

pri čemu je:

$\text{AddOn}^{\text{Credit}}$ = uvećanje za kategoriju kreditnog rizika;

j = indeks koji označava sve skupove za zaštitu od kreditnog rizika utvrđene u skladu s člankom 277.a stavkom 1. točkom (c) i člankom 277.a stavkom 2. za skup za netiranje; i

$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ = uvećanje za skup za zaštitu j kategorije kreditnog rizika izračunano u skladu sa stavkom 3.

3. Institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju kreditnog rizika za skup za zaštitu j kako slijedi:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Credit}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k) \right)^2 + \sum_k 1 - (\rho_k^{\text{Credit}})^2 \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$

pri čemu je:

$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ = uvećanje za kategoriju kreditnog rizika za skup za zaštitu j ;

ϵ_j = koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu za skup za zaštitu j utvrđen u skladu s člankom 280.;

k = indeks koji označava kreditne referentne subjekte skupa za netiranje utvrđene u skladu sa stavkom 1.;

ρ_k^{Credit} = korelacijski faktor kreditnog referentnog subjekta k ; ako je kreditni referentni subjekt k uspostavljen u skladu sa stavkom 1. točkom (a), $\rho_k^{\text{Credit}} = 50\%$, ako je kreditni referentni subjekt k uspostavljen u skladu sa stavkom 1. točkom (b), $\rho_k^{\text{Credit}} = 80\%$; i

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = uvećanje za kreditni referentni subjekt k utvrđeno u skladu sa stavkom 4.

4. Institucije izračunavaju uvećanje za kreditni referentni subjekt k kako slijedi:

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$$

pri čemu je:

$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$ = efektivni zamišljeni iznos kreditnog referentnog subjekta k izračunan kako slijedi:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}} = \sum_{l \in \text{Kreditni referentni subjekt } k} \text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}} \cdot \text{Rizična pozicija}_l$$

pri čemu je:

l = indeks koji označava rizičnu poziciju; i

$\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$ = regulatorni faktor koji se primjenjuje na kreditni referentni subjekt k izračunan u skladu sa stavkom 5.

5. Institucije izračunavaju regulatorni faktor koji se primjenjuje na kreditni referentni subjekt k kako slijedi:

(a) za kreditni referentni subjekt k uspostavljen u skladu sa stavkom 1. točkom (a) $\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$ raspoređuje se u jedan od šest regulatornih faktora iz tablice 3. u ovom stavku na temelju vanjske procjene kreditnog rizika koju provodi odabrani VIPKR odgovarajućeg pojedinačnog izdavatelja; za pojedinačnog izdavatelja za kojeg nije dostupna kreditna procjena odabranog VIPKR-a:

i. institucija koja primjenjuje pristup iz poglavlja 3. raspoređuje interni rejting pojedinačnog izdavatelja jednoj od vanjskih procjena kreditnog rizika;

- ii. institucija koja primjenjuje pristup iz poglavlja 2. dodjeljuje $SF_{k,l}^{Credit} = 0,54\%$ tom kreditnom referentnom subjektu; međutim, ako institucija izloženosti kreditnom riziku druge ugovorne strane tog pojedinačnog izdavatelja dodijeli ponder rizika u skladu s člankom 128., tom kreditnom referentnom subjektu dodjeljuje se $SF_{k,l}^{Credit} = 1,6\%$;
- (b) za kreditni referentni subjekt k uspostavljen u skladu sa stavkom 1. točkom (b):
- i. ako je rizična pozicija l, koja je dodijeljena kreditnom referentnom subjektu k, kreditni indeks uvršten na priznatu burzu, $SF_{k,l}^{Credit}$ raspoređuje se u jedan od dvaju regulatornih faktora iz tablice 4. iz ovog stavka na temelju kreditne kvalitete većine pojedinih sastavnica;
- ii. ako rizična pozicija l koja je dodijeljena kreditnom referentnom subjektu k nije navedena u ovoj točki podtočki i., $SF_{k,l}^{Credit}$ jest ponderirani prosjek regulatornih faktora raspoređenih u svaku sastavnicu u skladu s metodom iz točke (a) ako su ponderi određeni udjelom zamišljenog iznosa sastavnica u toj poziciji.

Tablica 3.

Stupanj kreditne kvalitete	Regulatorni faktor za transakcije jednog subjekta
1.	0,38 %
2.	0,42 %
3.	0,54 %
4.	1,06 %
5.	1,6 %
6.	6,0 %

Tablica 4.

Dominantna kreditna kvaliteta	Regulatorni faktor za kotirane indekse
Investicijski rejting	0,38 %
Neinvesticijski rejting	1,06 %

Članak 280.d

Uvećanje za kategoriju rizika vlasničkih instrumenata

1. Za potrebe stavka 2. institucije uspostavljaju relevantne vlasničke referentne subjekte skupa za netiranje u skladu sa sljedećim:
- (a) jedan vlasnički referentni subjekt mora postojati za svakog izdavatelja referentnog vlasničkog instrumenta koji je odnosni instrument za transakciju jednog subjekta raspoređenu u kategoriju rizika vlasničkih instrumenata; transakcije jednog subjekta raspoređuju se u isti vlasnički referentni subjekt samo ako je odnosni referentni vlasnički instrument tih transakcija izdao isti izdavatelj;
- (b) jedan vlasnički referentni subjekt mora postojati za svaku grupu referentnih vlasničkih instrumenata ili izvedenica vlasničkih instrumenata jednog subjekta koje su odnosni instrument transakcije više subjekata raspoređene u kategoriju rizika vlasničkih instrumenata; transakcije više subjekata raspoređuju se u isti vlasnički referentni subjekt samo ako grupa odnosnih referentnih vlasničkih instrumenata ili izvedenica vlasničkih instrumenata jednog subjekta tih transakcija, ovisno o slučaju, ima iste sastavnice.

2. Za potrebe članka 278. institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju rizika vlasničkih instrumenata za određeni skup za netiranje kako slijedi:

$$\text{AddOn}^{\text{Equity}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Equity}}$$

pri čemu je:

$\text{AddOn}^{\text{Equity}}$ = uvećanje za kategoriju rizika vlasničkih instrumenata;

j = indeks koji označava sve skupove za zaštitu od rizika vlasničkih instrumenata utvrđene u skladu s člankom 277.a stavkom 1. točkom (d) i člankom 277.a stavkom 2. za skup za netiranje; i

$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}}$ = uvećanje za skup za zaštitu j kategorije rizika vlasničkih instrumenata izračunano u skladu sa stavkom 3.

3. Institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju rizika vlasničkih instrumenata za skup za zaštitu j kako slijedi:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Equity}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k) \right)^2 + \sum_k 1 - (\rho_k^{\text{Equity}})^2 \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$

pri čemu je:

$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}}$ = uvećanje za kategoriju rizika vlasničkih instrumenata za skup za zaštitu j ;

ϵ_j = koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu za skup za zaštitu j utvrđen u skladu s člankom 280.;

k = indeks koji označava vlasničke referentne subjekte skupa za netiranje utvrđene u skladu sa stavkom 1.;

ρ_k^{Equity} = korelacijski faktor vlasničkog referentnog subjekta k ; ako je vlasnički referentni subjekt k utvrđen u skladu sa stavkom 1. točkom (a), $\rho_k^{\text{Equity}} = 50\%$; ako je vlasnički referentni subjekt k utvrđen u skladu sa stavkom 1. točkom (b), $\rho_k^{\text{Equity}} = 80\%$; i

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = uvećanje za vlasnički referentni subjekt k utvrđeno u skladu sa stavkom 4.

4. Institucije izračunavaju uvećanje za vlasnički referentni subjekt k kako slijedi:

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{SK}_k^{\text{Equity}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$$

pri čemu je:

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = uvećanje za vlasnički referentni subjekt k ;

$\text{SK}_k^{\text{Equity}}$ = regulatorni faktor koji se primjenjuje na vlasnički referentni subjekt k ; ako je vlasnički referentni subjekt k utvrđen u skladu sa stavkom 1. točkom (a), $\text{SK}_k^{\text{Equity}} = 32\%$; ako je vlasnički referentni subjekt k utvrđen u skladu sa stavkom 1. točkom (b), $\text{SK}_k^{\text{Equity}} = 20\%$; i

$\text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$ = efektivni zamišljeni iznos vlasničkog referentnog subjekta k izračunan kako slijedi:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Equity}} = \sum_{l \in \text{Vlasnički referentni subjekt } k} \text{Rizična pozicija}_l$$

pri čemu je:

l = indeks koji označava rizičnu poziciju.

Članak 280.e

Uvećanje za kategoriju robnog rizika

1. Za potrebe članka 278. institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju robnog rizika za određeni skup za netiranje kako slijedi:

$$\text{AddOn}^{\text{Com}} = \sum_i \text{AddOn}_j^{\text{Com}}$$

pri čemu je:

$\text{AddOn}^{\text{Com}}$ = uvećanje za kategoriju robnog rizika;

j = indeks koji označava skupove za zaštitu od robnog rizika utvrđene u skladu s člankom 277.a stavkom 1. točkom (e) i člankom 277.a stavkom 2. za skup za netiranje; i

$\text{AddOn}_j^{\text{Com}}$ = uvećanje za skup za zaštitu j kategorije robnog rizika izračunano u skladu sa stavkom 4.

2. U svrhu izračuna uvećanja za skup za zaštitu od robnog rizika za određeni skup za netiranje u skladu sa stavkom 4. institucije utvrđuju odgovarajuće robne referentne vrste za svaki skup za zaštitu. Transakcije robnim izvedenicama raspoređuju se u istu robnu referentnu vrstu samo ako je odnosni robni instrument tih transakcija iste vrste, bez obzira na lokaciju isporuke i kvalitetu robnog instrumenta.

3. Odstupajući od stavka 2., nadležna tijela mogu zahtijevati da institucija koja je u znatnoj mjeri izložena riziku osnove različitih pozicija iste vrste kako je navedeno u stavku 2. utvrdi robne referentne vrste za te pozicije na temelju više značajki osim samo vrste odnosnog robnog instrumenta. U takvoj situaciji transakcije robnim izvedenicama raspoređuju se u istu robnu referentnu vrstu samo ako su im te značajke jednake.

4. Institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju robnog rizika za skup za zaštitu j kako slijedi:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Com}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{\text{Com}} \cdot \sum_k \text{AddOn}(\text{Type}_k^j) \right)^2 + (1 - (\rho^{\text{Com}})^2) \cdot \sum_k \text{AddOn}(\text{Type}_k^j)^2}$$

pri čemu je:

$\text{AddOn}_j^{\text{Com}}$ = uvećanje za kategoriju robnog rizika za skup za zaštitu j ;

ϵ_j = koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu za skup za zaštitu j utvrđen u skladu s člankom 280.;

ρ^{Com} = korelacijski faktor kategorije robnog rizika čija je vrijednost jednaka 40 %;

k = indeks koji označava robne referentne vrste skupa za netiranje utvrđene u skladu sa stavkom 2.;
 i

$\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)$ = uvećanje za robnu referentnu vrstu k izračunano u skladu sa stavkom 5.

5. Institucije izračunavaju uvećanje za robnu referentnu vrstu k kako slijedi:

$$\text{AddOn}(\text{Type}_k^j) = \text{SF}_k^{\text{Com}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Com}}$$

pri čemu je:

$\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)$ = uvećanje za robnu referentnu vrstu k ;

SF_k^{Com} = regulatorni faktor koji se primjenjuje na robnu referentnu vrstu k ; ako robna referentna vrsta k odgovara transakcijama raspoređenima u skup za zaštitu iz članka 277.a stavka 1. točke (e) podtočke i., osim transakcija koje se odnose na električnu energiju, $\text{SF}_k^{\text{Com}} = 18\%$; za transakcije koje se odnose na električnu energiju $\text{SF}_k^{\text{Com}} = 40\%$; i

$\text{EffNot}_k^{\text{Com}}$ = efektivni zamišljeni iznos robne referentne vrste k izračunan kako slijedi:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Com}} = \sum_{l \in \text{Robna referentna vrsta } k} \text{Rizična pozicija}_l$$

pri čemu je:

l = indeks koji označava rizičnu poziciju.

Članak 280.f

Uvećanje za kategoriju ostalih rizika

1. Za potrebe članka 278. institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju ostalih rizika za određeni skup za netiranje kako slijedi:

$$\text{AddOn}^{\text{Other}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Other}}$$

pri čemu je:

$\text{AddOn}^{\text{Other}}$ = uvećanje za kategoriju ostalih rizika;

j = indeks koji označava skupove za zaštitu od ostalih rizika utvrđene u skladu s člankom 277.a stavkom 1. točkom (f) i člankom 277.a stavkom 2. za skup za netiranje; i

$\text{AddOn}_j^{\text{Other}}$ = uvećanje za kategoriju ostalih rizika za skup za zaštitu j izračunano u skladu sa stavkom 2.

2. Institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju ostalih rizika za skup za zaštitu j kako slijedi:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Other}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{Other}} \cdot \left| \text{EffNot}_j^{\text{Other}} \right|$$

pri čemu je:

$\text{AddOn}_j^{\text{Other}}$ = uvećanje za kategoriju ostalih rizika za skup za zaštitu j;

ϵ_j = koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu za skup za zaštitu j utvrđen u skladu s člankom 280.; i

SF^{Other} = regulatorni faktor za kategoriju ostalih rizika čija je vrijednost jednaka 8 %;

$\text{EffNot}_j^{\text{Other}}$ = efektivni zamišljeni iznos skupa za zaštitu j izračunan kako slijedi:

$$\text{EffNot}_j^{\text{Other}} = \sum_{l \in \text{Skup za zaštitu } j} \text{Rizična pozicija}_l$$

pri čemu je:

l = indeks koji označava rizičnu poziciju.

Odjeljak 4.

Pojednostavnjeni standardizirani pristup za kreditni rizik druge ugovorne strane

Članak 281.

Izračun vrijednosti izloženosti

1. Institucije izračunavaju vrijednost jedne izloženosti na razini skupa za netiranje u skladu s odjeljkom 3., podložno stavku 2. ovog članka.

2. Vrijednost izloženosti skupa za netiranje izračunava se u skladu sa sljedećim zahtjevima:

(a) institucije ne primjenjuju tretman iz članka 274. stavka 6.;

- (b) odstupajući od članka 275. stavka 1., institucije za skupove za netiranje koji se ne navode u članku 275. stavku 2. trošak zamjene izračunavaju u skladu sa sljedećom formulom:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

pri čemu je:

RC = trošak zamjene; i

CMV = sadašnja tržišna vrijednost.

- (c) odstupajući od članka 275. stavka 2. ove Uredbe, za skupove za netiranje transakcija: kojima se trguje na priznatoj burzi; čije poravnanje centralno izvodi središnja druga ugovorna strana koja je dobila odobrenje za rad u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 ili koja je priznata u skladu s člankom 25. te uredbe ili za koje se kolateral s drugom ugovornom stranom razmjenjuje dvostrano u skladu s člankom 11. Uredbe (EU) br. 648/2012 institucije izračunavaju trošak zamjene u skladu sa sljedećom formulom:

$$RC = TH + MTA$$

pri čemu je:

RC = trošak zamjene;

TH = prag iznosa nadoknade primjenjiv na skup za netiranje na temelju ugovora o iznosu nadoknade ispod kojeg institucija ne može zatražiti kolateral; i

MTA = najniži iznos za prijenos primjenjiv na skup za netiranje na temelju ugovora o iznosu nadoknade;

- (d) odstupajući od članka 275. stavka 3., za više skupova za netiranje koji su predmet ugovora o iznosu nadoknade, institucije izračunavaju trošak zamjene kao zbroj troškova zamjene za svaki pojedinačni skup za netiranje izračunan u skladu sa stavkom 1. kao da nisu pokriveni iznosom nadoknade;
- (e) svi skupovi za zaštitu određuju se u skladu s člankom 277.a stavkom 1.;
- (f) institucije određuju vrijednost multiplikatora u formuli koja se primjenjuje za izračun potencijalne buduće izloženosti iz članka 278. stavka 1. na 1, na sljedeći način:

$$PFE = \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

pri čemu je:

PFE = potencijalna buduća izloženost; i

AddOn^(a) = uvećanje za kategoriju rizika „a“;

- (g) odstupajući od članka 279.a stavka 1., za sve transakcije institucije izračunavaju regulatornu deltu na sljedeći način:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{ako je transakcija duga pozicija u primarnom činitelju rizika} \\ -1 & \text{ako je transakcija kratka pozicija u primarnom činitelju rizika} \end{cases}$$

pri čemu je:

δ = regulatorna delta;

- (h) formula iz članka 279.b stavka 1. točke (a) koja se primjenjuje za izračun regulatornog faktora trajanja glasi kako slijedi:

$$\text{regulatorni faktor trajanja} = E - S$$

pri čemu je:

E = razdoblje od datuma završetka transakcije do izvještajnog datuma;

S = razdoblje od datuma početka transakcije do izvještajnog datuma;

- i. faktor prilagodbe za efektivno dospijeće iz članka 279.c stavka 1. izračunava se na sljedeći način:
- i. za transakcije uključene u skupove za netiranje iz članka 275. stavka 1., MF = 1;
 - ii. za transakcije uključene u skupove za netiranje iz članka 275. stavaka 2. i 3., MF = 0,42;
- (j) formula iz članka 280.a stavka 3. koja se primjenjuje za izračun efektivnog zamišljenog iznosa skupa za zaštitu j glasi kako slijedi:

$$\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

pri čemu je:

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = efektivni zamišljeni iznos skupa za zaštitu j; i

$D_{j,k}$ = efektivni zamišljeni iznos razreda k skupa za zaštitu j;

- (k) formula iz članka 280.c stavka 3. koja se primjenjuje za izračun uvećanja za kategoriju kreditnog rizika skupa za zaštitu j glasi kako slijedi:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Entity}_k)|$$

pri čemu je:

$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ = uvećanje za kategoriju kreditnog rizika skupa za zaštitu j; i

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = uvećanje za kreditni referentni subjekt k;

- (l) formula iz članka 280.d stavka 3. koja se primjenjuje za izračun uvećanja za kategoriju rizika vlasničkih instrumenata skupa za zaštitu j glasi kako slijedi:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Entity}_k)|$$

pri čemu je:

$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}}$ = uvećanje za kategoriju rizika vlasničkih instrumenata skupa za zaštitu j; i

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = uvećanje za kreditni referentni subjekt k;

- (m) formula iz članka 280.e stavka 4. koja se primjenjuje za izračun uvećanja za kategoriju robnog rizika skupa za zaštitu j glasi kako slijedi:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Com}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)|$$

pri čemu je:

$\text{AddOn}_j^{\text{Com}}$ = uvećanje za kategoriju robnog rizika skupa za zaštitu j; i

$\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)$ = uvećanje za robnu referentnu vrstu k;

Odjeljak 5.

Metoda originalne izloženosti

Članak 282.

Izračun vrijednosti izloženosti

1. Institucije mogu izračunati vrijednost jedne izloženosti za sve transakcije u okviru sporazuma o netiranju ako su ispunjeni svi uvjeti iz članka 274. stavka 1. Ako to nije slučaj, institucije izračunavaju vrijednost izloženosti odvojeno za svaku transakciju koja se tretira kao zaseban skup za netiranje.
2. Vrijednost izloženosti skupa za netiranje ili transakcije dobiva se množenjem zbroja sadašnjeg troška zamjene i potencijalne buduće izloženosti faktorom 1,4.

3. Sadašnji trošak zamjene iz stavka 2. izračunava se kako slijedi:
- (a) za skupove za netiranje transakcija: kojima se trguje na priznatoj burzi; čije poravnanje centralno izvodi središnja druga ugovorna strana koja je dobila odobrenje za rad u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 ili koja je priznata u skladu s člankom 25. te uredbe ili za koje se kolateral s drugom ugovornom stranom razmjenjuje dvostrano u skladu s člankom 11. Uredbe (EU) br. 648/2012 institucije primjenjuju sljedeću formulu:

$$RC = TH + MTA$$

pri čemu je:

RC = trošak zamjene;

TH = prag iznosa nadoknade primjenjiv na skup za netiranje na temelju ugovora o iznosu nadoknade ispod kojeg institucija ne može zatražiti kolateral; i

MTA = najniži iznos za prijenos primjenjiv na skup za netiranje na temelju ugovora o iznosu nadoknade;

- (b) za sve ostale skupove za netiranje ili pojedinačne transakcije institucije primjenjuju sljedeću formulu:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

pri čemu je:

RC = trošak zamjene; i

CMV = sadašnja tržišna vrijednost.

Institucije za potrebe izračuna sadašnjeg troška zamjene ažuriraju sadašnje tržišne vrijednosti najmanje jedanput mjesečno.

4. Institucije izračunavaju potencijalnu buduću izloženost iz stavka 2. na sljedeći način:

- (a) potencijalna buduća izloženost skupa za netiranje zbroj je potencijalne buduće izloženosti svih transakcija uključenih u skup za netiranje, izračunane u skladu s točkom (b);
- (b) potencijalna buduća izloženost pojedinačne transakcije njezin je zamišljeni iznos pomnožen:
- umnoškom 0,5 % i preostalog roka do dospijeca transakcije izraženog u godinama za ugovore o kamatnim izvedenicama;
 - umnoškom 6 % i preostalog roka do dospijeca transakcije izraženog u godinama za ugovore o kreditnim izvedenicama;
 - 4 % za valutne izvedenice;
 - 18 % za izvedenice na zlato i robne izvedenice koje nisu izvedenice električne energije;
 - 40 % za izvedenice električne energije;
 - 32 % za vlasničke izvedenice;
- (c) zamišljeni iznos iz točke (b) ovog stavka određuje se u skladu s člankom 279.b stavcima 2. i 3. za sve izvedenice navedene u toj točki; osim toga, zamišljeni iznos izvedenica iz ovog stavka točke (b) podtočki od iii. do vi. određuje se u skladu s člankom 279.b stavkom 1. točkama (b) i (c);
- (d) potencijalna buduća izloženost skupova za netiranje iz stavka 3. točke (a) množi se s 0,42.

Pri izračunu potencijalne izloženosti kamatnih izvedenica i kreditnih izvedenica u skladu s točkom (b) podtočkama i. i ii. institucija može primjenjivati izvorni rok dospijeca umjesto preostalog roka do dospijeca ugovorâ.”;

75. u članku 283. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Za sve transakcije OTC izvedenicama i transakcije s dugim rokom namire za koje institucija nije dobila odobrenje iz stavka 1. za primjenu IMM-a, institucija primjenjuje metode iz odjeljka 3.. Te se metode mogu primjenjivati trajno u kombinaciji unutar grupe.”;

76. članak 298. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 298.

Učinci priznavanja netiranja kao činitelja smanjenja rizika

Netiranje za potrebe odjeljaka od 3. do 6. priznaje se kako je određeno u tim odjeljcima.”;

77. u članku 299. stavku 2. briše se točka (a);

78. članak 300. mijenja se kako slijedi:

(a) uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećom:

„Za potrebe ovog odjeljka i dijela sedmog primjenjuju se sljedeće definicije.”;

(b) dodaju se sljedeće točke:

- „(5) „gotovinska transakcija” znači transakcija u gotovini, dužničkim instrumentima ili vlasničkim instrumentima, promptna devizna transakcija ili promptna robna transakcija; međutim, repo transakcije i transakcije pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe od druge ugovorne strane nisu gotovinske transakcije;
- (6) „neizravni dogovor o poravnanju” znači sporazum koji ispunjava uvjete utvrđene u članku 4. stavku 3. drugom podstavku Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (7) „klijent više razine” znači subjekt koji pruža usluge poravnanja klijentu niže razine;
- (8) „klijent niže razine” znači subjekt koji pristupa uslugama središnje druge ugovorne strane preko klijenta više razine;
- (9) „višerazinska struktura klijenata” znači neizravni dogovor o poravnanju na temelju kojeg usluge poravnanja određenoj instituciji pruža subjekt koji nije klirinški član, ali je sam klijent klirinškog člana ili klijenta više razine;
- (10) „naknadna uplata u jamstveni fond” znači uplata koju se institucija koja djeluje kao klirinški član ugovorno obvezala izvršiti središnjoj drugoj ugovornoj strani nakon što je središnja druga ugovorna strana iscrpila svoj jamstveni fond kako bi pokrila gubitke koje je snosila nakon nastanka statusa neispunjavanja obveza jednog svojeg klirinškog člana ili više njih;
- (11) „u cijelosti zajamčena transakcija pozajmljivanja depozita drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane” znači potpuno osigurana transakcija na tržištu novca u kojoj dvije ugovorne strane izmjenjuju depozite, a između njih posreduje središnja druga ugovorna strana kako bi se osiguralo izvršavanje obveza plaćanja tih ugovornih strana.”;

79. članak 301. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 301.

Područje primjene

1. Ovaj se odjeljak primjenjuje na sljedeće ugovore i transakcije dok su nepodmirene u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu:

- (a) ugovore o izvedenicama navedene u Prilogu II. i kreditne izvedenice;
- (b) transakcije financiranja vrijednosnih papira i u cijelosti zajamčene transakcije pozajmljivanja depozita drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane; i
- (c) transakcije s dugim rokom namire.

Ovaj odjeljak ne odnosi se na izloženosti koje proizlaze iz namire gotovinskih transakcija. Institucije primjenjuju tretman utvrđen glavom V. na izloženosti iz trgovanja koje proizlaze iz tih transakcija i ponder rizika od 0 % na uplate u jamstveni fond kojima se pokrivaju samo te transakcije. Uz gotovinske transakcije, institucije primjenjuju tretman iz članka 307. i na uplate u jamstveni fond kojima se pokriva bilo koji od ugovora iz prvog podstavka ovog stavka.

2. Za potrebe ovog odjeljka primjenjuju se sljedeći zahtjevi:

- (a) inicijalni iznos nadoknade ne uključuje uplate središnjoj drugoj ugovornoj strani za uzajamne aranžmane o podjeli gubitaka;

- (b) inicijalni iznos nadoknade uključuje kolateral koji je položila institucija koja djeluje kao klirinški član, ili klijent iznad minimalnog iznosa koji zahtijeva središnja druga ugovorna strana ili institucija koja djeluje kao klirinški član, uz uvjet da središnja druga ugovorna strana ili institucija koja djeluje kao klirinški član mogu, u odgovarajućim slučajevima, spriječiti da institucija koja djeluje kao klirinški član ili klijent povuče navedeni višak kolaterala;
- (c) ako središnja druga ugovorna strana upotrebljava inicijalni iznos nadoknade radi podjele gubitaka među svojim klirinškim članovima, institucije koje djeluju kao klirinški članovi tretiraju taj inicijalni iznos nadoknade kao uplate u jamstveni fond.”;

80. u članku 302. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Institucije procjenjuju, odgovarajućim analizama scenarija i testiranjima otpornosti na stres, je li razina regulatornog kapitala za izloženosti prema središnjoj drugoj ugovornoj strani, uključujući potencijalne buduće ili nepredviđene kreditne izloženosti, izloženosti iz uplata u jamstveni fond i, kada institucija djeluje kao klirinški član, izloženosti koje proizlaze iz ugovora utvrđenih člankom 304., odgovarajuća u odnosu na inherentne rizike tih izloženosti.”;

81. članak 303. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 303.

Tretman izloženosti klirinških članova prema središnjim drugim ugovornim stranama

1. Institucija koja djeluje kao klirinški član, za svoje potrebe ili kao financijski posrednik između klijenta i središnje druge ugovorne strane, izračunava kapitalne zahtjeve za svoje izloženosti prema središnjoj drugoj ugovornoj strani na sljedeći način:

- (a) primjenjuje tretman iz članka 306. na svoje izloženosti iz trgovanja sa središnjom drugom ugovornom stranom;
- (b) primjenjuje tretman iz članka 307. na svoje uplate u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane.

2. Za potrebe stavka 1. zbroj kapitalnih zahtjeva institucije za njezine izloženosti prema kvalificiranoj središnjoj drugoj ugovornoj strani zbog izloženosti iz trgovanja i uplata u jamstveni fond podliježu gornjoj granici koja je jednaka zbroju kapitalnih zahtjeva koji bi se primijenili na iste izloženosti kao i kada je središnja druga ugovorna strana nekvalificirana središnja druga ugovorna strana.”;

82. članak 304. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Institucija koja djeluje kao klirinški član i koja u tom svojstvu djeluje kao financijski posrednik između klijenta i središnje druge ugovorne strane, izračunava kapitalne zahtjeve za svoje transakcije s tim klijentom povezane sa središnjom drugom ugovornom stranom u skladu s odjeljcima od 1. do 8. ovog poglavlja, odjeljkom 4. poglavlja 4. ove glave i glavom VI., ovisno o slučaju.”;

(b) stavci 3., 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Ako institucija koja djeluje kao klirinški član primjenjuje metode utvrđene u odjeljku 3. ili 6. ovog poglavlja za izračun kapitalnih zahtjeva za svoje izloženosti, primjenjuju se sljedeće odredbe:

- (a) odstupajući od članka 285. stavka 2., institucija za svoje izloženosti prema klijentu može primijeniti razdoblje iznosa nadoknade za rizik od najmanje pet radnih dana;
- (b) institucija za svoje izloženosti prema središnjoj drugoj ugovornoj strani primjenjuje razdoblje iznosa nadoknade za rizik od najmanje deset radnih dana;
- (c) odstupajući od članka 285. stavka 3., ako skup za netiranje uključen u izračun ispunjava uvjet iz točke (a) tog stavka, institucija može zanemariti ograničenje iz te točke uz uvjet da skup za netiranje ne ispunjava uvjete iz točke (b) tog stavka i ne sadržava sporna trgovanja ili egzotične opcije;
- (d) ako središnja druga ugovorna strana zadrži varijacijski iznos nadoknade u odnosu na transakciju, a kolateral institucije nije zaštićen od insolventnosti središnje druge ugovorne strane, institucija primjenjuje razdoblje iznosa nadoknade za rizik koje je jednako jednoj godini ili preostalom roku do dospijeca transakcije, koje god razdoblje je kraće, a ne može biti kraće od deset radnih dana.

4. Odstupajući od članka 281. stavka 2. točke (i), ako institucija koja djeluje kao klirinški član primjenjuje metodu utvrđenu u odjeljku 4. za izračun kapitalnih zahtjeva za svoje izloženosti prema klijentu, ta institucija za svoj izračun može upotrijebiti faktor prilagodbe za efektivno dospijeca 0,21.

5. Odstupajući od članka 282. stavka 4. točke (d), ako institucija koja djeluje kao klirinški član primjenjuje metodu utvrđenu u odjeljku 5. za izračun kapitalnih zahtjeva za svoje izloženosti prema klijentu, ta institucija za taj izračun može upotrijebiti faktor prilagodbe za efektivno dospijeće 0,21.”;

(c) dodaju se sljedeći stavci:

„6. Institucija koja djeluje kao klirinški član može primijeniti smanjenu izloženost u trenutku nastupanja statusa neispunjavanja obveza koja je dobivena izračunima iz stavaka 3., 4. i 5. za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva za CVA rizik u skladu s glavom VI.

7. Institucija koja djeluje kao klirinški član koji klijentu naplaćuje kolateral za transakciju povezanu sa središnjom drugom ugovornom stranom te kolateral predaje središnjoj drugoj ugovornoj strani može taj kolateral priznati kako bi smanjila svoju izloženost prema klijentu za tu transakciju povezanu sa središnjom drugom ugovornom stranom.

U slučaju višerazinske strukture klijenata tretman iz prvog podstavka može se primijeniti na svaku razinu te strukture.”;

83. članak 305. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Institucija koja je klijent izračunava kapitalne zahtjeve za svoje transakcije sa svojim klirinškim članom povezane sa središnjom drugom ugovornom stranom u skladu s odjeljcima od 1. do 8. ovog poglavlja, odjeljkom 4. poglavlja 4. ove glave i glavom VI., ovisno o slučaju.”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(i) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) klijent je proveo dostatnu ažuriranu pravnu ocjenu, kojom se potvrđuje da su aranžmani kojima se osigurava ispunjenje uvjeta iz točke (b) zakoniti, valjani, obvezujući i pravno provedivi prema pravu relevantnog područja sudske nadležnosti ili relevantnih područja sudske nadležnosti;”;

(ii) dodaje se sljedeći podstavak:

„Institucija pri procjeni usklađenosti s uvjetom iz prvog podstavka točke (b) može uzeti u obzir svaki prethodni slučaj prijena pozicija klijenta i odgovarajućeg kolaterala kod središnje druge ugovorne strane, kao i svaku namjeru industrije da s tom praksom nastavi.”;

(c) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Odstupajući od stavka 2. ovog članka, ako institucija koja je klijent ne ispunji uvjet utvrđen u točki (a) tog stavka zato što ta institucija nije zaštićena od gubitaka u slučaju da klirinški član i drugi klijent klirinškog člana zajedno dođu u status neispunjavanja obveza, a ispunjeni su svi ostali uvjeti utvrđeni u točkama od (a) do (d) tog stavka, ona može izračunavati kapitalne zahtjeve za svoje izloženosti iz trgovanja za transakcije sa svojim klirinškim članom povezane sa središnjom drugom ugovornom stranom u skladu s člankom 306., pod uvjetom da ponder rizika od 2 % iz članka 306. stavka 1. točke (a) zamijeni ponderom rizika od 4 %.

4. U slučaju višerazinske strukture klijenata, institucija koja je klijent niže razine, a pristupa uslugama središnje druge ugovorne strane preko klijenta više razine može primijeniti tretman iz stavaka 2. ili 3. samo kada su uvjeti utvrđeni u tim stavcima ispunjeni na svakoj razini te strukture.”;

84. članak 306. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ako institucija djeluje kao financijski posrednik između klijenta i središnje druge ugovorne strane, a odredbe transakcije povezane sa središnjom drugom ugovornom stranom propisuju da institucija ne mora nadoknaditi klijentu bilo koje gubitke uzrokovane promjenama vrijednosti te transakcije u slučaju da središnja druga ugovorna strana dođe u status neispunjavanja obveza, ta institucija može odrediti da je vrijednost izloženosti iz trgovanja sa središnjom drugom ugovornom stranom koja odgovara toj transakciji povezanoj sa središnjom drugom ugovornom stranom jednaka nuli;”;

ii. dodaje se sljedeća točka:

„(d) ako institucija djeluje kao financijski posrednik između klijenta i središnje druge ugovorne strane, a odredbe transakcije povezane sa središnjom drugom ugovornom stranom propisuju da je institucija obvezna nadoknaditi klijentu svaki gubitak uzrokovan promjenama vrijednosti te transakcije u slučaju da središnja druga ugovorna strana dođe u status neispunjavanja obveza, ta institucija primjenjuje tretman iz točke (a) ili (b), ovisno o slučaju, na izloženost iz trgovanja sa središnjom drugom ugovornom stranom koja odgovara toj transakciji povezanoj sa središnjom drugom ugovornom stranom.”;

(b) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Odstupajući od stavka 1., ako imovina koja je dana kao kolateral središnjoj drugoj ugovornoj strani ili klirinškom članu ne ulazi u stečajnu masu u slučaju da središnja druga ugovorna strana, klirinški član ili jedan odnosno više ostalih klijenata klirinškog člana postanu nesolventni, institucija može dodijeliti vrijednost izloženosti nula izloženostima kreditnom riziku druge ugovorne strane za tu imovinu.

3. Institucija izračunava vrijednosti izloženosti svojih izloženosti iz trgovanja sa središnjom drugom ugovornom stranom u skladu s odjeljcima od 1. do 8. ovog poglavlja i odjeljkom 4. poglavlja 4., ovisno o slučaju.”;

85. članak 307. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 307.

Kapitalni zahtjevi za uplate u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane

Institucija koja djeluje kao klirinški član primjenjuje sljedeći tretman na svoje izloženosti koje proizlaze iz njezinih uplata u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane:

- (a) kapitalne zahtjeve za svoje preduplate u jamstveni fond kvalificirane središnje druge ugovorne strane institucija izračunava u skladu s pristupom iz članka 308.;
- (b) kapitalne zahtjeve za svoje preduplate i naknadne uplate u jamstveni fond nekvalificirane središnje druge ugovorne strane institucija izračunava u skladu s pristupom iz članka 309.;
- (c) kapitalne zahtjeve za svoje naknadne uplate u jamstveni fond kvalificirane središnje druge ugovorne strane institucija izračunava u skladu s tretmanom iz članka 310.”;

86. članak 308. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Institucija izračunava kapitalni zahtjev za pokriće izloženosti koja proizlazi iz njezine preduplate na sljedeći način:

$$K_i = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i \right\}$$

pri čemu je:

K_i = kapitalni zahtjev;

i = indeks koji označuje klirinškog člana;

K_{CCP} = hipotetski kapital kvalificirane središnje druge ugovorne strane o kojemu kvalificirana središnja druga ugovorna strana obavješćuje instituciju u skladu s člankom 50.c Uredbe (EU) br. 648/2012;

DF_i = preduplata;

DF_{CCP} = financijska sredstva koja se temelje na preduplatama središnje druge ugovorne strane o kojima središnja druga ugovorna strana obavješćuje instituciju u skladu s člankom 50.c Uredbe (EU) br. 648/2012; i

DF_{CM} = zbroj preduplata svih klirinških članova kvalificirane središnje druge ugovorne strane o kojemu kvalificirana središnja druga ugovorna strana obavješćuje instituciju u skladu s člankom 50.c Uredbe (EU) br. 648/2012.

3. Institucija izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom za izloženosti koje proizlaze iz preduplate te institucije u jamstveni fond kvalificirane središnje druge ugovorne strane za potrebe članka 92. stavka 3. tako da kapitalni zahtjev, izračunan u skladu sa stavkom 2. ovog članka, pomnoži sa 12,5.”;

(b) stavci 4. i 5. brišu se;

87. članci 309., 310. i 311. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 309.

Kapitalni zahtjevi za preduplate u jamstveni fond nekvalificirane središnje druge ugovorne strane i za naknadne uplate nekvalificiranoj središnjoj drugoj ugovornoj strani

1. Institucija primjenjuje sljedeću formulu za izračun kapitalnog zahtjeva za izloženosti koje proizlaze iz njezinih preduplata u jamstveni fond nekvalificirane središnje druge ugovorne strane i iz naknadnih uplata toj središnjoj drugoj ugovornoj strani:

$$K = DF + UC$$

pri čemu je:

K = kapitalni zahtjev;

DF = preduplate u jamstveni fond nekvalificirane središnje druge ugovorne strane; i

UC = naknadne uplate u jamstveni fond nekvalificirane središnje druge ugovorne strane.

2. Institucija izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom za izloženosti koje proizlaze iz uplate te institucije u jamstveni fond nekvalificirane središnje druge ugovorne strane za potrebe članka 92. stavka 3. tako da kapitalni zahtjev, izračunan u skladu sa stavkom 1. ovog članka, pomnoži sa 12,5;

Članak 310.

Kapitalni zahtjevi za naknadne uplate u jamstveni fond kvalificirane središnje druge ugovorne strane

Institucija na svoje naknadne uplate u jamstveni fond kvalificirane središnje druge ugovorne strane primjenjuje ponder rizika od 0 %.

Članak 311.

Kapitalni zahtjevi za izloženosti središnjim drugim ugovornim stranama koje prestanu ispunjavati određene uvjete

1. Institucije primjenjuju tretman iz ovog članka ako su saznale, nakon javne objave ili obavijesti nadležnog tijela središnje druge ugovorne strane kojima se te institucije koriste ili same središnje druge ugovorne strane, da središnja druga ugovorna strana neće više ispunjavati uvjete za dobivanje odobrenja za rad ili za priznavanje, ovisno o slučaju.

2. Ako je ispunjen uvjet iz stavka 1., institucije u roku od tri mjeseca od saznanja o okolnosti iz tog stavka, ili ranije ako to zahtijevaju nadležna tijela tih institucija, postupaju na sljedeći način u vezi sa svojim izloženostima prema toj središnjoj drugoj ugovornoj strani:

- (a) primjenjuju tretman iz članka 306. stavka 1. točke (b) na svoje izloženosti iz trgovanja prema toj središnjoj drugoj ugovornoj strani;
- (b) primjenjuju tretman iz članka 309. na svoje preduplate u jamstveni fond te središnje druge ugovorne strane i na svoje naknadne uplate toj središnjoj drugoj ugovornoj strani;
- (c) tretiraju svoje izloženosti prema toj središnjoj drugoj ugovornoj strani, osim izloženosti navedenih u točkama (a) i (b) ovog stavka, kao izloženosti trgovačkim društvima u skladu sa standardiziranim pristupom za kreditni rizik iz poglavlja 2.”;

88. u članku 316. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, institucije mogu odlučiti da neće primjenjivati računovodstvene kategorije za račun dobiti i gubitka iz članka 27. Direktive 86/635/EEZ na financijski i operativni leasing u svrhu izračuna relevantnog pokazatelja, a umjesto toga mogu:

- (a) uključiti kamatni prihod od financijskog i operativnog leasinga te dobit od imovine dane u najam u kategoriju iz tablice 1. točke 1.;
- (b) uključiti kamatne rashode od financijskog i operativnog leasinga, gubitke, amortizaciju i umanjenje vrijednosti imovine dane u operativni leasing u kategoriju iz tablice 1. točke 2.”;

89. u dijelu trećem glavi IV. poglavlje 1. zamjenjuje se sljedećim:

„POGLAVLJE 1.

OPĆE ODREDBE

Članak 325.

Pristupi za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik

1. Institucija izračunava kapitalne zahtjeve za tržišni rizik svih pozicija iz knjige trgovanja i iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje su podložne valutnom riziku ili robnom riziku u skladu sa sljedećim pristupima:

- (a) standardiziranim pristupom iz stavka 2.;
- (b) pristupom internih modela iz poglavlja 5. ove glave za one kategorije rizika za koje je institucija dobila odobrenje u skladu s člankom 363. za primjenu tog pristupa.

2. Kapitalni zahtjevi za tržišni rizik izračunani u skladu sa standardiziranim pristupom iz stavka 1. točke (a) znači zbroj sljedećih kapitalnih zahtjeva, ovisno o slučaju:

- (a) kapitalni zahtjevi za rizik pozicija iz poglavlja 2.;
- (b) kapitalni zahtjevi za valutni rizik iz poglavlja 3.;
- (c) kapitalni zahtjevi za robni rizik iz poglavlja 4.

3. Institucija koja nije izuzeta od zahtjeva za izvješćivanje iz članka 430.b u skladu s člankom 325.a izvješćuje o izračunu u skladu s člankom 430.b za sve pozicije iz knjige trgovanja i iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje su podložne valutnom riziku ili robnom riziku u skladu sa sljedećim pristupima:

- (a) alternativnim standardiziranim pristupom iz poglavlja 1.a;
- (b) alternativnim pristupom internih modela iz poglavlja 1.b.

4. Institucija može primjenjivati kombinaciju pristupa iz stavka 1. točaka (a) i (b) ovog članka trajno unutar grupe u skladu s člankom 363.

5. Institucija ne primjenjuje pristup iz stavka 3. točke (b) za instrumente iz knjige trgovanja koji su sekuritizacijske pozicije ili pozicije uključene u alternativni korelacijski portfelj namijenjen trgovanju (ACTP) kako je utvrđeno u stavcima 6., 7. i 8.

6. Sekuritizacijske pozicije i kreditne izvedenice na osnovi n-tog nastanka statusa neispunjavanja obveza koje zadovoljavaju sve sljedeće kriterije uključuju se u ACTP:

- (a) pozicije nisu resekuritizacijske pozicije, ni opcije na sekuritizacijsku tranšu, ni druge izvedenice sekuritizacijskih izloženosti koje ne osiguravaju proporcionalan udio u prihodu sekuritizacijske tranše;
- (b) svi njihovi odnosni instrumenti jesu:
 - i. instrumenti koji se odnose na jedan subjekt, uključujući kreditne izvedenice kod kojih je referentni subjekt jedna osoba, za koje postoji likvidno dvosmjerno tržište;
 - ii. indeksi kojima se obično trguje, a koji se temelje na instrumentima iz podtočke i.

Smatra se da dvosmjerno tržište postoji ako su dane nezavisne ponude za kupnju i prodaju u dobroj vjeri tako da se cijena, koja je razumno povezana s posljednjom prodajnom cijenom ili trenutnom konkurentnom kotacijom kupovne i prodajne cijene, može odrediti u roku od jednog dana te se transakcija može namiriti po toj cijeni u relativno kratkom razdoblju koje je u skladu s trgovinskim običajima.

7. Pozicije s bilo kojim od sljedećih odnosnih instrumenata ne uključuju se u ACTP:
- (a) odnosni instrumenti koji se raspoređuju u kategorije izloženosti iz članka 112. točke (h) ili (i);
 - (b) potraživanje od subjekta posebne namjene, kolateralizirano, izravno ili neizravno, pozicijom koja u skladu sa stavkom 6. sama po sebi ne bi udovoljavala zahtjevima za uključivanje u ACTP.
8. Institucije mogu uključiti u ACTP pozicije koje nisu sekuritizacijske pozicije ni kreditne izvedenice na osnovi n-tog nastanka statusa neispunjavanja obveza, nego štite druge pozicije u tom portfelju, pod uvjetom da postoji dvosmjerno likvidno tržište kako je opisano u stavku 6. drugom podstavku za instrument ili njegove odnosne instrumente.
9. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje način na koji institucije izračunavaju kapitalne zahtjeve za tržišni rizik pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje su podložne valutnom riziku ili robnom riziku u skladu s pristupima iz stavka 3. točaka (a) i (b).

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. rujna 2020.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 325.a

Izuzeca od posebnih zahtjeva za izvješćivanje za tržišni rizik

1. Institucija se izuzima od zahtjeva za izvješćivanje iz članka 430.b uz uvjet da je obujam bilančnih i izvanbilančnih poslova institucije podložnih tržišnom riziku jednak ili manji od svakog od sljedećih pragova na temelju procjene koja se provodi jedanput mjesečno na temelju podataka od posljednjeg dana u mjesecu:
- (a) 10 % ukupne imovine institucije;
 - (b) 500 milijuna EUR.
2. Institucije izračunavaju obujam svojih bilančnih i izvanbilančnih poslova koji su podložni tržišnom riziku koristeći se podacima od posljednjeg dana svakog mjeseca u skladu sa sljedećim zahtjevima:
- (a) uključuju se sve pozicije raspoređene u knjigu trgovanja, osim kreditnih izvedenica koje su priznate kao interne zaštite od izloženosti kreditnom riziku iz knjige pozicija kojima se ne trguje i transakcije kreditnim izvedenicama koje u potpunosti poništavaju tržišni rizik interne zaštite kao što se navodi u članku 106. stavku 3.;
 - (b) uključuju se sve pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje su podložne valutnom riziku ili robnom riziku;
 - (c) sve pozicije vrednuju se po tržišnim vrijednostima na taj datum, osim pozicija iz točke (b); ako nije dostupna tržišna vrijednost pozicije na određeni datum, institucije uzimaju fer vrijednost te pozicije na taj datum; ako fer vrijednost i tržišna vrijednost pozicije na određeni datum nisu dostupne, institucije za tu poziciju uzimaju njezinu posljednju tržišnu vrijednost ili fer vrijednost;
 - (d) sve pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje su podložne valutnom riziku smatraju se ukupnom neto deviznom pozicijom i vrednuju u skladu s člankom 352.;
 - (e) sve pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje su podložne robnom riziku vrednuju se u skladu s člancima 357. i 358.;
 - (f) apsolutna vrijednost dugih pozicija dodaje se apsolutnoj vrijednosti kratkih pozicija.
3. Kada izračunavaju ili prestanu izračunavati kapitalne zahtjeve za tržišni rizik u skladu s ovim člankom, institucije o tome obavješćuju nadležna tijela.
4. Institucija koja više ne ispunjava jedan ili više od uvjeta utvrđenih u stavku 1. o tome odmah obavješćuje nadležno tijelo.

5. Izuzeće od zahtjeva za izvješćivanje iz članka 430.b prestaje se primjenjivati u roku od tri mjeseca u jednom od sljedećih slučajeva:

- (a) institucija ne ispunjava uvjet utvrđen u stavku 1. točki (a) ili (b) tijekom tri uzastopna mjeseca; ili
- (b) institucija ne ispunjava uvjet utvrđen u stavku 1. točki (a) ili (b) tijekom više od šest u posljednjih dvanaest mjeseci.

6. Ako je institucija postala podložna zahtjevima za izvješćivanje iz članka 430.b u skladu sa stavkom 5. ovog članka, izuzima se od tih zahtjeva za izvješćivanje samo ako nadležnom tijelu dokaže da su svi uvjeti utvrđeni stavkom 1. ovog članka ispunjeni u neprekinutom razdoblju od jedne godine.

7. Institucije tijekom mjesečne procjene ne zauzimaju, ne kupuju niti prodaju poziciju samo u svrhu ispunjavanja bilo kojeg od uvjeta utvrđenih stavkom 1.

8. Institucija koja ispunjava uvjete za tretman iz članka 94. izuzima se od zahtjeva za izvješćivanje iz članka 430.b.

Članak 325.b

Odobrenje za konsolidirane zahtjeve

1. U skladu sa stavkom 2. te isključivo za potrebe izračuna neto pozicija i kapitalnih zahtjeva na konsolidiranoj osnovi u skladu s ovom glavom, institucije se mogu koristiti pozicijama u jednoj instituciji ili društvu za prijeboj pozicija u drugoj instituciji ili društvu.

2. Institucije mogu primjenjivati stavak 1. isključivo uz odobrenje nadležnih tijela, koje se izdaje ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) raspoređivanje regulatornog kapitala na razini grupe zadovoljavajuće je;
- (b) regulatorni, pravni ili ugovorni okvir u kojem institucije posluju jamči uzajamnu financijsku potporu unutar grupe.

3. Društva koja se nalaze u trećim zemljama, uz uvjete utvrđene u stavku 2., dužna su ispuniti sve sljedeće uvjete:

- (a) navedena društva imaju odobrenje za rad u trećoj zemlji te udovoljavaju definiciji kreditne institucije ili su priznata investicijska društva iz trećih zemalja;
- (b) navedena društva na pojedinačnoj osnovi udovoljavaju kapitalnim zahtjevima koji su istovjetni onima koji su utvrđeni ovom Uredbom;
- (c) u dotičnim trećim zemljama ne postoje propisi koji bi mogli značajno utjecati na prijenos sredstava unutar grupe.”;

90. u dijelu trećem glavi IV. umeću se sljedeća poglavlja:

„*POGLAVLJE 1.a*

Alternativni standardizirani pristup

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 325.c

Opseg i struktura alternativnog standardiziranog pristupa

1. Alternativni standardizirani pristup kako je utvrđen u ovom poglavlju primjenjuje se samo u svrhu zahtjeva za izvješćivanje iz članka 430.b stavka 1.

2. Institucije izračunavaju kapitalne zahtjeve za tržišni rizik u skladu s alternativnim standardiziranim pristupom za portfelj pozicija iz knjige trgovanja ili iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje su podložne valutnom riziku ili robnom riziku kao zbroj sljedećih triju sastavnica:

- (a) kapitalnog zahtjeva u skladu s metodom zasnovanom na osjetljivostima iz odjeljka 2.;
- (b) kapitalnog zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza iz odjeljka 5. koji je primjenjiv samo na pozicije iz knjige trgovanja iz tog odjeljka;
- (c) kapitalnog zahtjeva za rezidualne rizike iz odjeljka 4. koji je primjenjiv samo na pozicije iz knjige trgovanja iz tog odjeljka.

Odjeljak 2.

Metoda zasnovana na osjetljivostima za izračun kapitalnog zahtjeva

Članak 325.d

Definicije

Za potrebe ovog poglavlja primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „kategorija rizika” znači jedna od sljedećih sedam kategorija:
 - i. opći kamatni rizik;
 - ii. rizik kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije (rizik kreditne marže);
 - iii. rizik kreditne marže za sekuritizacije koje nisu uključene u alternativni korelacijski portfelj namijenjen trgovanju (non-ACTP CSR);
 - iv. rizik kreditne marže za sekuritizacije koje su uključene u alternativni korelacijski portfelj namijenjen trgovanju (ACTP CSR);
 - v. rizik vlasničkih instrumenata;
 - vi. robni rizik;
 - vii. valutni rizik.
- (2) „osjetljivost” znači relativna promjena vrijednosti pozicije, kao posljedica promjene vrijednosti jednog od relevantnih faktora rizika pozicije, izračunana primjenom modela institucije za određivanje cijena u skladu s pododjeljkom 2. odjeljka 3.
- (3) „razred” znači potkategorija pozicija sa sličnim profilom rizičnosti unutar jedne kategorije rizika na koju se primjenjuje ponder rizika kako je određeno u pododjeljku 1. odjeljka 3.

Članak 325.e

Sastavnice metode zasnovane na osjetljivostima

1. Institucije izračunavaju kapitalni zahtjev za tržišni rizik u okviru metode zasnovane na osjetljivostima agregiranjem sljedećih triju kapitalnih zahtjeva u skladu s člankom 325.h:

- (a) kapitalnih zahtjeva za delta-rizik, kojim se obuhvaća rizik promjena vrijednosti instrumenta zbog kretanja njegovih faktora rizika koji nisu povezani s volatilnosti;
- (b) kapitalnih zahtjeva za vega-rizik, kojim se obuhvaća rizik promjena vrijednosti instrumenta zbog kretanja njegovih faktora rizika povezanih s volatilnosti;
- (c) kapitalnih zahtjeva za rizik zakrivljenosti, kojim se obuhvaća rizik promjena vrijednosti instrumenta zbog kretanja njegovih glavnih faktora rizika koji nisu povezani s volatilnosti, a koji nisu obuhvaćeni kapitalnim zahtjevima za delta-rizik.

2. Za potrebe izračuna iz stavka 1.
 - (a) sve pozicije instrumenata koji uključuju opcionalnost podliježu kapitalnim zahtjevima iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c);
 - (b) sve pozicije instrumenata bez opcionalnosti podliježu samo kapitalnim zahtjevima iz stavka 1. točke (a).

Za potrebe ovog poglavlja instrumenti koji uključuju opcionalnost među ostalim obuhvaćaju: opcije kupnje, opcije prodaje, gornje granice, donje granice, opcije na ugovor o razmjeni, opcije s ograničenjem i egzotične opcije. Ugrađene opcije, kao što su opcije prijevremene otplate ili opcije povezane s ponašanjem, smatraju se samostalnim pozicijama u opcijama za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik.

Za potrebe ovog poglavlja instrumenti čiji se novčani tokovi mogu izraziti kao linearna funkcija zamišljenog iznosa odnosno imovine smatraju se instrumentima bez opcionalnosti.

Članak 325.f

Kapitalni zahtjevi za delta-rizik i vega-rizik

1. Institucije za izračun kapitalnih zahtjeva za delta-rizik i vega-rizik primjenjuju faktore delta-rizika i vega-rizika opisane u odjeljku 3. pododjeljku 1.
2. Institucije za izračun kapitalnih zahtjeva za delta-rizik i vega-rizik primjenjuju postupak utvrđen u stavicama od 3. do 8.
3. Za svaku kategoriju rizika izračunava se osjetljivost svih instrumenata u okviru kapitalnih zahtjeva za delta-rizik ili vega-rizik na svaki od primjenjivih faktora delta-rizika ili vega-rizika uključenih u tu kategoriju rizika primjenom odgovarajućih formula iz pododjeljka 2. odjeljka 3. Ako vrijednost instrumenta ovisi o nekoliko faktora rizika, osjetljivost se određuje zasebno za svaki faktor rizika.
4. Osjetljivosti se raspoređuju u jedan od razreda „b” unutar svake kategorije rizika.
5. Unutar svakog razreda „b” netiraju se pozitivne i negativne osjetljivosti na isti faktor rizika, čime se dobivaju neto osjetljivosti (s_k) za svaki faktor rizika k u razredu.
6. Neto osjetljivosti za svaki faktor rizika u svakom razredu množe se odgovarajućim ponderima rizika utvrđenima u odjeljku 6., čime se dobivaju ponderirane osjetljivosti za svaki faktor rizika u tom razredu primjenom sljedeće formule:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

pri čemu je:

WS_k = ponderirane osjetljivosti;

RW_k = ponderi rizika; i

s_k = faktor rizika.

7. Ponderirane osjetljivosti na različite faktore rizika u svakom razredu agregiraju se u skladu s formulom u nastavku, pri čemu se za veličinu unutar funkcije kvadratnog korijena određuje najniža vrijednost nula, čime se dobiva osjetljivost za određeni razred. Primjenjuju se odgovarajuće korelacije za ponderirane osjetljivosti unutar istog razreda (ρ_{kl}) utvrđene u odjeljku 6.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

pri čemu je:

K_b = osjetljivost za određeni razred; i

WS = ponderirane osjetljivosti.

8. Osjetljivost za određeni razred izračunava se za svaki razred u kategoriji rizika u skladu sa stavcima 5., 6. i 7. Nakon što se za sve razrede izračuna osjetljivost za određeni razred, ponderirane osjetljivosti na sve faktore rizika među razredima agregiraju se u skladu s formulom u nastavku, primjenom odgovarajućih korelacija γ_{bc} za ponderirane osjetljivosti u različitim razredima utvrđenima u odjeljku 6., čime se dobiva kapitalni zahtjev za delta-rizik ili vega-rizik za određenu kategoriju rizika:

$$\text{Kapitalni zahtjev za delta-rizik ili vega-rizik za određenu kategoriju rizika} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

pri čemu je

$S_b = \sum_k WS_k$ za sve faktore rizika u razredu b, a $S_c = \sum_k WS_k$ u razredu c; ako te vrijednosti za S_b i S_c daju negativni broj za ukupni zbroj $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$, institucija izračunava kapitalne zahtjeve za delta-rizik ili vega-rizik za određenu kategoriju rizika primjenom alternativne specifikacije, pri čemu je

$S_b = \max [\min (\sum_k WS_k, K_b), -K_b]$ za sve faktore rizika u razredu b, a

$S_c = \max [\min (\sum_k WS_k, K_c), -K_c]$ za sve faktore rizika u razredu c.

Kapitalni zahtjevi za delta-rizik ili vega-rizik za određenu kategoriju rizika izračunavaju se za svaku kategoriju rizika u skladu sa stavcima od 1. do 8.

Članak 325.g

Kapitalni zahtjevi za rizik zakrivljenosti

Institucije izračunavaju kapitalne zahtjeve za rizik zakrivljenosti u skladu s delegiranim aktom iz članka 461.a.

Članak 325.h

Agregiranje kapitalnih zahtjeva za delta-rizik, vega-rizik i rizik zakrivljenosti za određenu kategoriju rizika

1. Institucije agregiraju kapitalne zahtjeve za delta-rizik, vega-rizik i rizik zakrivljenosti za određenu kategoriju rizika u skladu s postupkom iz stavaka 2., 3. i 4.

2. Postupak izračuna kapitalnih zahtjeva za delta-rizik, vega-rizik i rizik zakrivljenosti za određenu kategoriju rizika opisan u člancima 325.f i 325.g provodi se tri puta po kategoriji rizika, svaki put uz uporabu drugog skupa korelacijskih parametara ρ_{kl} (korelacija među faktorima rizika unutar razreda) i γ_{bc} (korelacija među razredima u kategoriji rizika). Svaki od tih triju skupova odgovara različitom scenariju, kako slijedi:

- scenarij srednjih korelacija, u kojem korelacijski parametri ρ_{kl} i γ_{bc} ostaju nepromijenjeni u odnosu na parametre navedene u odjeljku 6;
- scenarij visokih korelacija, u kojem se korelacijski parametri ρ_{kl} i γ_{bc} navedeni u odjeljku 6. ravnomjerno množe s 1,25, a ρ_{kl} i γ_{bc} podliježu primjeni gornje vrijednosti od 100 %;
- scenarij niskih korelacija utvrđuje se delegiranim aktom iz članka 461.a.

3. Institucije izračunavaju zbroj kapitalnih zahtjeva za delta-rizik, vega-rizik i rizik zakrivljenosti za određenu kategoriju rizika za svaki scenarij kako bi utvrdile tri kapitalna zahtjeva specifična za određeni scenarij.

4. Kapitalni zahtjev u skladu s metodom zasnovanom na osjetljivostima najviši je od triju kapitalnih zahtjeva specifičnih za određeni scenarij iz stavka 3.

Članak 325.i

Tretman instrumenata na temelju indeksa i opcija s više vrsta odnosne imovine

Institucije tretiraju instrumente na temelju indeksa i opcije s više vrsta odnosne imovine u skladu s delegiranim aktom iz članka 461.a.

Članak 325.j

Tretman subjekata za zajedničko ulaganje

Institucije tretiraju subjekte za zajedničko ulaganje u skladu s delegiranim aktom iz članka 461.a.

Članak 325.k

Pozicije proizišle iz pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa

1. Institucije za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik pozicija proizišlih iz pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa dužničkih ili vlasničkih instrumenata mogu primijeniti postupak utvrđen u ovom članku.

2. Institucije primjenjuju jedan od odgovarajućih multiplikacijskih faktora iz tablice 1. na neto osjetljivosti svih pozicija proizišlih iz pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa svakog pojedinačnog izdavatelja, osim pozicija proizišlih iz pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa koje su upisane ili su predmet potpokroviteljstva trećih strana na temelju formalnih ugovora, te izračunavaju kapitalne zahtjeve za tržišni rizik u skladu s pristupom iz ovog poglavlja na temelju prilagođenih neto osjetljivosti.

Tablica 1.

0. radni dan	0 %
1. radni dan	10 %
2. i 3. radni dan	25 %
4. radni dan	50 %
5. radni dan	75 %
Nakon 5. radnog dana	100 %

Za potrebe ovog članka „0. radni dan” znači radni dan od kojeg se institucija bezuvjetno obvezuje prihvatiti poznati iznos vrijednosnih papira po dogovorenoj cijeni.

3. Institucije obavješćuju nadležna tijela o primjeni postupka iz ovog članka.

Odjeljak 3.

Definicije faktora rizika i osjetljivosti

Pododjeljak 1.

Definicije faktora rizika

Članak 325.l

Faktori općeg kamatnog rizika

1. Za sve faktore općeg kamatnog rizika, uključujući rizik inflacije i rizik međuvalutne osnove, postoji jedan razred za svaku valutu, a svaki razred sadržava različite vrste faktora rizika.

Faktori delta općeg kamatnog rizika koji su primjenjivi na instrumente osjetljive na kamate relevantne su nerizične stope za svaku valutu i svaki od sljedećih rokova dospjeća: 0,25 godina, 0,5 godina, jedna godina, dvije godine, tri godine, pet godina, deset godina, 15 godina, 20 godina, 30 godina. Institucije dodjeljuju faktore rizika određenim točkama linearnom interpolacijom ili metodom koja je najdosljednija funkcijama određivanja cijena kojom se neovisna funkcija za kontrolu rizika institucije koristi pri izvješćivanju višem rukovodstvu o tržišnom riziku ili o dobiti i gubitcima.

2. Institucije izračunavaju nerizične stope za svaku valutu na temelju instrumenata tržišta novca iz knjige trgovanja institucije koji imaju najniži kreditni rizik, primjerice ugovori o razmjeni koji se temelje na prekonoćnim kamatnim stopama.

3. Ako institucije ne mogu primijeniti pristup iz stavka 2., nerizične stope temelje se na jednoj ili više tržišno impliciranih krivulja razmjene kamata kojima se institucija koristi za vrednovanje svojih pozicija po tržišnoj vrijednosti, primjerice krivulje ugovora o razmjeni međubankovnih ponuđenih kamata.

Ako su podaci o tržišno impliciranim krivuljama razmjene kamata iz stavka 2. i prvog podstavka ovog stavka nedostadni, nerizične stope mogu se izvesti iz najprimjerenijih krivulja državnih obveznica za određenu valutu.

Ako institucije primjenjuju faktore općeg kamatnog rizika izvedene u skladu s postupkom iz drugog podstavka ovog stavka za državne dužničke instrumente, državni dužnički instrumenti ne izuzimaju se od kapitalnih zahtjeva za rizik kreditne marže. U tim slučajevima, ako nije moguće razdvojiti nerizičnu stopu od kreditne marže kao sastavnice kamatne stope, osjetljivost na faktor rizika dodjeljuje se objema kategorijama, i općeg kamatnog rizika i rizika kreditne marže.

4. U slučaju faktora općeg kamatnog rizika svaka valuta čini poseban razred. Institucije faktorima rizika u istom razredu, ali različitog roka dospjeća dodjeljuju različite pondere rizika u skladu s odjeljkom 6.

Institucije primjenjuju dodatne faktore rizika za rizik inflacije na dužničke instrumente čiji su novčani tokovi funkcionalno ovisni o stopama inflacije. Te dodatne faktore rizika čini jedan vektor tržišno impliciranih stopa inflacije različitog roka dospjeća za svaku valutu. Vektor za svaki instrument sadržava onoliko sastavnica koliko ima stopa inflacije koje se upotrebljavaju kao varijable u modelu institucije za određivanje cijene za taj instrument.

5. Institucije izračunavaju osjetljivost instrumenta na dodatni faktor rizika za rizik inflacije iz stavka 4. kao promjenu vrijednosti instrumenta, u skladu sa svojim modelom za određivanje cijena, kao rezultat pomaka od jednog baznog boda u svakoj od sastavnica vektora. Svaka valuta čini poseban razred. Institucije u svakom razredu tretiraju inflaciju kao jedinstveni faktor rizika, bez obzira na broj sastavnica svakog vektora. Institucije prebijaju sve osjetljivosti na inflaciju unutar razreda, koje su izračunane kako je opisano u ovom stavku, kako bi dobile jedinstvenu neto osjetljivost po razredu.

6. Dužnički instrumenti koji uključuju plaćanja u različitim valutama podložni su i riziku međuvalutne osnove između tih valuta. Za potrebe metode zasnovane na osjetljivostima faktori rizika koje institucije trebaju primjenjivati jesu rizik međuvalutne osnove za svaku valutu u odnosu na američki dolar ili euro. Institucija izračunava međuvalutne osnove koje nisu povezane s osnovom u odnosu na američki dolar ili s osnovom u odnosu na euro kao „osnovu u odnosu na američki dolar” ili kao „osnovu u odnosu na euro”.

Svaki faktor rizika međuvalutne osnove sastoji se od jednog vektora međuvalutne osnove različitog roka dospjeća za svaku valutu. Vektor za svaki dužnički instrument sadržava onoliko sastavnica koliko ima međuvalutnih osnova koje se upotrebljavaju kao varijable u modelu institucije za određivanje cijene za taj instrument. Svaka valuta čini poseban razred.

Institucije izračunavaju osjetljivost instrumenta na faktor rizika međuvalutne osnove kao promjenu vrijednosti instrumenta, u skladu sa svojim modelom za određivanje cijena, kao rezultat pomaka od jednog baznog boda u svakoj od sastavnica vektora. Svaka valuta čini poseban razred. U svakom razredu postoje dva moguća zasebna faktora rizika, tj. osnova u odnosu na euro i osnova u odnosu na američki dolar, bez obzira na broj sastavnica u svakom vektoru međuvalutne osnove. Po razredu postoje najviše dvije neto osjetljivosti.

7. Faktori vega općeg kamatnog rizika koji su primjenjivi na opcije s odnosnim instrumentima koji su osjetljivi na opću kamatnu stopu implicirane su volatilnosti relevantnih nerizičnih stopa kako se navodi u staccima 2. i 3., koji se raspoređuju u razrede ovisno o valuti te u sljedeće rokove dospjeća u svakom razredu: 0,5 godina, jedna godina, tri godine, pet godina, deset godina. Za svaku valutu postoji jedan razred.

Institucije za potrebe netiranja smatraju da implicirane volatilnosti povezane s jednakim nerizičnim stopama i raspoređene u iste rokove dospjeća predstavljaju isti faktor rizika.

Ako institucije raspoređuju implicirane volatilnosti u rokove dospijea kako se navodi u ovom stavku, primjenjuju se sljedeći zahtjevi:

- (a) ako je dospijee opcije usklađeno s dospijecom odnosnog instrumenta, u obzir se uzima jedinstveni faktor rizika, koji se raspoređuje na taj rok dospijea;
- (b) ako je dospijee opcije kraće od dospijea odnosnog instrumenta, u obzir se uzimaju sljedeći faktori rizika:
 - i. prvi faktor rizika raspoređuje se na rok dospijea opcije;
 - ii. drugi faktor rizika raspoređuje se na preostali rok do dospijea odnosnog instrumenta opcije na dan isteka opcije.

8. Faktori zakrivljenosti općeg kamatnog rizika koje primjenjuju institucije sastoje se od jednog vektora nerizičnih stopa, koje predstavljaju određenu krivulju nerizičnog prinosa, za svaku valutu. Svaka valuta čini poseban razred. Vektor za svaki instrument sadržava onoliko sastavnica koliko ima različitih rokova dospijea nerizičnih stopa koje se upotrebljavaju kao varijable u modelu institucije za određivanje cijene za taj instrument.

9. Institucije izračunavaju osjetljivost instrumenta na svaki faktor rizika koji se upotrebljava u formuli za rizik zakrivljenosti u skladu s člankom 325.g. Za potrebe izračuna rizika zakrivljenosti institucije razmatraju vektore koji odgovaraju različitim krivuljama prinosa i s različitim brojem sastavnica u odnosu na isti faktor rizika, uz uvjet da se ti vektori odnose na istu valutu. Institucije prebijaju osjetljivosti na isti faktor rizika. Postoji samo jedna neto osjetljivost po razredu.

Za inflaciju i rizike međuvalutne osnove ne primjenjuju se kapitalni zahtjevi za rizik zakrivljenosti.

Članak 325.m

Faktori rizika kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije

1. Faktori delta-rizika kreditne marže koje institucije primjenjuju za instrumente koji nisu predmet sekuritizacije, a osjetljivi su na kreditnu maržu jednaki su stopama kreditne marže izdavatelja tih instrumenata, izvedenih iz relevantnih dužničkih instrumenata i ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza, te se raspoređuju na svaki od sljedećih rokova dospijea: 0,5 godina, jedna godina, tri godine, pet godina, deset godina. Institucije primjenjuju jedan faktor rizika za svakog izdavatelja i svaki rok dospijea bez obzira na to jesu li stope kreditne marže tog izdavatelja izvedene iz dužničkih instrumenata ili iz ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza. Razredi su sektorski razredi, kao što se navodi u odjeljku 6., a svaki razred uključuje sve faktore rizika dodijeljene odgovarajućem sektoru.

2. Faktori vega-rizika kreditne marže koje institucije trebaju primjeniti za opcije s odnosnim instrumentima koji nisu predmet sekuritizacije, a osjetljivi su na kreditnu maržu jednaki su impliciranim volatilnostima stopa kreditne marže izdavatelja odnosnih instrumenata iz stavka 1., te se raspoređuju na sljedeće rokove dospijea u skladu s rokom dospijea opcije koja podliježe kapitalnim zahtjevima: 0,5 godina, jedna godina, tri godine, pet godina, deset godina. Primjenjuju se isti razredi kao i razredi za delta-rizik kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije.

3. Faktori rizika zakrivljenosti kreditne marže koje institucije trebaju primjeniti na instrumente koji nisu predmet sekuritizacije sastoje se od jednog vektora stopa kreditne marže, koji predstavlja krivulju kreditne marže karakterističnu za izdavatelja. Vektor za svaki instrument sadržava onoliko sastavnica koliko ima različitih rokova dospijea stopa kreditne marže koje se upotrebljavaju kao varijable u modelu institucije za određivanje cijena za taj instrument. Primjenjuju se isti razredi kao i razredi za delta-rizik kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije.

4. Institucije izračunavaju osjetljivost instrumenta na svaki faktor rizika koji se upotrebljava u formuli za rizik zakrivljenosti u skladu s člankom 325.g. Za potrebe izračuna rizika zakrivljenosti institucije razmatraju vektore izvedene iz odgovarajućih dužničkih instrumenata ili iz ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza s različitim brojem sastavnica u odnosu na isti faktor rizika, pod uvjetom da ti vektori odgovaraju istom izdavatelju.

Članak 325.n

Faktori rizika kreditne marže koji je predmet sekuritizacije

1. Institucije primjenjuju faktore rizika kreditne marže iz stavka 3. na sekuritizacijske pozicije koje su uključene u ACTP, kako se navodi u članku 325. stavcima 6., 7. i 8.,

Institucije primjenjuju faktore rizika kreditne marže iz stavka 5. na sekuritizacijske pozicije koje nisu uključene u ACP, kako se navodi u članku 325. stavcima 6., 7. i 8.

2. Razredi koji se primjenjuju na rizik kreditne marže za sekuritizacijske pozicije koje su uključene u ACP jednaki su razredima koji se primjenjuju na rizik kreditne marže pozicija koje nisu predmet sekuritizacije, kako se navodi u odjeljku 6.

Razredi koji se primjenjuju na rizik kreditne marže za sekuritizacijske pozicije koje nisu uključene u ACP specifični su za tu kategoriju rizika, kako se navodi u odjeljku 6.

3. Faktori rizika kreditne marže koje institucije primjenjuju na sekuritizacijske pozicije koje su uključene u ACP jesu sljedeći:

- (a) faktori delta-rizika jesu sve odgovarajuće stope kreditne marže izdavateljâ odnosnih izloženosti sekuritizacijske pozicije, izvedene iz odgovarajućih dužničkih instrumenata i ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza, te za svaki od sljedećih rokova dospijea: 0,5 godina, jedna godina, tri godine, pet godina, deset godina.
- (b) faktori vega-rizika primjenjivi na opcije sa sekuritizacijskim pozicijama koje su uključene u ACP kao odnosni instrumenti jesu implicirane volatilitnosti kreditne marže izdavateljâ odnosnih izloženosti sekuritizacijske pozicije, izvedene kako je opisano u točki (a) ovog stavka, koji se raspoređuju na sljedeće rokove dospijea u skladu s rokom dospijea odgovarajuće opcije koja podliježe kapitalnim zahtjevima: 0,5 godina, jedna godina, tri godine, pet godina, deset godina.
- (c) faktori rizika zakrivljenosti jesu odgovarajuće krivulje prinosa kreditne marže izdavateljâ odnosnih izloženosti sekuritizacijske pozicije izražene kao vektor stopa kreditne marže za različite rokove dospijea, izvedene kako se navodi u točki (a) ovog stavka; vektor za svaki instrument sadržava onoliko sastavnica koliko ima različitih rokova dospijea stopa kreditne marže koje se upotrebljavaju kao varijable u modelu institucije za određivanje cijene za taj instrument.

4. Institucije izračunavaju osjetljivost sekuritizacijske pozicije na svaki faktor rizika koji se upotrebljava u formuli za rizik zakrivljenosti kako se navodi u članku 325.g. Za potrebe izračuna rizika zakrivljenosti institucije razmatraju vektore izvedene iz odgovarajućih dužničkih instrumenata ili iz ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza s različitim brojem sastavnica u odnosu na isti faktor rizika, pod uvjetom da ti vektori odgovaraju istom izdavatelju.

5. Faktori rizika kreditne marže koje institucije trebaju primijeniti na sekuritizacijske pozicije koje nisu uključene u ACP i odnose se na maržu tranše, a ne na maržu odnosnih instrumenata, jesu sljedeći:

- (a) faktori delta-rizika jesu stope kreditne marže relevantne tranše, raspoređene na sljedeće rokove dospijea, u skladu s rokom dospijea tranše: 0,5 godina, jedna godina, tri godine, pet godina, deset godina;
- (b) faktori vega-rizika koji su primjenjivi na opcije sa sekuritizacijskim pozicijama koje nisu uključene u ACP kao odnosni instrumenti jesu implicirane volatilitnosti kreditne marže tranši, a svaka od njih raspoređuje se na sljedeće rokove dospijea u skladu s dospijecom opcije koja podliježe kapitalnim zahtjevima: 0,5 godina, jedna godina, tri godine, pet godina, deset godina;
- (c) faktori rizika zakrivljenosti jednaki su kao i oni iz točke (a) ovog stavka; na sve navedene faktore rizika primjenjuje se zajednički ponder rizika, kako se navodi u odjeljku 6.

Članak 325.o

Faktori rizika vlasničkih instrumenata

1. Razredi za sve faktore rizika vlasničkih instrumenata sektorski su razredi iz odjeljka 6.

2. Faktori delta-rizika vlasničkih instrumenata koje institucije trebaju primijeniti jesu sve promptne cijene vlasničkih instrumenata i sve repo stope na vlasničke instrumente.

Za potrebe određivanja rizika vlasničkih instrumenata posebna krivulja repo stope na vlasničke instrumente čini jedinstveni faktor rizika, koji se izražava kao vektor repo stopa za različite rokove dospijea. Vektor za svaki instrument sadržava onoliko sastavnica koliko ima različitih rokova dospijea repo stopa koje se upotrebljavaju kao varijable u modelu institucije za određivanje cijene za taj instrument.

Institucije izračunavaju osjetljivost instrumenta na faktor rizika vlasničkih instrumenata kao promjenu vrijednosti instrumenta, u skladu sa svojim modelom za određivanje cijena, kao rezultat pomaka od jednog baznog boda u svakoj od sastavnica vektora. Institucije prebijaju osjetljivosti na faktor rizika repo stopa istoga vlasničkog vrijednosnog papira bez obzira na broj sastavnica svakog vektora.

3. Faktori vega-rizika vlasničkih instrumenata koje institucije primjenjuju na opcije s odnosnim instrumentima koji su osjetljivi na vlasničke instrumente jesu implicirane volatilnosti promptnih cijena vlasničkih instrumenata, koji se raspoređuju na sljedeće rokove dospjeća u skladu s rokovima dospjeća odgovarajućih opcija koje podliježu kapitalnim zahtjevima: 0,5 godina, jedna godina, tri godine, pet godina, deset godina. Za repo stope na vlasničke instrumente ne primjenjuju se kapitalni zahtjevi za vega-rizik.

4. Faktori rizika zakrivljenosti vlasničkih instrumenata koje institucije trebaju primijeniti na opcije s odnosnim instrumentima koji su osjetljivi na vlasničke instrumente jesu promptne cijene vlasničkih instrumenata, bez obzira na rok dospjeća odgovarajućih opcija. Za repo stope na vlasničke instrumente ne primjenjuju se kapitalni zahtjevi za rizik zakrivljenosti.

Članak 325.p

Faktori robnog rizika

1. Razredi za sve faktore robnog rizika sektorski su razredi iz odjeljka 6.

2. Faktori delta-rizika robe koje institucije trebaju primijeniti na instrumente osjetljive na robu jesu promptne tržišne cijene robe prema vrsti robe i prema svakom od sljedećih rokova dospjeća: 0,25 godina, 0,5 godina, jedna godina, dvije godine, tri godine, pet godina, deset godina, 15 godina, 20 godina, 30 godina. Institucije smatraju da dvije cijene za istu vrstu robe i s istim rokom dospjeća predstavljaju isti faktor rizika samo ako je skup pravnih odredaba koje se odnose na mjesto isporuke jednak.

3. Faktori vega-rizika robe koje institucije trebaju primijeniti na opcije s odnosnim instrumentima koji su osjetljivi na robu jesu implicirane volatilnosti cijena robe prema vrsti robe, koji se raspoređuju na sljedeće rokove dospjeća u skladu s rokovima dospjeća odgovarajućih opcija koje podliježu kapitalnim zahtjevima: 0,5 godina, jedna godina, tri godine, pet godina, deset godina. Osjetljivosti na istu vrstu robe koja je raspoređena u isti rok dospjeća institucije smatraju jedinstvenim faktorom rizika, koji institucije zatim prebijaju.

4. Faktori rizika zakrivljenosti za robu koje institucije trebaju primijeniti na opcije s odnosnim instrumentima koji su osjetljivi na robu jedan su skup cijena robe s različitim rokovima dospjeća za svaku vrstu robe, izražen kao vektor. Vektor za svaki instrument sadržava onoliko sastavnica koliko ima cijena te robe koje se upotrebljavaju kao varijable u modelu institucije za određivanje cijene za taj instrument. Institucije ne razlikuju cijene robe prema mjestu isporuke.

Osjetljivost instrumenta na svaki faktor rizika koji se upotrebljava u formuli za rizik zakrivljenosti izračunava se u skladu s člankom 325.g. Za potrebe izračuna rizika zakrivljenosti institucije smatraju da vektori s različitim brojem sastavnica čine isti faktor rizika, uz uvjet da se ti vektori odnose na istu vrstu robe.

Članak 325.q

Faktori valutnog rizika

1. Faktori delta-valutnog rizika koje institucije trebaju primijeniti na instrumente koji su osjetljivi na valute jesu svi promptni devizni tečajevi između valute u kojoj je instrument nominiran i izvještajne valute institucije. Za svaki par valuta postoji jedan razred, koji sadržava jedinstveni faktor rizika i jedinstvenu neto osjetljivost.

2. Faktori vega-rizika za valute koje institucije trebaju primijeniti na opcije s odnosnim instrumentima koji su osjetljivi na valute jesu implicirane volatilnosti deviznih tečajeva između parova valuta iz stavka 1. Te implicirane volatilnosti deviznih tečajeva raspoređuju se na sljedeće rokove dospjeća u skladu s rokom dospjeća odgovarajućih opcija koje podliježu kapitalnim zahtjevima: 0,5 godina, jedna godina, tri godine, pet godina, deset godina.

3. Faktori rizika zakrivljenosti za valute koje institucije trebaju primijeniti na opcije s odnosnim instrumentima koji su osjetljivi na valute jednaki su onima iz stavka 1.

4. Institucije nisu obvezne razlikovati između varijanti valute „onshore” i „offshore” (unutar zemlje i izvan nje) za sve valutne faktore delta-rizika, vega-rizika i rizika zakrivljenosti.

Pododjeljak 2.:

Definicije osjetljivosti

Članak 325.r

Osjetljivosti na delta-rizik

1. Institucije izračunavaju osjetljivosti na delta opći kamatni rizik (GIRR) na sljedeći način:

(a) osjetljivosti na faktore rizika koji se sastoje od nerizičnih stopa izračunavaju se na sljedeći način:

$$S_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_i(r_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

pri čemu je:

$S_{r_{kt}}$ = osjetljivosti na faktore rizika koji se sastoje od nerizičnih stopa;

r_{kt} = stopa nerizične krivulje k a s dospijećem t;

$V_i(.)$ = funkcija za određivanje cijene instrumenta „i”; i

x,y = faktori rizika koji nisu r_{kt} u funkciji za određivanje cijene V_i ;

(b) osjetljivosti na faktore rizika koji se sastoje od rizika inflacije i međuvalutne osnove izračunavaju se na sljedeći način:

$$S_{x_j} = \frac{V_i(\bar{x}_{ji} + 0,0001 \bar{I}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \dots)}{0,0001}$$

pri čemu je:

S_{x_j} = osjetljivosti na faktore rizika koji se sastoje od rizika inflacije i međuvalutne osnove;

\bar{x}_{ji} = vektor s brojem m sastavnica koje predstavljaju krivulju implicirane inflacije ili krivulju međuvalutne osnove za određenu valutu j, pri čemu je m jednak broju varijabli koje se odnose na inflaciju ili međuvalutne elemente koje se upotrebljavaju u modelu za određivanje cijene instrumenta „i”;

\bar{I}_m = jedinična matrica dimenzije (1 x m);

$V_i(.)$ = funkcija za određivanje cijene instrumenta „i”; i

y, z = ostale varijable u modelu za određivanje cijene.

2. Institucije izračunavaju osjetljivosti na delta-rizik kreditne marže za sve sekuritizacijske i nesekuritizacijske pozicije na sljedeći način:

$$S_{CS_{kt}} = \frac{V_i(CS_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_i(CS_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

pri čemu je:

$S_{CS_{kt}}$ = osjetljivosti na delta-rizik kreditne marže za sve sekuritizacijske i nesekuritizacijske pozicije;

CS_{kt} = vrijednost stope kreditne marže izdavatelja j na dan dospijeća t;

$V_i(.)$ = funkcija za određivanje cijene instrumenta „i”; i

x,y = faktori rizika koji nisu CS_{kt} u funkciji za određivanje cijene V_i .

3. Institucije izračunavaju osjetljivosti na delta-rizik vlasničkih instrumenata na sljedeći način:
- (a) osjetljivosti na faktore rizika koji se sastoje od promptnih cijena vlasničkih instrumenata izračunavaju se na sljedeći način:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 EQ_k, x, y, \dots) - V_i(EQ_k, x, y, \dots)}{0,01}$$

pri čemu je:

- s_k = osjetljivosti na faktore rizika koji se sastoje od promptnih cijena vlasničkih instrumenata;
- k = određeni vlasnički vrijednosni papir;
- EQ_k = vrijednost promptne cijene toga vlasničkog vrijednosnog papira;
- $V_i(.)$ = funkcija za određivanje cijene instrumenta „i”; i
- x, y = faktori rizika koji nisu EQ_k u funkciji za određivanje cijene V_i ;
- (b) osjetljivosti na faktore rizika koji se sastoje od repo stopa na vlasničke instrumente izračunavaju se na sljedeći način:

$$S_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0,0001 \bar{I}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ki}, y, z \dots)}{0,0001}$$

pri čemu je:

- S_{x_k} = osjetljivosti na faktore rizika koji se sastoje od repo stopa na vlasničke instrumente;
- k = indeks koji označava vlasnički instrument;
- \bar{x}_{ki} = vektor s brojem sastavnica m , koji predstavlja strukturu uvjeta repo ugovora za određeni vlasnički instrument k , pri čemu je m jednak broju repo stopa koje odgovaraju različitim rokovima dospjeća, koje se upotrebljavaju u modelu za određivanje cijene instrumenta „i”;
- \bar{I}_m = jedinična matrica dimenzije $(1 \cdot m)$;
- $V_i(.)$ = funkcija za određivanje cijene instrumenta „i”; i
- y, z = faktori rizika koji nisu \bar{x}_{ki} u funkciji za određivanje cijene V_i ;

4. Institucije izračunavaju osjetljivosti na delta-rizik robe za svaki faktor rizika k na sljedeći način:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 CTY_k, \gamma, z \dots) - V_i(CTY_k, \gamma, z \dots)}{0,01}$$

pri čemu je:

- s_k = osjetljivosti na delta-rizik robe;
- k = određeni faktor robnog rizika;
- CTY_k = vrijednost faktora rizika k ;
- $V_i(.)$ = tržišna vrijednost instrumenta „i” kao funkcija faktora rizika k ; i
- y, z = faktori rizika koji nisu CTY_k u modelu za određivanje cijene instrumenta „i”.

5. Institucije izračunavaju osjetljivosti na delta-valutni rizik za svaki faktor valutnog rizika k na sljedeći način:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 FX_k, y, z \dots) - V_i(FX_k, y, z \dots)}{0,01}$$

pri čemu je:

- s_k = osjetljivosti na delta-valutni rizik;
- k = određeni faktor valutnog rizika;
- FX_k = vrijednost faktora rizika;
- $V_i(.)$ = tržišna vrijednost instrumenta „i” kao funkcija faktora rizika k ; i
- y, z = faktori rizika koji nisu FX_k u modelu za određivanje cijene instrumenta „i”.

Članak 325.s

Osjetljivosti na vega-rizik

1. Institucije izračunavaju osjetljivost opcije na vega-rizik za određeni faktor rizika k na sljedeći način:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0,01}$$

pri čemu je:

s_k = osjetljivost opcije na vega-rizik;

k = posebni faktor vega-rizika, koji se sastoji od implicirane volatilnosti;

vol_k = vrijednost tog faktora rizika, koju bi trebalo izraziti u obliku postotka; i

x, y = faktori rizika koji nisu vol_k u funkciji za određivanje cijene V_i .

2. U slučaju kategorija rizika u kojem faktori vega-rizika imaju dimenziju dospijeća, ali se ne primjenjuju pravila raspoređivanja faktora rizika jer opcije nemaju rok dospijeća, institucije te faktore rizika raspoređuju na najdulje propisano dospijeće. Te opcije podliježu primjeni uvećanja za rezidualne rizike.

3. U slučaju opcija bez izvršnih cijena ili cjenovnih granica i opcija s više izvršnih cijena ili cjenovnih granica institucije primjenjuju raspoređivanje na izvršne cijene i rok dospijeća kojima se koriste interno za određivanje cijene opcije. Te opcije podliježu i primjeni uvećanja za rezidualne rizike.

4. Institucije ne izračunavaju vega-rizik za sekuritizacijske tranše uključene u ACTP, kako je navedeno u članku 325. stavcima 6., 7. i 8., koje nemaju impliciranu volatilnost. Za te sekuritizacijske tranše izračunavaju se kapitalni zahtjevi za delta-rizik i rizik zakrivljenosti.

Članak 325.t

Zahtjevi za izračune osjetljivosti

1. Institucije izvode osjetljivosti iz modela institucije za određivanje cijena koji služe kao temelj za izvješćivanje višeg rukovodstva o dobiti i gubicima, koristeći se formulama iz ovog pododjeljka.

Odstupajući od prvog podstavka, nadležna tijela od institucije koja je dobila odobrenje za primjenu alternativnog pristupa internih modela iz poglavlja 1.b mogu zatražiti da primijeni funkcije za određivanje cijena sustava za mjerenje rizika njihova pristupa internih modela u izračunu osjetljivosti prema ovom poglavlju za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik i izvješćivanje o njima u skladu s člankom 430.b stavkom 3.

2. Pri izračunu osjetljivosti na delta-rizik instrumenata koji uključuju opcionalnost iz članka 325.e stavka 2. točke (a), institucije mogu pretpostaviti da implicirana volatilnost faktora rizika ostaje konstantna.

3. Pri izračunu osjetljivosti na vega-rizik instrumenata koji uključuju opcionalnost iz članka 325.e stavka 2. točke (b) primjenjuju se sljedeći zahtjevi:

(a) za opći kamatni rizik i rizik kreditne marže institucije za svaku valutu pretpostavljaju da odnosni instrumenti faktora rizika povezanih s volatilnosti za koje se izračunava vega-rizik slijede lognormalnu ili normalnu distribuciju u modelima za određivanje cijena koji se primjenjuju za te instrumente;

(b) za rizik vlasničkih instrumenata, robni rizik i valutni rizik institucije pretpostavljaju da odnosni instrumenti faktora rizika povezanih s volatilnosti za koje se izračunava vega-rizik slijede lognormalnu distribuciju u modelima za određivanje cijena koji se primjenjuju za te instrumente.

4. Institucije izračunavaju sve osjetljivosti osim osjetljivosti na prilagodbe kreditnom vrednovanju.

5. Odstupajući od stavka 1., uz odobrenje nadležnih tijela, institucija može upotrijebiti alternativne definicije osjetljivosti na delta-rizik pri izračunu kapitalnih zahtjeva pozicije iz knjige trgovanja u skladu s ovim poglavljem, pod uvjetom da institucija ispunjava sve sljedeće uvjete:

- (a) te alternativne definicije upotrebljavaju se u svrhu internog upravljanja rizicima i za izvješćivanje višeg rukovodstva o dobitima i gubicima koje obavlja neovisna jedinica za kontrolu rizika unutar institucije;
- (b) institucija dokazuje da su te alternativne definicije prikladnije za obuhvaćanje osjetljivosti za poziciju nego formule iz ovog pododjeljka te da se osjetljivosti koje iz toga proizlaze ne razlikuju bitno od tih formula.

6. Odstupajući od stavka 1., uz odobrenje nadležnih tijela, institucija može izračunati vega-osjetljivosti na temelju linearne transformacije alternativnih definicija osjetljivosti pri izračunu kapitalnih zahtjeva pozicije iz knjige trgovanja u skladu s ovim poglavljem, pod uvjetom da institucija ispunjava sve sljedeće uvjete:

- (a) te alternativne definicije upotrebljavaju se u svrhu internog upravljanja rizicima i za izvješćivanje višeg rukovodstva o dobitima i gubicima koje obavlja neovisna jedinica za kontrolu rizika unutar institucije;
- (b) institucija dokazuje da su te alternativne definicije prikladnije za obuhvaćanje osjetljivosti za poziciju nego formule iz ovog pododjeljka te da se linearnom transformacijom iz prvog podstavka odražava osjetljivost na vega-rizik.

Odjeljak 4.

Uvećanje za rezidualni rizik

Članak 325.u

Kapitalni zahtjevi za rezidualne rizike

1. Uz kapitalne zahtjeve za tržišni rizik iz odjeljka 2. institucije primjenjuju dodatne kapitalne zahtjeve u skladu s ovim člankom na instrumente izložene rezidualnim rizicima.

2. Instrumenti se smatraju izloženima rezidualnim rizicima ako ispunjavaju bilo koji od sljedećih uvjeta:

- (a) instrument se odnosi na egzotični odnosni instrument, koji za potrebe ovog poglavlja znači instrument knjige trgovanja koji se odnosi na odnosnu izloženost koja nije u području primjene postupanja za delta-rizike, vega-rizike ili rizike zakrivljenosti u okviru metode zasnovane na osjetljivostima utvrđene u odjeljku 2. ili kapitalnih zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza utvrđenog u odjeljku 5.;
- (b) instrument je instrument koji nosi druge rezidualne rizike, koji za potrebe ovog poglavlja znači bilo koji od sljedećih instrumenata:
 - i. instrument koji podliježe kapitalnim zahtjevima za vega-rizik i rizik zakrivljenosti u okviru metode zasnovane na osjetljivostima utvrđenoj u odjeljku 2. i generira isplate koje se ne mogu ponoviti kao konačna linearna kombinacija standardnih opcija s jedinstvenom odnosnom cijenom vlasničkih instrumenata, cijenom robe, deviznim tečajem, cijenom obveznica, cijenom ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza ili kamatnim ugovorima o razmjeni;

ii. instrument koji je pozicija koja je uključena u ACTP kako se navodi u članku 325. stavku 6.; ne uzimaju se u obzir zaštite koje su uključene u taj ACTP kako se navodi u članku 325. stavku 8.

3. Institucije izračunavaju dodatne kapitalne zahtjeve iz stavka 1. kao zbroj bruto zamišljenih iznosa instrumenata iz stavka 2. pomnožen sljedećim ponderima rizika:

- (a) 1,0 % u slučaju instrumenata iz stavka 2. točke (a);
- (b) 0,1 % u slučaju instrumenata iz stavka 2. točke (b).

4. Odstupajući od stavka 1., institucija ne primjenjuje kapitalne zahtjeve za rezidualne rizike na instrument koji ispunjava bilo koji od sljedećih uvjeta:

- (a) instrument je uvršten na priznatu burzu;
- (b) instrument je prihvatljiv za središnje poravnanje u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012;

(c) instrumentom se u potpunosti poništava tržišni rizik druge pozicije iz knjige trgovanja, a u tom slučaju se te dvije potpuno usklađene pozicije iz knjige trgovanja izuzimaju od kapitalnog zahtjeva za rezidualne rizike.

5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže definiraju egzotični odnosni instrumenti te navode instrumenti koji nose rezidualne rizike za potrebe stavka 2.

Pri izradi tog nacrt regulatornih tehničkih standarda EBA ispituje bi li rizik dugovječnosti, vremenske prilike, prirodne katastrofe i buduće ostvarene volatilnosti trebalo smatrati egzotičnim odnosnim izloženostima.

EBA Komisiji podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. lipnja 2021.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Odjeljak 5.

Kapitalni zahtjevi za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza

Članak 325.v

Definicije i opće odredbe

1. Za potrebe ovog odjeljka primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „kratka izloženost” znači da nastankom statusa neispunjavanja obveza izdavatelja ili grupe izdavatelja institucija ostvaruje dobit, bez obzira na vrstu instrumenta ili transakcije kojom je nastala izloženost;
- (b) „duga izloženost” znači da nastankom statusa neispunjavanja obveza izdavatelja ili grupe izdavatelja institucija ostvaruje gubitak, bez obzira na vrstu instrumenta ili transakcije kojom je nastala izloženost;
- (c) „bruto iznos iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza (bruto JTD)” znači procijenjeni obujam gubitka ili dobiti koji bi nastanak statusa neispunjavanja obveza dužnika prouzročio na određenoj izloženosti;
- (d) „neto iznos iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza (neto JTD)” znači procijenjeni obujam gubitka ili dobiti koji bi nastanak statusa neispunjavanja obveza dužnika prouzročio određenoj instituciji, nakon što je provedeno prebijanje bruto JTD iznosa;
- (e) „gubitak zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza” ili „LGD” znači gubitak zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza dužnika na instrumentu koji je izdao taj dužnik izražen kao udio u zamišljenom iznosu instrumenta;
- (f) „ponder rizika nastanka statusa neispunjavanja obveza” znači postotak koji predstavlja procijenjenu vjerojatnost nastanka statusa neispunjavanja obveza svakog dužnika u odnosu na kreditnu sposobnost tog dužnika.

2. Kapitalni zahtjevi za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza primjenjuju se na dužničke i vlasničke instrumente, na izvedene instrumente kojima su ti instrumenti odnosni instrumenti te na izvedenice na čije isplate ili fer vrijednosti utječe status neispunjavanja obveza dužnika koji nije druga ugovorna strana te izvedenice. Institucije izračunavaju zahtjeve za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza zasebno za svaku od sljedećih vrsta instrumenata: instrumente koji nisu predmet sekuritizacije, sekuritizacije koje nisu uključene u ACTP i sekuritizacije koje su uključene u ACTP. Konačni kapitalni zahtjevi za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza institucije dobivaju se zbrajanjem tih triju sastavnica.

Pododjeljak 1.

Kapitalni zahtjevi za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza koji nije predmet sekuritizacije

Članak 325.w

Bruto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza

1. Institucije izračunavaju bruto JTD iznose za svaku dugu izloženost dužničkim instrumentima kako slijedi:

$$JTD_{\text{long}} = \max\{\text{LGD } V_{\text{notional}} + P \& L_{\text{long}} + \text{Adjustment}_{\text{long}}; 0\}$$

pri čemu je:

JTD_{long} = bruto JTD iznos za dugu izloženost;

- V_{notional} = zamišljeni iznos instrumenta;
- $P \& L_{\text{long}}$ = izraz kojim se prilagođuju dobiti ili gubici koje je institucija već uzela u obzir zbog promjena fer vrijednosti instrumenta koji stvara dugu izloženost; dobiti se u formulu unose s pozitivnim predznakom, a gubici s negativnim predznakom; i
- $\text{Adjustment}_{\text{long}}$ = iznos za koji će se zbog strukture izvedenice gubitak institucije u slučaju nastanka statusa neispunjavanja obveza povećati ili smanjiti u odnosu na potpuni gubitak odnosnog instrumenta; povećanja se u izraz $\text{Adjustment}_{\text{long}}$ unose s pozitivnim predznakom, a smanjenja s negativnim predznakom.

2. Institucije izračunavaju bruto JTD iznose za svaku kratku izloženost dužničkim instrumentima kako slijedi:

$$\text{JTD}_{\text{short}} = \min\{\text{LGD } V_{\text{notional}} + P \& L_{\text{short}} + \text{Adjustment}_{\text{short}}; 0\}$$

pri čemu je:

- $\text{JTD}_{\text{short}}$ = bruto JTD iznos za kratku izloženost;
- V_{notional} = zamišljeni iznos instrumenta koji se u formulu unosi s negativnim predznakom;
- $P \& L_{\text{short}}$ = izraz kojim se prilagođuju dobiti ili gubici koje je institucija već uzela u obzir zbog promjena fer vrijednosti instrumenta koji stvara kratku izloženost; dobiti se u formulu unose s pozitivnim predznakom, a gubici se u formulu unose s negativnim predznakom; i
- $\text{Adjustment}_{\text{short}}$ = iznos za koji će se zbog strukture izvedenice dobitak institucije u slučaju nastanka statusa neispunjavanja obveza povećati ili smanjiti u odnosu na potpuni gubitak odnosnog instrumenta; smanjenja se u izraz $\text{Adjustment}_{\text{short}}$ unose s pozitivnim predznakom, a povećanja se u izraz $\text{Adjustment}_{\text{short}}$ unose s negativnim predznakom.

3. Za potrebe izračuna iz stavaka 1. i 2., LGD za dužničke instrumente koji institucije trebaju primijeniti jest sljedeći:

- (a) izloženostima prema nenadređenim dužničkim instrumentima dodjeljuje se LGD od 100 %;
- (b) izloženostima prema nadređenim dužničkim instrumentima dodjeljuje se LGD od 75 %;
- (c) izloženostima prema pokrivenim obveznicama, kako se navodi u članku 129., dodjeljuje se LGD od 25 %.

4. Za potrebe izračuna iz stavaka 1. i 2. zamišljeni iznosi utvrđuju se kako slijedi:

- (a) u slučaju dužničkih instrumenata zamišljeni iznos jest nominalna vrijednost dužničkog instrumenta;
- (b) u slučaju izvedenih instrumenata s odnosnim dužničkim vrijednosnim papirima zamišljeni iznos jest zamišljeni iznos izvedenog instrumenta.

5. Umjesto korištenja formulama navedenima u stavcima 1. i 2., institucije izračunavaju bruto JTD iznose za izloženosti prema vlasničkim instrumentima na sljedeći način:

$$\text{JTD}_{\text{long}} = \max \{ \text{LGD} \cdot V + P \& L_{\text{long}} + \text{Adjustment}_{\text{long}}; 0 \}$$

$$\text{JTD}_{\text{short}} = \min \{ \text{LGD} \cdot V + P \& L_{\text{short}} + \text{Adjustment}_{\text{short}}; 0 \}$$

pri čemu je:

- JTD_{long} = bruto JTD iznos za dugu izloženost;
- $\text{JTD}_{\text{short}}$ = bruto JTD iznos za kratku izloženost; i
- V = fer vrijednost vlasničkog instrumenta ili, u slučaju izvedenih instrumenata s odnosnim vlasničkim instrumentima, fer vrijednost odnosnog vlasničkog instrumenta.

6. Institucije za potrebe izračuna iz stavka 5. vlasničkim instrumentima dodjeljuju LGD od 100 %.
7. U slučaju izloženosti riziku nastanka statusa neispunjavanja obveza koje proizlaze iz izvedenih instrumenata čije isplate u slučaju nastanka statusa neispunjavanja obveza dužnika nisu povezane sa zamišljenim iznosom određenog instrumenta koji je izdao taj dužnik, s LGD-om dužnika ili s instrumentom koji je izdao taj dužnik, institucije za procjenu bruto JTD iznosa primjenjuju alternativne metodologije.
8. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje sljedeće:
- način na koji institucije trebaju izračunati JTD iznose za različite vrste instrumenata u skladu s ovim člankom;
 - alternativne metodologije koje institucije trebaju primijeniti za potrebe procjene bruto JTD iznosa iz stavka 7.
 - zamišljeni iznosi instrumenata koji nisu instrumenti iz stavka 4. točaka (a) i (b).

EBA Komisiji podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. lipnja 2021.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 325.x

Neto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza

- Institucije izračunavaju neto JTD iznose prebijanjem bruto JTD iznosa kratkih izloženosti i dugih izloženosti. Prebijanje je moguće samo između izloženosti prema istom dužniku među kojima kratke izloženosti imaju istu ili nižu nadređenost u odnosu na duge izloženosti.
- Prebijanje je potpuno ili djelomično, ovisno o rokovima dospijea izloženosti prebijanja:
 - prebijanje se provodi u potpunosti ako sve izloženosti prebijanja imaju rokove dospijea od jedne godine ili dulje;
 - prebijanje se provodi djelomično ako najmanje jedna od izloženosti prebijanja ima rok dospijea kraći od jedne godine, a u tom slučaju se obujam JTD iznosa za svaku izloženost s rokom dospijea kraćim od jedne godine množi s omjerom roka dospijea izloženosti u odnosu na jednu godinu.
- Ako nije moguće provesti prebijanje, bruto JTD iznosi jednaki su neto JTD iznosima u slučaju izloženosti s rokovima dospijea od jedne godine ili dulje. Bruto JTD iznosi s rokovima dospijea kraćima od jedne godine množe se s omjerom roka dospijea izloženosti u odnosu na jednu godinu, a najkraći je rok tri mjeseca, kako bi se izračunali neto JTD iznosi.
- Za potrebe stavaka 2. i 3. uzimaju se u obzir rokovi dospijea ugovora o izvedenicama, a ne rokovi dospijea njihovih odnosnih instrumenata. Gotovinskim izloženostima na osnovi vlasničkih ulaganja dodjeljuje se rok dospijea od jedne godine ili tri mjeseca, prema procjeni same institucije.

Članak 325.y

Izračun kapitalnih zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza

- Neto JTD iznosi, bez obzira na vrstu druge ugovorne strane, množe se ponderima rizika nastanka statusa neispunjavanja obveza koji odgovaraju njihovoj kreditnoj kvaliteti kako je navedeno u tablici 2.:

Tablica 2.

Kategorija kreditne kvalitete	Ponder rizika nastanka statusa neispunjavanja obveza
Stupanj kreditne kvalitete 1	0,5 %
Stupanj kreditne kvalitete 2	3 %

Kategorija kreditne kvalitete	Ponder rizika nastanka statusa neispunjavanja obveza
Stupanj kreditne kvalitete 3	6 %
Stupanj kreditne kvalitete 4	15 %
Stupanj kreditne kvalitete 5	30 %
Stupanj kreditne kvalitete 6	50 %
Bez rejtinga	15 %
U statusu neispunjavanja obveza	100 %

2. Izloženosti kojima bi prema standardiziranom pristupu za kreditni rizik bio dodijeljen ponder rizika 0 % u skladu s glavom II. poglavljem 2. dodjeljuje se ponder rizika statusa neispunjavanja obveze 0 % za kapitalne zahtjeve za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveze.

3. Ponderirani neto JTD iznosi raspoređuju se u sljedeće razrede: trgovačka društva, države i lokalne samouprave/općine.

4. Ponderirani neto JTD iznosi agregiraju se u svakom razredu u skladu sa sljedećom formulom:

$$DRC_b = \max \{ (\sum_{i \in \text{long}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) WtS \cdot (\sum_{i \in \text{short}} RW_i |\text{net JTD}_i|); 0 \}$$

pri čemu je:

DRC_b = kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za razred b;

i = indeks koji označava instrument koji pripada razredu b;

RW_i = ponder rizika; i

WtS = koeficijent kojim se priznaju koristi odnosa zaštite od rizika unutar razreda, koji se izračunava na sljedeći način:

$$WtS = \frac{\sum \text{netJTD}_{\text{long}}}{\sum \text{netJTD}_{\text{long}} + \sum |\text{netJTD}_{\text{short}}|}$$

Za potrebe izračuna DRC_b -a i koeficijenta WtS duge i kratke pozicije agregiraju se za sve pozicije unutar razreda bez obzira na stupanj kreditne kvalitete kojem su pozicije dodijeljene, kako bi se proizveli kapitalni zahtjevi za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveze za određeni razred.

5. Konačni kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza koji nije predmet sekuritizacije dobiva se jednostavnim zbrajanjem kapitalnih zahtjeva na razini razreda.

Pododjeljak 2.

Kapitalni zahtjevi za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za sekuritizacije koje nisu uključene u ACTP

Članak 325.z

Iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza

1. Bruto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza za sekuritizacijske izloženosti jednaki su njihovoj tržišnoj vrijednosti ili, ako njihova tržišna vrijednost nije dostupna, njihovoj fer vrijednosti koja se određuje u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom.

2. Neto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza određuju se prebijanjem dugih bruto iznosa iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza s kratkim bruto iznosima iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza. Prebijanje je moguće isključivo između sekuritizacijskih izloženosti s istim skupom odnosne imovine koje pripadaju istoj tranši. Nije dopušteno prebijanje između sekuritizacijskih izloženosti s različitim skupovima odnosne imovine, čak i kada su točke spajanja i točke odvajanja jednake.
3. Ako se rastavljanjem ili sastavljanjem postojećih sekuritizacijskih izloženosti mogu savršeno oponašati druge postojeće sekuritizacijske izloženosti, osim dimenzije roka dospijea, za potrebe prebijanja mogu se upotrijebiti izloženosti dobivene tim rastavljanjem ili sastavljanjem umjesto postojećih sekuritizacijskih izloženosti.
4. Ako se rastavljanjem ili sastavljanjem postojećih izloženosti kod referentnih subjekata može savršeno oponašati struktura čitave tranše postojeće sekuritizacijske izloženosti, za potrebe prebijanja mogu se upotrijebiti izloženosti dobivene tim rastavljanjem ili sastavljanjem umjesto postojećih sekuritizacijskih izloženosti. Ako se s referentnim subjektima postupa na navedeni način, na njih se više ne primjenjuje postupanje za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza koji nije predmet sekuritizacije.
5. Članak 325.x primjenjuje se i na postojeće sekuritizacijske izloženosti i na izloženosti koje se upotrebljavaju u skladu sa stavkom 3. ili 4. Relevantna dospijea su dospijea sekuritizacijskih tranši.

Članak 325.aa

Izračun kapitalnog zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za sekuritizacije

1. Neto JTD iznosi za sekuritizacijske izloženosti množe se s ponderom rizika 8 % koji se primjenjuje na relevantnu sekuritizacijsku izloženost, uključujući STS sekuritizacije, iz knjige pozicija kojima se ne trguje u skladu s hijerarhijom pristupa iz glave II. poglavlja 5. odjeljka 3., bez obzira na vrstu druge ugovorne strane.
2. Na sve tranše za koje se ponderi rizika izračunavaju u skladu s pristupima SEC-IRBA i SEC-ERBA primjenjuje se rok dospijea od jedne godine.
3. JTD iznosi ponderirani rizikom za pojedinačne gotovinske sekuritizacijske izloženosti ograničavaju se na razinu fer vrijednosti pozicije.
4. Neto JTD iznosi ponderirani rizikom raspoređuju se u sljedeće razrede:
 - (a) jedan zajednički razred za sva trgovačka društva, bez obzira na regiju;
 - (b) 44 različita razreda koji odgovaraju jednom razredu po regiji za svaku od jedanaest definiranih kategorija imovine u drugom podstavku.

Za potrebe prvog podstavka jedanaest razreda imovine su ABCP, krediti i najmovi za kupnju automobila, vrijednosni papiri osigurani stambenim hipotekama (RMBS), kreditne kartice, vrijednosni papiri osigurani hipotekom na poslovnim nekretninama (CMBS), financijski instrumenti osigurani kreditima, instrumenti CDO kvadratna (CDO-squared), mala i srednja poduzeća (MSP), studentski krediti, ostala imovina stanovništva, ostala imovina velikih klijenata. Četiri regije su Azija, Europa, Sjeverna Amerika i ostatak svijeta.

5. Institucije se pri dodjeli sekuritizacijske izloženosti u određeni razred oslanjaju na klasifikaciju koja se obično primjenjuje na tržištu. Institucije dodjeljuju svaku sekuritizacijsku izloženost u samo jedan od razreda iz stavka 4. Svaka sekuritizacijska izloženost koju institucija ne može dodijeliti u određeni razred prema kategoriji imovine ili regiji dodjeljuje se u kategoriju imovine „ostala imovina stanovništva” ili „ostala imovina velikih klijenata” odnosno u regiju „ostatak svijeta”.
6. Ponderirani neto JTD iznosi agregiraju se u svakom razredu na isti način kao i rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza nesekuritizacijskih izloženosti, primjenom formule iz članka 325.y stavka 4., čime se dobiva kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za svaki razred.
7. Konačni kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za sekuritizacije koje nisu uključene u ACTP dobiva se jednostavnim zbrajanjem kapitalnih zahtjeva na razini razreda.

Pododjeljak 3.

Kapitalni zahtjevi za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za sekuritizacije uključene u ACTP

Članak 325.ab

Područje primjene

1. Kapitalni zahtjevi za ACTP uključuju rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za sekuritizacijske izloženosti ili za zaštite koje nisu predmet sekuritizacije. Te se zaštite isključuju iz izračuna rizika nastanka statusa neispunjavanja obveza koji nije predmet sekuritizacije. Ne ostvaruje se korist od diversifikacije između kapitalnih zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza koji nije predmet sekuritizacije, kapitalnih zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za sekuritizacije koje nisu uključene u ACTP i kapitalnih zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za sekuritizacije uključene u ACTP.

2. Za kreditne i vlasničke izvedenice koje nisu predmet sekuritizacije, a kojima se trguje na burzi, JTD iznosi po pojedinačnim sastavnicama određuju se pristupom odnosnih izloženosti.

Članak 325.ac

Iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza za ACTP

1. Za potrebe ovog članka, primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „rastavljanje s modelom za vrednovanje” znači da se sastavnica sekuritizacije koja se odnosi na jedan subjekt vrednuje kao razlika između bezuvjetne vrijednosti sekuritizacije i uvjetne vrijednosti sekuritizacije uz pretpostavku da taj subjekt dođe u status neispunjavanja obveza uz LGD od 100 %;
- (b) „ponavljanje” znači da se pojedinačne sekuritizacijske tranše indeksa kombiniraju kako bi oponašale drugu tranšu iste serije indeksa ili kako bi oponašale netranširanu poziciju u seriji indeksa;
- (c) „rastavljanje” znači oponašanje indeksa sekuritizacijom kojoj su odnosne izloženosti u skupu jednake izloženostima jednog subjekta koje čine taj indeks.

2. Bruto JTD iznosi za sekuritizacijske izloženosti i nesekuritizacijske izloženosti u ACTP-u jednaki su njihovoj tržišnoj vrijednosti ili, ako njihova tržišna vrijednost nije dostupna, njihovoj fer vrijednosti koja se određuje u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom.

3. Kreditne izvedenice na osnovi n-tog nastanka statusa neispunjavanja obveza tretiraju se kao tranširani proizvodi sa sljedećim točkama spajanja i točkama odvajanja:

- (a) točka spajanja = $(N - 1) / \text{ukupan broj subjekata}$;
- (b) točka razdvajanja = $N / \text{ukupan broj subjekata}$;

pri čemu je „ukupan broj subjekata” ukupan broj subjekata u odnosnoj košarici ili odnosnom skupu imovine.

4. Neto JTD iznosi određuju se prebijanjem dugih bruto JTD iznosa s kratkim bruto JTD iznosima. Prebijanje je moguće isključivo između izloženosti koje su u svim pogledima jednake, osim roka dospjeća. Prebijanje je moguće isključivo na sljedeći način:

- (a) za indekse, tranše indeksa i posebno prilagođene tranše prebijanje je moguće prema rokovima dospjeća unutar iste skupine, serije i tranši indeksa, podložno odredbama za izloženosti kraće od jedne godine iz članka 325.x; prebijanje dugih i kratkih bruto JTD iznosa koji savršeno oponašaju jedan drugog može se provesti rastavljanjem na ekvivalentne izloženosti koje se odnose na jedan subjekt primjenom modela za vrednovanje; u tim slučajevima zbroj bruto JTD iznosa ekvivalentnih izloženosti koje se odnose na jedan subjekt dobivenih rastavljanjem jednak je bruto JTD iznosu nerastavljene izloženosti;
- (b) prebijanje s pomoću rastavljanja kako je opisano u točki (a) nije dopušteno za resekuritizacije ili izvedenice sekuritizacije;
- (c) za indekse i tranše indeksa prebijanje je moguće prema rokovima dospjeća unutar iste skupine, serija i tranši indeksa s pomoću ponavljanja ili rastavljanja; ako su duge i kratke izloženosti jednake osim jedne preostale sastavnice, dopušteno je prebijanje, a neto JTD iznos odražava preostalu izloženost;
- (d) različite tranše iste serije indeksa, različite serije istog indeksa i različite skupine indeksa ne mogu se upotrijebiti za međusobno prebijanje.

Članak 325.ad

Izračun kapitalnih zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za ACTP

1. Neto JTD iznosi množe se sljedećim:
 - (a) za tranširane proizvode, ponderima rizika nastanka statusa neispunjavanja obveza koji odgovaraju njihovoj kreditnoj kvaliteti kako se navodi u članku 325.y stavcima 1. i 2.;
 - (b) za netranširane proizvode, ponderima rizika nastanka statusa neispunjavanja obveza iz članka 325.aa stavka 1.
2. Neto JTD iznosi ponderirani rizikom raspoređuju se u razrede koji odgovaraju indeksu.
3. Ponderirani neto JTD iznosi agregiraju se u svakom razredu u skladu sa sljedećom formulom:

$$DRC_b = \max \{ (\sum_{i \in \text{long}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - WtS_{ACTP} \cdot (\sum_{i \in \text{short}} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|); 0 \}$$

pri čemu je:

DRC_b = kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za razred b;

i = instrument koji pripada razredu b; i

WtS_{ACTP} = koeficijent kojim se priznaju koristi odnosa zaštite od rizika unutar razreda, koji se izračunava u skladu s formulom WtS iz članka 325.y stavka 4., ali uz primjenu dugih pozicija i kratkih pozicija u cijelom ACTP-u, a ne samo pozicija u određenom razredu.

4. Institucije izračunavaju kapitalne zahtjeve za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za ACTP primjenom sljedeće formule:

$$DRC_{ACTP} = \max \left\{ \sum_b \max[DRC_b, 0] + 0,5 \cdot (\min[DRC_b, 0]); 0 \right\}$$

pri čemu je:

DRC_{ACTP} = kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za ACTP; i

DRC_b = kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za razred b.

Odjeljak 6.

Ponderi rizika i korelacije

Pododjeljak 1.

Ponderi delta-rizika i korelacije

Članak 325.ae

Ponderi općeg kamatnog rizika

1. Za valute koje nisu uključene u potkategoriju najlikvidnijih valuta kako se navodi u članku 325.bd stavku 7. točki (b), ponderi rizika za osjetljivosti na faktore rizika nerizičnih stopa za svaki razred u tablici 3. utvrđuju se na temelju delegiranog akta iz članka 461.a.

Tablica 3.

Razred	Dospijeće
1	0,25 godina
2	0,5 godina
3	1 godina

Razred	Dospijeće
4	2 godine
5	3 godine
6	5 godina
7	10 godina
8	15 godina
9	20 godina
10	30 godina

2. Zajednički ponder rizika za sve osjetljivosti na faktore rizika inflacije i međuvalutne osnove utvrđuje se u delegiranom aktu iz članka 461.a.

3. Za valute koje su uključene u potkategoriju najlikvidnijih valuta kako se navodi u članku 325.bd stavku 7. točki (b) i za domaću valutu institucije ponderi rizika za faktore rizika nerizičnih stopa jesu ponderi rizika iz tablice 3. podijeljeni $\sqrt{2}$.

Članak 325.af

Korelacije unutar razreda za opći kamatni rizik

1. Korelacija pkl između dviju ponderiranih osjetljivosti faktora općeg kamatnog rizika WS_k i WS_l unutar istog razreda i jednakoga dodijeljenog roka dospijeća, ali koji odgovaraju različitim krivuljama, iznosi 99,90 %.

2. Korelacija između dviju ponderiranih osjetljivosti faktora općeg kamatnog rizika WS_k i WS_l unutar istog razreda, koji odgovaraju istoj krivulji, ali imaju različite rokove dospijeća, određuje se u skladu sa sljedećom formulom:

$$\max \left[e^{\left(-\vartheta \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}} \right)} ; 40 \% \right]$$

pri čemu je:

T_k (odnosno T_l) = rok dospijeća koji se odnosi na nerizičnu stopu;

ϑ = 3 %.

3. Korelacija pkl između dviju ponderiranih osjetljivosti faktora općeg kamatnog rizika WS_k i WS_l unutar istog razreda, koji odgovaraju različitim krivuljama i imaju različite rokove dospijeća, jednaka je korelacijskom parametru iz stavka 2. pomnoženom s 99,90 %.

4. Korelacija između bilo koje ponderirane osjetljivosti faktora općeg kamatnog rizika WS_k i bilo koje ponderirane osjetljivosti faktora rizika inflacije WS_l iznosi 40 %.

5. Korelacija između bilo koje ponderirane osjetljivosti faktora rizika međuvalutne osnove WS_k i bilo koje ponderirane osjetljivosti faktora općeg kamatnog rizika WS_l , uključujući faktor rizika druge međuvalutne osnove, iznosi 0 %.

Članak 325.ag

Korelacije među razredima za opći kamatni rizik

1. Za agregiranje faktora rizika koji pripadaju različitim razredima primjenjuje se parametar $\gamma_{bc} = 50$ %.

2. Parametar $\gamma_{bc} = 80$ % primjenjuje se za agregiranje faktora kamatnog rizika temeljenog na određenoj valuti kako se navodi u članku 325.av stavku 3. i faktora kamatnog rizika temeljenog na euru.

Članak 325.a^h**Ponderi rizika za rizik kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije**

1. Ponderi rizika za osjetljivosti na faktore rizika kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije isti su za sva dospijeca (0,5 godina, jedna godina, tri godine, pet godina, deset godina) unutar svakog razreda u tablici 4.:

Tablica 4.

Broj razreda	Kreditna kvaliteta	Sektor	Ponder rizika (postotni bodovi)
1.	Sve	Središnja vlada, uključujući središnje banke, države članice	0,50 %
2.	Stupanj kreditne kvalitete od 1 do 3	Središnja država, uključujući središnje banke, treće zemlje, multilateralne razvojne banke i međunarodne organizacije iz članka 117. stavka 2. ili članka 118.	0,5 %
3.		Područna (regionalna) ili lokalna samouprava i subjekti javnog sektora	1,0 %
4.		Subjekti financijskog sektora uključujući kreditne institucije koje je osnovala središnja država, područna (regionalna) ili lokalna samouprava te zajmodavci koji odobravaju promotivne kredite	5,0 %
5.		Osnovni materijali, energetika, industrija, poljoprivreda, pre-rađivačka industrija, rudarstvo i vađenje	3,0 %
6.		Roba ili usluge široke potrošnje, prijevoz i skladištenje, administrativne i pomoćne uslužne djelatnosti	3,0 %
7.		Tehnologija, telekomunikacije	2,0 %
8.		Zdravstvo, komunalne usluge, stručne i tehničke djelatnosti	1,5 %
9.		Pokrivene obveznice koje su izdale kreditne institucije država članica	1,0 %
11.		Stupanj kreditne kvalitete od 4 do 6	Središnja država, uključujući središnje banke, treće zemlje, multilateralne razvojne banke i međunarodne organizacije iz članka 117. stavka 2. ili članka 118.
12.	Područna (regionalna) ili lokalna samouprava i subjekti javnog sektora		4,0 %
13.	Subjekti financijskog sektora uključujući kreditne institucije koje je osnovala središnja država, područna (regionalna) ili lokalna samouprava te zajmodavci koji odobravaju promotivne kredite		12,0 %
14.	Osnovni materijali, energetika, industrija, poljoprivreda, pre-rađivačka industrija, rudarstvo i vađenje		7,0 %
15.	Roba ili usluge široke potrošnje, prijevoz i skladištenje, administrativne i pomoćne uslužne djelatnosti		8,5 %
16.	Tehnologija, telekomunikacije		5,5 %
17.	Zdravstvo, komunalne usluge, stručne i tehničke djelatnosti		5,0 %
18.	Drugi sektor		

2. Kako bi određenom sektoru dodijelile izloženost riziku, institucije se oslanjaju na klasifikaciju koja se obično primjenjuje na tržištu za grupiranje izdavatelja prema sektoru. Institucije raspoređuju svakog izdavatelja u samo jedan od razreda sektora iz tablice 4. Izloženosti riziku od bilo kojeg izdavatelja kojeg institucija ne može rasporediti u neki sektor na taj način raspoređuju se u razred 18. u tablici 4.

Članak 325.ai

Korelacije unutar razreda za rizik kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije

1. Između dviju osjetljivosti WS_k i WS_l unutar istog razreda korelacijski parametar ρ_{kl} određuje se kako slijedi:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{name})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

pri čemu je:

$\rho_{kl}^{(\text{name})}$ jednak je 1 ako su dva subjekta osjetljivosti k i l identični, a ako to nije slučaj jednak je 35 %;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ jednak je 1 ako su dvije točke osjetljivosti k i l identične, a ako to nije slučaj jednak je 65 %; i

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ jednak je 1 ako se dvije osjetljivosti odnose na iste krivulje, a ako to nije slučaj jednak je 99,90 %.

2. Korelacijski parametri iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuju se na razred 18 iz tablice 4. članka 325.ah stavka 1. Agregacijska formula za kapitalni zahtjev za delta-rizik unutar razreda 18 jednaka je zbroju apsolutnih vrijednosti neto ponderiranih osjetljivosti raspoređenih u taj razred:

$$K_{b(\text{bucket } 18)} = \sum_k |WS_k|$$

Članak 325.aj

Korelacije među razredima za rizik kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije

Korelacijski parametar γ_{bc} koji se primjenjuje na agregiranje osjetljivosti između različitih razreda određuje se kako slijedi:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(\text{rating})} \cdot \gamma_{bc}^{(\text{sector})}$$

pri čemu je:

$\gamma_{bc}^{(\text{rating})}$ jednak je 1 ako dva razreda imaju istu kategoriju kreditne kvalitete (ili stupanj kreditne kvalitete od 1 do 3 ili stupanj kreditne kvalitete od 4 do 6), a ako to nije slučaj jednak je 50 %; za potrebe ovog izračuna smatra se da razred 1 pripada istoj kategoriji kreditne kvalitete kao razredi koji imaju stupanj kreditne kvalitete od 1 do 3; i

$\gamma_{bc}^{(\text{sector})}$ jednak je 1 ako dva razreda pripadaju istom sektoru, a ako to nije slučaj jednak je odgovarajućem postotku određenome u tablici 5:

Tablica 5.

Razred	1, 2 i 11	3 i 12	4 i 13	5 i 14	6 i 15	7 i 16	8 i 17	9
1, 2 i 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 i 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 i 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 i 14					20 %	25 %	5 %	5 %

Razred	1, 2 i 11	3 i 12	4 i 13	5 i 14	6 i 15	7 i 16	8 i 17	9
6 i 15						25 %	5 %	15 %
7 i 16							5 %	20 %
8 i 17								5 %
9								-

Članak 325.ak

Ponderi rizika za rizik kreditne marže za sekuritizacije uključene u ACTP

Ponderi rizika za osjetljivosti na faktore rizika kreditne marže za sekuritizacije uključene u ACTP isti su za sva dospijeća (0,5 godina, jedna godina, tri godine, pet godina, deset godina) unutar svakog razreda i utvrđuju se za svaki razred u tablici 6. na temelju delegiranog akta iz članka 461.a:

Tablica 6.

Broj razreda	Kreditna kvaliteta	Sektor
1	Sve	Središnja država, uključujući središnje banke, država članica
2	Stupanj kreditne kvalitete od 1 do 3	Središnja država, uključujući središnje banke, treće zemlje, multilateralne razvojne banke i međunarodne organizacije iz članka 117. stavka 2. ili članka 118.
3		Područna (regionalna) ili lokalna samouprava i subjekti javnog sektora
4		Subjekti financijskog sektora uključujući kreditne institucije koje je osnovala središnja država, područna (regionalna) ili lokalna samouprava te zajmodavci koji odobravaju promotivne kredite
5		Osnovni materijali, energetika, industrija, poljoprivreda, prerađivačka industrija, rudarstvo i vađenje
6		Roba i usluge široke potrošnje, prijevoz i skladištenje, administrativne i pomoćne uslužne djelatnosti
7		Tehnologija, telekomunikacije
8		Zdravstvena skrb, komunalne usluge, stručne i tehničke djelatnosti
9		Pokrivene obveznice koje su izdale kreditne institucije u državama članicama
10		Pokrivene obveznice koje su izdale kreditne institucije u trećim zemljama
11		Stupanj kreditne kvalitete od 4 do 6
12	Područna (regionalna) ili lokalna samouprava i subjekti javnog sektora	
13	Subjekti financijskog sektora uključujući kreditne institucije koje je osnovala središnja država, područna (regionalna) ili lokalna samouprava te zajmodavci koji odobravaju promotivne kredite	
14	Osnovni materijali, energetika, industrija, poljoprivreda, prerađivačka industrija, rudarstvo i vađenje	

Broj razreda	Kreditna kvaliteta	Sektor
15		Roba i usluge široke potrošnje, prijevoz i skladištenje, administrativne i pomoćne uslužne djelatnosti
16		Tehnologija, telekomunikacije
17		Zdravstvena skrb, komunalne usluge, stručne i tehničke djelatnosti
18	Drugi sektor	

Članak 325.al

Korelacije za rizik kreditne marže za sekuritizacije uključene u ACTP

1. Korelacija za delta-rizik ρ_{kl} izvodi se u skladu s člankom 325.ai, osim što je za potrebe ovog stavka $\rho_{kl}^{(basis)}$ jednak 1 ako se dvije osjetljivosti odnose na iste krivulje, a 99,00 % ako to nije slučaj.
2. Korelacija γ_{bc} izvodi se u skladu s člankom 325.aj.

Članak 325.am

Ponderi rizika za rizik kreditne marže za sekuritizacije koje nisu uključene u ACTP

1. Ponderi rizika za osjetljivosti na faktore rizika kreditne marže za sekuritizacije koje nisu uključene u ACTP isti su za sva dospjeća (0,5 godina, jedna godina, tri godine, pet godina, deset godina) unutar svakog razreda u tablici 7. i utvrđuju se za svaki razred u tablici 7. na temelju delegiranog akta iz članka 461.a:

Tablica 7.

Broj razreda	Kreditna kvaliteta	Sektor
1	Nadređeni i stupanj kreditne kvalitete od 1 do 3	RMBS – Prime
2		RMBS – Mid-Prime
3		RMBS – Sub-Prime
4		CMBS
5		Vrijednosni papiri osigurani imovinom (ABS) – studentski krediti
6		ABS – kreditne kartice
7		ABS – automobili
8		Financijski instrumenti osigurani kreditima (CLO) – non-ACTP
9	Nenadređeni i stupanj kreditne kvalitete od 1 do 3	RMBS – Prime
10		RMBS – Mid-Prime
11		RMBS – Sub-Prime
12		CMBS
13		ABS – studentski krediti
14		ABS – kreditne kartice
15		ABS – automobili
16		CLO – non-ACTP

Broj razreda	Kreditna kvaliteta	Sektor
17	Stupanj kreditne kvalitete od 4 do 6	RMBS – Prime
18		RMBS – Mid-Prime
19		RMBS – Sub-Prime
20		CMBS
21		ABS – studentski krediti
22		ABS – kreditne kartice
23		ABS – automobili
24		CLO – non-ACTP
25		Drugi sektor

2. Kako bi određenom sektoru dodijelile izloženost riziku, institucije se oslanjaju na klasifikaciju koja se obično primjenjuje na tržištu za grupiranje izdavatelja prema sektoru. Institucije raspoređuju svaku tranšu u jedan od razreda sektora iz tablice 7. Izloženosti riziku od bilo koje tranše koju institucija ne može rasporediti u neki sektor na taj način raspoređuju se u razred 25.

Članak 325.an

Korelacije unutar razreda za rizik kreditne marže za sekuritizacije koje nisu uključene u ACTP

1. Između dviju osjetljivosti WS_k i WS_l unutar istog razreda korelacijski parametar ρ_{kl} određuje se kako slijedi:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{tranche})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

pri čemu je:

$\rho_{kl}^{(\text{tranche})}$ jednak je 1 ako su dva subjekta osjetljivosti k i l unutar istog razreda i odnose se na istu sekuritizacijsku tranšu (više od 80 % preklapanja u smislu zamišljenog iznosa), a ako to nije slučaj jednak je 40 %;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ jednak je 1 ako su dvije točke osjetljivosti k i l identične, a ako to nije slučaj jednak je 80 %; i

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ jednak je 1 ako se dvije osjetljivosti odnose na iste krivulje, a ako to nije slučaj jednak je 99,90 % ako to nije slučaj.

2. Korelacijski parametri iz stavka 1. ne primjenjuju se na razred 25 iz tablice 7. članka 325.am stavka 1. Agregacijska formula za kapitalni zahtjev za delta-rizik unutar razreda 25 jednaka je zbroju apsolutnih vrijednosti neto ponderiranih osjetljivosti raspoređenih u taj razred:

$$K_{b(\text{bucket } 25)} = \sum_k |WS_k|$$

Članak 325.a0

Korelacije među razredima za rizik kreditne marže za sekuritizacije koje nisu uključene u ACTP

1. Korelacijski parametar γ_{bc} primjenjuje se na agregiranje osjetljivosti između različitih razreda i iznosi 0 %.

2. Kapitalni zahtjev za razred 25 dodaje se ukupnom kapitalu na razini kategorije rizika, pri čemu se učinak diversifikacije ili zaštite od rizika ne priznaje ni u jednom drugom razredu.

Članak 325.ap

Ponderi rizika za rizik vlasničkih instrumenata

1. Ponderi rizika za osjetljivosti na faktore rizika vlasničkih instrumenata i repo stopa na vlasničke instrumente utvrđuju se za svaki razred u tablici 8. na temelju delegiranog akta iz članka 461.a:

Tablica 8.

Broj razreda	Tržišna kapitalizacija	Gospodarstvo	Sektor
1	Velika	Gospodarstvo tržišta u usponu	Roba i usluge široke potrošnje, prijevoz i skladištenje, administrativne i pomoćne uslužne djelatnosti, zdravstvo, komunalne usluge
2			Telekomunikacije, industrija
3			Osnovni materijali, energetika, poljoprivreda, proizvodnja, rudarstvo i vađenje
4			Financijske usluge uključujući financijske usluge koje podupire država, poslovanje nekretninama, tehnologija
5		Napredno gospodarstvo	Roba i usluge široke potrošnje, prijevoz i skladištenje, administrativne i pomoćne uslužne djelatnosti, zdravstvo, komunalne usluge
6			Telekomunikacije, industrija
7			Osnovni materijali, energetika, poljoprivreda, proizvodnja, rudarstvo i vađenje
8			Financijske usluge uključujući financijske usluge koje podupire država, poslovanje nekretninama, tehnologija
9	Mala	Gospodarstvo tržišta u usponu	Svi sektori opisani pod brojevima razreda 1, 2, 3 i 4
10		Napredno gospodarstvo	Svi sektori opisani pod brojevima razreda 5, 6, 7 i 8
11	Drugi sektor		

2. Za potrebe ovog članka što je mala, a što velika tržišna kapitalizacija određuje se u regulatornim tehničkim standardima iz članka 325.bd stavka 7.

3. Za potrebe ovog članka EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje što je tržište u usponu, a što napredno gospodarstvo.

EBA Komisiji podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. lipnja 2021.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

4. Prilikom raspoređivanja izloženosti riziku u određeni sektor, institucije se oslanjaju na klasifikaciju koja se obično koristi na tržištu za grupiranje izdavatelja prema sektoru. Institucije raspoređuju svakog izdavatelja u jedan od razreda sektora u tablici 8. te raspoređuju sve izdavatelje iz iste industrije u isti sektor. Izloženosti riziku od bilo kojeg izdavatelja kojeg institucija ne može rasporediti u neki sektor na taj način raspoređuju se u razred 11 u tablici 8. Višesektorski ili višesektorski izdavatelji vlasničkih instrumenata raspoređuju se u određeni razred na temelju najznačajnije regije i sektora u kojem taj izdavatelj vlasničkih instrumenata posluje.

Članak 325.aq

Korelacije unutar razreda za rizik vlasničkih instrumenata

1. Korelacijski parametar za delta-rizik ρ_{kl} između dviju osjetljivosti WS_k i WS_l unutar istog razreda iznosi 99,90 % ako je jedna osjetljivost na promptnu cijenu vlasničkih instrumenata, a druga osjetljivost na repo stopu na vlasničke instrumente, ako se obje odnose na istog izdavatelja vlasničkih instrumenata.
2. U drugim slučajevima osim slučajeve iz stavka 1. korelacijski parametar ρ_{kl} između dviju osjetljivosti WS_k i WS_l na promptnu cijenu vlasničkih instrumenata unutar istog razreda određuje se kako slijedi:
 - (a) 15 % između dviju osjetljivosti unutar istog razreda u okviru kategorije velike tržišne kapitalizacije, gospodarstva tržišta u usponu (brojevi razreda 1, 2, 3 ili 4);
 - (b) 25 % između dviju osjetljivosti unutar istog razreda u okviru kategorije velike tržišne kapitalizacije, naprednog gospodarstva (brojevi razreda 5, 6, 7 ili 8);
 - (c) 7,5 % između dviju osjetljivosti unutar istog razreda u okviru kategorije male tržišne kapitalizacije, gospodarstva tržišta u usponu (broj razreda 9);
 - (d) 12,5 % između dviju osjetljivosti unutar istog razreda u okviru kategorije male tržišne kapitalizacije, naprednog gospodarstva (broj razreda 10).
3. Korelacijski parametar ρ_{kl} između dviju osjetljivosti WS_k i WS_l na repo stopu na vlasničke instrumente unutar istog razreda određuje se u skladu sa stavkom 2.
4. Korelacijski parametar ρ_{kl} između dviju osjetljivosti WS_k i WS_l unutar istog razreda, pri čemu je jedna osjetljivost na promptnu cijenu vlasničkih instrumenata, a druga osjetljivost na repo stopu na vlasničke instrumente i obje se osjetljivosti odnose na različitog izdavatelja vlasničkih instrumenata, određuje se tako da se korelacijski parametri navedeni u stavku 2. množe s 99,90 %.
5. Korelacijski parametri iz stavaka od 1. do 4. ne primjenjuju se na razred 11. Agregacijska formula za kapitalni zahtjev za delta-rizik unutar razreda 11 jednaka je zbroju apsolutnih vrijednosti neto ponderiranih osjetljivosti raspoređenih u taj razred:

$$K_{p(\text{bucket } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

Članak 325.ar

Korelacije među razredima za rizik vlasničkih instrumenata

Korelacijski parametar γ_{bc} primjenjuje se na agregiranje osjetljivosti među različitim razredima. On iznosi 15 % ako se dva razreda mogu rasporediti u brojeve razreda od 1 do 10.

Članak 325.as

Ponderi rizika za robni rizik

Ponderi rizika za osjetljivosti na faktore robnog rizika utvrđuju se za svaki razred u tablici 9. na temelju delegiranog akta iz članka 461.a:

Tablica 9.

Broj razreda	Naziv razreda
1	Energetika – čvrsta goriva
2	Energetika – tekuća goriva
3	Energetika – električna energija i trgovanje emisijama ugljika

Broj razreda	Naziv razreda
4	Teret
5	Metali – neplemeniti
6	Plinovita goriva
7	Plemeniti metali (uključujući zlato)
8	Žitarice i uljarice
9	Stočarski proizvodi i mliječni proizvodi
10	Potrošni proizvodi i ostali poljoprivredni proizvodi
11	Ostala roba

Članak 325.at

Korelacije unutar razreda za robni rizik

1. Za potrebe ovog članka bilo koje dvije robe smatraju se različitim robama ako na tržištu postoje dva ugovora koja se razlikuju samo po odnosnoj robi koja se treba isporučiti prema svakom ugovoru.
2. Između dviju osjetljivosti WS_k i WS_l unutar istog razreda korelacijski parametar ρ_{kl} određuje se kako slijedi:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{commodity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

pri čemu je:

$\rho_{kl}^{(\text{commodity})}$ jednak je 1, ako su dvije robe osjetljivosti k i l identične, a ako to nije slučaj jednak je korelacijama unutar razreda iz tablice 10.;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ jednak je 1, ako su dvije točke osjetljivosti k i l identične, a ako to nije slučaj jednak je 99 %; i

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ jednak je 1, ako su dvije osjetljivosti identične u mjestu isporuke robe, a ako to nije slučaj jednak je 99,90 %.

3. Korelacije unutar razreda $\rho_{kl}^{(\text{commodity})}$ jesu:

Tablica 10.

Broj razreda	Naziv razreda	Korelacija ρ_{kl} (commodity)
1.	Energetika – čvrsta goriva	55 %
2.	Energetika – tekuća goriva	95 %
3.	Energetika – električna energija i trgovanje emisijama ugljika	40 %
4.	Teret	80 %
5.	Metali – neplemeniti	60 %
6.	Plinovita goriva	65 %

Broj razreda	Naziv razreda	Korelacija ρ_{ki} (commodity)
7.	Plemeniti metali (uključujući zlato)	55 %
8.	Žitarice i uljarice	45 %
9.	Stočarski proizvodi i mliječni proizvodi	15 %
10.	Potrošni proizvodi i ostali poljoprivredni proizvodi	40 %
11.	Ostala roba	15 %

4. Neovisno o stavku 1., primjenjuju se sljedeće odredbe:

- dva faktora rizika koja su raspoređena u razred 3 u tablici 10. i koja se odnose na električnu energiju koja se proizvodi u različitim regijama ili se isporučuje u različitim razdobljima na temelju ugovora smatraju se različitim faktorima robnog rizika;
- dva faktora rizika koja su raspoređena u razred 4 u tablici 10. i koja se odnose na teret, pri čemu su rute ili tjedan isporuke razlikuju, smatraju se različitim faktorima robnog rizika.

Članak 325.au

Korelacije među razredima za robni rizik

Korelacijski parametar γ_{bc} koji se primjenjuje na agregiranje osjetljivosti među različitim razredima iznosi:

- 20 % ako oba razreda potpadaju pod razrede od 1 do 10;
- 0 % ako je bilo koji od oba razreda razred 11.

Članak 325.av

Ponderi rizika za valutni rizik

1. Ponderi rizika za sve osjetljivosti na faktore valutnog rizika pobliže se utvrđuju u delegiranom aktu iz članka 461.a.

2. Ponder rizika faktora valutnog rizika u vezi s parovima valuta koji se sastoje od eura i valute države članice koja sudjeluje u drugoj fazi ekonomske i monetarne unije (ERM II) jedan je od sljedećih:

- ponder rizika iz stavka 1. podijeljen s 3;
- maksimalna fluktuacija unutar raspona fluktuacije koji su formalno dogovorile država članica i Europska središnja banka ako je taj raspon fluktuacije uži od raspona fluktuacije utvrđenog u okviru ERM-a II.

3. Neovisno o stavku 2., ponder rizika faktora valutnih rizika u vezi s valutama iz stavka 2. koje sudjeluju u ERM-u II s formalno dogovorenim rasponom fluktuacije koji je uži od standardnog raspona od plus ili minus 15 % jednak je maksimalnom postotku fluktuacije unutar toga užeg raspona.

4. Ponder rizika faktora valutnog rizika uključenih u potkategoriju najlikvidnijih parova valuta iz članka 325.bd stavka 7. točke (c) ponder je rizika iz stavka 1. ovog članka podijeljen s $\sqrt{2}$.

5. Ako podaci o dnevnom tečaju za razdoblje od prethodne tri godine pokažu da je par valuta koji se sastoji od eura i valute koja nije euro države članice konstantan te da je institucija u vezi s odgovarajućim trgovanjima povezanim s tim parom valuta uvijek u mogućnosti suočiti s nultom razlikom između tražene i ponuđene cijene, institucija može primjenjivati ponder rizika iz stavka 1. podijeljen s 2, uz uvjet da za takvo što ima izričito odobrenje svojeg nadležnog tijela.

Članak 325.aw

Korelacije za valutni rizik

Jedinstveni korelacijski parametar γ_{bc} koji iznosi 60 %, primjenjuje se na agregiranje osjetljivosti faktora valutnog rizika.

Pododjeljak 2.

Ponderi i korelacije za vega-rizik i rizik zakrivljenosti

Članak 325.ax

Ponderi za vega-rizik i rizik zakrivljenosti

1. Za vega-rizike upotrebljavaju se delta razredi iz pododjeljka 1.
2. Ponder rizika za određeni faktor vega-rizika k određuje se kao udio sadašnje vrijednosti tog faktora rizika k , koji predstavlja implicitnu volatilnost odnosnog instrumenta, kako je opisano u odjeljku 3.
3. Udio iz stavka 2. ovisi o pretpostavljenoj likvidnosti svake vrste faktora rizika u skladu sa sljedećom formulom:

$$RW_k = (\text{Value of risk factor } k) \cdot \min \left\{ RW_o \cdot \frac{\sqrt{LH_{\text{risk class}}}}{\sqrt{10}} ; 100 \% \right\}$$

pri čemu je:

RW_k = ponder rizika za određeni faktor vega-rizika k ;

RW_o iznosi 55 %; i

$LH_{\text{risk class}}$ je regulatorno razdoblje likvidnosti koje treba propisati pri određivanju svakog faktora vega-rizika k . $L_{\text{Hrisk class}}$ određuje se u skladu sa sljedećom tablicom:

Tablica 11.

Kategorija rizika	LHrisk class
opći kamatni rizik (GIRR)	60.
rizik kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije	120.
rizik kreditne marže koji je predmet sekuritizacije (ACTP)	120.
rizik kreditne marže koji je predmet sekuritizacije (non-ACTP)	120.
vlasnički instrumenti (velika kapitalizacija)	20.
vlasnički instrumenti (mala kapitalizacija)	60.
Roba	120.
Tečaj	40.

4. Razredi upotrijebljeni u kontekstu delta-rizika u pododjeljku 1. upotrebljavaju se u kontekstu rizika zakrivljenosti osim ako je u ovom poglavlju drukčije navedeno.

5. Ponderi rizika zakrivljenosti za faktore valutnog rizika i rizika zakrivljenosti vlasničkih instrumenata relativne su promjene jednake ponderima delta-rizika iz pododjeljka 1.

6. Ponder rizika zakrivljenosti za faktore rizika zakrivljenosti za opću kamatu, kreditnu maržu i robu jednak je paralelnoj promjeni svih točaka za svaku krivulju na osnovi najvećeg propisanog pondera delta-rizika iz pododjeljka 1. za relevantnu kategoriju rizika.

Članak 325.ay

Korelacije za vega-rizik i rizik zakrivljenosti

1. Korelacijski parametar ρ_{kl} između osjetljivosti na vega-rizik unutar istog razreda kategorije općeg kamatnog rizika (GIRR) određuje se kako slijedi:

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{option maturity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}, 1\}$$

pri čemu je:

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ jednako je $e^{-\alpha \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}}}$ pri čemu α iznosi 1 %, a T_k i T_l jednaki su dospijeću opcija za koje su izvedene vega-osjetljivosti, izraženo u broju godina; i

$\rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}$ jednako je $e^{-\alpha \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U, T_l^U\}}}$, pri čemu α iznosi 1 %, a T_k^U i T_l^U jednaki su dospijećima odnosnih instrumenata opcija za koje su izvedene vega-osjetljivosti umanjeno za dospijeća odgovarajućih opcija, u oba slučaja izraženo u broju godina.

2. Korelacijski parametar ρ_{kl} između osjetljivosti na vega-rizik unutar razreda drugih kategorija rizika određuje se kako slijedi:

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{option maturity})}, 1\}$$

pri čemu je:

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ jednak je delta-korelaciji unutar razreda koja odgovara razredu kojem bi bili dodijeljeni faktori vega-rizika k i l ; i

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ određuje se u skladu sa stavkom 1.

3. U pogledu osjetljivosti na vega-rizik između razreda unutar kategorije rizika (opći kamatni rizik i rizik koji nije opći kamatni rizik) isti korelacijski parametri za γ_{bc} , kako je navedeno za delta-korelacije za svaku kategoriju rizika u odjeljku 4., primjenjuju se u kontekstu vega-rizika.

4. Nema diversifikacije ili koristi zaštite koji se priznaju u standardiziranom pristupu između faktora vega-rizika i faktora delta-rizika. Zahtjevi za vega-rizik i zahtjevi za delta-rizik agregiraju se jednostavnim zbrajanjem.

5. Korelacije rizika zakrivljenosti jednake su kvadratu odgovarajućih korelacija delta-rizika ρ_{kl} i γ_{bc} iz pododjeljka 1.

POGLAVLJE 1.B

Alternativni pristup internih modela

Odjeljak 1.

Odobrenje i kapitalni zahtjevi

Članak 325.az

Alternativni pristup internih modela i odobrenje za primjenu alternativnih internih modela

1. Alternativni pristup internih modela kako je naveden u ovom poglavlju primjenjuje se samo za potrebe zahtjeva za izvješćivanje utvrđenog u članku 430.b stavku 3.

2. Nakon provjere ispunjavaju li institucije zahtjeve navedene u člancima 325.bh, 325.bi i 325.bj, nadležna tijela tim institucijama izdaju odobrenje za izračun njihovih kapitalnih zahtjeva primjenom svojih alternativnih internih modela u skladu s člankom 325.ba za portfelj svih pozicija raspoređenih na organizacijske jedinice za trgovanje, uz uvjet da su ispunjeni svi sljedeći zahtjevi:

- (a) organizacijske jedinice za trgovanje uspostavljene su u skladu s člankom 104.b;
- (b) institucija je nadležnom tijelu dostavila razloge za uključivanje organizacijskih jedinica za trgovanje u područje primjene alternativnog pristupa internih modela;
- (c) organizacijske jedinice za trgovanje ispunjavaju zahtjeve za retroaktivno testiranje iz članka 325.bf stavka 3. za prethodnu godinu;
- (d) institucija je izvijestila svoja nadležna tijela o rezultatima zahtjeva za raspodjelu dobiti i gubitka („raspodjela P & L”) za organizacijske jedinice za trgovanje navedenog u članku 325.bg;
- (e) za organizacijske jedinice za trgovanje kojima je raspoređena najmanje jedna od pozicija iz knjige trgovanja iz članka 325.bl, organizacijske jedinice za trgovanje ispunjavaju zahtjeve navedene u članku 325.bm za interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza;
- (f) organizacijskim jedinicama za trgovanje nije raspoređena nijedna sekuritizacijska ili resekuritizacijska pozicija.

Za potrebe ovog stavka prvog podstavka točke (b), neuključivanje organizacijske jedinice za trgovanje u područje primjene alternativnog pristupa internih modela nije potaknuto činjenicom da bi kapitalni zahtjev izračunan na temelju alternativnog standardiziranog pristupa navedenog u članku 325. stavku 3. točki (a) bio manji od kapitalnog zahtjeva izračunanog na temelju alternativnog pristupa internih modela.

3. Institucije koje su dobile odobrenje za primjenu alternativnog pristupa internih modela izvješćuju nadležna tijela u skladu s člankom 430.b stavkom 3.

4. Institucija koja je dobila odobrenje iz stavka 2. odmah obavješćuje svoja nadležna tijela da jedan od njezinih organizacijskih jedinica za trgovanje više ne ispunjava najmanje jedan od zahtjeva iz tog stavka. Toj instituciji više nije dopušteno primjenjivati ovo poglavlje ni na koju poziciju raspoređenu na tu organizacijsku jedinicu za trgovanje i ona izračunava kapitalne zahtjeve za tržišni rizik u skladu s pristupom navedenim u poglavlju 1.a za sve pozicije raspoređene na tu organizacijsku jedinicu za trgovanje od najranijeg izvještajnog datuma te sve dok ta institucija ne dokaže nadležnim tijelima da ta organizacijska jedinica za trgovanje ponovno ispunjava sve zahtjeve navedene u stavku 2.

5. Odstupajući od stavka 4., nadležna tijela mogu u izvanrednim okolnostima dopustiti instituciji da i dalje primjenjuje svoje alternativne interne modele za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik organizacijske jedinice za trgovanje koja više ne ispunjava uvjete iz točke (c) stavka 2. ovog članka i članka 325.bg stavka 1. Ako se nadležna tijela koriste tim diskrecijskim pravom, o tome obavješćuju EBA-u i pritom obrazlažu svoju odluku.

6. Za pozicije raspoređene na organizacijske jedinice za trgovanje za koje institucija nije dobila odobrenje iz stavka 2. ta institucija izračunava kapitalne zahtjeve za tržišni rizik u skladu s poglavljem 1.a ove glave. Za potrebe tog izračuna sve te pozicije razmatraju se samostalno kao zasebni portfelj.

7. Nadležna tijela zasebno odobravaju značajne promjene u primjeni alternativnih internih modela za čiju je primjenu institucija dobila odobrenje, proširivanje primjene alternativnih internih modela za čiju je primjenu institucija dobila odobrenje i značajne promjene odabira institucije u vezi s podskupom faktora rizika koji se mogu modelirati iz članka 325.bc stavka 2.

Institucije obavješćuju nadležna tijela o svim drugim proširenjima i promjenama primjene alternativnih internih modela za koje je institucija dobila odobrenje.

8. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju:
- (a) uvjeti za procjenu značaja proširenja i promjena u primjeni alternativnih internih modela i promjena podskupa faktora rizika koji se mogu modelirati iz članka 325.bc;
 - (b) metodologija procjene u skladu s kojom nadležna tijela provjeravaju usklađenost institucije sa zahtjevima iz članaka 325.bh, 325.bi, 325.bn, 325.bo i 325.bp.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. lipnja 2024.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

9. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju izvanredne okolnosti na temelju kojih nadležna tijela mogu instituciji odobriti da:
- (a) i dalje primjenjuje svoje alternativne interne modele za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik organizacijske jedinice za trgovanje koja više ne ispunjava uvjete iz stavka 2. točke (c) ovog članka i članka 325.bg stavka 1.;
 - (b) ograniči uvećanje na ono koje proizlazi iz prekoračenja na temelju retroaktivnog testiranja hipotetskih promjena.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. lipnja 2024.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 325.ba

Kapitalni zahtjevi pri primjeni alternativnih internih modela

1. Institucija koja primjenjuje alternativni interni model izračunava kapitalne zahtjeve za portfelj svih pozicija raspoređenih na organizacijske jedinice za trgovanje za koje je institucija dobila odobrenje iz članka 325.az stavka 2. kao više od sljedećeg:

- (a) zbroja sljedećih vrijednosti:
 - i. mjere rizika očekivanog manjka institucije za prethodni dan, izračunane u skladu s člankom 325.bb (ES_{t-1}); i
 - ii. mjere rizika institucije prema stresnom scenariju za prethodni dan, izračunane u skladu s odjeljkom 5. (SS_{t-1}); ili
- (b) zbroja sljedećih vrijednosti:
 - i. prosjeka dnevne mjere rizika očekivanog manjka institucije izračunane u skladu s člankom 325.bb za svaki od proteklih 60 radnih dana (ES^{avg}), pomnoženog multiplikacijskim faktorom (m_t); i
 - ii. prosjeka dnevne mjere rizika institucije prema stresnom scenariju, izračunanog u skladu s odjeljkom 5. za svaki od prethodnih 60 radnih dana (SS^{avg}).

2. Institucije koje imaju pozicije u dužničkim i vlasničkim instrumentima kojima se trguje i koje su uključene u područje primjene internog modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza te raspoređene na organizacijske jedinice za trgovanje iz stavka 1. ispunjavaju dodatni kapitalni zahtjev izražen kao veća od sljedećih vrijednosti:

- (a) najnoviji kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza izračunan u skladu s odjeljkom 3.;
- (b) prosjek iznosa iz točke (a) tijekom prethodnih 12 tjedana.

Odjeljak 2.

Opći zahtjevi

Članak 325.bb

Mjera rizika očekivanog manjka

1. Institucije izračunavaju mjeru rizika očekivanog manjka iz članka 325.ba stavka 1. točke (a) za svaki određeni datum „t” i za svaki određeni portfelj pozicija iz knjige trgovanja kako slijedi:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

pri čemu je:

ES_t = mjera rizika očekivanog manjka;

i = indeks koji označava pet širokih kategorija faktora rizika navedenih u prvom stupcu tablice 2. iz članka 325.bd;

UES_t = mjera neograničenog očekivanog manjka izračunana kako slijedi:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = mjera neograničenog očekivanog manjka za široku kategoriju faktora rizika „i” i izračunana kako slijedi:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = regulatorni korelacijski faktor za sve široke kategorije rizika; $\rho = 50\%$;

PES_t^{RS} = mjera djelomičnog očekivanog manjka koja se izračunava za sve pozicije u portfelju u skladu s člankom 325.bc stavkom 2.;

PES_t^{RC} = mjera djelomičnog očekivanog manjka koja se izračunava za sve pozicije u portfelju u skladu s člankom 325.bc stavkom 3.;

PES_t^{FC} = mjera djelomičnog očekivanog manjka koja se izračunava za sve pozicije u portfelju u skladu s člankom 325.bc stavkom 4.;

$PES_t^{RS,i}$ = mjera djelomičnog očekivanog manjka za široku kategoriju faktora rizika i koji se izračunava za sve pozicije u portfelju u skladu s člankom 325.bc stavkom 2.;

$PES_t^{RC,i}$ = mjera djelomičnog očekivanog manjka za široku kategoriju faktora rizika i koji se izračunava za sve pozicije u portfelju u skladu s člankom 325.bc stavkom 3.; i

$PES_t^{FC,i}$ = mjera djelomičnog očekivanog manjka za široku kategoriju faktora rizika i koji se izračunava za sve pozicije u portfelju u skladu s člankom 325.bc stavkom 4.

2. Institucije primjenjuju scenarije budućih šokova samo na posebne skupove faktora rizika koji se mogu modelirati primjenjivih na mjeru svakog djelomičnog očekivanog manjka, kako je navedeno u članku 325.bc, pri određivanju mjere svakog djelomičnog očekivanog manjka za izračun mjere rizika očekivanog manjka u skladu sa stavkom 1.

3. Ako najmanje jedna transakcija portfelja ima najmanje jedan faktor rizika koji se može modelirati koji je raspoređen u široku kategoriju faktora rizika „i” u skladu s člankom 325.bd, institucije izračunavaju mjeru neograničenog očekivanog manjka za široku kategoriju faktora rizika „i” i uključuju je u formulu mjere rizika očekivanog manjka iz stavka 1. ovog članka.

4. Odstupajući od stavka 1., institucija može učestalost izračuna mjera neograničenog očekivanog manjka UES_t^i i mjera djelomičnog očekivanog manjka $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ i $PES_t^{FC,i}$ za sve široke kategorije faktora rizika „i” smanjiti s dnevne na tjednu, uz uvjet da su ispunjena oba sljedeća uvjeta:

- institucija je u mogućnosti dokazati svojem nadležnom tijelu da se izračunom mjere neograničenog očekivanog manjka UES_t^i ne podcjenjuje tržišni rizik relevantnih pozicija iz knjige trgovanja;
- institucija je u mogućnosti učestalost izračuna UES_t^i , $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$, i $PES_t^{FC,i}$ i povećati s tjedne na dnevnu, ako to zahtijeva njezino nadležno tijelo.

Članak 325.bc

Izračuni djelomičnog očekivanog manjka

1. Institucije izračunavaju sve mjere djelomičnih očekivanih manjkova iz članka 325.bb stavka 1. kako slijedi:

- dnevni izračuni mjera djelomičnih očekivanih manjkova;
- jednostrani interval pouzdanosti od 97,5 %;
- za određeni portfelj pozicija iz knjige trgovanja, institucija izračunava mjeru djelomičnog očekivanog manjka u vremenu ,t' u skladu sa sljedećom formulom:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)}$$

pri čemu je:

PES_t = mjera djelomičnog očekivanog manjka u vremenu ,t';

j = indeks koji označava pet razdoblja likvidnosti navedenih u prvom stupcu tablice 1.;

LH_j = duljina razdoblja likvidnosti j izražena u danima u tablici 1.;

T = osnovno razdoblje, pri čemu je T = 10 dana;

$PES_t(T)$ = mjera djelomičnog očekivanog manjka koja se određuje primjenom scenarija budućih šokova s razdobljem od deset dana samo na poseban skup faktora rizika koji se mogu modelirati pozicija u portfelju iz stavaka 2., 3., i 4. za svaku mjeru djelomičnog očekivanog manjka iz članka 325. bb stavka 1.; i

$PES_t(T, j)$ = mjera djelomičnog očekivanog manjka koja se određuje primjenom scenarija budućih šokova s razdobljem od deset dana samo na poseban skup faktora rizika koji se mogu modelirati pozicija u portfelju iz stavaka 2., 3., i 4. za svaku mjeru djelomičnog očekivanog manjka iz članka 325. bb stavka 1. i čije je efektivno razdoblje likvidnosti, kako je određeno u skladu s člankom 325. bd stavkom 2., jednako ili dulje od LH_j .

Tablica 1.

Razdoblje likvidnosti j	Duljina razdoblja likvidnosti j (u danima)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Za potrebe izračuna mjere djelomičnog očekivanog manjka PES_t^{RS} i $PES_t^{RS,i}$, i iz članka 325.bb stavka 1. institucije, uz zahtjeve navedene u stavku 1. ovog članka, ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

- (a) pri izračunu PES_t^{RS} institucije primjenjuju scenarije budućih šokova samo na podskup faktora rizika koji se mogu modelirati pozicija u portfelju koji je odabrala institucija, u skladu sa zahtjevima nadležnih tijela, tako da se sljedeći uvjet zadovolji, pri čemu se zbroj odnosi na prethodnih 60 radnih dana:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75 \%$$

Institucija koja više ne ispunjava zahtjev iz prvog odlomka ove točke o tome odmah obavješćuje nadležna tijela i u roku od dva tjedna ažurira podskup faktora rizika koji se mogu modelirati kako bi ispunila taj zahtjev; ako nakon dva tjedna ne ispuni taj zahtjev, ta institucija ponovno počinje primjenjivati pristup naveden u poglavlju 1.a za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik za neke organizacijske jedinice za trgovanje, sve dok nadležnom tijelu ne bude mogla dokazati da ispunjava zahtjev iz prvog odlomka ove točke;

- (b) pri izračunu $PES_t^{RS,i}$, i institucije primjenjuju scenarije budućih šokova samo na podskup faktora rizika koji se mogu modelirati pozicija u portfelju koje je institucija odabrala za potrebe točke (a) ovog stavka i koji su raspoređeni u široku kategoriju faktora rizika i u skladu s člankom 325.bd;
- (c) ulazni podaci upotrijebljeni za utvrđivanje scenarija budućih šokova koji se primjenjuju na faktore rizika koji se mogu modelirati iz točaka (a) i (b) kalibriraju se prema povijesnim podacima iz razdoblja neprekinutog financijskog stresa od 12 mjeseci koje utvrđuje institucija kako bi se postigla maksimalna vrijednost PES_t^{RS} . Za potrebe identifikacije tog razdoblja stresa institucije primjenjuju razdoblje promatranja koje počinje najmanje od 1. siječnja 2007., u skladu sa zahtjevima nadležnih tijela; i
- (d) ulazni podaci $PES_t^{RS,i}$, i kalibriraju se prema razdoblju stresa od 12 mjeseci koje je institucija utvrdila za potrebe točke (c).

3. Za potrebe izračuna mjera djelomičnih očekivanih manjkova PES_t^{RC} i $PES_t^{RC,i}$, i iz članka 325.bb stavka 1., institucije, uz zahtjeve iz stavka 1. ovog članka, ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

- (a) pri izračunu PES_t^{RC} institucije primjenjuju scenarije budućih šokova samo na podskup faktora rizika koji se mogu modelirati pozicija u portfelju iz stavka 2. točke (a);
- (b) pri izračunu $PES_t^{RC,i}$, i institucije primjenjuju scenarije budućih šokova samo na podskup faktora rizika koji se mogu modelirati pozicija u portfelju iz stavka 2. točke (b);
- (c) ulazni podaci upotrijebljeni za utvrđivanje scenarija budućih šokova koji se primjenjuju na faktore rizika koji se mogu modelirati iz točaka (a) i (b) ovog stavka kalibriraju se prema povijesnim podacima iz stavka 4. točke (c). Ti se podaci ažuriraju najmanje jedanput mjesečno.

4. Za potrebe izračuna mjera djelomičnih očekivanih manjkova PES_t^{FC} i $PES_t^{FC,i}$, i iz članka 325.bb stavka 1., institucije, uz zahtjeve iz stavka 1. ovog članka, ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

- (a) pri izračunu PES_t^{FC} , institucije primjenjuju scenarije budućih šokova na sve faktore rizika koji se mogu modelirati pozicija u portfelju;
- (b) pri izračunu $PES_t^{FC,i}$, i institucije primjenjuju scenarije budućih šokova na sve faktore rizika koji se mogu modelirati pozicija u portfelju, koji su raspoređeni u široku kategoriju faktora rizika i u skladu s člankom 325. bd;

- (c) ulazni podaci upotrijebljeni za utvrđivanje scenarija budućih šokova koji se primjenjuju na faktore rizika koji se mogu modelirati iz točaka (a) i (b) kalibriraju se prema povijesnim podacima iz prethodnog razdoblja od 12 mjeseci; ako postoji znatno povećanje volatilnosti cijene značajnog broja faktora rizika koji se mogu modelirati iz portfelja institucije koji nisu u podskupu faktora rizika iz stavka 2. točke (a), nadležna tijela mogu zahtijevati od institucije da upotrijebi povijesne podatke za razdoblje koje je kraće od prethodnih 12 mjeseci, no takvo kraće razdoblje nije kraće od prethodnog razdoblja od šest mjeseci; nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svakoj odluci kojom se od institucije zahtijeva da se koristi povijesnim podacima iz razdoblja kraćeg od 12 mjeseci te obrazlažu tu odluku.

5. Pri izračunu određene mjere djelomičnog očekivanog manjka iz članka 325.bb stavka 1. institucije zadržavaju vrijednosti faktora rizika koji se mogu modelirati za koje na temelju stavaka 2., 3. i 4. ovog članka nisu trebale primijeniti scenarije budućih šokova za tu mjeru djelomičnog očekivanog manjka.

Članak 325.bd

Razdoblja likvidnosti

1. Institucije svaki faktor rizika pozicija raspoređenih na organizacijske jedinice za trgovanje za koje su dobile odobrenje iz članka 325.az stavka 2., ili u pogledu kojih su u postupku dobivanja takvog odobrenja, raspoređuju u jednu od širokih kategorija faktora rizika navedenih u tablici 2. te u jednu od širokih potkategorija faktora rizika navedenih u toj tablici.

2. Razdoblje likvidnosti faktora rizika pozicija iz stavka 1. jest razdoblje likvidnosti odgovarajuće široke potkategorije faktora rizika u koju je raspoređen.

3. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, institucija može za određenu organizacijsku jedinicu za trgovanje odlučiti razdoblje likvidnosti široke potkategorije faktora rizika navedeno u tablici 2. ovog članka zamijeniti jednim od duljih razdoblja likvidnosti navedenih u tablici 1. iz članka 325.bc. Ako institucija donese takvu odluku, dulje razdoblje likvidnosti primjenjuje se na sve faktore rizika koji se mogu modelirati pozicija raspoređenih na tu organizacijsku jedinicu za trgovanje koji su raspoređeni u tu široku potkategoriju faktora rizika za potrebe izračuna mjere djelomičnog očekivanog manjka u skladu s člankom 325.bc stavkom 1. točkom (c).

Institucija obavješćuje nadležna tijela o organizacijskim jedinicama za trgovanje i širokim potkategorijama faktora rizika na koje je odlučila primijeniti postupanje iz prvog podstavka.

4. Za potrebe izračuna mjera djelomičnog očekivanog manjka u skladu s člankom 325.bc stavkom 1. točkom (c) efektivno razdoblje likvidnosti određenog faktora rizika koji se može modelirati određene pozicije iz knjige trgovanja izračunava se kako slijedi:

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH if } \text{Mat} > \text{LH}_5 \\ \min(\text{SubCatLH}, \min_{\{LH_j/LH_j \geq \text{Mat}\}}) \text{ if } \text{LH}_1 \leq \text{Mat} \leq \text{LH}_5 \\ \text{LH}_1 \text{ if } \text{Mat} < \text{LH}_1 \end{cases}$$

pri čemu je:

EffectiveLH = efektivno razdoblje likvidnosti;

Mat = dospijeće pozicije iz knjige trgovanja;

SubCatLH = duljina razdoblja likvidnosti faktora rizika koji se može modelirati određena u skladu sa stavkom 1.; i

$\min_{\{LH_j/LH_j \geq \text{Mat}\}}$ = duljina jednog od razdoblja likvidnosti navedenih u tablici 1. iz članka 325.bc koje je najbliže razdoblje likvidnosti iznad dospijeća pozicije iz knjige trgovanja.

5. Parovi valuta koji se sastoje od eura i valute države članice koja sudjeluje u ERM-u II uvrštavaju se u potkategoriju najlikvidnijih parova valuta u širokoj kategoriji faktora valutnog rizika iz tablice 2.
6. Institucija provjerava primjerenost raspoređivanja iz stavka 1. najmanje jedanput mjesečno.
7. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje:
- (a) kako institucije raspoređuju faktore rizika pozicija iz stavka 1. na široke kategorije faktora rizika i široke potkategorije faktora rizika za potrebe stavka 1.;
- (b) koje valute čine potkategoriju najlikvidnijih valuta u širokoj kategoriji faktora kamatnog rizika iz tablice 2.;
- (c) koji parovi valuta čine potkategoriju najlikvidnijih parova valuta u širokoj kategoriji faktora valutnog rizika iz tablice 2.;
- (d) definicije male tržišne kapitalizacije i velike tržišne kapitalizacije za potrebe potkategorije cijene vlasničkih instrumenata i volatilnosti u kategoriji faktora rizika vlasničkih instrumenata iz tablice 2.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. ožujka 2020.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Tablica 2.

Široke kategorije faktora rizika	Široke potkategorije faktora rizika	Razdoblja likvidnosti	Duljina razdoblja likvidnosti (u danima)
Kamatna stopa	Najlikvidnije valute i domaća valuta	1	10
	Druge valute (bez najlikvidnijih valuta)	2	20
	Volatilnost	4	60
	Druge vrste	4	60
Kreditna marža	Središnja država, uključujući središnje banke, država članica	2	20
	Pokrivene obveznice koje izdaju kreditne institucije u državama članicama (investicijski rejting)	2	20
	Državne obveznice (investicijski rejting)	2	20
	Državne obveznice (visoki prinos)	3	40
	Korporativne obveznice (investicijski rejting)	3	40
	Korporativne obveznice (visoki prinos)	4	60
	Volatilnost	5	120
	Druge vrste	5	120

Široke kategorije faktora rizika	Široke potkategorije faktora rizika	Razdoblja likvidnosti	Duljina razdoblja likvidnosti (u danima)
Vlasnički instrumenti	Cijena vlasničkih instrumenata (velika tržišna kapitalizacija)	1	10
	Cijena vlasničkih instrumenata (mala tržišna kapitalizacija)	2	20
	Volatilnost (velika tržišna kapitalizacija)	2	20
	Volatilnost (mala tržišna kapitalizacija)	4	60
	Druge vrste	4	60
Tečaj	Najlikvidniji parovi valuta	1	10
	Drugi parovi valuta (bez najlikvidnijih parova valuta)	2	20
	Volatilnost	3	40
	Druge vrste	3	40
Roba	Cijena energije i cijena emisija ugljika	2	20
	Cijena plemenitih metala i cijena neželjeznih metala	2	20
	Cijene druge robe (bez cijene energije, cijene emisija ugljika, cijene plemenitih metala i cijene neželjeznih metala)	4	60
	Volatilnost energije i volatilnost emisija ugljika	4	60
	Volatilnost plemenitih metala i volatilnost neželjeznih metala	4	60
	Volatilnosti ostale robe (osim volatilnosti energije, volatilnosti emisija ugljika, volatilnosti plemenitih metala i volatilnosti neželjeznih metala)	5	120
	Druge vrste	5	120

Članak 325.be

Procjena mogućnosti modeliranja faktora rizika

1. Institucije procjenjuju mogućnost modeliranja svih faktora rizika pozicija raspoređenih na organizacijske jedinice za trgovanje za koje su dobile odobrenje iz članka 325.az stavka 2. ili su u postupku dobivanja tog odobrenja.
2. U okviru procjene iz stavka 1. ovog članka institucije izračunavaju kapitalne zahtjeve za tržišni rizik u skladu s člankom 325.bk za one faktore rizika koji se ne mogu modelirati.
3. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju kriteriji za procjenu mogućnosti modeliranja faktora rizika u skladu sa stavkom 1. i učestalost te procjene.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. ožujka 2020.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 325.bf

Regulatorni zahtjevi za retroaktivno testiranje i multiplikacijski faktori

1. Za potrebe ovog članka, „prekoračenje” znači jednodnevnu promjenu vrijednosti portfelja sastavljenog od svih pozicija raspoređenih na organizacijsku jedinicu za trgovanje koja prelazi povezani iznos vrijednosti adherentne riziku izračunan na temelju alternativnog internog modela institucije u skladu sa sljedećim zahtjevima:

- (a) izračun vrijednosti adherentne riziku podliježe jednodnevnom razdoblju držanja;
- (b) scenariji budućih šokova primjenjuju se na faktore rizika pozicija organizacijske jedinice za trgovanje iz članka 325.bg stavka 3. za koje se smatra da se mogu modelirati u skladu s člankom 325.be;
- (c) ulazni podaci upotrijebljeni za utvrđivanje scenarija budućih šokova koji se primjenjuju na faktore rizika koji se mogu modelirati kalibriraju se prema povijesnim podacima iz članka 325.bc stavka 4. točke (c).
- (d) osim ako je u ovom članku navedeno drukčije, alternativni interni model institucije temelji se na istim pretpostavkama o modeliranju kao što su one koje se upotrebljavaju za izračun mjere rizika očekivanog manjka iz članka 325.ba stavka 1. točke (a).

2. Institucije broje dnevna prekoračenja na osnovi retroaktivnog testiranja hipotetskih i stvarnih promjena vrijednosti portfelja sastavljenog od svih pozicija raspoređenih na organizacijsku jedinicu za trgovanje.

3. Smatra se da organizacijska jedinica za trgovanje institucije ispunjava zahtjeve za retroaktivno testiranje ako broj prekoračenja za tu organizacijsku jedinicu za trgovanje koja su nastala tijekom posljednjih 250 radnih dana ne prelazi ni jedno od sljedećeg:

- (a) 12 prekoračenja za iznos vrijednosti adherentne riziku, izračunan na jednostranom intervalu pouzdanosti od 99 % na osnovi retroaktivnog testiranja hipotetskih promjena vrijednosti portfelja;
- (b) 12 prekoračenja za iznos vrijednosti adherentne riziku, izračunan na jednostranom intervalu pouzdanosti od 99 % na osnovi retroaktivnog testiranja stvarnih promjena vrijednosti portfelja;
- (c) 30 prekoračenja za iznos vrijednosti adherentne riziku, izračunan na jednostranom intervalu pouzdanosti od 97,5 % na osnovi retroaktivnog testiranja hipotetskih promjena vrijednosti portfelja;
- (d) 30 prekoračenja za iznos vrijednosti adherentne riziku, izračunan na jednostranom intervalu pouzdanosti od 97,5 % na osnovi retroaktivnog testiranja stvarnih promjena vrijednosti portfelja.

4. Institucije utvrđuju dnevna prekoračenja u skladu sa sljedećim:

- (a) retroaktivno testiranje hipotetskih promjena vrijednosti portfelja temelji se na usporedbi vrijednosti portfelja na kraju dana i , uz pretpostavku nepromijenjenih pozicija, vrijednosti portfelja na kraju sljedećeg dana;
- (b) retroaktivno testiranje stvarnih promjena vrijednosti portfelja temelji se na usporedbi vrijednosti portfelja na kraju dana i njegove stvarne vrijednosti na kraju sljedećeg dana, isključujući naknade i provizije;
- (c) prekoračenje se utvrđuje za svaki radni dan za koji institucija nije u mogućnosti procijeniti vrijednost portfelja ili nije u mogućnosti izračunati iznos vrijednosti adherentne riziku iz stavka 3.;

5. Institucija u skladu sa stavcima 6. i 7. ovog članka izračunava multiplikacijski faktor (mc) iz članka 325.ba za portfelj svih pozicija raspoređenih na organizacijske jedinice za trgovanje za koji je dobila odobrenje za primjenu alternativnih internih modela, kako je navedeno u članku 325.az stavku 2.

6. Multiplikacijski faktor (mc) zbroj je vrijednosti 1,5 i uvećanja između 0 i 0,5 u skladu s tablicom 3. Za portfelj iz stavka 5. to uvećanje izračunava se na osnovi broja prekoračenja koja su nastala tijekom posljednjih 250 radnih dana kako je dokazano retroaktivnim testiranjem iznosa vrijednosti adherentne riziku institucije izračunanog u skladu s točkom (a) ovog podstavka. Izračun uvećanja podliježe sljedećim zahtjevima:

- (a) prekoračenje je jednodnevna promjena u vrijednosti portfelja koja prelazi povezani iznos vrijednosti adherentne riziku izračunan primjenom internog modela institucije u skladu sa sljedećim:
 - i. jednodnevno razdoblje držanja;

- ii. jednostrani interval pouzdanosti od 99 %;
 - iii. scenariji budućih šokova primjenjuju se na faktore rizika pozicija organizacijskih jedinica za trgovanje iz članka 325.bg stavka 3. za koje se smatra da se mogu modelirati u skladu s člankom 325.be;
 - iv. ulazni podaci upotrijebljeni za utvrđivanje scenarija budućih šokova koji se primjenjuju na faktore rizika koji se mogu modelirati kalibriraju se prema povijesnim podacima iz članka 325.bc stavka 4. točke (c);
 - v. osim ako je u ovom članku navedeno drukčije, interni model institucije temelji se na istim pretpostavkama o modeliranju kao što su one upotrijebljene za izračun mjere rizika očekivanog manjka iz članka 325.ba stavka 1. točke (a);
- (b) broj prekoračenja jednak je broju prekoračenja dobivenom na temelju hipotetskih promjena odnosno broju stvarnih promjena vrijednosti portfelja, ovisno o tome koji je broj veći.

Tablica 3.

Broj prekoračenja	Uvećanje
Manje od 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Više od 9	0,50

U izvanrednim okolnostima nadležna tijela mogu ograničiti uvećanje na ono koje proizlazi iz prekoračenja na temelju retroaktivnog testiranja hipotetskih promjena kada broj prekoračenja na temelju retroaktivnog testiranja ne proizlazi iz nedostataka u internom modelu.

7. Nadležna tijela prate prikladnost multiplikacijskog faktora iz stavka 5. i usklađenost organizacijskih jedinica za trgovanje sa zahtjevima za retroaktivno testiranje iz stavka 3. Institucije bez odgode, a svakako u roku od pet radnih dana nakon prekoračenja, obavješćuju nadležna tijela o prekoračenjima koja proizlaze iz njihovih programa retroaktivnog testiranja i daju obrazloženje za ta prekoračenja.

8. Odstupajući od stavaka 2. i 6. ovog članka, nadležna tijela mogu instituciji dopustiti da ne broji prekoračenje ako se jednodnevna promjena vrijednosti njezina portfelja koja prelazi povezani iznos vrijednosti adherentne riziku izračunan internim modelom te institucije može pripisati faktoru rizika koji se ne može modelirati. Kako bi to ostvarila, institucija svome nadležnom tijelu dokazuje da je mjera rizika prema stresnom scenariju izračunana u skladu s člankom 325.bk za taj faktor rizika koji se ne može modelirati veća od pozitivne razlike između promjene vrijednosti portfelja institucije i povezanog iznosa vrijednosti adherentne riziku.

9. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju tehnički elementi koje se uključuje u stvarne i hipotetske promjene u vrijednosti portfelja institucije za potrebe ovog članka.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. ožujka 2020.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

*Članak 325.bg***Zahtjev za raspodjelu dobiti i gubitka**

1. Organizacijska jedinica za trgovanje institucije ispunjava zahtjeve raspodjele P & L ako ta organizacijska jedinica za trgovanje ispunjava zahtjeve navedene u ovom članku.
2. Zahtjevom za raspodjelu P & L osigurava se da teoretske promjene vrijednosti portfelja organizacijske jedinice za trgovanje koje se temelje na modelu za mjerenje rizika institucije budu dovoljno blizu hipotetskim promjenama vrijednosti portfelja organizacijske jedinice za trgovanje koje se temelje na modelu institucije za određivanje cijena.
3. Za svaku poziciju određene organizacijske jedinice za trgovanje usklađenost institucije sa zahtjevom za raspodjelu P & L dovodi do utvrđivanja preciznog popisa faktora rizika koji se smatraju primjerenima za provjeru usklađenosti institucije sa zahtjevom za retroaktivno testiranje iz članka 325.bf.
4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje:
 - (a) nužne kriterije kojima se osigurava da teoretske promjene vrijednosti portfelja organizacijske jedinice za trgovanje budu dovoljno blizu hipotetskim promjenama vrijednosti portfelja organizacijske jedinice za trgovanje za potrebe stavka 2., pri čemu se uzima u obzir razvoj međunarodnog regulatornog okvira;
 - (b) posljedice za instituciju ako teoretske promjene vrijednosti portfelja organizacijske jedinice za trgovanje nisu dovoljno blizu hipotetskim promjenama vrijednosti portfelja organizacijske jedinice za trgovanje za potrebe stavka 2.;
 - (c) učestalost kojom institucija treba provoditi raspodjelu P & L;
 - (d) tehničke elemente koji se uključuju u teoretske i hipotetske promjene vrijednosti portfelja organizacijske jedinice za trgovanje za potrebe ovog članka;
 - (e) način na koji institucije koje primjenjuju interni model trebaju agregirati ukupni kapitalni zahtjev za tržišni rizik za sve svoje pozicije iz knjige trgovanja i iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje su podložne valutnom riziku ili robnom riziku, pri čemu se uzimaju u obzir posljedice iz točke (b).

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. ožujka 2020.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

*Članak 325.bh***Zahtjevi povezani s mjerenjem rizika**

1. Institucije koje primjenjuju interni model za mjerenje rizika za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik iz članka 325.ba osiguravaju da taj model ispunjava sve sljedeće zahtjeve:
 - (a) interni model za mjerenje rizika obuhvaća dovoljan broj faktora rizika, koji najmanje uključuju faktore rizika iz poglavlja 1.a odjeljka 3. pododjeljka 1., osim ako institucija nadležnim tijelima dokaže da izostavljanje tih faktora rizika nema značajan utjecaj na rezultate zahtjeva za raspodjelu dobiti i gubitka iz članka 325.bg; institucija je u mogućnosti nadležnim tijelima objasniti zašto je neki faktor rizika uključila u svoj model za određivanje cijena, ali ne i u svoj interni model za mjerenje rizika;
 - (b) interni model za mjerenje rizika obuhvaća nelinearnost za opcije i druge proizvode te korelacijski rizik i rizik osnove;
 - (c) interni model za mjerenje rizika uključuje skup faktora rizika koji odgovaraju kamatnim stopama u svakoj valuti u kojoj institucija ima bilančne ili izvanbilančne pozicije osjetljive na promjene kamatnih stopa; institucija izrađuje krivulje prinosa primjenom jednog od općeprihvaćenih pristupa. Krivulja prinosa podijeljena je na različite segmente dospjeća kako bi se obuhvatile varijacije volatilnosti stopa duž krivulje; za

značajne izloženosti kamatnom riziku u glavnim valutama i na glavnim tržištima, krivulja prinosa modelira se s pomoću najmanje šest segmenata dospjeća, a broj faktora rizika koji se upotrebljavaju za modeliranje krivulje prinosa razmjerni su prirodi i složenosti strategija trgovanja institucije; model ujedno obuhvaća rizični raspon nesavršeno koreliranih kretanja među različitim krivuljama prinosa ili različitim financijskim instrumentima istog odnosnog izdavatelja;

- (d) interni model za mjerenje rizika obuhvaća faktore rizika koji se odnose na zlato i pojedine strane valute u kojima su nominirane pozicije institucije; za CIU-e uzimaju se u obzir stvarne devizne pozicije CIU-a; institucije se mogu osloniti na izvješćivanje trećih strana u vezi s deviznom pozicijom CIU-a uz uvjet odgovarajućeg osiguravanja točnosti izvješća; devizne pozicije CIU-a s kojima institucija nije upoznata izoliraju se iz pristupa internih modela i s njima se postupa u skladu s poglavljem 1.a;
- (e) složenost tehnike modeliranja razmjerna je značaju aktivnosti institucija na tržištima vlasničkih instrumenata; interni model za mjerenje rizika primjenjuje zaseban faktor rizika najmanje za svako tržište vlasničkih instrumenata na kojem institucija ima značajne pozicije i najmanje jedan faktor rizika koji obuhvaća sistemsku kretanja cijena vlasničkih instrumenata i ovisnost tog faktora rizika o pojedinačnim faktorima rizika za svako tržište vlasničkih instrumenata;
- (f) interni model za mjerenje rizika primjenjuje zaseban faktor rizika najmanje za svaku robu u kojoj institucija ima značajne pozicije osim ako institucija ima malu agregiranu poziciju robe u usporedbi sa svim njezinim trgovačkim aktivnostima, a u tom slučaju može se koristiti zasebnim faktorom rizika za svaku široku vrstu robe; za značajne izloženosti tržištima robe model obuhvaća rizik nesavršeno koreliranih kretanja između vrsta robe koje su slične, ali ne i identične, izloženosti promjenama terminskih cijena koje proizlaze iz ročnih neusklađenosti i prigodni prinos između pozicija u izvedenicama i pozicija u gotovini;
- (g) upotrijebljene približne vrijednosti prethodno su se pokazale pouzdanima u vezi sa stvarnom pozicijom, primjereno su konzervativne te se primjenjuju samo ako su dostupni podaci nedostadni, primjerice tijekom razdoblja stresa iz članka 325.bc stavka 2. točke (c);
- (h) za značajne izloženosti rizicima volatilnosti u instrumentima koji uključuju opcionalnost, interni model za mjerenje rizika obuhvaća ovisnost impliciranih volatilnosti po različitim izvršnim cijenama i dospjećima opcija.

2. Institucije mogu primijeniti empirijske korelacije unutar širokih kategorija faktora rizika, a za potrebe izračuna mjere neograničenog očekivanog manjka UES_t kako je navedeno u članku 325.bb stavku 1., među širokim kategorijama faktora rizika samo kad je pristup institucije za mjerenje tih korelacija pouzdan i u skladu s primjenjivim razdobljima likvidnosti te se dosljedno provodi.

3. EBA do 28. rujna 2020. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kojima se pobliže određuju kriteriji za uporabu ulaznih podataka iz modela za mjerenje rizika iz članka 325.bc.

Članak 325.bi

Kvalitativni zahtjevi

1. Svi interni modeli za mjerenje rizika koji se upotrebljavaju za potrebe ovog poglavlja konceptualno su pouzdani, dosljedno se izračunavaju i provode te su u skladu sa svim sljedećim kvalitativnim zahtjevima:

- (a) svi interni modeli za mjerenje rizika koji se upotrebljavaju za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik čvrsto su integrirani u svakodnevni proces upravljanja rizicima institucije te služe kao osnova za izvješćivanje višeg rukovodstva o izloženosti rizicima;
- (b) institucija ima jedinicu za kontrolu rizika koja je neovisna o poslovnim jedinicama za trgovanje i koja izravno odgovara višem rukovodstvu; ta je jedinica odgovorna za razvoj i provedbu svih internih modela za mjerenje rizika; ta jedinica provodi početnu i kontinuiranu validaciju svih internih modela za potrebe ovog poglavlja

i odgovorna je za cjelokupan sustav upravljanja rizikom; ta jedinica izrađuje i analizira dnevna izvješća o izlaznim podacima bilo kojeg internog modela upotrijebljenog za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik, kao i izvješća o primjerenosti mjera koje treba poduzeti u vezi s limitima trgovanja;

- (c) upravljačko tijelo institucije i više rukovodstvo aktivno su uključeni u proces kontrole rizika, a dnevna izvješća koja izrađuje jedinica za kontrolu rizika preispituju se na razini rukovodstva koje ima dostatnu ovlast za zahtijevanje smanjenja pozicija pojedinih zaposlenika jedinice za trgovanje i zahtijevanje smanjenja ukupne izloženosti institucije riziku;
- (d) institucija ima dovoljan broj zaposlenika osposobljenih na razini primjerenosti složenosti internih modela za mjerenje rizika i dostatan broj zaposlenika s vještinama u području trgovanja, kontrole rizika, revizije i pozadinskih poslova;
- (e) institucija uspostavlja dokumentirani skup internih politika, postupaka i kontrola za praćenje i osiguravanje usklađenosti s cjelokupnim funkcioniranjem svojih internih modela za mjerenje rizika;
- (f) svi interni modeli za mjerenje rizika, uključujući model za određivanje cijena, pokazuju se dostatno točnima u mjerenju rizika i ne razlikuju se znatno od modela koje institucija upotrebljava za svoje interno upravljanje rizicima;
- (g) institucija često provodi stroge programe testiranja otpornosti na stres, uključujući povratna testiranja otpornosti na stres, koji obuhvaćaju sve interne modele za mjerenje rizika; rezultate tih testiranja otpornosti na stres preispituje više rukovodstvo najmanje jedanput mjesečno te oni udovoljavaju politikama i limitima koje je odobrilo upravljačko tijelo; institucija poduzima odgovarajuće mjere ako rezultati tih testiranja otpornosti na stres pokažu prekomjerne gubitke koji proizlaze iz poslova trgovanja institucije u određenim okolnostima;
- (h) institucija provodi neovisno preispitivanje svojih internih modela za mjerenje rizika, u okviru svojeg redovitog postupka unutarnje revizije ili ovlaštenjem subjekta treće strane da provede to preispitivanje, a koje se obavlja u skladu sa zahtjevima nadležnih tijela.

Za potrebe prvog podstavka točke (h) subjekt treće strane znači subjekt koji institucijama pruža usluge revizije ili savjetovanja i čiji su zaposlenici dovoljno osposobljeni u području tržišnog rizika u aktivnostima trgovanja.

2. Preispitivanje iz stavka 1. točke (h) uključuje aktivnosti poslovnih jedinica za trgovanje i neovisne jedinice za kontrolu rizika. Institucija provodi preispitivanje svojeg cjelokupnog procesa upravljanja rizicima najmanje jedanput godišnje. Tim preispitivanjem ocjenjuje se sljedeće:

- (a) adekvatnost dokumentacije o sustavu i procesima upravljanja rizicima te ustroj jedinice za kontrolu rizika;
- (b) integracija mjera rizika u svakodnevno upravljanje rizicima i cjelovitost informacijskog sustava upravljanja;
- (c) postupci koje institucija primjenjuje za odobravanje modela mjerenja rizika te sustavi vrednovanja koje primjenjuju zaposlenici jedinica za trgovanje i jedinica za pozadinske poslove;
- (d) opseg rizika koje obuhvaća taj model, točnost i primjerenost sustava za mjerenje rizika i validacija svih znatnih promjena internog modela za mjerenje rizika;
- (e) točnost i potpunost podataka o pozicijama, točnost i prikladnost pretpostavki o volatilnosti i korelaciji, točnost vrednovanja i izračuni osjetljivosti na rizik te točnost i prikladnost za dobivanje približnih vrijednosti podataka kad dostupni podaci nisu dostatni za ispunjavanje zahtjeva iz ovog poglavlja;
- (f) postupak verifikacije kojim se institucija koristi za evaluaciju dosljednosti, pravodobnosti i pouzdanosti izvora podataka upotrijebljenih u bilo kojem od njezinih internih modela za mjerenje rizika, uključujući neovisnost tih izvora podataka;

- (g) postupak verifikacije kojim se institucija koristi za evaluaciju zahtjeva za retroaktivno testiranje i zahtjeva za raspodjelu dobiti i gubitka koji se provode kako bi se ocijenila točnost njezinih internih modela za mjerenje rizika;
 - (h) ako preispitivanje provodi subjekt treće strane u skladu sa stavkom 1. točkom (h) ovog članka, provjera da interni proces validacije iz članka 325.bj ispunjava ciljeve.
3. Institucije ažuriraju tehnike i postupke koje upotrebljavaju za sve interne modele za mjerenje rizika koji se upotrebljavaju za potrebe ovog poglavlja kako bi se uzeli u obzir razvoj novih tehnika i najbolje prakse koje nastaju u pogledu tih internih modela za mjerenje rizika.

Članak 325.bj

Interna validacija

1. Institucije uspostavljaju postupke kojima osiguravaju da sve interne modele za mjerenje rizika koji se upotrebljavaju za potrebe ovog poglavlja na odgovarajući način validiraju primjereno kvalificirane strane koje su neovisne u odnosu na postupak njihova razvoja, kako bi osigurale da svi takvi modeli budu konceptualno pouzdani i da se njima na odgovarajući način obuhvaćaju svi značajni rizici.
2. Institucije provode validaciju iz stavka 1. u sljedećim okolnostima:
- (a) kad se interni model za mjerenje rizika prvotno razvije i kad se taj model znatno izmijeni;
 - (b) periodično te ako je došlo do znatnih strukturnih promjena na tržištu ili do promjena u sastavu portfelja koje mogu dovesti do toga da interni model za mjerenje rizika više nije primjeren.
3. Validacija internih modela institucije za mjerenje rizika nije ograničena na zahtjeve za retroaktivno testiranje i raspodjelu dobiti i gubitka, već obuhvaća minimalno sljedeće:
- (a) testiranje radi provjere jesu li pretpostavke internog modela primjerene te podcjenjuje li se njima ili precjenjuje rizik;
 - (b) vlastite testove validacije internih modela, uključujući retroaktivno testiranje povrh regulatornih programa retroaktivnog testiranja, u vezi s rizicima i strukturom njihovih portfelja;
 - (c) upotrebu hipotetskih portfelja kako bi se osiguralo da je interni model za mjerenje rizika u mogućnosti obuhvatiti pojedina strukturna obilježja, kao što su značajna razina rizika osnove i koncentracijski rizik ili rizici povezani s upotrebom približnih vrijednosti.

Članak 325.bk

Izračun mjere rizika prema stresnom scenariju

1. „Mjera rizika prema stresnom scenariju” određenog faktora rizika koji se ne može modelirati znači gubitak koji je nastao u svim pozicijama iz knjige trgovanja, ili pozicijama iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje su podložne valutnom riziku ili robnom riziku, portfelja koji uključuje taj faktor rizika koji se ne može modelirati kada se ekstremni scenarij budućeg šoka primjenjuje na taj faktor rizika.
2. Institucije u skladu sa zahtjevima svojih nadležnih tijela određuju odgovarajuće ekstremne scenarije budućih šokova za sve faktore rizika koji se ne mogu modelirati.
3. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se približe određuje:
- (a) kako institucije trebaju odrediti ekstremne scenarije budućeg šoka koji su primjenjivi na faktore rizika koji se ne mogu modelirati i kako trebaju primjenjivati te ekstremne scenarije budućeg šoka na te faktore rizika;
 - (b) regulatorni ekstremni scenarij budućeg šoka za svaku široku potkategoriju faktora rizika iz tablice 2. u članku 325.bd koji institucije mogu upotrijebiti kad nisu u mogućnosti odrediti ekstremni scenarij budućeg šoka u skladu s točkom (a) ovog podstavka ili za koji nadležna tijela mogu zahtijevati od institucija da ga primijene ako ta tijela nisu zadovoljna s ekstremnim scenarijem budućeg šoka koji određuje institucija;

- (c) okolnosti u kojima institucije mogu izračunati mjeru rizika prema stresnom scenariju za više faktora rizika koji se ne mogu modelirati;
- (d) način na koji institucije agregiraju mjere rizika prema stresnom scenariju za sve faktore rizika koji se ne mogu modelirati uključene u njihove pozicije iz knjige trgovanja i pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje su podložne valutnom riziku ili robnom riziku.

EBA pri izradi tog nacrtu regulatornih tehničkih standarda uzima u obzir zahtjev da razina kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik faktora rizika koji se ne može modelirati kako je utvrđena u ovom članku bude jednaka razini kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik koja bi se izračunala na temelju ovog poglavlja da se taj faktor rizika može modelirati.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. rujna 2020.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Odjeljak 3.

Interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza

Članak 325.bl

Područje primjene internog modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza

1. Sve pozicije institucije raspoređene na organizacijske jedinice za trgovanje za koje je institucija dobila odobrenje iz članka 325.az stavka 2. podliježu kapitalnom zahtjevu za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza ako te pozicije sadržavaju najmanje jedan faktor rizika raspoređen u široke kategorije faktora rizika „vlasnički instrument” ili „kreditna marža” u skladu s člankom 325.bd stavkom 1. Taj kapitalni zahtjev, dodatan rizicima koji su obuhvaćeni kapitalnim zahtjevima iz članka 325.ba stavka 1., izračunava se s pomoću internog modela institucije za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza. Taj model u skladu je sa zahtjevima utvrđenima u ovom odjeljku.
2. Za svaku od pozicija iz stavka 1. institucija utvrđuje jednog izdavatelja dužničkih ili vlasničkih instrumenata kojima se trguje povezanog s najmanje jednim faktorom rizika.

Članak 325.bm

Odobrenje za primjenu internog modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza

1. Nadležna tijela instituciji daju odobrenje za primjenu internog modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za izračun kapitalnih zahtjeva iz članka 325.ba stavka 2. za sve pozicije iz knjige trgovanja iz članka 325.bl koje su raspoređene na organizacijsku jedinicu za trgovanje za koju je interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza usklađen sa zahtjevima navedenima u člancima 325.bi, 325.bj, 325.bn, 325.bo i 325.bp.
2. Ako organizacijska jedinica za trgovanje institucije, na koju je raspoređena najmanje jedna pozicija iz knjige trgovanja iz članka 325.bl, ne ispunjava zahtjeve iz stavka 1. ovog članka, kapitalni zahtjevi za tržišni rizik svih pozicija u toj organizacijskoj jedinici za trgovanje izračunavaju se u skladu s pristupom navedenim u poglavlju 1.a.

Članak 325.bn

Kapitalni zahtjevi za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza primjenom internog modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza

1. Institucije izračunavaju kapitalne zahtjeve za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza primjenom internih modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za portfelj svih pozicija iz knjige trgovanja iz članka 325.bl na sljedeći način:
 - (a) kapitalni zahtjevi jednaki su iznosu vrijednosti adherentnih riziku kojima se mjere potencijalni gubici u tržišnoj vrijednosti portfelja prouzročeni nastankom statusa neispunjavanja obveza izdavatelja povezanog s tim pozicijama na intervalu pouzdanosti od 99,9 % tijekom jednogodišnjeg razdoblja;

- (b) potencijalni gubitak iz točke (a) znači izravni ili neizravni gubitak u tržišnoj vrijednosti pozicije koji je prouzročen nastankom statusom neispunjavanja obveza izdavatelja i koji je dodatan svim gubicima koji su već uzeti u obzir u trenutačnom vrednovanju pozicije; nastanak statusa neispunjavanja obveze izdavatelja pozicija u vlasničkim instrumentima izražava se stavljanjem vrijednosti cijena vlasničkih instrumenata izdavatelja na nulu;
- (c) institucije određuju korelacije nastanka statusa neispunjavanja obveza među različitim izdavateljima na osnovi konceptualno pouzdane metodologije upotrebom objektivnih povijesnih podataka tržišnih kreditnih marži ili cijena vlasničkih instrumenata koji obuhvaćaju barem desetogodišnje razdoblje uključujući razdoblje stresa koje je institucija utvrdila u skladu s člankom 325.bc stavkom 2.; izračun korelacija nastanka statusa neispunjavanja obveza među različitim izdavateljima kalibrira se prema jednogodišnjem razdoblju;
- (d) interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza temelji se na pretpostavci o konstantnoj jednogodišnjoj poziciji.
2. Institucije izračunavaju kapitalne zahtjeve za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza primjenom internog modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza iz stavka 1. najmanje na tjednoj osnovi.
3. Odstupajući od stavka 1. točaka (a) i (c), institucija može razdoblje od jedne godine zamijeniti razdobljem od šezdeset dana za potrebe izračuna rizika nastanka statusa neispunjavanja obveza nekih ili svih pozicija u vlasničkim instrumentima, ako je to primjereno. U takvom je slučaju izračun korelacija nastanka statusa neispunjavanja obveza između cijena vlasničkih instrumenata i vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza usklađen s razdobljem od šezdeset dana, a izračun korelacija nastanka statusa neispunjavanja obveza između cijena vlasničkih instrumenata i cijena obveznica usklađen je s razdobljem od jedne godine.

Članak 325.bo

Priznavanje zaštite u internom modelu za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza

1. Institucije mogu uključiti zaštitu u svoj interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza i mogu retirati pozicije ako se duge pozicije i kratke pozicije odnose na isti financijski instrument.
2. Institucije mogu u svojim internim modelima za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza priznati učinke zaštite ili diversifikacije povezane s dugim i kratkim pozicijama u različitim financijskim instrumentima ili različitim vrijednosnim papirima istog dužnika te dugim i kratkim pozicijama u različitim izdavateljima samo tako da eksplicitno modeliraju bruto duge i kratke pozicije u različitim financijskim instrumentima, uključujući modeliranje rizika osnove među različitim izdavateljima.
3. Institucije u svojim internim modelima za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza obuhvaćaju značajne rizike između instrumenta za zaštitu od rizika i zaštićenog instrumenta koji bi se mogli pojaviti u intervalu između dospijuća instrumenta za zaštitu od rizika i razdoblja od jedne godine, kao i mogućnost značajnih rizika osnove u strategijama zaštite koji proizlaze iz razlika u vrsti proizvoda, redosljedu u kapitalnoj strukturi, internim ili eksternim rejtinzima, dospijuću, datumu izdavanja i drugim razlikama. Institucije priznaju instrument za zaštitu od rizika samo u mjeri u kojoj ju je moguće održati, čak i ako se dužnik približava kreditnom događaju ili drugom događaju.

Članak 325.bp

Posebni zahtjevi za interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza

1. Internim modelom za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza iz članka 325.bm stavka 1. može se modelirati nastanak statusa neispunjavanja obveza pojedinačnih izdavatelja kao i istodobni nastanak statusa neispunjavanja obveza više izdavatelja te se njime uzima u obzir učinak tih statusa neispunjavanja obveza u tržišnim vrijednostima pozicija izvršenih u područje primjene tog modela. U tu svrhu nastanak statusa neispunjavanja obveza svakog pojedinačnog izdavatelja modelira se primjenom dviju vrsta sistemskih faktora rizika.
2. Interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza odražava gospodarski ciklus, uključujući ovisnost između stopa naplate i sistemskih faktora rizika iz stavka 1.
3. Interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza odražava nelinearni učinak opcija i drugih pozicija sa značajnim nelinearnim ponašanjem s obzirom na promjene cijena. Institucije također na odgovarajući način uzimaju u obzir rizik modela koji proizlazi iz vrednovanja i procjene cjenovnih rizika povezanih s tim proizvodima.
4. Interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza temelji se na podacima koji su objektivni i ažurirani.
5. Za simulaciju nastanka statusa neispunjavanja obveza u internom modelu za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza procjene institucija u pogledu vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza ispunjavaju sljedeće zahtjeve:
- (a) za vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza utvrđuje se najniža vrijednost od 0,03 %;

- (b) vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza temelje se na jednogodišnjem razdoblju, osim ako je u ovom odjeljku navedeno drukčije;
- (c) vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza mjere se upotrebom, samostalno ili u kombinaciji s tekućim tržišnim cijenama, podataka zabilježenih tijekom povijesnog razdoblja od najmanje pet godina o stvarnim prošlim nastancima statusa neispunjavanja obveza i ekstremnim padovima tržišnih cijena koji su jednakovrijedni događajima nastanka statusa neispunjavanja obveza; vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza ne izvode se isključivo iz tekućih tržišnih cijena;
- (d) institucija koja je dobila odobrenje za procjenu vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu s glavom II. poglavljem 3. odjeljkom 1. primjenjuje tamo navedenu metodologiju za izračun vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza;
- (e) institucija koja nije dobila odobrenje za procjenu vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu s glavom II. poglavljem 3. odjeljkom 1. razvija internu metodologiju ili upotrebljava vanjske izvore za procjenu vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza; u obje situacije procjene vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu su sa zahtjevima iz ovog članka.
6. Za simulaciju nastanka statusa neispunjavanja obveza izdavatelja u internom modelu za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza, procjene institucija u pogledu gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza ispunjavaju sljedeće zahtjeve:
- (a) za procjene gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza utvrđuje se najniža vrijednost od 0 %;
- (b) procjene gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza odražavaju redoslijed svake pozicije;
- (c) institucija koja je dobila odobrenje za procjenu gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu s glavom II. poglavljem 3. odjeljkom 1. primjenjuje tamo navedenu metodologiju za izračun procjena gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza;
- (d) institucija koja nije dobila odobrenje za procjenu gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu s glavom II. poglavljem 3. odjeljkom 1. razvija internu metodologiju ili upotrebljava vanjske izvore za procjenu gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza; u obje situacije procjene gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu su sa zahtjevima iz ovog članka.
7. U okviru neovisnog preispitivanja i validacije internih modela koje primjenjuju za potrebe ovog poglavlja, među ostalim i za sustav mjerenja rizika, institucije:
- (a) provjeravaju da je njihov pristup modeliranju korelacija i promjena cijene primjeren za njihov portfelj, uključujući odabir i pondera sistemskih faktora rizika u modelu;
- (b) provode različita testiranja otpornosti na stres, uključujući analizu osjetljivosti i analizu scenarija, radi procjene kvantitativne i kvalitativne osnovanosti internog modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza, posebno s obzirom na tretman koncentracija.; i
- (c) primjenjuje odgovarajuću kvantitativnu validaciju koja uključuje relevantna mjerila za interne modele.
- Testovi iz točke (b) ne ograničavaju se samo na povijesne događaje.
8. Interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza primjereno odražava koncentracije izdavatelja i koncentracije koje mogu nastati unutar razreda proizvoda i među različitim razredima proizvoda u stresnim uvjetima.
9. Interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza usklađen je s internom metodologijom institucije za upravljanje rizicima za utvrđivanje, mjerenje i upravljanje rizicima koji proizlaze iz trgovanja.
10. Institucije imaju jasno utvrđene politike i postupke za određivanje pretpostavki o nastanku statusa neispunjavanja obveza za korelacije među različitim izdavateljima u skladu s člankom 325.bn stavkom 1. točkom (c) i preferirani izbor metode za procjenu vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza iz stavka 5. točke (e) ovog članka i gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza iz stavka 6. točke (d) ovog članka.
11. Institucije dokumentiraju svoje interne modele tako da su njihove pretpostavke o korelaciji i druge pretpostavke modela transparentne za nadležna tijela.
12. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju zahtjevi koje trebaju ispuniti interna metodologija institucije ili vanjski izvori za procjenu vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza i gubitaka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu sa stavkom 5. točkom (e) i stavkom 6. točkom (d).

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. rujna 2020.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

91. u članku 384. stavku 1. definicija EAD_i^{total} zamjenjuje se sljedećim:

„ EAD_i^{total} = ukupna vrijednost izloženosti kreditnom riziku druge ugovorne strane „i” (zbrojena za sve skupove za netiranje), uključujući učinak kolaterala u skladu s metodama iz odjeljaka od 3. do 6. u glavi II. poglavlju 6., kako je primjenjivo na izračun kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik druge ugovorne strane za navedenu drugu ugovornu stranu.”;

92. članak 385. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 385.

Alternativa primjeni CVA metoda za izračun kapitalnih zahtjeva

Kao alternativa članku 384., za instrumente iz članka 382. i uz uvjet dobivanja prethodne suglasnosti nadležnog tijela, institucije koje se koriste metodom originalne izloženosti iz članka 282. mogu na proizišle iznose izloženosti ponderirane rizikom za kreditni rizik druge ugovorne strane za te izloženosti primijeniti multiplikacijski faktor od 10 umjesto izračuna kapitalnih zahtjeva za CVA rizik.”;

93. članak 390. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 390.

Izračun vrijednosti izloženosti

1. Ukupne izloženosti prema grupi povezanih osoba izračunava se zbrajanjem izloženosti prema pojedinačnim osobama u toj grupi.

2. Ukupne izloženosti prema pojedinačnim osobama izračunavaju se zbrajanjem izloženosti u knjizi trgovanja i izloženosti u knjizi pozicija kojima se ne trguje.

3. Institucije mogu u pogledu izloženosti u knjizi trgovanja:

(a) prebiti svoje duge pozicije i kratke pozicije u istim financijskim instrumentima koje je izdala određena osoba, pri čemu se neto pozicija u svakom pojedinom instrumentu izračunava u skladu s metodama iz dijela trećeg glave IV. poglavlja 2.;

(b) prebiti svoje duge pozicije i kratke pozicije u različitim financijskim instrumentima koje je izdala određena osoba samo ako je financijski instrument na koji se odnosi kratka pozicija podređen financijskom instrumentu na koji se odnosi duga pozicija ili ako odnosni instrumenti imaju istu nadređenost.

Za potrebe točaka (a) i (b) financijski instrumenti mogu se rasporediti u razrede na osnovi različitih stupnjeva nadređenosti kako bi se utvrdila relativna nadređenost pozicija.

4. Institucije izračunavaju vrijednosti izloženosti ugovorâ o izvedenicama navedenih u Prilogu II. i ugovorâ o kreditnim izvedenicama koji su izravno sklopljeni s osobom u skladu s jednom od metoda navedenih u dijelu trećem glavi II. poglavlju 6. odjeljaka 3., 4. i 5., kako je primjenjivo. Izloženosti koje proizlaze iz transakcija iz članaka 378., 379. i 380. izračunavaju se na način utvrđen u tim člancima.

Pri izračunu vrijednosti izloženosti za ugovore iz prvog podstavka, ako su ti ugovori raspoređeni u knjigu trgovanja, institucije poštuju i načela navedena u članku 299.

Odstupajući od prvog podstavka, institucije s odobrenjem za primjenu metoda iz dijela trećeg glave II. poglavlja 4. odjeljka 4. i dijela trećeg glave II. poglavlja 6. odjeljka 6. mogu primjenjivati te metode za izračun vrijednosti izloženosti za transakcije financiranja vrijednosnih papira.

5. Institucije ukupnoj izloženosti prema jednoj osobi dodaju izloženosti koje proizlaze iz ugovora o izvedenicama navedenih u Prilogu II. i ugovora o kreditnim izvedenicama, ako ugovor nije izravno sklopljen s tom osobom nego je ta osoba izdala odnosni dužnički ili vlasnički instrument.

6. Izloženosti ne uključuju ni jedno od sljedećeg:

- (a) u slučaju transakcija kupnje ili prodaje valute, izloženosti nastale u redovnom roku namire ne duljem od dva radna dana nakon datuma izvršenog plaćanja;
- (b) u slučaju transakcija kupnje ili prodaje vrijednosnih papira, izloženosti nastale u redovnom roku namire, ne duljem od pet radnih dana nakon datuma izvršenog plaćanja ili isporuke vrijednosnih papira, ovisno o tome što nastupi ranije;
- (c) u slučaju pružanja usluga prijenosa novčanih sredstava, uključujući usluge pružanja platnog prometa, poravnanja i namire u svim valutama i korespondentnog bankarstva ili usluga poravnanja, namire i skrbništva financijskih instrumenata za osobe, odgođene primitke sredstava te druge izloženosti koje proizlaze iz aktivnosti osoba, a koje ne traju dulje od sljedećeg radnog dana;
- (d) u slučaju pružanja usluga prijenosa novčanih sredstava uključujući pružanje usluge platnog prometa, poravnanja i namire u svim valutama i usluga korespondentnog bankarstva, unutar dnevne izloženosti prema institucijama koje pružaju navedene usluge;
- (e) izloženosti koje predstavljaju odbitnu stavku od stavki redovnog osnovnog kapitala ili stavki dodatnog osnovnog kapitala u skladu s člancima 36. i 56. ili bilo kakav drugi odbitak od tih stavki kojim se smanjuje omjer solventnosti.

7. Kako bi se utvrdila ukupna izloženost prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba prema kojima institucija ima izloženosti na temelju transakcija iz članka 112. točaka (m) i (o) ili na temelju drugih transakcija gdje postoji izloženost prema odnosnoj imovini, institucija procjenjuje svoje odnosne izloženosti ovisno o ekonomskoj biti strukture određene transakcije i rizike koji su svojstveni strukturi same transakcije, kako bi se utvrdilo predstavlja li ona dodatnu izloženost.

8. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje:

- (a) uvjete i metodologiju koje treba upotrijebiti za utvrđivanje ukupne izloženosti prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba za vrste izloženosti iz stavka 7.;
- (b) uvjete pod kojima struktura transakcija iz stavka 7. ne čini dodatnu izloženost.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

9. Za potrebe stavka 5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje način utvrđivanja izloženosti koje proizlaze iz ugovora o izvedenicama navedenih u Prilogu II. i ugovora o kreditnim izvedenicama, ako ugovor nije izravno sklopljen s jednom osobom, nego je ta osoba izdala odnosni dužnički ili vlasnički instrument za njihovo uvrštenje u izloženosti prema osobi.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. ožujka 2020.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.;"

94. u članku 391. dodaje se sljedeći stavak:

„Za potrebe prvog stavka Komisija može provedbenim aktima i uz poštovanje postupka ispitivanja iz članka 464. stavka 2. donijeti odluke o tome primjenjuje li treća zemlja zahtjeve bonitetnog nadzora i regulatorne zahtjeve barem istovjetne onima koji se primjenjuju u Uniji.”;

95. članak 392. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 392.

Definicija velike izloženosti

Izloženost institucije prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba smatra se velikom izloženošću ako je vrijednost izloženosti jednaka ili prelazi 10 % njezina osnovnog kapitala.”;

96. članak 394. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 394.

Zahtjevi za izvješćivanje

1. Institucije svojim nadležnim tijelima dostavljaju sljedeće informacije za svaku veliku izloženost koju drže, uključujući velike izloženosti koje su izuzete od primjene članka 395. stavka 1.:

- (a) podatke o osobi ili grupi povezanih osoba prema kojima institucija ima veliku izloženost;
- (b) vrijednost izloženosti prije uzimanja u obzir učinka smanjenja kreditnog rizika, ako je to primjenjivo;
- (c) ako je primijenjena, vrstu materijalne ili nematerijalne kreditne zaštite;
- (d) vrijednost izloženosti nakon uzimanja u obzir učinka smanjenja kreditnog rizika izračunanog za potrebe članka 395. stavka 1., ako je to primjenjivo.

Institucije koje podliježu dijelu trećem glavi II. poglavlju 3. svojim nadležnim tijelima dostavljaju svojih 20 najvećih izloženosti na konsolidiranoj osnovi, ne uključujući pritom izloženosti koje su izuzete od primjene članka 395. stavka 1.

Institucije svojim nadležnim tijelima na konsolidiranoj osnovi dostavljaju i izloženosti vrijednosti u iznosu većem ili jednakom 300 milijuna EUR, ali manjem od 10 % osnovnog kapitala te institucije.

2. Uz informacije iz stavka 1. ovog članka institucije svojim nadležnim tijelima dostavljaju sljedeće informacije u vezi sa svojih 10 najvećih izloženosti na konsolidiranoj osnovi prema institucijama, kao i svojih 10 najvećih izloženosti na konsolidiranoj osnovi prema subjektima u području bankarstva u sjeni koji obavljaju bankarske aktivnosti izvan propisanog okvira, uključujući velike izloženosti koje su izuzete iz primjene članka 395. stavka 1.:

- (a) podatke o osobi ili grupi povezanih osoba prema kojima institucija ima veliku izloženost;
- (b) vrijednost izloženosti prije uzimanja u obzir učinka smanjenja kreditnog rizika, ako je to primjenjivo;
- (c) ako je primijenjena, vrstu materijalne ili nematerijalne kreditne zaštite;
- (d) vrijednost izloženosti nakon uzimanja u obzir učinka smanjenja kreditnog rizika izračunana za potrebe članka 395. stavka 1., ako je to primjenjivo.

3. Institucije najmanje jedanput svakih šest mjeseci izvješćuju svoja nadležna tijela o informacijama iz stavaka 1. i 2.

4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuju kriteriji za identifikaciju subjekata u području bankarstva u sjeni iz stavka 2.

EBA pri izradi tog nacrta regulatornih tehničkih standarda EBA uzima u obzir međunarodna kretanja i međunarodno dogovorene standarde u području bankarstva u sjeni te razmatra:

- (a) predstavlja li odnos s pojedinačnim subjektom ili grupom subjekata rizike za solventnost institucije ili likvidnosnu poziciju;

- (b) bi li subjekti koji podliježu zahtjevima solventnosti ili likvidnosti koji su slični onima koje propisuju ova Uredba i Direktiva 2013/36/EU trebali biti potpuno ili djelomično isključeni iz obveze izvješćivanja iz stavka 2. o subjektima u području bankarstva u sjeni.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

97. članak 395. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Izloženost institucije prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba nakon uzimanja u obzir učinka smanjenja kreditnog rizika u skladu s člancima od 399. do 403. ne smije prelaziti 25 % njezina osnovnog kapitala. Ako je ta osoba institucija ili ako grupa povezanih osoba uključuje jednu ili više institucija, ta izloženost ne smije prelaziti 25 % osnovnog kapitala institucije ili 150 milijuna EUR, ovisno o tome koji je iznos veći, uz uvjet da zbroj vrijednosti izloženosti nakon uzimanja u obzir učinka smanjenja kreditnog rizika u skladu s člancima od 399. do 403. prema svim povezanim osobama koje nisu institucije ne prelazi 25 % osnovnog kapitala institucije.

Ako je iznos od 150 milijuna EUR veći od 25 % osnovnog kapitala institucije, vrijednost izloženosti nakon što se uzme u obzir učinak smanjenja kreditnog rizika u skladu s člancima od 399. do 403. ove Uredbe ne smije prelaziti razumno ograničenje u smislu osnovnog kapitala institucije. To ograničenje određuje institucija u skladu s politikama i postupcima iz članka 81. Direktive 2013/36/EU kako bi obuhvatila i nadzirala koncentracijski rizik. To ograničenje ne smije prelaziti 100 % osnovnog kapitala institucije.

Nadležna tijela mogu odrediti granicu nižu od 150 milijuna EUR te u tome slučaju o tome obavješćuju EBA-u i Komisiju.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, izloženost GSV institucije prema drugoj GSV instituciji ili GSV instituciji izvan EU-a, nakon uzimanja u obzir učinka smanjenja kreditnog rizika u skladu s člancima od 399. do 403. ne smije prelaziti 15 % njezina redovnog osnovnog kapitala. GSV institucija se usklađuje s tim ograničenjem najkasnije 12 mjeseci od datuma na koji je utvrđena kao GSV institucija. Ako GSV institucija ima izloženost prema drugoj instituciji ili grupi koja se utvrdi kao GSV institucija ili GSV institucija izvan EU-a, usklađuje se s tim ograničenjem najkasnije 12 mjeseci od datuma na koji je ta druga institucija ili grupa utvrđena kao GSV institucija ili GSV institucija izvan EU-a.”;

- (b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Ograničenja iz ovog članka mogu se prekoračiti za izloženosti u knjizi trgovanja institucije, uz uvjet da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) izloženost prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba koja ne proizlazi iz knjige trgovanja ne prelazi ograničenje iz stavka 1., pri čemu se navedeno ograničenje izračunava u odnosu na osnovni kapital tako da prekoračenje u potpunosti proizlazi iz knjige trgovanja;
- (b) institucija ispunjava dodatni kapitalni zahtjev o dijelu izloženosti koja prekoračuje ograničenja iz stavka 1. ovog članka koji se izračunava u skladu s člancima 397. i 398.;
- (c) ako je od prekoračenja iz točke (b) prošlo 10 ili manje dana, izloženost u knjizi trgovanja prema osobi ili grupi povezanih osoba ne prelazi 500 % osnovnog kapitala institucije;
- (d) sva prekoračenja koja traju dulje od 10 dana zajedno ne prelaze 600 % osnovnog kapitala institucije.

Svaki put kad se ograničenje prekorači institucija bez odgode obavješćuje nadležna tijela o iznosu prekoračenja i nazivu osobe na koju se prekoračenje odnosi te, ako je to primjenjivo, o nazivu grupe povezanih osoba na koju se prekoračenje odnosi.”;

98. članak 396. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako je primjenjiv iznos od 150 milijuna EUR iz članka 395. stavka 1., nadležna tijela mogu u pojedinačnim slučajevima dopustiti prekoračenje ograničenja od 100 % osnovnog kapitala institucije.”;

ii. dodaje se sljedeći podstavak:

„Kada nadležno tijelo u iznimnim slučajevima iz prvog i drugog podstavka ovog stavka instituciji dopusti prekoračenje ograničenja iz članka 395. stavka 1. za razdoblje dulje od tri mjeseca, institucija nadležnom tijelu dostavlja vjerodostojan plan za pravodobno ponovno uspostavljanje usklađenosti s tim ograničenjem, prihvatljiv nadležnom tijelu, i izvršava taj plan u roku koji je dogovoren s nadležnim tijelom. Nadležna tijela nadziru provedbu plana za ponovno uspostavljanje usklađenosti i, ako je to primjereno, zahtijevaju njegovu bržu provedbu.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Za potrebe stavka 1. EBA u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 izdaje smjernice kojima pobliže određuje način na koji nadležna tijela mogu utvrditi:

(a) izvanredne slučajeve iz stavka 1. ovog članka;

(b) vrijeme koje se smatra primjerenim za ponovno uspostavljanje usklađenosti;

(c) mjere koje treba poduzeti kako bi se osiguralo da institucija pravodobno ponovno uspostavi usklađenost.”;

99. u članku 397., u stupcu 1. tablice 1. izraz „priznatog kapitala” zamjenjuje se izrazom „osnovnog kapitala”;

100. članak 399. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Institucija primjenjuje tehniku smanjenja kreditnog rizika u izračunu izloženosti ako je tu tehniku primjenjivala za izračun kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik u skladu s dijelom trećim glavom II. i uz uvjet da se tehnikom smanjenja kreditnog rizika ispunjavaju uvjeti iz ovog članka.

Za potrebe članaka od 400. do 403. pojam „jamstvo” uključuje kreditne izvedenice koje se priznaju na temelju dijela trećeg glave II. poglavlja 4., uz iznimku kreditnih zapisa.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Tehnike smanjenja kreditnog rizika koje su dostupne samo institucijama koje primjenjuju jedan od pristupa IRB ne primjenjuju se za smanjenje vrijednosti izloženosti za potrebe velike izloženosti, osim za izloženosti osigurane nekretninama u skladu s člankom 402.”;

101. članak 400. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi podstavak mijenja se kako slijedi:

i. točka (j) zamjenjuje se sljedećim:

„(j) izloženosti iz trgovanja klirinških članova te uplate u jamstveni fond kvalificiranih središnjih drugih ugovornih strana.”;

- ii. dodaju se sljedeće točke:
- „(l) izloženosti iz trgovanja klijenata iz članka 305. stavka 2. ili 3.;
 - (m) udjeli sanacijskih subjekata ili njihovih društava kćeri koja sama po sebi nisu sanacijski subjekti u instrumentima regulatornog kapitala i prihvatljivim obvezama iz članka 45.f stavka 2. Direktive 2014/59/EU koje je izdao bilo koji od sljedećih subjekata:
 - i. u pogledu sanacijskih subjekata, drugi subjekti koji pripadaju istoj sanacijskoj grupi;
 - ii. u pogledu društava kćeri sanacijskog subjekta koja sama po sebi nisu sanacijski subjekti, društva kćeri odgovarajućeg društva kćeri koja pripadaju istoj sanacijskoj grupi;
 - (n) izloženosti koje proizlaze iz obveze minimalne vrijednosti kojom se ispunjavaju svi uvjeti navedeni u članku 132.c stavku 3.”;
- (b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:
- i. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:
 - „(c) izloženosti institucije, među ostalim i na temelju sudjelujućih udjela ili drugih vrsta udjela, prema njezinom matičnom društvu, drugim društvima kćerima tog matičnog društva ili vlastitim društvima kćerima i kvalificiranim udjelima, u mjeri u kojoj su ta društva obuhvaćena nadzorom na konsolidiranoj osnovi kojoj podliježe i sama institucija, u skladu s ovom Uredbom, Direktivom 2002/87/EZ ili istovjetnim standardima na snazi u trećoj zemlji; izloženosti koje ne ispunjavaju navedene kriterije, izuzete ili neizuzete od primjene članka 395. stavka 1. ove Uredbe, tretiraju se kao izloženosti prema trećoj strani;”;
 - ii. točka (k) zamjenjuje se sljedećim:
 - „(k) izloženosti u obliku kolaterala ili jamstva za stambene kredite, koje daje priznati pružatelj zaštite iz članka 201. koji ispunjava uvjete za kreditni rejting koji je barem niži od sljedećih vrijednosti:
 - i. stupnja kreditne kvalitete 2;
 - ii. stupnja kreditne kvalitete koji odgovara rejtingu središnje države u stranoj valuti države članice u kojoj se nalazi sjedište pružatelja zaštite;”;
- iii. dodaje se sljedeća točka:
- „(l) izloženosti u obliku jamstva za službeno podupirane izvozne kredite koje daje agencija za kreditiranje izvoza koja ispunjava uvjete za kreditni rejting koji je barem niži od sljedećih vrijednosti:
 - i. stupnja kreditne kvalitete 2;
 - ii. stupnja kreditne kvalitete koji odgovara rejtingu središnje države u stranoj valuti države članice u kojoj se nalazi sjedište agencije za kreditiranje izvoza.”;
- (c) u stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:
- „Nadležna tijela obavješćuju EBA-u planiraju li primjenjivati bilo koje od izuzeća predviđenih u stavku 2. u skladu s točkama (a) i (b) ovog stavka i EBA-i dostavljaju razloge kojima potkrepljuju primjenu tih izuzeća.”;
- (d) dodaje se sljedeći stavak:
- „4. Istodobna primjena više od jednog izuzeća navedenih u stavcima 1. i 2. na istu izloženost nije dopuštena.”;

102. članak 401. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 401.

Izračun učinka primjene tehnika smanjenja kreditnog rizika

1. Pri izračunu vrijednosti izloženosti za potrebe članka 395. stavka 1. institucija može primjenjivati potpuno prilagođenu vrijednost izloženosti (E*) izračunanu na temelju dijela trećeg glave II. poglavlja 4. uzimajući u obzir tehnike smanjenja kreditnog rizika, korektivne faktore i moguću ročnu neusklađenost iz toga poglavlja.

2. Uz iznimku institucija koje primjenjuju jednostavnu metodu financijskoga kolaterala, za potrebe prvog stavka institucije primjenjuju složenu metodu financijskog kolaterala, neovisno o metodi koja se primjenjuje za izračun kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik.

Odstupajući od stavka 1., institucije s odobrenjem za primjenu metoda iz dijela trećeg glave II. poglavlja 4. odjeljka 4. i dijela trećeg glave II. poglavlja 6. odjeljka 6. mogu primjenjivati te metode za izračun vrijednosti izloženosti za transakcije financiranja vrijednosnih papira.

3. Pri izračunu vrijednosti izloženosti za potrebe članka 395. stavka 1. institucije provode periodična testiranja otpornosti na stres svojih koncentracija kreditnog rizika, među ostalim i u odnosu na vrijednost koja se može realizirati naplatom svakog primljenog kolaterala.

Ta periodičnim testiranjima otpornosti na stres iz prvog podstavka odnose se na rizike koji proizlaze iz potencijalnih promjena tržišnih uvjeta koji bi mogli negativno utjecati na adekvatnost regulatornog kapitala institucije kao i na rizike koji proizlaze iz realizacije naplate iz kolaterala u stresnim okolnostima.

Provedena testiranja otpornosti na stres moraju biti odgovarajuća i primjerena za procjenu tih rizika.

Institucije u svoje strategije za upravljanje koncentracijskim rizikom uključuju sljedeće:

- (a) politike i postupke za upravljanje rizicima koji proizlaze iz ročne neusklađenosti između izloženosti i svih kreditnih zaštita tih izloženosti;
- (b) politike i postupke koji se odnose na koncentracijski rizik koji proizlazi iz primjene tehnika smanjenja kreditnog rizika, posebice velikih neizravnih kreditnih izloženosti, na primjer izloženosti prema jednom izdavatelju vrijednosnih papira koji se uzimaju kao kolateral.

4. Ako institucija smanjuje izloženost prema osobi primjenom prihvatljive tehnikom smanjenja kreditnog rizika u skladu s člankom 399. stavkom 1., institucija, na način naveden u članku 403., postupa s dijelom izloženosti za koji je izloženost prema osobi smanjena na način kao da je nastala za pružatelja zaštite, a ne za osobu.”;

103. u članku 402., stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Pri izračunu vrijednosti izloženosti za potrebe članka 395. institucije mogu, osim ako je to zabranjeno primjenjivim nacionalnim pravom, umanjiti vrijednost izloženosti ili dijela izloženosti koja je, u skladu s člankom 125. stavkom 1., u potpunosti osigurana stambenim nekretninama za založeni iznos tržišne vrijednosti ili hipotekarne vrijednosti dotične nekretnine, ali najviše do 50 % tržišne vrijednosti ili 60 % hipotekarne vrijednosti u onim državama članicama koje su zakonskim ili podzakonskim odredbama propisale stroge kriterije za procjenu hipotekarne vrijednosti, uz uvjet da su zadovoljeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) nadležna tijela država članica nisu odredila ponder rizika veći od 35 % za izloženosti ili dijelove izloženosti osigurane stambenim nekretninama u skladu s člankom 124. stavkom 2.;
- (b) izloženost ili dio izloženosti u potpunosti je osiguran bilo čime od sljedećeg:
 - i. jednom ili više hipoteka na stambenim nekretninama; ili
 - ii. stambenom nekretninom u transakciji najma, pri čemu najmodavac u cijelosti zadržava vlasništvo nad stambenom nekretninom, a najmoprimalac još nije iskoristio svoju opciju kupnje;
- (c) ispunjeni su zahtjevi iz članka 208. i članka 229. stavka 1.

2. Pri izračunu vrijednosti izloženosti za potrebe članka 395. institucija može, osim ako je to zabranjeno primjenjivim nacionalnim pravom, umanjiti vrijednost izloženosti ili dijela izloženosti koja je, u skladu s člankom 126. stavkom 1., u potpunosti osigurana poslovnim nekretninama za založeni iznos tržišne vrijednosti ili hipotekarne vrijednosti dotične nekretnine, ali najviše do 50 % tržišne vrijednosti ili 60 % hipotekarne vrijednosti u onim državama članicama koje su zakonskim ili podzakonskim odredbama propisale stroge kriterije za procjenu hipotekarne vrijednosti, uz uvjet da su zadovoljeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) nadležna tijela država članica nisu odredila ponder rizika veći od 50 % za izloženosti ili dijelove izloženosti osigurane poslovnim nekretninama u skladu s člankom 124. stavkom 2.;
- (b) izloženost je u potpunosti osigurana bilo čime od sljedećeg:
 - i. jednom ili više hipoteka na uredima ili drugim poslovnim prostorima; ili
 - ii. jednim ili više ureda ili drugih poslovnih prostora i izloženostima koje se odnose na transakcije davanja u najam nekretnina;
- (c) ispunjeni su zahtjevi iz članka 126. stavka 2. točke (a), članka 208. i članka 229. stavka 1.;
- (d) poslovna nekretnina u potpunosti je izgrađena.”;

104. članak 403. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 403.

Metoda supstitucije

1. Ako za izloženost prema klijentu jamči treća strana ili ako je ona osigurana kolateralom koji je izdala treća strana, institucija:
 - (a) postupa s dijelom izloženosti koja je osigurana kao izloženost prema davatelju jamstva, a ne prema klijentu, pod uvjetom da bi neosiguranoj izloženosti prema davatelju jamstva bio dodijeljen jednak ili manji ponder rizika od pondera rizika dodijeljenog neosiguranoj izloženosti prema klijentu na temelju dijela trećeg glave II. poglavlja 2.
 - (b) postupa s dijelom izloženosti koji je kolateraliziran tržišnom vrijednosti priznatog kolaterala kao izloženosti prema trećoj strani, a ne prema klijentu, uz uvjet da je izloženost osigurana kolateralom te uz uvjet da bi kolateraliziranom dijelu izloženosti bio dodijeljen jednak ili manji ponder rizika od pondera rizika neosigurane izloženosti prema klijentu na temelju dijela trećeg glave II. poglavlja 2.

Institucija ne primjenjuje pristup iz točke (b) prvog podstavka ako postoji neusklađenost između dospijuća izloženosti i dospijuća zaštite.

Za potrebe ovog dijela institucija može primjenjivati i složenu metodu financijskog kolaterala i postupanje iz prvog podstavka točke (b) ovog stavka samo ako joj je za potrebe članka 92. odobrena primjena obiju metoda, složene metode financijskog kolaterala i jednostavne metode financijskog kolaterala.

2. Ako institucija primjenjuje stavak 1. točku (a), institucija:
 - (a) ako je jamstvo nominirano u valuti koja je različita od valute u kojoj je nominirana izloženost, izračunava iznos izloženosti za koji se smatra da je pokriven u skladu s odredbama o postupanju s valutnom neusklađenosti za nematerijalnu kreditnu zaštitu navedenu u dijelu trećem;
 - (b) postupa s neusklađenosti između dospijuća izloženosti i dospijuća zaštite u skladu s odredbama o postupanju s ročnom neusklađenosti iz dijela trećeg glave II. poglavlja 4.;
 - (c) može priznati djelomičnu pokrivenost u skladu s postupanjem navedenim u dijelu trećem glavi II. poglavlju 4.

3. Za potrebe stavka 1. točke (b) institucija može zamijeniti iznos iz ovog stavka točke (a) iznosom iz točke (b) ovog stavka, uz uvjet da su ispunjeni uvjeti navedeni u točkama (c), (d) i (e) ovog stavka:

- (a) ukupan iznos izloženosti institucije prema izdavatelju kolaterala s obzirom na trostrane repo ugovore koje omogućuje agent treća strana;
- (b) puni iznos ograničenja za koji je institucija uputila agenta treću stranu iz točke (a) da ga primjenjuje na vrijednosne papire koje je izdao izdavatelj kolaterala iz te točke;
- (c) institucija je potvrdila da je agent treća strana poduzeo odgovarajuće zaštitne mjere za sprječavanje povreda ograničenja iz točke (b);
- (d) nadležno tijelo instituciji nije izrazilo značajnu zabrinutost;
- (e) zbroj iznosa ograničenja iz točke (b) ovog stavka i bilo kojih drugih izloženosti institucije izdavatelju kolaterala ne prelazi ograničenje iz članka 395. stavka 1.

4. EBA u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 izdaje smjernice u kojima se pobliže određuju uvjeti za primjenu postupanja iz stavka 3. ovog članka, uključujući uvjete i učestalost utvrđivanja, praćenja i revidiranja ograničenja iz točke (b) tog stavka.

EBA izdaje te smjernice do 31. prosinca 2019.”;

105. u dijelu šestom naslov glave I. zamjenjuje se sljedećim:

„DEFINICIJE I LIKVIDNOSNI ZAHTJEVI”;

106. članak 411. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 411.

Definicije

Za potrebe ovog dijela primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „financijski klijent” znači klijent, uključujući financijskog klijenta koji pripada nefinancijskoj grupi trgovačkih društava, koji kao svoju osnovnu djelatnost obavlja jednu ili više aktivnosti navedenih u Prilogu I. Direktivi 2013/36/EU ili je jedan od sljedećih:
 - (a) kreditna institucija;
 - (b) investicijsko društvo;
 - (c) sekuritizacijski subjekt posebne namjene (SSPN);
 - (d) subjekt za zajednička ulaganja (CIU);
 - (e) zatvoreni investicijski fond;
 - (f) društvo za osiguranje;
 - (g) društvo za reosiguranje;
 - (h) financijski holding ili mješoviti financijski holding;
 - (i) financijska institucija;
 - (j) mirovinski sustav kako je definiran u članku 2. točki 10. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (2) „depozit stanovništva” znači obveza prema fizičkoj osobi ili MSP-u, pri čemu bi to malo ili srednje poduzeće ispunjavalo uvjete za kategoriju izloženosti prema stanovništvu prema standardiziranom pristupu ili pristupu zasnovanom na internim rejting-sustavima za kreditni rizik ili obvezu prema društvu na koje se može primijeniti postupanje iz članka 153. stavka 4. i pri čemu ukupni depoziti tog malog ili srednjeg poduzeća ili društva na grupnoj osnovi ne prelaze 1 milijun EUR;

- (3) „društvo za privatno ulaganje” ili „DPU” znači društvo ili uzajamni fond čiji je vlasnik odnosno stvarni korisnik fizička osoba ili grupa usko povezanih fizičkih osoba, koje ne obavlja druge komercijalne, sektorske ili profesionalne aktivnosti i koje je osnovano isključivo radi upravljanja bogatstvom jednog ili više vlasnika, uključujući druge pomoćne aktivnosti poput odvajanja imovine vlasnika od imovine trgovačkih društava, olakšavanja prijenosa imovine unutar obitelji ili sprječavanja podjele imovine nakon smrti člana obitelji, uz uvjet da su te aktivnosti povezane s glavnim ciljem upravljanja bogatstvom vlasnika;
- (4) „broker za depozite” znači fizička osoba ili društvo koje depozite trećih strana, uključujući depozite stanovništva i depozite trgovačkih društava, ali isključujući depozite financijskih institucija, za naknadu polaže kod kreditnih institucija;
- (5) „neopterećena imovina” znači imovina koja ne podliježe pravnim, ugovornim, regulatornim ni drugim ograničenjima koja bi instituciju sprječavala da unovči, proda, prenese, dodijeli ili, općenito, proda tu imovinu izravnom prodajom ili repo ugovorom;
- (6) „neobvezujuća veća razina kolateralizacije” znači bilo koji iznos imovine koju institucija nije obvezna priložiti izdavanju pokrivenih obveznica zbog zakonskih ili regulatornih zahtjeva, ugovornih obveza ili zbog tržišne discipline, posebno uključujući situacije u kojima se imovina daje u iznosu većem od minimalnih pravnih, zakonskih ili regulatornih zahtjeva za veću razinu kolateralizacije koji je primjenjiv na pokrivene obveznice na temelju nacionalnog prava države članice ili treće zemlje;
- (7) „zahtjev za pokriće imovine” znači omjer imovine i obveza koji je za potrebe kreditnog poboljšanja određen u skladu s nacionalnim pravom države članice ili treće zemlje u odnosu na pokrivene obveznice;
- (8) „maržni krediti” znači kolateralizirani krediti klijentima radi zauzimanja pozicija trgovanja s financijskom polugom;
- (9) „ugovori o izvedenicama” znači ugovori o izvedenicama navedeni u Prilogu II. i kreditne izvedenice;
- (10) „stres” znači iznenadno ili ozbiljno pogoršanje solventnosti ili likvidnosne pozicije institucije zbog promjena tržišnih uvjeta ili idiosinkrastičnih čimbenika što može dovesti do znatnog rizika da institucija neće biti u mogućnosti ispuniti obveze koje joj dospijevaju u sljedećih 30 dana;
- (11) „imovina prvog stupnja” znači imovina iznimno visoke likvidnosti i kreditne kvalitete kako je navedeno u članku 416. stavku 1. drugom podstavku;
- (12) „imovina drugog stupnja” znači imovina visoke likvidnosti i kreditne kvalitete kako je navedeno u članku 416. stavku 1. drugom podstavku ove Uredbe; imovina drugog stupnja dodatno se dijeli na imovinu 2.A i 2.B stupnja kako je navedeno u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1.;
- (13) „zaštitni sloj likvidnosti” znači iznos imovine prvog i drugog stupnja koju institucija drži u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1.;
- (14) „neto likvidnosni odljevi” znači iznos koji se dobije odbijanjem likvidnosnih priljeva institucije od njezinih likvidnosnih odljeva;
- (15) „izvještajna valuta” znači valuta države članice u kojoj se nalazi sjedište institucije;
- (16) „faktoring” znači ugovor između poduzeća („ustupitelj”) i financijskog subjekta („faktor”) prema kojem ustupitelj faktoru ustupa ili prodaje svoja potraživanja, dok faktor, u zamjenu, ustupitelju pruža jednu ili više sljedećih usluga s obzirom na ustupljena potraživanja:
 - (a) predujam postotka iznosa ustupljenih potraživanja koja su općenito kratkoročno ustupljena, neobvezujuća i bez automatske obnove;
 - (b) upravljanje potraživanjima, naplata i kreditna zaštita, pri čemu, općenito, faktor vodi evidenciju prodaje ustupitelja i naplaćuje potraživanja u faktorovo vlastito ime;za potrebe glave IV. faktoring se smatra financiranjem trgovine;
- (17) „obvezujuća kreditna ili likvidnosna linija” znači neopoziva ili uvjetno opoziva kreditna ili likvidnosna linija.”;

107. članak 412. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Institucije ne smiju dvostruko računati likvidnosne odljeve, likvidnosne priljeve i likvidnu imovinu.

Osim ako je drugačije utvrđeno delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., ako se stavka može računati u više od jedne kategorije odljeva, računa se u kategoriji odljeva koja proizvodi najveći ugovorni odljev za tu stavku.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„4.a Delegirani akt iz članka 460. stavka 1. primjenjuje se na kreditne institucije i investicijska društva iz članka 6. stavka 4.”;

108. članci 413. i 414. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 413.

Zahtjev za stabilne izvore financiranja

1. Institucije osiguravaju odgovarajuće ispunjavanje dugoročne imovine i izvanbilančnih stavki s pomoću raznolikog niza instrumenata izvora financiranja koji su stabilni u uobičajenim i stresnim uvjetima.

2. Odredbe iz glave III. primjenjuju se isključivo za potrebe određivanja obveza izvješćivanja iz članka 415. dok se ne utvrde u pravu Unije i u njega ne uvedu obveze izvješćivanja iz tog članka za omjer neto stabilnih izvora financiranja iz glave IV.

3. Odredbe iz glave IV. primjenjuju se za potrebe određivanja zahtjeva za stabilnim izvorima financiranja iz stavka 1. ovog članka i obveza izvješćivanja za institucije iz članka 415.

4. Države članice mogu zadržati ili uvesti nacionalne odredbe u području zahtjeva za stabilnim izvorima financiranja prije nego što postanu primjenjivi obvezujući minimalni standardi za zahtjeve za neto stabilne izvore financiranja iz stavka 1.

Članak 414.

Usklađenost s likvidnosnim zahtjevima

Institucija koja ne ispunjava ili ne očekuje da će ispuniti zahtjeve iz članka 412. ili iz članka 413. stavka 1., među ostalim tijekom razdoblja stresa, o tome odmah obavješćuje nadležna tijela te im bez nepotrebnog odgađanja podnosi plan za pravodobnu ponovnu uspostavu usklađenosti sa zahtjevima iz članka 412. ili članka 413. stavka 1., ovisno o slučaju. Do ponovne uspostave navedene usklađenosti, institucija prema potrebi svakodnevno do kraja radnog dana izvješćuje o stavkama iz glave III., glave IV., iz provedbenog akta iz članka 415. stavka 3. ili 3.a ili iz delegiranog akta iz članka 460. stavka 1., osim ako nadležno tijelo odobri manje učestalo izvješćivanje i dulji rok dostave izvješća. Nadležna tijela daju navedena odobrenja samo na osnovi pojedinačnog položaja institucije, pri čemu uzimaju u obzir opseg i složenost poslovanja institucije. Nadležna tijela nadziru provedbu takvog plana za ponovnu uspostavu usklađenosti i, ako je primjereno, zahtijevaju bržu ponovnu uspostavu usklađenosti.”;

109. članak 415. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Institucije izvješćuju nadležna tijela o stavkama iz provedbenih tehničkih standarda iz stavka 3. ili 3.a ovog članka, iz glave IV. te iz delegiranog akta iz članka 460. stavka 1. u izvještajnoj valuti, neovisno o stvarnoj nominaciji tih stavaka. Sve dok se ne utvrde i u pravo Unije ne uvedu obveze izvješćivanja i izvještajni format za omjer neto stabilnih izvora financiranja iz glave IV., institucije izvješćuju nadležna tijela o stavkama iz glave III. u izvještajnoj valuti, bez obzira na stvarnu nominaciju tih stavaka.

Učestalost izvješćivanja mora biti najmanje jedanput mjesečno za stavke iz delegiranog akta navedenog u članku 460. stavku 1. te najmanje jedanput tromjesečno za stavke iz glava III. i IV.

2. Institucija odvojeno izvješćuje nadležna tijela o stavkama iz provedbenih tehničkih standarda iz stavka 3. ili 3.a ovog članka, iz glave III. dok se ne utvrde i u pravo Unije ne uvedu obveza izvješćivanja i izvještajni format za omjer neto stabilnih izvora financiranja navedenih u glavi IV., iz glave IV. te iz delegiranog akta iz članka 460. stavka 1., kako je primjereno, u skladu sa sljedećim:

- (a) ako su stavke nominirane u valuti koja nije izvještajna valuta i institucija ima ukupne obveze nominirane u takvoj valuti koje iznose ili prelaze 5 % ukupnih obveza institucije ili ukupnih obveza jedinstvene likvidnosne podgrupe, što ne uključuje regulatorni kapital i izvanbilančne stavke, izvješća se sastavljaju u valuti nominacije;
- (b) ako su stavke nominirane u valuti države članice domaćina u kojoj institucija ima značajnu podružnicu iz članka 51. Direktive 2013/36/EU i ako se ta država članica domaćin koristi valutom koja nije izvještajna valuta, izvješća se sastavljaju u valuti države članice u kojoj se nalazi značajna podružnica;
- (c) ako su stavke nominirane u izvještajnoj valuti i ukupni iznos obveza u valutama koje nisu izvještajna valuta iznosi ili prelazi 5 % ukupnih obveza institucije ili ukupnih obveza jedinstvene likvidnosne podgrupe, što ne uključuje regulatorni kapital i izvanbilančne stavke, izvješća se sastavljaju u izvještajnoj valuti.

3. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje sljedeće:

- (a) jedinstveni formati i IT rješenja s pripadajućim uputama za učestalost izvješćivanja, referentnim datumima i datumima dostave izvješća; izvještajni format i učestalost moraju biti razmjerni prirodi, opsegu i složenosti različitih aktivnosti institucija te moraju obuhvaćati izvješćivanje koje se zahtijeva u skladu sa stavicima 1. i 2.;
- (b) potrebna dodatna likvidnosna nadzorna izvješća, koja bi omogućila nadležnim tijelima sveobuhvatan pregled profila rizičnosti za likvidnosni rizik institucije, razmjerno prirodi, opsegu i složenosti poslovanja institucije;

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda za stavke navedene u točki (a) do 28. srpnja 2013., a za stavke navedene u točki (b) do 1. siječnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„3.a EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje koja se dodatna likvidnosna nadzorna izvješća iz stavka 3. primjenjuju na male i jednostavne institucije.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

110. članak 416. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. U skladu sa stavkom 1. institucije iskazuju kao likvidnu onu imovinu koja ispunjava sljedeće uvjete:

- (a) imovina je neopterećena ili stoji na raspolaganju unutar skupa kolaterala za dobivanje dodatnog izvora financiranja u sklopu obvezujuće ili, ako skupom upravlja središnja banka, neobvezujuće kreditne linije čije financiranje još nije izvršeno, a koja stoji na raspolaganju instituciji;

- (b) imovinu nije izdala sama institucija, njezina matična institucija ili njezina društva kćeri, ili drugo društvo kći njezine matične institucije ili matičnog financijskoga holdinga;
- (c) cijenu imovine obično dogovaraju sudionici na tržištu i do nje se može jednostavno doći na tržištu, ili se cijena može odrediti formulom koju je jednostavno izračunati na osnovi javno dostupnih ulaznih podataka te nije ovisna o značajnim pretpostavkama kao što je to obično slučaj kod strukturiranih ili egzotičnih proizvoda;
- (d) imovina je uvrštena na priznatu burzu ili se njome trguje na temelju izravne prodaje ili putem jednostavnog repo ugovora na repo tržištima; ti se kriteriji ocjenjuju posebno za svako tržište.

Uvjeti iz prvog podstavka točaka (c) i (d) ne primjenjuju se na imovinu iz stavka 1. točaka (a), (e) i (f).”;

- (b) stavci 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„5. Dionice ili udjeli u CIU-ovima mogu se tretirati kao likvidna imovina do apsolutnog iznosa od 500 milijuna EUR, ili istovrijednog iznosa u domaćoj valuti, u portfelju likvidne imovine svake institucije, uz uvjet da su zadovoljeni zahtjevi iz članka 132. stavka 3. te da CIU, osim izvedenica za smanjenje kamatnog ili kreditnog ili valutnog rizika, ulaže isključivo u likvidnu imovinu iz stavka 1. ovog članka.

Činjenica da se CIU koristi ili bi se mogao koristiti izvedenim instrumentima za zaštitu od rizika dopuštenih ulaganja ne onemogućava prihvatljivost tog CIU-a za postupanje iz prvog podstavka ovog stavka. Kada treće strane iz članka 418. stavka 4. točaka (a) i (b) ne vrednuju redovito po tržišnoj vrijednosti vrijednost dionica ili udjela u CIU-u i kada se nadležno tijelo ne uvjeri da je institucija razvila učinkovite metodologije i postupke za takvo vrednovanje kako je navedeno u članku 418. stavku 4., dionice ili udjeli u tom CIU-u ne smatraju se likvidnom imovinom.

6. Kada likvidna imovina prestane ispunjavati zahtjev u pogledu likvidne imovine kako je navedeno u ovom članku, institucija je može nastaviti smatrati likvidnom imovinom tijekom dodatnog razdoblja od 30 dana. Kada likvidna imovina u CIU-u prestane biti prihvatljiva za postupanje iz stavka 5., dionice ili udjeli u CIU-u bez obzira na to mogu se smatrati likvidnom imovinom tijekom dodatnog razdoblja od 30 dana uz uvjet da ta imovina ne prelazi 10 % ukupne imovine CIU-a.”;

- (c) stavak 7. briše se;

111. članak 419. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Kada utemeljene potrebe za likvidnom imovinom u vezi sa zahtjevom iz članka 412. prelaze raspoloživost te likvidne imovine u nekoj valuti, primjenjuje se jedno ili više od sljedećih odstupanja:

- (a) odstupajući od članka 417. točke (f), nominacija likvidne imovine može biti neusklađena s distribucijom po valutama likvidnosnih odljeva nakon odbitka priljeva;
- (b) za valute države članice ili trećih zemalja, potrebna likvidna imovina može se zamijeniti kreditnim linijama središnje banke te države članice ili treće zemlje koje su ugovorno neopozivo obvezujuće tijekom razdoblja od sljedećih 30 dana i temelje se na pravičnoj cijeni i neovisne su o trenutačno povučenom iznosu, uz uvjet da nadležna tijela te države članice ili treće zemlje čine isto i da ta država članica ili treća zemlja ima usporedive zahtjeve za izvješćivanje;
- (c) ako postoji manjak imovine prvog stupnja, institucija može držati dodatnu imovinu 2.A stupnja koja podliježe višim korektivnim faktorima te se gornja granica, koja je primjenjiva na tu imovinu u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., može izmijeniti.”;

- (b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju odstupanja iz stavka 2. i uvjeti za njihovu primjenu.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 28. prosinca 2019.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.;

112. članak 422. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Usluge poravnanja, skrbništva, upravljanja gotovinom ili druge usporedive usluge iz stavka 3. točaka (a) i (d) pokrivaju te usluge samo u mjeri u kojoj se te usluge pružaju u kontekstu postojanog odnosa o kojem je deponent značajno ovisan. Te se usluge ne sastoje samo od usluga korespondentnog bankarstva ili usluga glavnog brokera, a institucije imaju dokaze da klijent nije u mogućnosti povući iznose, koje po zakonu duguje, u razdoblju od 30 dana bez ugrožavanja svojeg operativnog djelovanja.

Do donošenja jedinstvene definicije postojanog operativnog odnosa iz stavka 3. točke (c), institucije same određuju kriterije za utvrđivanje postojanog operativnog odnosa za koji imaju dokaz da klijent nije u mogućnosti povući iznose koje po zakonu duguje, u razdoblju od 30 dana bez ugrožavanja njegova operativnog funkcioniranja te o tim kriterijima obavješćuju nadležna tijela. Nadležna tijela mogu, u nedostatku jedinstvene definicije, pružiti opću smjernicu koju institucije trebaju slijediti pri određivanju depozita koje drži deponent u kontekstu postojanog operativnog odnosa.”;

(b) stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Nadležna tijela mogu odobriti primjenu nižeg postotka odljeva na obveze iz stavka 7. u pojedinačnim slučajevima, uz uvjet da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) druga ugovorna strana bilo što je od sljedećeg:

- i. matična institucija ili društvo kći institucije ili drugo društvo kći iste matične institucije;
- ii. druga ugovorna strana povezana je s institucijom odnosom u smislu članka 22. stavka 7. Direktive 2013/34/EU;
- iii. institucija koja je obuhvaćena istim institucionalnim sustavom zaštite koji ispunjava zahtjeve iz članka 113. stavka 7.; ili
- iv. središnja institucija ili član mreže koji je usklađen s člankom 400. stavkom 2. točkom (d);

(b) postoje razlozi zbog kojih se u sljedećih 30 dana očekuje manji odljev, čak i u slučaju kombinacije idiosinkrastičnog stresnog scenarija i stresnog scenarija na razini tržišta;

(c) druga ugovorna strana uz odstupanje od članka 425. primjenjuje odgovarajući simetričan ili konzervativniji priljev;

(d) institucija i druga ugovorna strana imaju poslovni nastan u istoj državi članici.”;

113. u članku 423. stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Institucija obavješćuje nadležna tijela o svim sklopljenim ugovorima čiji ugovorni uvjeti dovode do likvidnosnih odljeva ili dodatnih potreba za kolateralom, u roku od 30 dana nakon značajnog pogoršanja njezine kreditne kvalitete. Ako nadležna tijela smatraju da su ti ugovori značajni u odnosu na potencijalne likvidnosne odljeve institucije, ona zahtijevaju od institucije da doda dodatni odljev za te ugovore koji odgovara dodatnim potrebama za kolateralom koje proizlaze iz značajnog pogoršanja njezine kreditne kvalitete poput smanjenja vanjske procjene kreditnog rizika za tri stupnja. Institucija redovito preispituje razmjer toga značajnog pogoršanja s obzirom na ono što je relevantno prema ugovorima koje je sklopila i o rezultatima svojeg preispitivanja obavješćuje nadležna tijela.

3. Institucija dodaje dodatni odljev koji odgovara potrebama za kolateralom koje bi bile rezultat utjecaja negativne situacije na tržištu na njezine transakcije s izvedenicama da je taj utjecaj značajan.

EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju uvjeti u kojima se može primijeniti pojam značaja te metode mjerenja dodatnog odljeva.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 31. ožujka 2014.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u drugom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

114. u članku 424. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Obvezujući iznos likvidnosne linije koji je ponuđen SSPN-u kako bi se tom SSPN-u omogućila kupnja imovine, kojom nisu obuhvaćeni vrijednosni papiri, od clijenata koji nisu financijski klijenti množi se s 10 % uz uvjet da obvezujući iznos prelazi iznos trenutačno kupljene imovine od clijenata i da je maksimalni iznos koji se može povući ugovorno ograničen na iznos trenutačno kupljene imovine.”;

115. u članku 425. stavku 2., točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) krediti s nedefiniranim ugovornim datumom dospijeca uzimaju se u obzir u visini od 20 % priljeva uz uvjet da ugovor omogućava instituciji da se povuče i zahtijeva plaćanje u roku od 30 dana;”;

116. u dijelu šestom iza članka 428. umeće se sljedeća glava:

„GLAVA IV.

OMJER NETO STABILNIH IZVORA FINANCIRANJA

POGLAVLJE 1.

Omjer neto stabilnih izvora financiranja

Članak 428.a

Primjena na konsolidiranoj osnovi

Kada se omjer neto stabilnih izvora financiranja iz ove glave primjenjuje na konsolidiranoj osnovi u skladu s člankom 11. stavkom 4., primjenjuju se sljedeće odredbe:

- (a) imovina i izvanbilančne stavke društva kćeri sa sjedištem u trećoj zemlji na koje se primjenjuju faktori zahtijevanih stabilnih izvora financiranja u skladu sa zahtjevom za neto stabilne izvore financiranja utvrđenim nacionalnim pravom te treće zemlje koji su veći od onih iz poglavlja 4. podliježu konsolidaciji u skladu s većim faktorima propisanim nacionalnim pravom te treće zemlje;
- (b) obveze i regulatorni kapital društva kćeri sa sjedištem u trećoj zemlji na koje se primjenjuju faktori dostupnih stabilnih izvora financiranja u skladu sa zahtjevom za neto stabilne izvore financiranja utvrđenim nacionalnim pravom te treće zemlje koji su manji od onih iz poglavlja 3. podliježu konsolidaciji u skladu s manjim faktorima propisanim nacionalnim pravom te treće zemlje;
- (c) imovina iz treće zemlje koja ispunjava uvjete navedene u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1. i koju drži društvo kći sa sjedištem u trećoj zemlji ne priznaje se kao likvidna imovina za potrebe konsolidacije ako nije priznata kao likvidna imovina prema nacionalnom pravu te treće zemlje kojim se utvrđuje zahtjev za likvidnosnu pokrivenost;
- (d) na investicijska društva koja ne podliježu ovoj glavi u skladu s člankom 6. stavkom 4. unutar grupe primjenjuju se članci 413. i 428.b na konsolidiranoj osnovi; osim u slučajevima navedenima u ovoj točki, na takva investicijska društva i dalje se primjenjuje detaljni zahtjev za neto stabilne izvore financiranja za investicijska društva propisan nacionalnim pravom.

Članak 428.b**Omjer neto stabilnih izvora financiranja**

1. Zahtjev za neto stabilne izvore financiranja propisan člankom 413. stavkom 1. jednak je omjeru dostupnih stabilnih izvora financiranja institucije iz poglavlja 3. i zahtijevanih stabilnih izvora financiranja institucije iz poglavlja 4. te se iskazuje kao postotak. Institucije izračunavaju svoj omjer neto stabilnih izvora financiranja u skladu sa sljedećom formulom:

$$\frac{\text{Dostupni stabilni izvori financiranja}}{\text{Zahtijevani stabilni izvori financiranja}} = \text{Omjer neto stabilnih izvora financiranja (\%)}$$

2. Institucije održavaju omjer neto stabilnih izvora financiranja od najmanje 100 %, izračunano u izvještajnoj valuti za sve svoje transakcije, bez obzira na njihovu stvarnu valutu nominacije.

3. Ako u bilo kojem trenutku omjer neto stabilnih izvora financiranja institucije padne ispod 100 % ili se može razumno očekivati da će pasti ispod 100 %, primjenjuje se zahtjev iz članka 414. Institucija nastoji ponovno uspostaviti svoj omjer neto stabilnih izvora financiranja na razini iz stavka 2. ovog članka. Nadležna tijela procjenjuju razloge za neusklađenost institucije sa stavkom 2. ovog članka. prije nego što poduzmu bilo kakve nadzorne mjere.

4. Institucije izračunavaju i prate svoj omjer neto stabilnih izvora financiranja u izvještajnoj valuti za sve svoje transakcije, bez obzira na njihovu stvarnu valutu nominacije, te odvojeno za svoje transakcije nominirane u svakoj od valuta za koje je u skladu s člankom 415. stavkom 2. propisano odvojeno izvješćivanje.

5. Institucije osiguravaju da distribucija njihova profila izvora financiranja prema valuti nominacije bude uglavnom usklađena s distribucijom njihove imovine prema valuti. Nadležna tijela mogu prema potrebi od institucija zahtijevati da valutne neusklađenosti ograniče utvrđivanjem ograničenja za udio zahtijevanih stabilnih izvora financiranja u određenoj valuti koji se može pokriti dostupnim stabilnim izvorima financiranja koji nisu nominirani u toj valuti. To se ograničenje može primjenjivati samo za valutu za koju je u skladu s člankom 415. stavkom 2. propisano odvojeno izvješćivanje.

Pri određivanju razine bilo kojeg ograničenja valutnih neusklađenosti koje se može primijeniti u skladu s ovim člankom, nadležna tijela u obzir uzimaju barem sljedeće:

- (a) je li institucija sposobna prenijeti dostupne stabilne izvore financiranja iz jedne valute u drugu i među nadležnostima i pravnim subjektima unutar svoje grupe te je li sposobna zamijeniti valute i prikupiti sredstva na deviznim tržištima tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja;
- (b) utjecaj nepovoljnih tečajnih kretanja na postojeće neusklađene pozicije i na učinkovitost uspostavljenih valutnih zaštita.

Ograničenja valutnih neusklađenosti u skladu s ovim člankom čine posebni likvidnosni zahtjev iz članka 105. Direktive 2013/36/EU.

POGLAVLJE 2.**Opća pravila za izračun omjera neto stabilnih izvora financiranja****Članak 428.c****Izračun omjera neto stabilnih izvora financiranja**

1. Osim ako je u ovoj glavi drukčije određeno, institucije uzimaju u obzir imovinu, obveze i izvanbilančne stavke na bruto osnovi.

2. Za potrebe izračuna svojeg omjera neto stabilnih izvora financiranja, institucije na računovodstvenu vrijednost svoje imovine, obveza i izvanbilančnih stavki primjenjuju odgovarajuće faktore stabilnih izvora financiranja iz poglavlja 3. i 4., osim ako je u ovoj glavi drukčije određeno.

3. Institucije ne smiju dvostruko računati zahtijevane stabilne izvore financiranja i dostupne stabilne izvore financiranja.

Osim ako je u ovoj glavi drukčije određeno, ako se stavka može rasporediti u više od jedne kategorije zahtijevanih stabilnih izvora financiranja, raspoređuje se u kategoriju zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koja proizvodi najveći ugovorni zahtijevani stabilni izvor financiranja za tu stavku.

Članak 428.d

Ugovori o izvedenicama

1. Institucije primjenjuju ovaj članak za izračun iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja za ugovore o izvedenicama kako je navedeno u poglavljima 3. i 4.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 428.ah stavak 2., institucije uzimaju u obzir fer vrijednost pozicija u izvedenicama na neto osnovi ako su te pozicije obuhvaćene istim skupom za netiranje koji ispunjava zahtjeve iz članka 429.c stavka 1. Ako to nije slučaj, institucije uzimaju u obzir fer vrijednost pozicija u izvedenicama na bruto osnovi i tretiraju te pozicije u izvedenicama kao da pripadaju njihovom skupu za netiranje za potrebe poglavlja 4.

3. Za potrebe ove glave „fer vrijednost skupa za netiranje” znači zbroj fer vrijednosti svih transakcija uključenih u skup za netiranje.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 428.ah stavak 2., svi ugovori o izvedenicama navedeni u Prilogu II. točki 2. podtočkama od (a) do (e) koji uključuju potpunu razmjenu iznosa glavnice na isti datum izračunavaju se na neto osnovi po valutama, među ostalim za potrebe izvješćivanja u valuti na koju se primjenjuje odvojeno izvješćivanje u skladu s člankom 415. stavkom 2., čak i ako te transakcije nisu obuhvaćene istim skupom za netiranje koji ispunjava zahtjeve iz članka 429.c stavka 1.

5. Gotovina koja je primljena kao kolateral radi smanjenja izloženosti pozicije u izvedenicama tretira se kao takva, a ne kao depoziti na koje se primjenjuje poglavlje 3.

6. Nadležna tijela mogu, uz odobrenje relevantne središnje banke, odlučiti da neće uzeti u obzir učinak ugovora o izvedenicama na izračun omjera neto stabilnih izvora financiranja, među ostalim i određivanjem faktora zahtijevanih stabilnih izvora financiranja te rezervacija i gubitaka, pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) za te je ugovore preostali rok do dospjeća kraći od šest mjeseci;
- (b) druga ugovorna strana jest Europska središnja banka ili središnja banka države članice;
- (c) ugovorima o izvedenicama provodi se monetarna politika Europske središnje banke ili središnje banke države članice.

Ako društvo kći sa sjedištem u trećoj zemlji ostvaruje korist od izuzeća iz prvog podstavka u skladu s nacionalnim pravom te treće zemlje kojim se utvrđuje zahtjev za neto stabilne izvore financiranja, to se izuzeće uzima u obzir za potrebe konsolidacije kako je određeno u nacionalnom pravu te treće zemlje.

Članak 428.e

Netiranje transakcija osiguranih kolateralom i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala

Imovina i obveze koje proizlaze iz transakcija financiranja vrijednosnih papira s istom drugom ugovornom stranom izračunavaju se na neto osnovi ako ta imovina i obveze ispunjavaju uvjete za netiranja iz članka 429.b stavka 4.

Članak 428.f

Međuovisna imovina i obveze

1. Podložno prethodnom odobrenju nadležnih tijela, institucija može tretirati imovinu i obvezu kao međuovisne pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) institucija djeluje isključivo kao prolazna jedinica za usmjeravanje financijskih sredstava iz obveze u odgovarajuću međuovisnu imovinu;

- (b) pojedina međuovisna imovina i obveze jasno se mogu utvrditi te imaju isti iznos glavnice;
- (c) imovina i međuovisna obveza imaju uglavnom usklađene rokove dospijea, pri čemu je najveće moguće kašnjenje između roka dospijea imovine i roka dospijea obveze 20 dana;
- (d) međuovisna obveza zatražena je u skladu s pravnom, regulatornom ili ugovornom obvezom i ne upotrebljava se za financiranje druge imovine;
- (e) tokovi plaćanja glavnice koji proizlaze iz imovine upotrebljavaju se samo za svrhu otplate međuovisne obveze;
- (f) druge ugovorne strane za svaki par međuovisne imovine i obveza nisu iste.

2. Za imovinu i obveze smatra se da ispunjavaju uvjete iz stavka 1. i smatra ih se međuovisnima ako su izravno povezane sa sljedećim proizvodima ili uslugama:

- (a) središnjom reguliranom štednjom, pod uvjetom da su institucije pravno obvezne prenijeti regulirane depozite u središnji fond koji uspostavlja i kontrolira središnja država članice i koji osigurava kredite za promicanje ciljeva od javnog interesa te pod uvjetom da se depoziti prenose u središnji fond najmanje jedanput mjesečno;
- (b) promotivnim kreditima te kreditnim i likvidnosnim linijama koje ispunjavaju kriterije navedene u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1. za institucije koje djeluju kao obični posrednici koji ne snose nikakve rizike financiranja;
- (c) pokrivenim obveznicama koje ispunjavaju sve sljedeće uvjete:
 - i. to su obveznice navedene u članku 52. stavku 4. Direktive 2009/65/EZ ili ispunjavaju zahtjeve za priznavanje za tretman iz članka 129. stavka 4. ili 5. ove Uredbe;
 - ii. financiranje odnosnih kredita u potpunosti se pokriva izdanim pokrivenim obveznicama ili pokrivene obveznice imaju nediskrecijske okidače za produljenje roka dospijea od jedne godine ili dulje do roka dospijea odnosnih kredita u slučaju da refinanciranje ne uspije na datum dospijea pokrivene obveznice;
- (d) poslovima kliringa izvedenica za klijenta, pod uvjetom da institucija ne jamči svojim klijentima za obavljanje aktivnosti središnje druge ugovorne strane te se, kao rezultat toga, ne izlaže rizicima financiranja.

3. EBA prati imovinu i obveze, kao i proizvode i usluge koji se tretiraju kao međuovisna imovina i obveze u skladu sa stavcima 1. i 2. kako bi utvrdila jesu li i u kojoj mjeri ispunjeni kriteriji primjerenosti iz stavka 1. EBA izvješćuje Komisiju o rezultatima tog praćenja i savjetuje Komisiju o tome bi li bila potrebna izmjena uvjeta iz stavka 1. ili izmjena popisa proizvoda i usluga iz stavka 2.

Članak 428.g

Depoziti u institucionalnim sustavima zaštite i mrežama zadruga

Ako institucija pripada institucionalnom sustavu zaštite vrste iz članka 113. stavka 7., mreži koja je prihvatljiva za izuzeće iz članka 10. ili mreži zadruga u državi članici, depoziti po viđenju koje institucija drži u središnjoj instituciji i koje institucija koja pohranjuje depozit smatra likvidnom imovinom u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1. podliježu sljedećem:

- (a) institucija koja pohranjuje depozit primjenjuje faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja u skladu s poglavljem 4. odjeljkom 2., ovisno o tome tretira li se te depozite po viđenju kao imovinu prvog stupnja, 2.A ili 2.B stupnja u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1. te ovisno o relevantnom korektivnom faktoru koji se primjenjuje na te depozite po viđenju za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti;
- (b) središnja institucija koja prima depozit primjenjuje odgovarajući simetričan faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja.

Članak 428.h**Povlašteni tretman unutar grupe ili unutar institucionalnog sustava zaštite**

1. Odstupajući od poglavlja 3. i 4., ako se članak 428.g ne primjenjuje, nadležna tijela mogu na pojedinačnoj osnovi odobriti institucijama da primjenjuju veći faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja ili manji faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja na imovinu, obveze i obvezujuće kreditne ili likvidnosne linije, pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) druga ugovorna strana je jedna od sljedećih:

- i. matično društvo ili društvo kći institucije;
- ii. drugo društvo kći istoga matičnog društva;
- iii. društvo koje je povezano s institucijom u smislu članka 22. stavka 7. Direktive 2013/34/EU;
- iv. član istog institucionalnog sustava zaštite iz članka 113. stavka 7. ove Uredbe kao i institucija;
- v. središnje tijelo ili povezana kreditna institucija mreže ili grupe zadruga iz članka 10. ove Uredbe;

(b) postoje razlozi na temelju kojih se očekuje da obveza ili obvezujuća kreditna ili likvidnosna linija koju je primila institucija čine stabilniji izvor financiranja ili da imovina ili obvezujuća kreditna ili likvidnosna linija koju je dodijelila institucija zahtijevaju manje stabilan izvor financiranja tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja nego ta ista obveza, imovina ili obvezujuća kreditna ili likvidnosna linija koju su primile ili dodijelile druge ugovorne strane;

(c) druga ugovorna strana primjenjuje faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji je jednak većem faktoru dostupnih stabilnih izvora financiranja ili veći od njega ili primjenjuje faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja koji je jednak manjem faktoru zahtijevanih stabilnih izvora financiranja ili manji od njega;

(d) institucija i druga ugovorna strana imaju poslovni nastan u istoj državi članici.

2. Ako institucija i druga ugovorna strana imaju poslovni nastan u različitim državama članicama, nadležna tijela mogu izuzeti od primjene uvjet iz stavka 1. točke (d) pod uvjetom da su, uz kriterije iz stavka 1., ispunjeni sljedeći kriteriji:

- (a) postoje pravno obvezujući sporazumi i obveze između subjekata grupe u pogledu obveze, imovine ili obvezujuće kreditne ili likvidnosne linije;
- (b) pružatelj izvora financiranja ima nizak profil rizičnosti izvora financiranja;
- (c) profil rizičnosti izvora financiranja primatelja izvora financiranja primjereno je uzet u obzir u upravljanju likvidnosnim rizikom pružatelja izvora financiranja.

Nadležna tijela međusobno se savjetuju u skladu s člankom 20. stavkom 1. točkom (b) kako bi utvrdila jesu li ispunjeni dodatni kriteriji iz ovog stavka.

POGLAVLJE 3.**Dostupni stabilni izvori financiranja****Odjeljak 1.****Opće odredbe****Članak 428.i****Izračun iznosa dostupnih stabilnih izvora financiranja**

Osim ako je u ovom poglavlju drukčije određeno, iznos dostupnih stabilnih izvora financiranja izračunava se množenjem računovodstvene vrijednosti raznih kategorija ili vrsta obveza i regulatornog kapitala faktorima dostupnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2. Ukupan iznos dostupnih stabilnih izvora financiranja jednak je zbroju ponderiranih iznosa obveza i regulatornog kapitala.

Obveznice i druge dužničke vrijednosne papire koje izdaje institucija te koji se prodaju isključivo na tržištu za stanovništvo i države na računu stanovništva može se tretirati kao da pripadaju odgovarajućoj kategoriji depozita stanovništva. Uspostavljaju se ograničenja kako bi instrumente ne bi mogle kupovati i držati stranke koje se ne smatraju klijentom kategorije stanovništva.

Članak 428.j

Preostali rok do dospijea obveze ili regulatornog kapitala

1. Osim ako je u ovom poglavlju drukčije određeno, institucije uzimaju u obzir preostali ugovoreni rok do dospijea svojih obveza i regulatornog kapitala kako bi utvrdile faktore dostupnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2.
2. Institucije uzimaju u obzir postojeće opcije za određivanje preostalog roka do dospijea obveze ili regulatornog kapitala. One to čine pod pretpostavkom da će druga ugovorna strana na najraniji mogući datum iskoristiti opcije kupnje. Za opcije koje se izvršavaju na osnovi diskrecijskog prava institucije, institucija i nadležna tijela uzimaju u obzir čimbenike za zaštitu ugleda kojima se može ograničavati sposobnost institucije da ne izvrši opciju, a posebno tržišna očekivanja da institucije otkupljuju određene obveze prije njihova roka dospijea.
3. Institucije tretiraju depozite s fiksnim otkaznim rokom u skladu s njihovim otkaznim rokom, a oročene depozite u skladu s njihovim preostalim rokom do dospijea. Odstupajući od stavka 2. ovog članka, institucije ne uzimaju u obzir opcije za prijevremena povlačenja kod kojih deponent mora platiti značajnu kaznu za prijevremena povlačenja koja se dogode za manje od jedne godine, takvu kaznu kako je utvrđeno u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1., radi određivanja preostalog roka do dospijea oročenih depozita stanovništva.
4. Radi utvrđivanja faktora dostupnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2. institucije tretiraju svaki dio obveza koji ima preostali rok do dospijea od jedne godine ili dulje i koji dospijeva u roku kraćem od šest mjeseci i svaki dio takvih obveza koji dospijeva u roku od šest mjeseci do jedne godine kao da ima preostali rok do dospijea kraći od šest mjeseci odnosno od šest mjeseci do jedne godine.

Odjeljak 2.

Faktori dostupnih stabilnih izvora financiranja

Članak 428.k

Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 0 %

1. Osim ako je u člancima od 428.l do 428.o drukčije određeno, na sve obveze bez utvrđenog roka dospijea, uključujući kratke pozicije i pozicije s otvorenim dospijecom, primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 0 %, uz sljedeće iznimke:
 - (a) odgođene porezne obveze, koje se tretiraju u skladu s prvim mogućim datumom na koji se takve obveze mogu realizirati;
 - (b) manjinske udjele, koji se tretiraju u skladu s dospijecom instrumenta.
2. Na odgođene porezne obveze i manjinske udjele iz stavka 1. primjenjuje se jedan od sljedećih faktora:
 - (a) 0 % ako je stvarni preostali rok do dospijea odgođene porezne obveze ili manjinskog udjela kraći od šest mjeseci;
 - (b) 50 % ako je stvarni preostali rok do dospijea odgođene porezne obveze ili manjinskog udjela najmanje šest mjeseci ali kraće od jedne godine;
 - (c) 100 % ako je stvarni preostali rok do dospijea odgođene porezne obveze ili manjinskog udjela jedna godina ili dulje.
3. Na sljedeće obveze primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 0 %:
 - (a) obveze po datumu trgovanja koje proizlaze iz kupnje financijskih instrumenata, stranih valuta i robe za koje se očekuje da će biti namirene u okviru standardnog ciklusa namire ili u razdoblju koje je uobičajeno za relevantnu razmjenu ili vrstu transakcija ili koje nisu namirene ali se ipak očekuje da će biti namirene;

- (b) obveze koje su kategorizirane kao međuovisne s imovinom u skladu s člankom 428.f;
- (c) obveze s preostalim rokom do dospjeća kraćim od šest mjeseci koje pružaju:
 - i. Europska središnja banka ili središnja banka države članice;
 - ii. središnja banka treće zemlje;
 - iii. financijski klijenti;
- (d) bilo koje druge obveze i stavke kapitala ili instrumenti koji nisu navedeni u člancima od 428.l do 428.o.

4. Institucije primjenjuju faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 0 % na apsolutnu vrijednost razlike, ako je negativna, između zbroja fer vrijednosti svih skupova za netiranje s pozitivnom fer vrijednošću i zbroja fer vrijednosti svih skupova za netiranje s negativnom fer vrijednošću izračunanom u skladu s člankom 428.d.

Na izračun iz prvog podstavka primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) varijacijski iznos nadoknade koji su institucije primile od svojih drugih ugovornih strana odbija se od fer vrijednosti skupa za netiranje s pozitivnom fer vrijednošću ako se kolateral primljen kao varijacijski iznos nadoknade smatra imovinom prvog stupnja u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., isključujući pokrivene obveznice iznimno visoke kvalitete navedene u tom delegiranom aktu, i ako institucije zakonski imaju pravo te su operativno u stanju ponovno upotrijebiti taj kolateral;
- (b) svi varijacijski iznosi nadoknade koje su institucije dale svojim drugim ugovornim stranama odbijaju se od fer vrijednosti skupa za netiranje s negativnom fer vrijednošću.

Članak 428.l

Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 50 %

Na sljedeće obveze primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 50 %:

- (a) primljene depozite koji ispunjavaju kriterije za operativne depozite navedene u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1.;
- (b) obveze s preostalim rokom do dospjeća kraćim od jedne godine prema:
 - i. središnjoj državi države članice ili treće zemlje;
 - ii. područnoj (regionalnoj) ili lokalnoj samoupravi države članice ili treće zemlje;
 - iii. subjektima javnog sektora države članice ili treće zemlje;
 - iv. multilateralnim razvojnim bankama iz članka 117. stavka 2. i međunarodnim organizacijama iz članka 118.;
 - v. nefinancijskim korporativnim klijentima;
 - vi. kreditnim unijama koje su od nadležnog tijela dobile odobrenje za rad, društvima za privatno ulaganje i klijentima koji su brokeri za depozite u mjeri u kojoj se na te obveze ne primjenjuje točka (a) ovog stavka;
- (c) obveze s preostalim ugovorenim rokom do dospjeća od najmanje šest mjeseci ali kraće od jedne godine prema:
 - i. Europskoj središnjoj banci ili središnjoj banci države članice;
 - ii. središnjoj banci treće zemlje;
 - iii. financijskim klijentima;
- (d) bilo koje druge obveze s preostalim rokom do dospjeća od najmanje šest mjeseci ali kraće od jedne godine koje nisu navedene u člancima 428.m, 428.n i 428.o.

Članak 428.m

Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 90 %

Na depozite stanovništva po viđenju, depozite stanovništva s fiksnim otkaznim rokom kraćim od jedne godine i oročene depozite stanovništva čiji je preostali rok do dospjeća kraći od jedne godine koji ispunjavaju relevantne kriterije za druge depozite stanovništva navedene u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1. primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 90 %.

Članak 428.n**Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 95 %**

Na depozite stanovništva po viđenju, depozite stanovništva s fiksnim otkaznim rokom kraćim od jedne godine i oročene depozite stanovništva čiji je preostali rok do dospijeca kraći od jedne godine koji ispunjavaju relevantne kriterije za stabilne depozite stanovništva navedene u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1. primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 95 %.

Članak 428.o**Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 100 %**

Na sljedeće obveze te stavke i instrumente kapitala primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 100 %:

- (a) stavke redovnog osnovnog kapitala institucije prije prilagodbi koje su potrebne u skladu s člancima od 32. do 35., odbitke u skladu s člankom 36. te primjenu izuzeća i alternativa navedenih u člancima 48., 49. i 79.;
- (b) stavke dodatnog osnovnog kapitala institucije prije odbitka stavki iz članka 56. i prije nego što je na njih primijenjen članak 79., isključujući sve instrumente s izričitim ili ugrađenim opcijama koje bi, ako ih se izvrši, smanjile stvarni preostali rok do dospijeca na kraće od jedne godine;
- (c) stavke dopunskog kapitala institucije prije odbitaka iz članka 66. i prije primjene članka 79. čiji je preostali rok do dospijeca jedna godina ili dulje, isključujući sve instrumente s izričitim ili ugrađenim opcijama koje bi, ako ih se izvrši, smanjile stvarni preostali rok do dospijeca na kraće od jedne godine;
- (d) bilo koje druge instrumente kapitala institucije čiji je rok do dospijeca jedna godina ili dulje, isključujući sve instrumente s izričitim ili ugrađenim opcijama koje bi, ako ih se izvrši, smanjile stvarni preostali rok do dospijeca na kraće od jedne godine;
- (e) bilo koje druge osigurane i neosigurane kredite i obveze s preostalim rokom do dospijeca od jedne godine ili dulje, uključujući oročene depozite, osim ako je u člancima od 428.k do 428.n drukčije određeno.

POGLAVLJE 4.

Zahtijevani stabilni izvori financiranja

Odjeljak 1.

Opće odredbe**Članak 428.p****Izračun iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja**

1. Osim ako je u ovom poglavlju drukčije određeno, iznos zahtijevanih stabilnih izvora financiranja izračunava se množenjem računovodstvene vrijednosti raznih kategorija ili vrsta imovine i izvanbilančnih stavki faktorima zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2. Ukupan iznos zahtijevanih stabilnih izvora financiranja jednak je zbroju ponderiranih iznosa imovine i izvanbilančnih stavki.

2. Imovina koju su institucije pozajmile, uključujući transakcije financiranja vrijednosnih papira isključuje se iz izračuna iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja ako je ta imovina navedena u bilanci institucije i ako institucija nema pravo vlasništva nad tom imovinom.

Na imovinu koju su institucije pozajmile, uključujući transakcije financiranja vrijednosnih papira primjenjuju se faktori zahtijevanih stabilnih izvora financiranja iz odjeljka 2. ako ta imovina nije navedena u bilanci institucije, ali institucija ima pravo vlasništva nad tom imovinom.

3. Imovina koju institucije daju u zajam, uključujući transakcije financiranja vrijednosnih papira, nad kojom institucija zadržava pravo vlasništva smatra se za potrebe ovog poglavlja opterećenom imovinom te se na nju primjenjuju faktori zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2., čak i ako ta imovina nije navedena u bilanci institucije. U suprotnom se ta imovina isključuje iz izračuna iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja.

4. Imovini koja je opterećena na preostali rok do dospijea od šest mjeseci ili dulje dodjeljuje se ili faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji bi se u skladu s odjeljkom 2. primjenjivao na tu imovinu da je neopterećena ili faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se inače primjenjuje na tu opterećenu imovinu, ovisno o tome koji je faktor veći. Isto se primjenjuje ako je preostali rok do dospijea opterećene imovine kraći od preostalog roka do dospijea transakcije koja je izvor opterećenja.

Na imovinu za koju je preostali rok opterećenosti kraći od šest mjeseci primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji bi skladu s odjeljkom 2. trebalo primijeniti na istu imovinu da je neopterećena.

5. Ako institucija ponovno upotrebljava ili ponovno založi imovinu koju je pozajmila, uključujući u transakcijama financiranja vrijednosnih papira, i ako je ta imovina iskazana izvanbilančno, transakciju u vezi s kojom je ta imovina pozajmljena tretira se kao opterećenu pod uvjetom da ta transakcija ne može dospjeti, a da institucija ne vrati imovinu koju je pozajmila.

6. Sljedeća se imovina smatra neopterećenom:

- (a) imovina koja je uključena u skup i koja je dostupna za trenutnu uporabu kao kolateral za dobivanje dodatnih izvora financiranja u okviru obvezujuće ili, ako skupom upravlja središnja banka, neobvezujuće kreditne linije čije financiranje još nije izvršeno, a koja stoji na raspolaganju instituciji; ta imovina uključuje imovinu koju je kreditna institucija deponirala kod središnje institucije u mreži zadruga ili institucionalnom sustavu zaštite; institucije pretpostavljaju da je imovina u skupu opterećena rastućim redoslijedom likvidnosti na temelju klasifikacije likvidnosti u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., počevši s imovinom koja nije prihvatljiva za zaštitni sloj likvidnosti;
- (b) imovina koju je institucija primila kao kolateral za potrebe smanjenja kreditnog rizika u transakcijama osiguranim kolateralom, transakcijama osiguranog financiranja ili transakcijama razmjene kolaterala, kojom institucija može raspolagati;
- (c) imovina priložena kao neobvezujuća veća razina kolateralizacije za izdavanje pokrivenih obveznica.

7. U slučaju nestandardnih, privremenih operacija koje provodi Europska središnja banka ili središnja banka države članice ili središnja banka treće zemlje kako bi ostvarila svoj mandat u razdoblju financijskog stresa na razini tržišta ili iznimnih makroekonomskih okolnosti, sljedećoj imovini može biti dodijeljen smanjeni faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja:

- (a) odstupajući od članka 428.ad točke (f) i članka 428.ah stavka 1. točke (a), imovini opterećenoj u svrhu operacija iz ovog podstavka;
- (b) odstupajući od članka 428.ad točke (d) podtočaka i. i ii., članka 428.af točke (b) i članka 428.ag točke (c), novčanim potraživanjima koja proizlaze iz operacija iz ovog podstavka.

Nadležna tijela utvrđuju, uz suglasnost središnje banke koja je druga ugovorna strana u transakciji, faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuje na imovinu iz prvog podstavka točaka (a) i (b). Za opterećenu imovinu iz točke (a) prvog podstavka faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se na nju treba primjenjivati nije manji od faktora zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji bi se u skladu s odjeljkom 2. primjenjivao na tu imovinu da je neopterećena.

Prilikom primjene smanjenog faktora zahtijevanih stabilnih izvora financiranja u skladu s drugim podstavkom, nadležna tijela pomno prate učinak toga smanjenog faktora na pozicije stabilnih izvora financiranja institucija i prema potrebi poduzimaju odgovarajuće nadzorne mjere.

8. Kako bi se izbjeglo dvostruko obračunavanje, institucije isključuju imovinu koja je povezana s kolateralom koji je priznat kao varijacijski iznos nadoknade koji je dan u skladu s člankom 428.k stavkom 4. točkom (b) i člankom 428.ah stavkom 2. točkom (b), koji je priznat kao dana inicijalni iznos nadoknade ili priznat kao doprinos jamstvenom fondu središnje druge ugovorne strane u skladu s člankom 428.ag točkama (a) i (b) iz drugih dijelova izračuna iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja u skladu s ovim poglavljem.

9. Institucije u izračun iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja uključuju financijske instrumente, strane valute i robu za koje je izvršen nalog za kupnju. Iz izračuna iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja isključuju financijske instrumente, strane valute i robu za koje je izvršen nalog za prodaju, pod uvjetom da se te transakcije u bilanci institucija ne iskazuju kao transakcije izvedenicama ili transakcije osiguranog financiranja i da će se te transakcije nakon namire iskazati u bilanci institucija.

10. Nadležna tijela mogu odrediti koji će se faktori zahtijevanih stabilnih izvora financiranja primjenjivati na izvanbilančne izloženosti koje se ne navode u ovom poglavlju, kako bi se osiguralo da institucije imaju odgovarajući iznos dostupnih stabilnih izvora financiranja za dio tih izloženosti za koje se očekuje da će biti zahtijevani izvori financiranja tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja. Kako bi odredila te faktore, nadležna tijela posebno uzimaju u obzir značajnu štetu za ugled institucije do koje bi moglo doći ako se ne osiguraju ti izvori financiranja.

Nadležna tijela najmanje jedanput godišnje izvješćuju EBA-u o vrstama izvanbilančnih izloženosti za koje su odredile faktore zahtijevanih stabilnih izvora financiranja. U to izvješće uključuju objašnjenje metodologije primijenjene za određivanje tih faktora.

Članak 428.q

Preostali rok do dospjeća imovine

1. Osim ako je u ovom poglavlju drukčije određeno, institucije uzimaju u obzir preostali ugovoreni rok do dospjeća svoje imovine i izvanbilančne transakcije pri utvrđivanju faktora zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju na njihovu imovinu i izvanbilančne stavke u skladu s odjeljkom 2.

2. Institucije imovinu koja je odvojena u skladu s člankom 11. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 648/2012 tretiraju u skladu s odnosnom izloženošću te imovine. Međutim, institucije na tu imovinu primjenjuju veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja, ovisno o ročnosti opterećenja koji utvrđuju nadležna tijela, koja razmatraju može li institucija slobodno raspolagati takvom imovinom ili je razmjenjivati te razmatraju ročnost obveza prema klijentima institucija na koje se odnosi taj zahtjev za odvajanjem.

3. Pri izračunu preostalog roka do dospjeća imovine, institucije uzimaju u obzir opcije temeljene na pretpostavci da će izdavatelj ili druga ugovorna strana izvršiti svaku opciju kojom može produžiti rok dospjeća imovine. Za opcije koje se izvršavaju na osnovi diskrecijskog prava institucije, institucija i nadležna tijela uzimaju u obzir čimbenike za zaštitu ugleda kojima se može ograničavati sposobnost institucije da ne izvrši opciju, a posebno tržišna očekivanja i očekivanja klijenata da institucija produži rok dospjeća određene imovine u trenutku njezina dospjeća.

4. Radi utvrđivanja faktora zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2., u slučaju amortizacije kredita s preostalim ugovorenim rokom do dospjeća od jedne godine ili dulje, svaki dio koji dospijeva u roku kraćem od šest mjeseci i svaki dio koji dospijeva u roku od šest mjeseci do jedne godine tretira se kao da ima preostali rok do dospjeća kraći od šest mjeseci odnosno od šest mjeseci do jedne godine.

Odjeljak 2.

Faktori zahtijevanih stabilnih izvora financiranja

Članak 428.r

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 0 %

1. Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 0 %:

(a) neopterećenu imovinu koja je prihvatljiva kao likvidna imovina prvog stupnja visoke kvalitete u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., isključujući pokrivene obveznice iznimno visoke kvalitete iz toga delegiranog akta, bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu;

- (b) neopterećene dionice ili udjele u CIU-ovima koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 0 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu;
- (c) sve rezerve koje institucija drži kod Europske središnje banke ili središnje banke države članice ili središnje banke treće zemlje, uključujući obvezne rezerve i višak iznad obveznih rezerve;
- (d) sva potraživanja prema Europskoj središnjoj banci, središnjoj banci države članice ili središnjoj banci treće zemlje čiji je preostali rok do dospijea kraći od šest mjeseci;
- (e) potraživanja po datumu trgovanja koja proizlaze iz prodaje financijskih instrumenata, stranih valuta ili robe za koje se očekuje da će biti namirena u okviru standardnog ciklusa namire ili u razdoblju koje je uobičajeno za relevantnu razmjenu ili vrstu transakcije ili koja nisu namirena ali se ipak očekuje da će biti namirena;
- (f) imovinu koja je kategorizirana kao međuovisna s obvezama u skladu s člankom 428.f;
- (g) novčana potraživanja iz transakcija financiranja vrijednosnih papira s financijskim klijentima, ako te transakcije imaju preostali rok do dospijea kraći od šest mjeseci, ako su ta novčana potraživanja osigurana imovinom koja se smatra imovinom prvog stupnja u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., isključujući pokrivena obveznice iznimno visoke kvalitete iz tog akta, i ako bi institucija zakonski imala pravo i bila operativno u stanju ponovno upotrijebiti tu imovinu tijekom trajanja transakcije.

Institucije novčana potraživanja iz prvog podstavka točke (g) ovog stavka uzimaju u obzir na neto osnovi ako se primjenjuje članak 428.e.

2. Odstupajući od stavka 1. točke (c), nadležna tijela mogu odlučiti, uz suglasnost relevantne središnje banke, na obvezne rezerve primijeniti veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja, posebno uzimajući u obzir u kojoj mjeri postoji zahtjev za rezervama tijekom jednogodišnjeg razdoblja te stoga i potrebu za povezanim stabilnim izvorima financiranja.

Za društva kćeri sa sjedištem u trećoj zemlji u kojoj se na obvezne rezerve središnje banke primjenjuje veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja u skladu sa zahtjevom za neto stabilne izvore financiranja utvrđenim u nacionalnom pravu te treće zemlje, taj se veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja uzima u obzir za potrebe konsolidacije.

Članak 428.s

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 5 %

1. Na sljedeću imovinu i izvanbilančne stavke primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 5 %:
 - (a) neopterećene dionice ili udjele u CIU-ovima koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 5 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu;
 - (b) novčana potraživanja iz transakcija financiranja vrijednosnih papira s financijskim klijentima gdje je preostali rok do dospijea tih transakcija kraći od šest mjeseci, osim onih iz članka 428.r stavka 1. točke (g);
 - (c) neiskorišteni dio obvezujućih kreditnih i likvidnosnih linija u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1.;
 - (d) izvanbilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine iz Priloga I. s preostalim rokom do dospijea kraćim od šest mjeseci.

Institucije novčana potraživanja iz prvog podstavka točke (b) ovog stavka uzimaju u obzir na neto osnovi ako se primjenjuje članak 428.e.

2. Za sve skupove za netiranje ugovora o izvedenicama institucije primjenjuju faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 5 % na apsolutnu fer vrijednost tih skupova za netiranje ugovora o izvedenicama, bez umanjena za bilo koji dani kolateral, ako ti skupovi za netiranje imaju negativnu fer vrijednost. Za potrebe ovog stavka institucije određuju fer vrijednost bez umanjena za bilo koji dani kolateral ili primljena i dana plaćanja povezana s promjenama tržišnog vrednovanja takvih ugovora.

Članak 428.t

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 7 %

Na neopterećenu imovinu prihvatljivu kao pokrivena obveznice prvog stupnja iznimno visoke kvalitete u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1. primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 7 %, bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu.

Članak 428.u

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 7,5 %

Na izvanbilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine iz Priloga I. s preostalim rokom do dospjeća od najmanje šest mjeseci ali kraćim od jedne godine primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 7,5 %.

Članak 428.v

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 10 %

Na sljedeću imovinu i izvanbilančne stavke primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 10 %:

- (a) novčana potraživanja iz transakcija s financijskim klijentima koje imaju preostali rok do dospjeća kraći od šest mjeseci osim onih iz članka 428.r stavka 1. točke (g) i članka 428.s stavka 1. točke (b);
- (b) bilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine s preostalim rokom do dospjeća kraćim od šest mjeseci;
- (c) izvanbilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine iz Priloga I. s preostalim rokom do dospjeća od jedne godine ili dulje.

Članak 428.w

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 12 %

Na neopterećene dionice ili udjele u CIU-ovima koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 12 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1. primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 12 %, bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu.

Članak 428.x

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 15 %

Na neopterećenu imovinu prihvatljivu kao imovina 2.A stupnja u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1. primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 15 %, bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu.

Članak 428.y

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 20 %

Na neopterećene dionice ili udjele u CIU-ovima koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 20 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1. primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 20 %, bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu.

*Članak 428.z***Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 25 %**

Na neopterećene sekuritizacije 2.B stupnja u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1. primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 25 %, bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu.

*Članak 428.aa***Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 30 %**

Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 30 %:

- (a) neopterećene pokrivenice obveznice visoke kvalitete u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu;
- (b) neopterećene dionice ili udjele u CIU-ovima koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 30 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu.

*Članak 428.ab***Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 35 %**

Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 35 %:

- (a) neopterećene sekuritizacije 2.B stupnja u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu;
- (b) neopterećene dionice ili udjele u CIU-ovima koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 35 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu.

*Članak 428.ac***Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 40 %**

Na neopterećene dionice ili udjele u CIU-ovima koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 40 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1. primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 40 %, bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu.

*Članak 428.ad***Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 50 %**

Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 50 %:

- (a) neopterećenu imovinu prihvatljivu kao imovina 2.B stupnja u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., isključujući sekuritizacije 2.B stupnja i pokrivenice obveznice visoke kvalitete u skladu s tim delegiranim aktom, bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu;
- (b) depozite koje institucija drži u drugoj financijskoj instituciji koji ispunjavaju kriterije za operativne depozite navedene u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1.;

- (c) novčana potraživanja od transakcija s preostalim rokom do dospijeca kraćim od jedne godine:
 - i. sa središnjom državom države članice ili treće zemlje;
 - ii. s područnom (regionalnom) ili lokalnom samoupravom države članice ili treće zemlje;
 - iii. sa subjektima javnog sektora države članice ili treće zemlje;
 - iv. multilateralnim razvojnim bankama iz članka 117. stavka 2. i međunarodnim organizacijama iz članka 118.;
 - v. nefinancijskim korporativnim klijentima, klijentima kategorije stanovništva te MSP-ovima;
 - vi. kreditnim unijama koje su od nadležnog tijela dobile odobrenje za rad, društvima za privatno ulaganje i klijentima koji su brokeri za depozite po uvjetom da ta imovina nije obuhvaćena točkom (b) ovog stavka;
- (d) novčana potraživanja od transakcija s preostalim rokom do dospijeca od najmanje šest mjeseci ali kraćim od jedne godine:
 - i. s Europskom središnjom bankom ili središnjom bankom države članice;
 - ii. sa središnjom bankom treće zemlje;
 - iii. s financijskim klijentima;
- (e) bilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine s preostalim rokom do dospijeca od najmanje šest mjeseci ali kraćim od jedne godine;
- (f) imovinu opterećenu na preostali rok do dospijeca od najmanje šest mjeseci ali kraćim od jedne godine, osim ako bi toj imovini bio dodijeljen veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja u skladu s člancima od 428.ae do 428.ah da je neopterećena, a u tom se slučaju na nju primjenjuje veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji bi se primjenjivao na tu imovinu da je neopterećena;
- (g) bilo koju drugu imovinu s preostalim rokom do dospijeca kraćim od jedne godine, osim ako je u člancima od 428.r do 428.ac drukčije određeno.

Članak 428.ae

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 55 %

Na neopterećene dionice ili udjele u CIU-ovima koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 55 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1. primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 55 %, bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu.

Članak 428.af

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 65 %

Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 65 %:

- (a) neopterećene kredite osigurane hipotekama na stambenim nekretninama ili neopterećene stambene kredite za koje u cijelosti jamči priznati pružatelj zaštite iz članka 129. stavka 1. točke (e) s preostalim rokom do dospijeca od jedne godine ili dulje, pod uvjetom da se tim kreditima dodjeljuje ponder rizika od 35 % ili manji u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 2.;
- (b) neopterećene kredite s preostalim rokom do dospijeca od jedne godine ili dulje, osim kredita financijskim klijentima i kredita navedenih u člancima od 428.r do 428.ad, pod uvjetom da se tim kreditima dodjeljuje ponder rizika od 35 % ili manji u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 2.

Članak 428.ag

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 85 %

Na sljedeću imovinu i izvanbilančne stavke primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 85 %:

- (a) bilo koju imovinu i izvanbilančne stavke, uključujući gotovinu, danu kao inicijalni iznos nadoknade za ugovore o izvedenicama, osim ako bi toj imovini bio dodijeljen veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja u skladu s člankom 428.ah da je neopterećena, a u tom se slučaju na nju primjenjuje veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji bi se primjenjivao na tu imovinu da je neopterećena;

- (b) bilo koju imovinu i izvanbilančne stavke, uključujući gotovinu, danu kao uplata u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane, osim ako bi toj imovini bio dodijeljen veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja u skladu s člankom 428.ah da je neopterećena, a u tom se slučaju primjenjuje veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuje na neopterećenu imovinu;
- (c) neopterećene kredite s preostalim rokom do dospijea od jedne godine ili dulje, osim kredita financijskim klijentima i kredita navedenih u člancima od 428.r do 428.af, koji nisu dospjeli više od 90 dana i kojima se dodjeljuje ponder rizika veći od 35 % u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 2.;
- (d) bilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine s preostalim rokom do dospijea od jedne godine ili dulje;
- (e) neopterećene vrijednosne papire s preostalim rokom do dospijea od jedne godine ili dulje koji nisu u statusu neispunjavanja obveza u skladu s člankom 178. i koji nisu prihvatljivi kao likvidna imovina u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1.;
- (f) neopterećena vlasnička ulaganja u društva koja kotiraju na burzi koja nisu prihvatljiva kao imovina 2.B stupnja u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1.;
- (g) robu koja se fizički razmjenjuje, uključujući zlato, ali isključujući robne izvedenice;
- (h) imovinu opterećenu na preostali rok do dospijea od jedne godine ili dulje u skupu za pokriće financiranom pokrivenim obveznicama kako je navedeno u članku 52. stavku 4. Direktive 2009/65/EZ ili pokrivenim obveznicama koje ispunjavaju zahtjeve za priznavanje za tretman iz članka 129. stavka 4. ili 5. ove Uredbe.

Članak 428.ah

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 100 %

1. Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 100 %:
 - (a) osim ako je u ovom poglavlju drukčije određeno, bilo koju imovinu opterećenu na preostali rok do dospijea od jedne godine ili dulje;
 - (b) bilo koju imovinu osim imovine navedene u člancima od 428.r do 428.ag, uključujući kredite financijskim klijentima s preostalim ugovorenim rokom do dospijea od jedne godine ili dulje, neprihodonosne izloženosti, stavke odbijene od regulatornog kapitala, dugotrajnu imovinu, vlasnička ulaganja u društva koja ne kotiraju na burzi, zadržane udjele, imovinu iz osiguranja, vrijednosne papire u statusu neispunjavanja obveza.
2. Institucije primjenjuju faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 100 % na razliku, ako je pozitivna, između zbroja fer vrijednosti svih skupova za netiranje s pozitivnom fer vrijednošću i zbroja fer vrijednosti svih skupova za netiranje s negativnom fer vrijednošću izračunanom u skladu s člankom 428.d.

Na izračun iz prvog podstavka primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) varijacijski iznos nadoknade koji su institucije primile od svojih drugih ugovornih strana odbija se od fer vrijednosti skupa za netiranje s pozitivnom fer vrijednošću ako se kolateral primljen kao varijacijski iznos nadoknade smatra imovinom prvog stupnja u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., isključujući pokrivene obveznice iznimno visoke kvalitete navedene u tom delegiranom aktu, i ako institucije zakonski imaju pravo te su operativno u stanju ponovno upotrijebiti taj kolateral;
- (b) svi varijacijski iznosi nadoknade koje su institucije dale svojim drugim ugovornim stranama odbijaju se od fer vrijednosti skupa za netiranje s negativnom fer vrijednošću.

POGLAVLJE 5.

Odstupanje za male i jednostavne institucije

Članak 428.ai

Odstupanje za male i jednostavne institucije

Odstupajući od poglavlja 3. i 4., male i jednostavne institucije mogu odabrati, uz prethodno odobrenje svoga nadležnog tijela, izračunavati omjer između dostupnih stabilnih izvora financiranja institucije iz poglavlja 6. i zahtijevanih stabilnih izvora financiranja institucije iz poglavlja 7., iskazan kao postotak.

Nadležno tijelo može od male i jednostavne institucije zahtijevati ispunjavanje zahtjeva za neto stabilne izvore financiranja na temelju dostupnih stabilnih izvora financiranja institucije iz poglavlja 3. i njezinih zahtijevanih stabilnih izvora financiranja iz poglavlja 4. ako smatra da pojednostavnjena metodologija nije primjerena kako bi obuhvatila rizike financiranja te institucije.

POGLAVLJE 6.

Dostupni stabilni izvori financiranja za pojednostavnjeni izračun omjera neto stabilnih izvora financiranja

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 428.aj

Pojednostavnjeni izračun iznosa dostupnih stabilnih izvora financiranja

1. Osim ako je u ovom poglavlju drukčije određeno, iznos dostupnih stabilnih izvora financiranja izračunava se množenjem računovodstvene vrijednosti raznih kategorija ili vrsta obveza i regulatornog kapitala faktorima dostupnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2. Ukupan iznos dostupnih stabilnih izvora financiranja jednak je zbroju ponderiranih iznosa obveza i regulatornog kapitala.
2. Obveznice i druge dužničke vrijednosne papire koje izdaje institucija te koji se prodaju isključivo na tržištu za stanovništvo i države na računu za stanovništvo može se tretirati kao da pripadaju odgovarajućoj kategoriji depozita stanovništva. Uspostavljaju se ograničenja kako te instrumente ne bi mogle kupovati i držati stranke koje nisu kategorija stanovništva.

Članak 428.ak

Preostali rok do dospijeca obveze ili regulatornog kapitala

1. Osim ako je u ovom poglavlju drukčije određeno, institucije uzimaju u obzir preostali ugovoreni rok do dospijeca svojih obveza i regulatornog kapitala kako bi utvrdile faktore dostupnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2.
2. Institucije za određivanje preostalog roka do dospijeca obveze ili regulatornog kapitala uzimaju u obzir postojeće opcije. One to čine pod pretpostavkom da će druga ugovorna strana na najraniji mogući datum iskoristiti opcije kupnje. Za opcije koje se izvršavaju na osnovi diskrecijskog prava institucije, institucija i nadležna tijela uzimaju u obzir čimbenike za zaštitu ugleda kojima se može ograničavati sposobnost institucije da ne izvrši opciju, a posebno tržišna očekivanja da institucije otkupljuju određene obveze prije njihova roka dospijeca.
3. Institucije tretiraju depozite s fiksnim otkaznim rokom u skladu s njihovim otkaznim rokom, a oročene depozite u skladu s njihovim preostalim rokom do dospijeca. Odstupajući od stavka 2. ovog članka, institucije ne uzimaju u obzir opcije za prijevremena povlačenja kod kojih deponent mora platiti značajnu kaznu za prijevremena povlačenja koja se dogode za manje od jedne godine, takvu kaznu kako je utvrđeno u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1., radi određivanja preostalog roka do dospijeca oročenih depozita stanovništva.
4. Radi utvrđivanja faktora dostupnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2. u slučaju obveza s preostalim ugovorenim rokom do dospijeca od jedne godine ili dulje, svaki dio koji dospijeva u roku kraćem od šest mjeseci i svaki dio koji dospijeva u roku od šest mjeseci do jedne godine tretira se kao da ima preostali rok do dospijeca kraći od šest mjeseci odnosno od šest mjeseci do jedne godine.

Odjeljak 2.

Faktori dostupnih stabilnih izvora financiranja

Članak 428.al

Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 0 %

1. Osim ako je u ovom odjeljku drukčije određeno, na sve obveze bez utvrđenog roka dospijeca, uključujući kratke pozicije i pozicije s otvorenim dospijecem, primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 0 %, uz sljedeće iznimke:
 - (a) odgođene porezne obveze, koje se tretiraju u skladu s prvim mogućim datumom na koji se takve obveze mogu realizirati;

- (b) manjinske udjele, koji se tretiraju u skladu s dospijućem dotičnog instrumenta.
2. Na odgođene porezne obveze i manjinske udjele iz stavka 1. primjenjuje se jedan od sljedećih faktora:
- (a) 0 % ako je stvarni preostali rok do dospijuća odgođene porezne obveze ili manjinskog udjela kraći od jedne godine;
- (b) 100 % ako je stvarni preostali rok do dospijuća odgođene porezne obveze ili manjinskog udjela jedna godina ili dulje.
3. Na sljedeće obveze primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 0 %:
- (a) obveze po datumu trgovanja koje proizlaze iz kupnje financijskih instrumenata, stranih valuta i robe za koje se očekuje da će biti namirene u okviru standardnog ciklusa namire ili u razdoblju koje je uobičajeno za relevantnu razmjenu ili vrstu transakcije ili koje nisu namirene, ali se ipak očekuje da će biti namirene;
- (b) obveze koje su kategorizirane kao međuovisne s imovinom u skladu s člankom 428.f;
- (c) obveze s preostalim rokom do dospijuća kraćim od jedne godine prema:
- Europskoj središnjoj banci ili središnjoj banci države članice;
 - središnjoj banci treće zemlje;
 - financijskim klijentima;
- (d) bilo koje druge obveze i stavke kapitala ili instrumente koji nisu navedeni u ovom članku i člancima od 428. am do 428.ap.
4. Institucije primjenjuju faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 0 % na apsolutnu vrijednost razlike, ako je negativna, između zbroja fer vrijednosti svih skupova za netiranje s pozitivnom fer vrijednošću i zbroja fer vrijednosti svih skupova za netiranje s negativnom fer vrijednošću izračunanom u skladu s člankom 428.d.

Na izračun iz prvog podstavka primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) varijacijski iznos nadoknade koji su institucije primile od svojih drugih ugovornih strana odbija se od fer vrijednosti skupa za netiranje s pozitivnom fer vrijednošću ako se kolateral primljen kao varijacijski iznos nadoknade smatra imovinom prvog stupnja u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., isključujući pokrivene obveznice iznimno visoke kvalitete navedene u tom delegiranom aktu, i ako institucije zakonski imaju pravo te su operativno u stanju ponovno upotrijebiti taj kolateral;
- (b) svi varijacijski iznosi nadoknade koje su institucije dale svojim drugim ugovornim stranama odbijaju se od fer vrijednosti skupa za netiranje s negativnom fer vrijednošću.

Članak 428.am

Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 50 %

Na sljedeće obveze primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 50 %:

- (a) primljene depozite koji ispunjavaju kriterije za operativne depozite navedene u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1.;
- (b) obveze s preostalim rokom do dospijuća kraćim od jedne godine prema:
- središnjoj državi države članice ili treće zemlje;
 - područnoj (regionalnoj) ili lokalnoj samoupravi države članice ili treće zemlje;
 - subjektima javnog sektora države članice ili treće zemlje;
 - multilateralnim razvojnim bankama iz članka 117. stavka 2. i međunarodnim organizacijama iz članka 118.;

- v. nefinancijskim korporativnim klijentima;
- vi. kreditnim unijama koje su od nadležnog tijela dobile odobrenje za rad, društvima za privatno ulaganje i klijentima koji su brokeri za depozite, uz iznimku primljenih depozita, koji ispunjavaju kriterije za operativne depozite navedene u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1.

Članak 428.an

Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 90 %

Na depozite stanovništva po viđenju, depozite stanovništva s fiksnim otkaznim rokom kraćim od jedne godine i oročene depozite stanovništva čiji je preostali rok do dospijea kraći od jedne godine koji ispunjavaju relevantne kriterije za druge depozite stanovništva navedene u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1. primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 90 %.

Članak 428.ao

Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 95 %

Na depozite stanovništva po viđenju, depozite stanovništva s fiksnim otkaznim rokom kraćim od jedne godine i oročene depozite stanovništva čiji je preostali rok do dospijea kraći od jedne godine koji ispunjavaju relevantne kriterije za stabilne depozite stanovništva navedene u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1. primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 95 %.

Članak 428.ap

Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 100 %

Na sljedeće obveze te stavke i instrumente kapitala primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 100 %:

- (a) stavke redovnog osnovnog kapitala institucije prije prilagodbi koje su potrebne u skladu s člancima od 32. do 35., odbitke u skladu s člankom 36. te primjenu izuzeća i alternativa navedenih u člancima 48., 49. i 79.;
- (b) stavke dodatnog osnovnog kapitala institucije prije odbitka stavki iz članka 56. i prije nego što je na njih primijenjen članak 79., osim svih instrumenata s izričitim ili ugrađenim opcijama koje bi, ako ih se izvrši, smanjile stvarni preostali rok do dospijea na kraće od jedne godine;
- (c) stavke dopunskog kapitala institucije prije odbitaka iz članka 66. i prije primjene članka 79. čiji je preostali rok do dospijea jedna godina ili dulje, isključujući sve instrumente s izričitim ili ugrađenim opcijama koje bi, ako ih se izvrši, smanjile stvarni preostali rok do dospijea na kraće od jedne godine;
- (d) bilo koje druge instrumente kapitala institucije čiji je preostali rok do dospijea jedna godina ili dulje, isključujući sve instrumente s izričitim ili ugrađenim opcijama koje bi, ako ih se izvrši, smanjile stvarni preostali rok do dospijea na kraće od jedne godine;
- (e) bilo koja druga osigurana i neosigurana pozajmljivanja i obveze s preostalim rokom do dospijea od jedne godine ili dulje, uključujući oročene depozite, osim ako je u člancima od 428.al do 428.aq drukčije određeno.

POGLAVLJE 7.

Zahtijevani stabilni izvori financiranja za pojednostavnjeni izračun omjera neto stabilnih izvora financiranja

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 428.aq

Pojednostavnjeni izračun iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja

1. Osim ako je u ovom poglavlju drukčije određeno, za male i jednostavne institucije iznos zahtijevanih stabilnih izvora financiranja izračunava se množenjem računovodstvene vrijednosti raznih kategorija ili vrsta imovine i izvanbilančnih stavki faktorima zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2. Ukupan iznos zahtijevanih stabilnih izvora financiranja jednak je zbroju ponderiranih iznosa imovine i izvanbilančnih stavki.

2. Imovina koju su institucije pozajmile, uključujući transakcije financiranja vrijednosnih papira, koja je navedena u njihovoj bilanci i nad kojom nemaju pravo vlasništva isključuje se iz izračuna iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja.

Na imovinu koju su institucije pozajmile, uključujući transakcije financiranja vrijednosnih papira, koja nije navedena u njihovoj bilanci, ali nad kojom imaju pravo vlasništva, primjenjuju se faktori zahtijevanih stabilnih izvora financiranja iz odjeljka 2.

3. Imovina koju institucije daju u zajam, uključujući transakcije financiranja vrijednosnih papira, nad kojom one zadržavaju pravo vlasništva, čak i ako ona nije navedena u njihovoj bilanci, smatra se za potrebe ovog poglavlja opterećenom imovinom te se na nju primjenjuju faktori zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2. U suprotnom se ta imovina isključuje iz izračuna iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja.

4. Imovini koja je opterećena na preostali rok do dospjeća od šest mjeseci ili dulje dodjeljuje se ili faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji bi se u skladu s odjeljkom 2. primjenjivao na tu imovinu da je neopterećena ili faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se inače primjenjuje na tu opterećenu imovinu, ovisno o tome koji je faktor veći. Isto se primjenjuje ako je preostali rok do dospjeća opterećene imovine kraći od preostalog roka do dospjeća transakcije koja je izvor opterećenja.

Na imovinu za koju je preostali rok opterećenosti kraći od šest mjeseci primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji bi skladu s odjeljkom 2. trebalo primijeniti na istu imovinu da je neopterećena.

5. Ako institucija ponovno upotrebljava ili ponovno založi imovinu koju je pozajmila, uključujući transakcije financiranja vrijednosnih papira, i koja je iskazana izvanbilančno, transakciju na temelju koje je ta imovina pozajmljena tretira se kao opterećenu ako ta transakcija ne može dospjeti, a da institucija ne vrati imovinu koju je pozajmila.

6. Sljedeća se imovina smatra neopterećenom:

(a) imovina koja je uključena u skup i koja je dostupna za trenutnu uporabu kao kolateral za dobivanje dodatnih izvora financiranja u okviru obvezujuće ili, ako skupom upravlja središnja banka, neobvezujuće kreditne linije koja stoji na raspolaganju instituciji, ali čije financiranje još nije izvršeno, uključujući imovinu koju je kreditna institucija deponirala kod središnje institucije u mreži zadruga ili institucionalnom sustavu zaštite;

(b) imovina koju je institucija primila kao kolateral za potrebe smanjenja kreditnog rizika u transakcijama osiguranim kolateralom, transakcijama osiguranog financiranja ili transakcijama razmjene kolaterala, kojom institucija može raspolagati;

(c) imovina priložena kao neobvezujuća veća razina kolateralizacije za izdavanje pokrivenih obveznica.

Za potrebe prvog podstavka točke (a) ovog stavka institucije pretpostavljaju da je imovina u skupu opterećena rastućim redoslijedom likvidnosti na temelju klasifikacije likvidnosti navedene u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1., počevši s imovinom koja nije prihvatljiva za zaštitni sloj likvidnosti.

7. U slučaju nestandardnih, privremenih operacija koje provodi Europska središnja banka ili središnja banka države članice ili središnja banka treće zemlje kako bi ostvarila svoj mandat u razdoblju financijskog stresa na razini tržišta ili iznimnih makroekonomskih okolnosti, sljedećoj imovini može biti dodijeljen smanjeni faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja:

(a) odstupajući od članka 428.aw i članka 428.az stavka 1. točke (a), imovini opterećenoj u svrhu operacija iz ovog podstavka;

(b) odstupajući od članka 428.aw i članka 428.ay točke (b), novčanim potraživanjima koja proizlaze iz operacija iz ovog podstavka.

Nadležna tijela utvrđuju, uz suglasnost središnje banke koja je druga ugovorna strana u transakciji, faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuje na imovinu iz prvog podstavka točaka (a) i (b). Za opterećenu imovinu iz prvog podstavka točke (a) faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se na nju treba primjenjivati ne smije biti manji od faktora zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji bi se u skladu s odjeljkom 2. primjenjivao na tu imovinu da je neopterećena.

Prilikom primjene smanjenog faktora zahtijevanih stabilnih izvora financiranja u skladu s drugim podstavkom, nadležna tijela pomno prate učinak toga smanjenog faktora na pozicije stabilnih izvora financiranja institucija i prema potrebi poduzimaju odgovarajuće nadzorne mjere.

8. Institucije isključuju imovinu koja je povezana s kolateralom priznatim kao varijacijski iznos nadoknade koji je dan u skladu s člankom 428.k stavkom 4. točkom (b) i člankom 428.ah stavkom 2. ili kao dani inicijalni iznos nadoknade ili kao uplata u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane u skladu s člankom 428.ag točkama (a) i (b) iz drugih dijelova izračuna iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja u skladu s ovim poglavljem kako bi se izbjeglo dvostruko obračunavanje.

9. Institucije u izračun iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja uključuju financijske instrumente, strane valute i robu za koje je izvršen nalog za kupnju. Iz izračuna iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja isključuju financijske instrumente, strane valute i robu za koje je izvršen nalog za prodaju, pod uvjetom da se te transakcije u bilanci institucija ne iskazuju kao transakcije izvedenicama ili transakcije osiguranog financiranja i da će se te transakcije nakon namire iskazati u bilanci institucija.

10. Nadležna tijela mogu odrediti koji će se faktori zahtijevanih stabilnih izvora financiranja primjenjivati na izvanbilančne izloženosti koje se ne navode u ovom poglavlju, kako bi se osiguralo da institucije imaju odgovarajući iznos dostupnih stabilnih izvora financiranja za dio tih izloženosti za koje se očekuje da će biti zahtijevani izvori financiranja tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja. Kako bi odredila te faktore, nadležna tijela posebno uzimaju u obzir značajnu štetu za ugled institucije do koje bi moglo doći ako se ne osiguraju ti izvori financiranja.

Nadležna tijela najmanje jedanput godišnje izvješćuju EBA-u o vrstama izvanbilančnih izloženosti za koje su odredile faktore zahtijevanih stabilnih izvora financiranja. U to izvješće uključuju objašnjenje metodologije primijenjene za određivanje tih faktora.

Članak 428.ar

Preostali rok do dospjeća imovine

1. Osim ako je u ovom poglavlju drukčije određeno, institucije uzimaju u obzir preostali ugovoreni rok do dospjeća svoje imovine i izvanbilančne transakcije pri utvrđivanju faktora zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju na njihovu imovinu i izvanbilančne stavke u skladu s odjeljkom 2.

2. Institucije imovinu koja je odvojena u skladu s člankom 11. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 648/2012 tretiraju u skladu s odnosnom izloženošću te imovine. Međutim, institucije na tu imovinu primjenjuju veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja, ovisno o ročnosti opterećenja koji utvrđuju nadležna tijela, koja razmatraju može li institucija slobodno raspolagati takvom imovinom ili je razmjenjivati te razmatraju ročnost obveza prema klijentima institucija na koje se odnosi taj zahtjev za odvajanjem.

3. Pri izračunu preostalog roka do dospjeća imovine, institucije uzimaju u obzir opcije temeljene na pretpostavci da će izdavatelj ili druga ugovorna strana izvršiti svaku opciju kojom može produljiti rok dospjeća imovine. Za opcije koje se izvršavaju na osnovi diskrecijskog prava institucije, institucija i nadležna tijela uzimaju u obzir čimbenike za zaštitu ugleda kojima se može ograničavati sposobnost institucije da ne izvrši opciju, a posebno tržišna očekivanja i očekivanja klijenata da institucija produlji rok dospjeća određene imovine u trenutku njezina dospjeća.

4. Radi utvrđenja faktora zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koje treba primijeniti u skladu s odjeljkom 2., u slučaju amortizacije kredita s preostalim ugovorenim rokom do dospjeća od jedne godine ili dulje, za dijelove čiji je rok dospjeća kraći od šest mjeseci i od šest mjeseci do jedne godine smatra se da je preostali rok do dospjeća kraći od šest mjeseci odnosno od šest mjeseci do jedne godine.

Odjeljak 2.

Faktori zahtijevanih stabilnih izvora financiranja

Članak 428.as

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 0 %

1. Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 0 %:
 - (a) neopterećenu imovinu koja je prihvatljiva kao likvidna imovina prvog stupnja visoke kvalitete u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., isključujući pokrivenne obveznice iznimno visoke kvalitete iz toga delegiranog akta, bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve iz tog delegiranog akta;
 - (b) sve rezerve koje institucija drži kod Europske središnje banke ili središnje banke države članice ili središnje banke treće zemlje, uključujući obvezne rezerve i višak iznad obveznih rezervi;
 - (c) sva potraživanja prema Europskoj središnjoj banci, središnjoj banci države članice ili središnjoj banci treće zemlje čiji je preostali rok do dospelja kraći od šest mjeseci;
 - (d) imovinu koja je kategorizirana kao međuovisna s obvezama u skladu s člankom 428.f.
2. Odstupajući od stavka 1. točke (b), nadležna tijela mogu odlučiti, uz suglasnost relevantne središnje banke, na obvezne rezerve primijeniti veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja, posebno uzimajući u obzir u kojoj mjeri postoji zahtjev za rezervama tijekom jednogodišnjeg razdoblja te stoga i potreba za povezanim stabilnim izvorima financiranja.

Za društva kćeri sa sjedištem u trećoj zemlji u kojoj se na obvezne rezerve središnje banke primjenjuje veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja u skladu sa zahtjevom za neto stabilne izvore financiranja propisanim nacionalnim pravom te treće zemlje, taj se veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja uzima u obzir za potrebe konsolidacije.

Članak 428.at

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 5 %

1. Na neiskorišteni dio obvezujućih kreditnih i likvidnosnih linija navedenih u delegiranom aktu iz članka 460. stavka 1. primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 5 %.
2. Za sve skupove za netiranje ugovora o izvedenicama institucije primjenjuju faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 5 % na apsolutnu fer vrijednost tih skupova za netiranje ugovora o izvedenicama, bez umanjenja za bilo koji dani kolateral, kada ti skupovi za netiranje imaju negativnu fer vrijednost. Za potrebe ovog stavka institucije određuju fer vrijednost bez umanjenja za bilo koji dani kolateral ili primljena i dana plaćanja povezana s promjenama tržišnog vrednovanja takvih ugovora.

Članak 428.au

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 10 %

Na sljedeću imovinu i izvanbilančne stavke primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 10 %:

- (a) neopterećenu imovinu prihvatljivu kao pokrivenne obveznice prvog stupnja iznimno visoke kvalitete u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu;
- (b) izvanbilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine iz Priloga I.

Članak 428.av

Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 20 %

Na neopterećenu imovinu prihvatljivu kao imovina 2.A stupnja u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1. i neopterećene dionice ili udjele u CIU-ovima u skladu s tim delegiranim aktom primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 20 %, bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu.

*Članak 428.aw***Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 50 %**

Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 50 %:

- (a) osigurane i neosigurane kredite s preostalim rokom do dospjeća kraćim od jedne godine i pod uvjetom da su opterećeni kraće od jedne godine;
- (b) bilo koju drugu imovinu s preostalim rokom do dospjeća kraćim od jedne godine, osim ako je u člancima od 428.as do 428.av drukčije određeno;
- (c) imovinu opterećenu na preostali rok do dospjeća od najmanje šest mjeseci ali kraćim od jedne godine, osim ako bi toj imovini bio dodijeljen veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja u skladu s člancima 428.ax, 428.ay i 428.az da je neopterećena, a u tom se slučaju na nju primjenjuje veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji bi se primjenjivao na tu imovinu da je neopterećena.

*Članak 428.ax***Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 55 %**

Na imovinu koja je prihvatljiva kao imovina 2.B stupnja u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1. i dionice ili udjele u CIU-ovima u skladu s tim delegiranim aktom primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 55 %, bez obzira na to ispunjavaju li operativne zahtjeve i zahtjeve o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti, kako je utvrđeno u tom delegiranom aktu, pod uvjetom da su opterećeni kraće od jedne godine.

*Članak 428.ay***Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 85 %**

Na sljedeću imovinu i izvanbilančne stavke primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 85 %:

- (a) bilo koju imovinu i izvanbilančne stavke, uključujući gotovinu, danu kao inicijalni iznos nadoknade za ugovore o izvedenicama ili kao uplata u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane, osim ako bi toj imovini bio dodijeljen veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja u skladu s člankom 428.az da je neopterećena, a u tom se slučaju na nju primjenjuje veći faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji bi se primjenjivao na tu imovinu da je neopterećena;
- (b) neopterećene kredite s preostalim rokom do dospjeća od jedne godine ili dulje, osim kredita financijskim klijentima, koji nisu dospjeli više od 90 dana;
- (c) bilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine s preostalim rokom do dospjeća od jedne godine ili dulje;
- (d) neopterećene vrijednosne papire s preostalim rokom do dospjeća od jedne godine ili dulje koji nisu u statusu neispunjavanja obveza u skladu s člankom 178. i koji nisu prihvatljivi kao likvidna imovina u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1.;
- (e) neopterećena vlasnička ulaganja u društva koja kotiraju na burzi koja nisu prihvatljiva kao imovina 2.B stupnja u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1.;
- (f) robu koja se fizički razmjenjuje, uključujući zlato, ali isključujući robne izvedenice.

*Članak 428.az***Faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 100 %**

1. Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 100 %:

- (a) bilo koju imovinu opterećenu na preostali rok do dospjeća od jedne godine ili dulje;
- (b) bilo koju imovinu osim imovine navedene u člancima od 428.as do 428.ay, uključujući kredite financijskim klijentima s preostalim ugovorenim rokom do dospjeća od jedne godine ili dulje, neprihodonosne izloženosti, stavke odbijene od regulatornog kapitala, dugotrajnu imovinu, vlasnička ulaganja u društva koja ne kotiraju na burzi, zadržane udjele, imovinu iz osiguranja, vrijednosne papire u statusu neispunjavanja obveza.

2. Institucije primjenjuju faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 100 % na razliku, ako je pozitivna, između zbroja fer vrijednosti svih skupova za netiranje s pozitivnom fer vrijednošću i zbroja fer vrijednosti svih skupova za netiranje s negativnom fer vrijednošću izračunanom u skladu s člankom 428.d.

Na izračun iz prvog podstavka primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) varijacijski iznos nadoknade koji su institucije primile od svojih drugih ugovornih strana odbija se od fer vrijednosti skupa za netiranje s pozitivnom fer vrijednošću ako se kolateral primljen kao varijacijski iznos nadoknade smatra imovinom prvog stupnja u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., isključujući pokrivene obveznice iznimno visoke kvalitete navedene u tom delegiranom aktu, i ako institucije zakonski imaju pravo te su operativno u stanju ponovno upotrijebiti taj kolateral;
- (b) svi varijacijski iznosi nadoknade koje su institucije dale svojim drugim ugovornim stranama odbijaju se od fer vrijednosti skupa za netiranje s negativnom fer vrijednošću.”;

117. dio sedmi zamjenjuje se sljedećim:

„DIO SEDMI

FINANCIJSKA POLUGA

Članak 429.

Izračun omjera financijske poluge

1. Institucije izračunavaju svoj omjer financijske poluge u skladu s metodologijom iz stavaka 2., 3. i 4.

2. Omjer financijske poluge izračunava se tako da se mjera kapitala institucije podijeli s mjerom ukupne izloženosti te institucije te se izražava kao postotak.

Institucije izračunavaju omjer financijske poluge na referentni datum izvješćivanja.

3. Za potrebe stavka 2. mjera kapitala jest osnovni kapital.

4. Za potrebe stavka 2. mjera ukupne izloženosti zbroj je vrijednosti izloženosti:

- (a) imovine, isključujući ugovore o izvedenicama navedene u Prilogu II., kreditne izvedenice i pozicije navedene u članku 429.e, izračunane u skladu s člankom 429.b stavkom 1.;
- (b) ugovora o izvedenicama navedenih u Prilogu II. i kreditnih izvedenica, uključujući ugovore i kreditne izvedenice koji su izvanbilančni, izračunanih u skladu s člancima 429.c i 429.d;
- (c) uvećanja za kreditni rizik druge ugovorne strane na transakcije financiranja vrijednosnih papira, uključujući one izvanbilančne, izračunanih u skladu s člankom 429.e;
- (d) izvanbilančnih stavki, isključujući ugovore o izvedenicama navedene u Prilogu II., kreditne izvedenice, transakcije financiranja vrijednosnih papira i pozicije navedene u člancima 429.d i 429.g, izračunanih u skladu s člankom 429.f;
- (e) redovnih kupnji ili prodaja koje čekaju namiru, izračunanih u skladu s člankom 429.g.

Institucije tretiraju transakcije s dugim rokom namire u skladu s prvim podstavkom točkama od (a) do (d), ovisno o slučaju.

Institucije mogu smanjiti vrijednosti izloženosti iz prvog podstavka točaka (a) i (d) za odgovarajući iznos općih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik bilančnih odnosno izvanbilančnih stavki, pri čemu je najniža moguća vrijednost nula, ako je ispravicima vrijednosti za kreditni rizik smanjen osnovni kapital.

5. Odstupajući od stavka 4. točke (d), primjenjuju se sljedeće odredbe:

- (a) s izvedenim instrumentom koji se smatra izvanbilančnom stavkom u skladu sa stavkom 4. točkom (d), ali ga se tretira kao izvedenicu u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom, postupa se u skladu s tom točkom;

- (b) ako klijent institucije koja djeluje kao klirinški član ulazi izravno u transakciju s izvedenicama sa središnjom drugom ugovornom stranom i institucija jamči performansu klijentove izloženosti iz trgovanja prema središnjoj drugoj ugovornoj strani koja proizlazi iz te transakcije, institucija izračunava svoju izloženost koja proizlazi iz jamstva u skladu sa stavkom 4. točkom (b) kao da je ta institucija izravno ušla u transakciju s klijentom, među ostalim u pogledu primanja ili davanja gotovinskog varijacijskog iznosa nadoknade.

Tretman iz prvog podstavka točke (b) primjenjuje se i na instituciju koja djeluje kao klijent više razine koja jamči performansu klijentove izloženosti iz trgovanja.

Za potrebe prvog podstavka točke (b) i drugog podstavka ovog stavka institucije mogu smatrati da je povezani subjekt klijent samo ako je taj subjekt izvan regulatornog opsega konsolidacije na razini na kojoj se primjenjuje zahtjev iz članka 92. stavka 3. točke (d).

6. Za potrebe stavka 4. točke (e) ovog članka i članka 429.g „redovna kupnja ili prodaja” znači kupnja ili prodaja vrijednosnih papira prema ugovorima čiji uvjeti zahtijevaju isporuku vrijednosnih papira u roku koji je općenito određen zakonom ili konvencijom na dotičnom tržištu.

7. Osim ako se u ovom dijelu izričito navodi drukčije, institucije izračunavaju mjeru ukupne izloženosti u skladu sa sljedećim načelima:

- (a) fizički ili financijski kolateral, jamstva ili kupljeno smanjenje kreditnog rizika ne upotrebljavaju se za smanjenje mjere ukupne izloženosti;

- (b) netiranje imovine obvezama nije dopušteno.

8. Odstupajući od stavka 7. točke (b), institucije mogu umanjiti vrijednost izloženosti kredita za prefinanciranje ili međukredita pozitivnim saldom na štednom računu dužnika kojem je kredit odobren i uključiti samo preostali iznos u mjeru ukupne izloženosti, pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) odobravanje kredita uvjetovano je otvaranjem štednog računa u instituciji koja odobrava kredit te su i kredit i štedni račun uređeni istim sektorskim propisima;

- (b) dužnik za cjelokupnog trajanja kredita ne može, ni dijelom ni u cijelosti, podići saldo na štednom računu;

- (c) institucija može bezuvjetno i neopozivo upotrijebiti saldo na štednom računu za namiru bilo kojeg potraživanja koje proizlazi iz ugovora o kreditu u slučajevima koji su uređeni sektorskim propisima iz točke (a), uključujući slučaj dužnikova neplaćanja ili insolventnosti.

„Kredit za prefinanciranje” ili „međukredit” znači kredit koji se dužniku odobrava na ograničeno razdoblje kako bi se premostili dužnikovi manjkovi u financiranju dok se ne odobri konačni kredit u skladu s kriterijima utvrđenima u sektorskim propisima kojima su uređene takve transakcije.

Članak 429.a

Izloženosti isključene iz mjere ukupne izloženosti

1. Odstupajući od članka 429. stavka 4., institucija može bilo koju od sljedećih izloženosti isključiti iz svoje mjere ukupne izloženosti:

- (a) iznose odbijene od stavki redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (d);

- (b) imovinu odbijenu pri izračunu mjere kapitala iz članka 429. stavka 3.;

- (c) izloženosti kojima je u skladu s člankom 113. stavkom 6. ili 7. dodijeljen ponder rizika od 0 %;

- (d) ako je institucija javna razvojna kreditna institucija, izloženosti koje proizlaze iz imovine koja čini potraživanja od središnjih država, područnih (regionalnih) samouprava, lokalnih samouprava ili subjekata javnog sektora u odnosu na ulaganja javnog sektora i promotivne kredite;

- (e) ako institucija nije javna razvojna kreditna institucija, dijelove izloženosti koji proizlaze iz prolaznih promotivnih kredita drugim kreditnim institucijama;

- (f) zajamčene dijelove izloženosti koji proizlaze iz izvoznih kredita koji ispunjavaju oba sljedeća uvjeta:
- i. jamstvo pruža priznati pružatelj nematerijalne kreditne zaštite u skladu s člancima 201. i 202., uključujući agencije za kreditiranje izvoza ili središnje države;
 - ii. na zajamčeni dio izloženosti primjenjuje se ponder rizika od 0 %, u skladu s člankom 114. stavkom 2. ili 4. ili člankom 116. stavkom 4.;
- (g) ako je institucija klirinški član kvalificirane središnje druge ugovorne strane, izloženosti iz trgovanja te institucije, pod uvjetom da se poravnaju s tom kvalificiranom središnjom drugom ugovornom stranom i da ispunjavaju uvjete iz članka 306. stavka 1. točke (c);
- (h) ako je institucija klijent više razine unutar višerazinske strukture klijenata, izloženosti iz trgovanja prema klirinškom članu ili prema subjektu koji služi kao klijent više razine te institucije, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz članka 305. stavka 2. i da institucija nije obvezna svojem klijentu nadoknaditi gubitke koje bi pretrpio u slučaju neispunjavanja obveza klirinškog člana ili kvalificirane središnje druge ugovorne strane;
- (i) fiducijarnu imovinu koja ispunjava sve sljedeće uvjete:
- i. priznata je u bilanci institucije prema nacionalnim općeprihvaćenim računovodstvenim načelima u skladu s člankom 10. Direktive 86/635/EEZ;
 - ii. ispunjava kriterije za prestanak priznavanja iz Međunarodnog standarda financijskog izvještavanja (MSFI) 9, koji se primjenjuje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002;
 - iii. ispunjava, prema potrebi, kriterije za neuključivanje u konsolidaciju iz MSFI-ja 10, koji se primjenjuje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002;
- (j) izloženosti koje ispunjavaju sve sljedeće uvjete:
- i. riječ je o izloženostima prema subjektu javnog sektora;
 - ii. tretira ih se u skladu s člankom 116. stavkom 4.;
 - iii. proizlaze iz depozita koje je institucija pravno obvezna prenijeti na subjekt javnog sektora iz točke i. za potrebe financiranja ulaganja od općeg interesa;
- (k) višak kolaterala deponiran kod agenta treće strane koji nije dan u zajam;
- (l) ako u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom institucija priznaje varijacijski iznos nadoknade plaćen u gotovini njezinoj drugoj ugovornoj strani kao imovinu koja se potražuje, tu imovinu koja se potražuje, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 429.c stavka 3. točaka od (a) do (e);
- (m) sekuritizirane izloženosti iz tradicionalne sekuritizacije koje ispunjavaju uvjete za prijenos značajnog rizika iz članka 244. stavka 2.;
- (n) sljedeće izloženosti prema središnjoj banci institucije zauzete nakon što je izuzeće stupilo na snagu i podložno uvjetima iz stavaka 5. i 6.:
- i. kovanice i novčanice koje predstavljaju zakonsku valutu u nadležnosti središnje banke;
 - ii. imovinu koja predstavlja potraživanja prema središnjoj banci, uključujući pričuve koje se drže u središnjoj banci;
- (o) ako institucija ima odobrenje u skladu s člankom 16. i člankom 54. stavkom 2. točkom (a) Uredbe (EU) br. 909/2014, izloženosti institucije koje proizlaze iz pomoćnih usluga bankovnog tipa navedenih u odjeljku C točki (a) Priloga toj uredbi koje su izravno povezane s osnovnim ili pomoćnim uslugama navedenima u odjeljcima A i B tog priloga;
- (p) ako je institucija imenovana u skladu s člankom 54. stavkom 2. točkom (b) Uredbe (EU) br. 909/2014, izloženosti institucije koje proizlaze iz pomoćnih usluga bankovnog tipa navedenih u odjeljku C točki (a) Priloga toj uredbi koje su izravno povezane s osnovnim ili pomoćnim uslugama središnjeg depozitorija vrijednosnih papira, koji ima odobrenje u skladu s člankom 16. te uredbe, navedenima u odjeljcima A i B tog priloga.

Za potrebe prvog podstavka točke (m) institucije u mjeru ukupne izloženosti uključuju sve zadržane izloženosti.

2. Za potrebe stavka 1. točaka (d) i (e) „javna razvojna kreditna institucija” znači kreditna institucija koja ispunjava sve sljedeće uvjete:

- (a) osnovala ju je središnja država odnosno područna (regionalna) ili lokalna samouprava države članice;
- (b) njezina je djelatnost ograničena na unapređivanje određenih ciljeva financijske, socijalne ili ekonomske javne politike u skladu sa zakonima i drugim propisima, uključujući statut, kojima je ta institucija uređena na osnovi nekonkurentnosti;
- (c) njezin cilj nije maksimiziranje dobiti ili tržišnog udjela;
- (d) podložno pravilima Unije o državnim potporama, središnja država odnosno područna (regionalna) ili lokalna samouprava ima obvezu zaštititi redovno poslovanje kreditne institucije odnosno izravno ili neizravno jamči za barem 90 % kapitalnih zahtjeva, zahtjeva za izvore financiranja ili odobrenih promotivnih kredita kreditne institucije;
- (e) ne prima osigurane depozite kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki 5. Direktive 2014/49/EU ili u nacionalnom pravu kojim se provodi ta direktiva koji bi mogli biti klasificirani kao oročeni depoziti ili štedni depoziti od potrošača kako su definirani člankom 3. točkom (a) Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*).

Za potrebe prvog podstavka točke (b) ciljevi javne politike mogu uključivati pružanje financijskih sredstava za promotivne ili razvojne potrebe određenim gospodarskim sektorima ili geografskim područjima relevantne države članice.

Za potrebe prvog podstavka točaka (d) i (e), i ne dovodeći u pitanje pravila Unije o državnim potporama i obveze država članica na temelju njega, nadležna tijela mogu, na zahtjev institucije, organizacijski, strukturno i financijski neovisnu i autonomnu jedinicu te institucije tretirati kao javnu razvojnu kreditnu instituciju, pod uvjetom da ta jedinica ispunjava sve uvjete iz prvog podstavka i da takav tretman ne utječe na učinkovitost nadzora te institucije. Nadležna tijela bez odgode obavješćuju Komisiju i EBA-u o svakoj odluci da, za potrebe ovog podstavka, tretiraju jedinicu institucije kao javnu razvojnu kreditnu instituciju. Nadležno tijelo jedanput godišnje preispituje tu odluku.

3. Za potrebe stavka 1. točaka (d) i (e) i stavka 2. točke (d) „promotivni kredit” znači kredit koji dodjeljuju javna razvojna kreditna institucija ili subjekt koji je uspostavila središnja država, jedinica područne (regionalne) ili lokalne samouprave države članice, izravno ili putem kreditne institucije posrednika pod nekonkurentnim i neprofitnim uvjetima s ciljem promoviranja ciljeva javne politike središnje države, jedinice područne (regionalne) ili lokalne samouprave u državi članici.

4. Institucije ne isključuju izloženosti iz trgovanja iz stavka 1. točaka (g) i (h) ovog članka ako uvjet iz članka 429. stavka 5. trećeg podstavka nije ispunjen.

5. Institucije mogu isključiti izloženosti navedene u stavku 1. točki (n) ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:

(a) nadležno tijelo institucije utvrdilo je, nakon savjetovanja s relevantnom središnjom bankom, i javno objavilo da postoje iznimne okolnosti u kojima je isključenje opravdano kako bi se olakšalo provođenje monetarnih politika;

(b) izuzeće se odobrava na ograničeno razdoblje ne dulje od jedne godine.

6. Izloženosti koje se isključuju u skladu sa stavkom 1. točkom (n) ispunjavaju oba sljedeća uvjeta:

(a) nominirane su u istoj valuti kao depoziti koje je institucija preuzela;

(b) njihovo prosječno dospijeeće ne premašuje znatno prosječno dospijeeće depozita koje je institucija preuzela.

7. Odstupajući od članka 92. stavka 1. točke (d), ako isključi izloženosti iz stavka 1. točke (n) ovog članka, institucija u svakom trenutku ispunjava sljedeći zahtjev za prilagođeni omjer financijske poluge tijekom trajanja isključenja:

$$aLR = 3\% \cdot \frac{EM_{LR}}{EM_{LR} - CB}$$

pri čemu je:

aLR = prilagođeni omjer financijske poluge;

EM_{LR} = mjera ukupne izloženosti institucije kako je definirana u članku 429. stavku 4., uključujući izloženosti koje su isključene u skladu sa stavkom 1. točkom (n) ovog članka; i

CB = iznos izloženosti koje su isključene u skladu sa stavkom 1. točkom (n) ovog članka.

Članak 429.b

Izračun vrijednosti izloženosti imovine

1. Institucije izračunavaju vrijednost izloženosti imovine, isključujući ugovore o izvedenicama navedene u Prilogu II., kreditne izvedenice i pozicije navedene u članku 429.e u skladu sa sljedećim načelima:

- (a) vrijednost izloženosti imovine znači vrijednost izloženosti kako je navedena u članku 111. stavku 1. prvoj rečenici;
- (b) transakcije financiranja vrijednosnih papira ne netiraju se.

2. Aranžmanom objedinjenog vođenja računa koji nudi institucija ne povređuje se uvjet iz članka 429. stavka 7. točke (b) samo ako taj aranžman ispunjava oba sljedeća uvjeta:

- (a) institucija koja nudi aranžman objedinjenog vođenja računa prenosi potražni i dugovni saldo nekoliko pojedinačnih računa subjekata grupe koji sudjeluju u aranžmanu („izvorni računi”) u zaseban, jedinstveni račun i time saldo izvornih računa iznosi nula;
- (b) institucija na dnevnoj osnovi provodi postupke iz točke (a) ovog podstavka.

Za potrebe ovog stavka i stavka 3. aranžman objedinjenog vođenja računa znači aranžman u kojem su spojena potražna i dugovna salda nekoliko pojedinačnih računa za potrebe upravljanja gotovinom ili likvidnošću.

3. Odstupajući od stavka 2. ovog članka, aranžman objedinjenog vođenja računa koji ne ispunjava uvjet iz točke (b) tog stavka, ali ispunjava uvjet iz točke (a) tog stavka, ne povređuje uvjet iz članka 429. stavka 7. točke (b), pod uvjetom da taj aranžman ispunjava sve sljedeće uvjete:

- (a) institucija u bilo kojem trenutku ima pravno izvršivo pravo na prijeboj salda izvornih računa prijenosom na jedinstveni račun;
- (b) nema ročnih neusklađenosti između salda izvornih računa;
- (c) institucija naplaćuje ili plaća kamate na temelju spojenog salda izvornih računa;
- (d) nadležno tijelo institucije smatra da je učestalost kojom se salda svih izvornih računa prenose primjerena za potrebe uključivanja samo spojenog salda aranžmana objedinjenog vođenja računa u mjeru ukupne izloženosti.

4. Odstupajući od stavka 1. točke (b), institucije mogu izračunati vrijednost izloženosti gotovinskih potraživanja i gotovinskih obveza u okviru transakcija financiranja vrijednosnih papira s istom drugom ugovornom stranom na neto osnovi samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) transakcije imaju isti izričiti konačni datum namire;
- (b) pravo da se izvrši prijeboj iznosa koji se duguje drugoj ugovornoj strani s iznosom koji druga ugovorna strana duguje pravno je provedivo u okolnostima uobičajenog tijeka poslovanja te u slučaju nastanka statusa neispunjavanja obveza, insolventnosti i stečaja;
- (c) druge ugovorne strane imaju namjeru izvršiti namiru na neto osnovi ili obaviti istovremenu namiru ili transakcije podliježu mehanizmu namire koji rezultira funkcionalnim ekvivalentom neto namire.

5. Za potrebe stavka 4. točke (c) institucije mogu smatrati da mehanizam namire rezultira funkcionalnim ekvivalentom neto namire samo ako je, na datum namire, neto rezultat novčanih tokova transakcija uključenih u taj mehanizam jednak jedinstvenom neto iznosu koji bi proizišao iz neto namire te su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) namira transakcije izvršava se u istom sustavu namire ili sustavima namire koji se služe zajedničkom infrastrukturom namire;
- (b) aranžmani o namiri oslanjaju se na gotovinu ili unutardnevne kreditne linije kojima je cilj osigurati da namira transakcija bude izvršena do kraja radnog dana;
- (c) bilo koji problemi koji proizlaze iz transakcije u vrijednosnim papirima u transakcijama financiranja vrijednosnih papira ne ometaju dovršenje neto namire gotovinskih potraživanja i obveza.

Uvjet iz prvog podstavka točke (c) ispunjen je samo ako se neizvršenjem bilo koje transakcije financiranja vrijednosnih papira u okviru mehanizma namire može odgoditi namira samo pripadajuće novčane strane transakcije ili može stvoriti obveza u okviru mehanizma namire, na temelju povezane kreditne linije.

U slučaju izostanka namire transakcije u vrijednosnim papirima u transakciji financiranja vrijednosnih papira u okviru mehanizma namire na kraju razdoblja za namiru u okviru mehanizma namire, institucije izdvajaju tu transakciju i njezinu pripadajuću novčanu stranu iz skupa za netiranje i s njima postupaju na bruto osnovi.

Članak 429.c

Izračun vrijednosti izloženosti izvedenica

1. Institucije izračunavaju vrijednost izloženosti za ugovore o izvedenicama iz Priloga II. i za kreditne izvedenice, uključujući one izvanbilančne, u skladu s metodom iz dijela trećeg glave II. poglavlja 6. odjeljka 3.

Pri izračunu vrijednosti izloženosti institucije mogu uzeti u obzir učinke ugovora o obnovi i drugih sporazuma o netiranju u skladu s člankom 295. Institucije ne uzimaju u obzir netiranje između različitih kategorija proizvoda, ali im je dopušteno netiranje unutar kategorije proizvoda iz članka 272. točke 25. podtočke (c) i kreditnih izvedenica ako su one predmet sporazuma o netiranju između različitih kategorija proizvoda iz članka 295. točke (c).

Institucije u mjeru ukupne izloženosti uključuju prodane opcije čak i ako njihova vrijednost izloženosti može iznositi nula u skladu s tretmanom iz članka 274. stavka 5.

2. Ako se pružanjem kolaterala u vezi s ugovorima o izvedenicama smanjuje iznos imovine na temelju primjenljivog računovodstvenog okvira, institucije to smanjenje poništavaju.

3. Za potrebe stavka 1. ovog članka institucije koje izračunavaju troškove zamjene ugovora o izvedenicama u skladu s člankom 275. mogu priznati samo kolateral primljen u gotovini od svojih drugih ugovornih strana kao varijacijski iznos nadoknade iz članka 275. ako varijacijski iznos nadoknade nije već priznat kao smanjenje vrijednosti izloženosti na temelju primjenljivog računovodstvenog okvira te ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) u slučaju trgovanja koja nisu poravnana preko kvalificirane središnje druge ugovorne strane, primljena gotovina druge ugovorne strane primatelja ne podliježe odvajanju;

- (b) varijacijski iznos nadoknade izračunava se i razmjenjuje najmanje jedanput dnevno na temelju tržišnog vrednovanja pozicija u izvedenicama;
- (c) primljeni varijacijski iznos nadoknade jest u valuti određenoj u ugovoru o izvedenicama, glavnom standardiziranom sporazumu o netiranju, prilogu kvalificiranom standardiziranom sporazumu o netiranju koji se odnosi na kreditnu potporu ili koja je definirana u bilo kojem sporazumu o netiranju s kvalificiranom središnjom drugom ugovornom stranom;
- (d) primljeni varijacijski iznos nadoknade odgovara punom iznosu koji bi bio potreban za potpuno uklanjanje izloženosti utvrđene prema tržišnoj vrijednosti ugovora o izvedenicama podložno pragu i najnižim iznosima prijenosa primjenjivima na drugu ugovornu stranu;
- (e) ugovor o izvedenicama i varijacijski iznos nadoknade između institucije i druge ugovorne strane u tom ugovoru pokriveni su jedinstvenim sporazumom o netiranju koji institucija može tretirati kao činitelja smanjenja rizika u skladu s člankom 295.

Ako institucija daje gotovinski kolateral drugoj ugovornoj strani i taj kolateral ispunjava uvjete iz prvog podstavka točaka od (a) do (e), institucija smatra taj kolateral varijacijskim iznosom nadoknade danim drugoj ugovornoj strani i uključuje ga u izračun troškova zamjene.

Za potrebe prvog podstavka točke (b) smatra se da institucija ispunjava uvjet iz te točke ako se varijacijski iznos nadoknade razmjenjuje u jutro dana trgovanja koji slijedi nakon dana trgovanja na koji je utvrđen ugovor o izvedenicama, pod uvjetom da se ta razmjena temelji na vrijednosti ugovora na kraju dana trgovanja na koji je ugovor utvrđen.

Za potrebe prvog podstavka točke (d), ako dođe do spora u pogledu iznosa nadoknade, institucije mogu priznati iznos nespornog kolaterala koji je razmijenjen.

4. Za potrebe stavka 1. ovog članka institucije ne uključuju kolateral primljen u izračunu NICA-e kako je definiran u članku 272. točki 12.a osim u slučaju ugovora o izvedenicama s klijentima prema kojima kvalificirana središnja druga ugovorna strana poravnava te ugovore.

5. Za potrebe stavka 1. ovog članka institucije određuju vrijednost multiplikatora upotrijebljenog u izračunu potencijalne buduće izloženosti u skladu s člankom 278. stavkom 1. na jedan, osim u slučaju ugovora o izvedenicama s klijentima prema kojima kvalificirana središnja druga ugovorna strana poravnava te ugovore.

6. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, institucije mogu upotrebljavati metodu iz dijela trećeg glave II. poglavlja 6. odjeljka 4. ili 5. za određivanje vrijednosti izloženosti ugovora o izvedenicama iz točaka 1. i 2. Priloga II., ali samo ako se tom istom metodom koriste za određivanje vrijednosti izloženosti tih ugovora za potrebe ispunjavanja kapitalnih zahtjeva iz članka 92.

Ako institucije primjenjuju jednu od metoda iz prvog podstavka, one ne smanjuju mjeru ukupne izloženosti za iznos nadoknade koju su primile.

Članak 429.d

Dodatne odredbe o izračunu vrijednosti izloženosti prodanih kreditnih izvedenica

1. Za potrebe ovog članka „prodana kreditna izvedenica” znači financijski instrument kojim institucija efektivno pruža kreditnu zaštitu uključujući ugovore o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza, ugovore o razmjeni ukupnog prinosa i opcije ako institucija ima obvezu pružati kreditnu zaštitu pod uvjetima navedenima u ugovoru o opcijama.

2. Uz izračun utvrđen u članku 429.c, institucije u izračun vrijednosti izloženosti prodanih kreditnih izvedenica uključuju efektivne zamišljene iznose na koje se odnose prodane kreditne izvedenice umanjene za negativne promjene fer vrijednosti koje su uključene u osnovni kapital u vezi s tim prodanim kreditnim izvedenicama.

Institucije izračunavaju efektivni zamišljeni iznos prodanih kreditnih izvedenica prilagođavanjem zamišljenog iznosa tih izvedenica kako bi odražavao stvarnu izloženost ugovora u kojima je primijenjena financijska poluga ili koji su na drugi način poboljšani strukturom transakcije.

3. Institucije mogu u potpunosti ili djelomično umanjiti vrijednost izloženosti koja se izračunava u skladu sa stavkom 2. za efektivni zamišljeni iznos kupljenih kreditnih izvedenica, pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) preostali rok dospijeca kupljene kreditne izvedenice jednak je preostalom roku dospijeca prodane kreditne izvedenice ili je dulji od njega;
- (b) na kupljenu kreditnu izvedenicu u suprotnom se primjenjuju isti ili konzervativniji značajni uvjeti kao oni koji se primjenjuju na odgovarajuću prodanu kreditnu izvedenicu;
- (c) kupljenu kreditnu izvedenicu nije kupila druga ugovorna strana koja bi instituciju izložila specifičnom povratnom riziku definiranom u članku 291. stavku 1. točki (b);
- (d) ako je efektivni zamišljeni iznos prodane kreditne izvedenice umanjen za bilo koju negativnu promjenu fer vrijednosti uključenu u osnovni kapital te institucije, efektivni zamišljeni iznos kupljene kreditne izvedenice umanjuje se za bilo koju pozitivnu promjenu fer vrijednosti uključenu u osnovni kapital;
- (e) kupljena kreditna izvedenica nije uključena u transakciju koju je institucija poravnala u ime klijenta ili u svojoj ulozi klijenta više razine unutar višerazinske strukture klijenata i za koju je efektivni zamišljeni iznos na koji upućuje odgovarajuća prodana kreditna izvedenica isključen iz mjere izloženosti u skladu s člankom 429.a stavkom 1. prvim podstavkom točkom (g) ili (h), ovisno o slučaju.

Za potrebe izračuna potencijalne buduće izloženosti u skladu s člankom 429.c stavkom 1. institucije mogu iz skupa za netiranje isključiti dio prodane kreditne izvedenice za koji nije izvršen prijeboj u skladu s prvim podstavkom ovog stavka i za koji je efektivni zamišljeni iznos uključen u mjeru ukupne izloženosti.

4. Za potrebe stavka 3. točke (b) „značajni uvjet” znači bilo koja karakteristika kreditne izvedenice koja je relevantna za njezino vrednovanje, uključujući razinu podređenosti, opcionalnost, kreditne događaje, odnosni referentni subjekt ili skup subjekata i odnosnu referentnu obvezu ili skup obveza, uz iznimku zamišljenog iznosa i preostalog roka do dospijeca kreditne izvedenice. Dva referentna imena ista su samo ako se odnose na isti pravni subjekt.

5. Odstupajući od stavka 3. točke (b), institucije mogu upotrebljavati kupljene kreditne izvedenice po skupu referentnih imena radi prijeboja prodanih kreditnih izvedenica po pojedinačnim referentnim imenima u tom skupu ako su skup referentnih subjekata i razina podređenosti u objema transakcijama iste.

6. Institucije ne umanjuju efektivni zamišljeni iznos prodane kreditne izvedenice ako kreditnu zaštitu kupuju na temelju ugovora o razmjeni ukupnog prinosa i primljena neto plaćanja evidentiraju kao neto prihod, ali ne evidentiraju nasuprotno smanjenje vrijednosti prodane kreditne izvedenice u osnovnom kapitalu.

7. U slučaju kupljenih kreditnih izvedenica u skupu referentnih obveza, institucija može umanjiti efektivni zamišljeni iznos prodanih kreditnih izvedenica po pojedinačnim referentnim obvezama za efektivni zamišljeni iznos kupljenih kreditnih izvedenica u skladu sa stavkom 3. samo ako je kupljena zaštita ekonomski jednako-vrijedna kupnji zaštite zasebno po svakoj pojedinačnoj obvezi u skupu.

Članak 429.e

Uvećanje za kreditni rizik druge ugovorne strane u transakcijama financiranja vrijednosnih papira

1. Uz izračun vrijednosti izloženosti transakcija financiranja vrijednosnih papira, uključujući one izvanbilančne u skladu s člankom 429.b stavkom 1., institucije u mjeru ukupne izloženosti uključuju uvećanje za kreditni rizik druge ugovorne strane izračunan u skladu sa stavkom 2. ili 3. ovog članka, ovisno o slučaju.

2. Institucije izračunavaju uvećanje za transakcije s drugom ugovornom stranom koje nisu predmet standardiziranog sporazuma o netiranju koji ispunjava uvjete iz članka 206. za svaku transakciju zasebno u skladu sa sljedećom formulom:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

pri čemu je:

E_i^* = uvećanje;

i = indeks koji označava transakciju;

E_i = fer vrijednost vrijednosnih papira ili gotovine pozajmljenih drugoj ugovornoj strani u okviru transakcije i ;

C_i = fer vrijednost vrijednosnih papira ili gotovine primljenih od druge ugovorne strane u okviru transakcije i .

Institucije mogu odrediti da E_i^* iznosi nula ako se E_i odnosi na gotovinu pozajmljenu drugoj ugovornoj strani, a povezano gotovinsko potraživanje ne ispunjava uvjete za netiranje utvrđene člankom 429.b stavkom 4.

3. Institucije izračunavaju uvećanje za transakcije s drugom ugovornom stranom koje su predmet standardiziranog sporazuma o netiranju koji ispunjava uvjete iz članka 206. za svaki sporazum zasebno u skladu sa sljedećom formulom:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

pri čemu je:

E_i^* = uvećanje;

i = indeks koji označava sporazum o netiranju;

E_i = fer vrijednost vrijednosnih papira ili gotovine pozajmljenih drugoj ugovornoj strani za transakcije koje su predmet standardiziranog sporazuma o netiranju i ;

C_i = fer vrijednost vrijednosnih papira ili gotovine primljenih od druge ugovorne strane koji su predmet standardiziranog sporazuma o netiranju i .

4. Za potrebe stavaka 2. i 3. pojam druga ugovorna strana uključuje i agenta treće strane koji prima kolateral u obliku depozita te upravlja kolateralom u slučaju transakcija s trećom stranom.

5. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, institucije mogu metodu iz članka 222. primjenjivati za određivanje uvećanja za transakcije financiranja vrijednosnih papira uključujući one izvanbilančne, podložno donjoj granici od 20 % na primjenjivi ponder rizika. Institucije mogu tu metodu primjenjivati samo ako je primjenjuju i za izračun vrijednosti izloženosti tih transakcija za potrebe ispunjavanja kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točaka (a), (b) i (c).

6. Ako se repo transakcija obračunava kao prodaja u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom, institucija poništava sve računovodstvene unose povezane s prodajom.

7. Ako institucija djeluje kao posrednik između dviju strana u transakciji financiranja vrijednosnih papira, uključujući izvanbilančne transakcije, na izračun mjere ukupne izloženosti institucije primjenjuju se sljedeće odredbe:

(a) ako institucija pruža osiguranje ili jamstvo jednoj od strana u transakciji financiranja vrijednosnih papira i ako su to osiguranje ili jamstvo ograničeni na bilo koju razliku između vrijednosti vrijednosnog papira ili gotovine koje strana pozajmljuje i vrijednosti kolaterala koji je dao dužnik, institucija u mjeru ukupne izloženosti uključuje samo uvećanje izračunano u skladu sa stavkom 2. ili 3., ovisno o slučaju;

- (b) ako institucija nijednoj od uključenih strana ne pruža osiguranje ili jamstvo, transakcija se ne uključuje u mjeru ukupne izloženosti;
- (c) ako je institucija ekonomski izložena prema odnosnom vrijednosnom papiru ili iznosu gotovine u transakciji u iznosu većem od izloženosti pokrivena uvećanjem, ona u mjeru ukupne izloženosti uključuje i cijeli iznos vrijednosnog papira ili gotovine kojima je izložena;
- (d) ako institucija koja djeluje kao posrednik pruža osiguranje ili jamstvo objema stranama uključenima u transakciju financiranja vrijednosnih papira, institucija svoju mjeru ukupne izloženosti izračunava u skladu s točkama (a), (b) i (c) zasebno za svaku stranu uključenu u transakciju.

Članak 429.f

Izračun vrijednosti izloženosti izvanbilančnih stavki

1. Institucije izračunavaju, u skladu s člankom 111. stavkom 1., vrijednost izloženosti izvanbilančnih stavki, isključujući ugovore o izvedenicama navedene u Prilogu II., kreditne izvedenice, transakcije financiranja vrijednosnih papira i pozicije navedene u članku 429.d.

Ako se obveza odnosi na produljenje druge obveze, primjenjuje se članak 166. stavak 9.

- 2. Odstupajući od stavka 1., institucija može umanjiti ekvivalentni iznos kreditne izloženosti izvanbilančne stavke za odgovarajući iznos specifičnih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik. Izračun podliježe donjem pragu koji iznosi nula.
- 3. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, institucije primjenjuju konverzijski faktor od 10 % na izvanbilančne stavke s niskim rizikom iz članka 111. stavka 1. točke (d).

Članak 429.g

Izračun vrijednosti izloženosti redovnih kupnji i prodaja koje čekaju namiru

- 1. Institucije gotovinu koja se odnosi na redovne prodaje i vrijednosne papire koji se odnose na redovne kupnje koji se iskazuju u bilanci do datuma namire tretiraju kao imovinu u skladu s člankom 429. stavkom 4. točkom (a).
- 2. Institucije koje, u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom, na redovne kupnje i prodaje koje čekaju namiru primjenjuju računovodstveno priznavanje na datum trgovanja, poništavaju svaki prijeboj, dopušten tim okvirom, gotovinskih potraživanja za redovne prodaje koje čekaju namiru s gotovinskim obvezama za redovne kupnje koje čekaju namiru. Nakon što su poništile računovodstveni prijeboj, institucije mogu izvršiti prijeboj tih gotovinskih potraživanja s gotovinskim obvezama ako se povezane redovne prodaje i kupnje namiruju na temelju isporuke po plaćanju.
- 3. Institucije koje, u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom, na redovne kupnje i prodaje koje čekaju namiru primjenjuju računovodstveno priznavanje na datum namire, u mjeru ukupne izloženosti uključuju cijelu nominalnu vrijednost obveza za plaćanje koje se odnose na redovne kupnje.

Institucije mogu izvršiti prijeboj cijele nominalne vrijednosti obveza za plaćanje koje se odnose na redovne kupnje s cijelom nominalnom vrijednošću gotovinskih potraživanja koja se odnose na redovne prodaje koje čekaju namiru samo ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:

- (a) i redovne kupnje i prodaje namiruju se na temelju isporuke po plaćanju;
- (b) kupljena i prodana financijska imovina povezana s gotovinskim obvezama i potraživanjima vrednuje se fer kroz račun dobiti i gubitka te je uključena u knjigu trgovanja institucije.

(*) Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.);

118. iza članka 429.g umeće se sljedeći dio:

„DIO SEDMI A

ZAHTJEVI ZA IZVJEŠĆIVANJE

Članak 430.

Izvješćivanje o bonitetnim zahtjevima i financijskim informacijama

1. Institucije svoja nadležna tijela izvješćuju o sljedećem:

- (a) kapitalnim zahtjevima, uključujući omjer financijske poluge, iz članka 92. i dijela sedmog;
- (b) zahtjevima iz članka 92.a i 92.b., za institucije koje podliježu tim zahtjevima;
- (c) velikim izloženostima iz članka 394.;
- (d) likvidnosnim zahtjevima iz članka 415.;
- (e) agregiranim podacima za svako nacionalno tržište nekretnina iz članka 430.a stavka 1.;
- (f) zahtjevima i smjernicama iz Direktive 2013/36/EU koji ispunjavaju uvjete za standardizirano izvješćivanje, osim bilo kojeg dodatnog zahtjeva za izvješćivanje iz članka 104. stavka 1. točke (j) te direktive;
- (g) razini opterećenosti imovine, uključujući raščlambu prema vrsti opterećenosti imovine, kao što su repo ugovori, transakcije pozajmljivanja vrijednosnih papira, sekuritizirane izloženosti ili krediti.

Institucije izuzete u skladu s člankom 6. stavkom 5. ne podliježu zahtjevu za izvješćivanje o omjeru financijske poluge iz prvog podstavka točke (a) ovog stavka na pojedinačnoj osnovi.

2. Uz izvješćivanje o omjeru financijske poluge iz stavka 1. prvog podstavka točke (a) i kako bi se nadležnim tijelima omogućilo praćenje volatilnosti omjera financijske poluge, posebno oko referentnih datuma izvješćivanja, velike institucije svoja nadležna tijela izvješćuju o određenim komponentama omjera financijske poluge na temelju prosjeka tijekom izvještajnog razdoblja i podacima upotrijebljenima za izračun tih prosjeka.

3. Osim izvješćivanja o bonitetnim zahtjevima iz stavka 1. ovog članka, institucije svoja nadležna tijela izvješćuju o financijskim informacijama ako su institucije jedno od sljedećeg:

- (a) institucija na koju se primjenjuje članak 4. Uredbe (EZ) br. 1606/2002;
- (b) kreditna institucija koja svoje konsolidirane financijske izvještaje priprema u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima u skladu s člankom 5. točkom (b) Uredbe (EZ) br. 1606/2002.

4. Nadležna tijela mogu od kreditnih institucija koje svoj regulatorni kapital utvrđuju na konsolidiranoj osnovi u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima u skladu s člankom 24. stavkom 2. zatražiti da o financijskim informacijama izvješćuju u skladu s ovim člankom.

5. Izvješćivanjem o financijskim informacijama iz stavaka 3. i 4. obuhvaćene su samo informacije koje su potrebne da bi se dobio potpun pregled nad profilom rizičnosti institucije i pregled nad sistemskim rizicima koje institucija predstavlja za financijski sektor ili realno gospodarstvo u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010.

6. Zahtjevi za izvješćivanje iz ovog članka primjenjuju se na institucije razmjerno njihovoj veličini i složenosti te prirodi i razini rizika njihova poslovanja, uzimajući u obzir izvješće iz stavka 8.

7. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi odredila jedinstvene formate i obrasce za izvješćivanje, upute i metodologiju za upotrebu tih obrazaca, učestalost i datume izvješćivanja, definicije i informatička rješenja za izvješćivanje iz stavaka od 1. do 4.

Bilo koji novi zahtjevi za izvješćivanje utvrđeni u tim provedbenim tehničkim standardima ne primjenjuju se najmanje šest mjeseci od datuma njihova stupanja na snagu.

Za potrebe stavka 2. nacrtom provedbenih tehničkih standarda određuje se o kojim se komponentama omjera financijske poluge izvješćuje s pomoću vrijednosti na kraju dana ili na kraju mjeseca. U tu svrhu EBA uzima u obzir oboje od sljedećeg:

- (a) koliko je komponenta podložna znatnim privremenim smanjenjima obujmova transakcija koja bi mogla dovesti do podzastupljenosti rizika prekomjerne financijske poluge na referentni datum izvješćivanja;
- (b) kretanja i nalaze na međunarodnoj razini.

EBA podnosi Komisiji nacrt provedbenih tehničkih standarda iz ovog stavka do 28. lipnja 2021., osim u vezi sa sljedećim:

- (a) omjerom financijske poluge, koji se podnosi do 28. lipnja 2020.;
- (b) obvezama utvrđenima u člancima 92.a i 92.b, koji se podnosi do 28. lipnja 2020.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

8. EBA procjenjuje troškove i koristi zahtjeva za izvješćivanje utvrđenih u Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 680/2014 (*) u skladu s ovom stavkom i izvješćuje Komisiju o svojim nalazima do 28. lipnja 2020. Ta se procjena provodi posebno u odnosu na male i jednostavne institucije. Za te potrebe u izvješću se:

- (a) institucije razvrstavaju u kategorije na temelju njihove veličine i složenosti te prirode i razine rizika njihova poslovanja;
- (b) mjeri troškove izvješćivanja nastale za svaku kategoriju institucija tijekom relevantnog razdoblja kako bi se ispunili zahtjevi za izvješćivanje utvrđeni u Provedbenoj uredbi (EU) br. 680/2014, uzimajući u obzir sljedeća načela:
 - i. troškove izvješćivanja mjeri se kao udio troškova izvješćivanja u ukupnim troškovima institucije tijekom određenog razdoblja;
 - ii. troškovi izvješćivanja obuhvaćaju sve troškove koji se odnose na uvođenje i kontinuirano funkcioniranje sustava izvješćivanja, uključujući troškove osoblja, IT sustava, pravnih, računovodstvenih, revizijskih i savjetodavnih usluga;
 - iii. relevantno razdoblje znači svako jednogodišnje razdoblje u kojem su za institucije nastali troškovi izvješćivanja zbog pripreme provedbe zahtjeva za izvješćivanje utvrđenih u Provedbenoj uredbi (EU) br. 680/2014 i nastavka kontinuiranog funkcioniranja sustava izvješćivanja;
- (c) procjenjuje jesu li troškovi izvješćivanja nastali za svaku kategoriju institucija razmjerni u odnosu na koristi proizašle iz zahtjeva za izvješćivanje za potrebe bonitetnog nadzora;
- (d) procjenjuju učinci smanjenja zahtjeva za izvješćivanje na troškove i učinkovitost nadzora; i
- (e) navode preporuke o načinu smanjenja zahtjeva za izvješćivanje barem za male i jednostavne institucije, a EBA s tim ciljem nastoji postići smanjenje očekivanih prosječnih troškova od najmanje 10 %, ali u idealnom slučaju smanjenje troškova od 20 %. EBA posebno procjenjuje sljedeće:
 - i. male i jednostavne institucije mogle bi se izuzeti od primjene zahtjeva za izvješćivanje iz stavka 1. točke (g) ako je opterećenost imovine niža od određenog praga;
 - ii. učestalost izvješćivanja propisana u skladu sa stavkom 1. točkama (a), (c) i (g) mogla bi se smanjiti za male i jednostavne institucije.

EBA tom izvješću prilaže nacrt provedbenih tehničkih standarda iz stavka 7.

9. Nadležna tijela savjetuju se s EBA-om o tome trebaju li institucije, osim onih iz stavaka 3. i 4., izvješćivati o financijskim informacijama na konsolidiranoj osnovi u skladu sa stavkom 3., pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) relevantne institucije inače ne izvješćuju na konsolidiranoj osnovi;
- (b) na relevantne institucije primjenjuje se računovodstveni okvir u skladu s Direktivom 86/635/EEZ;
- (c) smatra se da je financijsko izvješćivanje potrebno kako bi se dobio potpun pregled nad profilom rizičnosti poslova tih institucija i nad sistemskim rizicima koje one predstavljaju za financijski sektor ili realno gospodarstvo u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010.

EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju formati i obrasci kojima se institucije iz prvog podstavka koriste u svrhe navedene u tom podstavku.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u drugom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

10. Ako nadležno tijelo smatra da su informacije koje nisu obuhvaćene provedbenim tehničkim standardima iz stavka 7. potrebne u svrhe navedene u stavku 5., ono obavješćuje EBA-u i ESRB o dodatnim informacijama za koje smatra da ih je potrebno uključiti u provedbene tehničke standarde iz tog stavka.

11. Nadležna tijela mogu izuzeti od primjene zahtjev za podnošenje bilo kojih podataka utvrđenih u obrascima za izvješćivanje iz provedbenih tehničkih standarda navedenih u ovom članku ako su ti podaci podvostručeni. Za te potrebe podvostručeni podaci podrazumijeva sve podatke koji su već dostupni nadležnim tijelima na neki drugi način osim prikupljanja tih obrazaca za izvješćivanje, među ostalim ako se te podatke može prikupiti iz podataka koji su već dostupni nadležnim tijelima u različitim formatima ili razini detaljnosti; nadležno tijelo može odobriti izuzeća iz ovog stavka samo ako podaci koji su primljeni, objedinjeni ili agregirani takvim alternativnim metodama identični podacima o kojima bi inače trebalo izvijestiti u skladu s odgovarajućim provedbenim tehničkim standardima.

Nadležna tijela, sanacijska tijela i imenovana tijela koriste se razmjenom podataka kad god je to moguće kako bi smanjila zahtjeve za izvješćivanje. Primjenjuju se odredbe o razmjeni informacija i čuvanju poslovne tajne kako su utvrđene u glavi VII. poglavlju I. odjeljku II. Direktive 2013/36/EU.

Članak 430.a

Specifične obveze izvješćivanja

1. Institucije izvješćuju svoja nadležna tijela na godišnjoj osnovi o sljedećim agregiranim podacima za svako nacionalno tržište nekretnina kojemu su izložene:

- (a) gubicima koji proizlaze iz izloženosti za koje je institucija priznala stambenu nekretninu kao kolateral, i to do nižeg iznosa između, s jedne strane, založenog iznosa i, s druge strane, 80 % tržišne vrijednosti ili 80 % hipotekarne vrijednosti nekretnine, osim ako je drukčije odlučeno u skladu s člankom 124. stavkom 2.;
- (b) ukupnim gubicima koji proizlaze iz izloženosti za koje je institucija priznala stambenu nekretninu kao kolateral, do dijela iznosa izloženosti koji se smatra potpuno osiguranim stambenom nekretninom u skladu s člankom 124. stavkom 1.;
- (c) vrijednosti izloženosti svih preostalih izloženosti za koje je institucija priznala stambenu nekretninu kao kolateral ograničenoj na onaj dio koji se smatra potpuno osiguranim stambenom nekretninom u skladu s člankom 124. stavkom 1.;
- (d) gubicima koji proizlaze iz izloženosti za koje je institucija priznala poslovnu nekretninu kao kolateral, i to do založenog iznosa odnosno do 50 % tržišne vrijednosti ili 60 % hipotekarne vrijednosti nekretnine, ovisno o tome koji je iznos niži, osim ako je drukčije odlučeno u skladu s člankom 124. stavkom 2.;
- (e) ukupnim gubicima koji proizlaze iz izloženosti za koje je institucija priznala poslovnu nekretninu kao kolateral, do dijela izloženosti koji se smatra potpuno osiguranim poslovnom nekretninom u skladu s člankom 124. stavkom 1.;

(f) vrijednosti izloženosti svih preostalih izloženosti za koje je institucija priznala poslovnu nekretninu kao kolateral ograničenoj na onaj dio koji se smatra potpuno osiguranim poslovnom nekretninom u skladu s člankom 124. stavkom 1.

2. O podacima iz stavka 1. izvješćuje se nadležno tijelo matične države članice relevantne institucije. Ako institucija ima podružnicu u drugoj državi članici, o podacima koji se odnose na tu podružnicu također se izvješćuju nadležna tijela države članice domaćina. Zasebno se iskazuju podaci o svakom tržištu nekretnina u Uniji prema kojem je relevantna institucija izložena.

3. Nadležna tijela godišnje na agregiranoj osnovi objavljuju podatke navedene u stavku 1. točkama od (a) do (f) zajedno s dostupnim povijesnim podacima. Nadležno tijelo dužno je na zahtjev drugog nadležnog tijela iz neke od država članica ili na zahtjev EBA-e tom nadležnom tijelu ili EBA-i dostaviti detaljnije informacije o stanju na tržištu stambenih ili poslovnih nekretnina u toj državi članici.

Članak 430.b

Posebni zahtjevi za izvješćivanje za tržišni rizik

1. Od datuma početka primjene delegiranog akta iz članka 461.a institucije koje ne ispunjavaju uvjete iz članka 94. stavka 1. ni uvjete iz članka 325.a stavka 1., za sve svoje pozicije iz knjige trgovanja i iz knjige pozicija kojima se ne trguje podložne valutnom riziku ili robnom riziku, izvješćuju o rezultatima izračuna na temelju primjene alternativnoga standardiziranog pristupa iz dijela trećeg glave IV. poglavlja 1.a na istoj osnovi na kojoj takve institucije izvješćuju o obvezama iz članka 92. stavka 3. točke (b) podtočke i. i točke (c).

2. Institucije iz stavka 1. ovog članka zasebno izvješćuju o izračunima iz članka 325.c stavka 2. točaka (a), (b) i (c) za portfelj svih pozicija iz knjige trgovanja ili iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje su podložne valutnom riziku i robnom riziku.

3. Osim zahtjeva iz stavka 1. ovog članka, od kraja trogodišnjeg razdoblja nakon datuma stupanja na snagu posljednjih regulatornih tehničkih standarda iz članka 325.bd stavka 7., članka 325.be stavka 3., članka 325.bf stavka 9., članka 325.bg stavka 4., za pozicije dodijeljene organizacijskim jedinicama za trgovanje za koje su institucijama nadležna tijela izdala odobrenje za primjenu alternativnog pristupa internih modela u skladu s člankom 325.az stavkom (2), institucije izvješćuju o rezultatima izračuna na temelju primjene tog pristupa iz dijela trećeg glave IV. poglavlja 1.b na istoj osnovi na kojoj takve institucije izvješćuju o obvezama iz članka 92. stavka 3. točke (b) podtočke i. i točke (c).

4. Za potrebe zahtjeva za izvješćivanje iz stavka 3. ovog članka institucije zasebno izvješćuju o izračunima iz članka 325.ba stavka 1. točke (a) podtočaka i. i ii., točke (b) podtočaka i. i ii. te za portfelj svih pozicija iz knjige trgovanja ili iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje su podložne valutnom riziku i robnom riziku dodijeljenom organizacijskim jedinicama za trgovanje za koje je institucija dobila odobrenje nadležnih tijela za primjenu alternativnog pristupa internih modela u skladu s člankom 325.az stavkom (2).

5. Institucije mogu primjenjivati kombinaciju pristupa iz stavaka 1. i 3. unutar grupe pod uvjetom da izračun u skladu s pristupom iz stavka 1. ne premašuje 90 % ukupnog izračuna. U protivnom institucije primjenjuju pristup iz stavka 1. za sve svoje pozicije iz knjige trgovanja i iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje su podložne valutnom riziku ili robnom riziku.

6. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi odredila jedinstvene obrasce za izvješćivanje, upute i metodologiju za upotrebu tih obrazaca, učestalost i datume izvješćivanja, definicije i informatička rješenja za izvješćivanje iz ovog članka.

Bilo koji novi zahtjevi za izvješćivanje utvrđeni u tim provedbenim tehničkim standardima ne primjenjuju se najmanje šest mjeseci od datuma njihova stupanja na snagu.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 30. lipnja 2020.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 430.c

Izvjешće o izvedivosti o integriranom sustavu izvješćivanja

1. EBA priprema izvješće o izvedivosti u odnosu na izradu usklađenog i integriranog sustava za prikupljanje statističkih podataka, sanacijskih podataka i bonitetnih podataka te izvješćuje Komisiju o svojim nalazima do 28. lipnja 2020.

2. Pri sastavljanju izvješća o izvedivosti EBA uključuje nadležna tijela, kao i tijela koja su odgovorna za sustave osiguranja depozita, sanaciju, a posebno ESSB. U izvješću se uzima u obzir prethodni rad ESSB-a u vezi s integriranim skupovima podataka te se ono temelji na cjelokupnoj analizi troškova i koristi, uključujući u najmanjoj mjeri:

- (a) pregled količine i opsega postojećih podataka koje su prikupila nadležna tijela u okviru svoje nadležnosti te njihova podrijetla i detaljnosti;
- (b) uspostavu standardnog rječnika podataka koji se prikupljaju kako bi se povećala konvergencija zahtjeva za izvješćivanje u pogledu redovitih obveza izvješćivanja i kako bi se izbjegli nepotrebni upiti;
- (c) osnivanje zajedničkog odbora, koji najmanje uključuje EBA-u i ESSB, za izradu i provedbu integriranog sustava izvješćivanja;
- (d) izvedivost i moguće oblikovanje središnje točke za prikupljanje podataka za integrirani sustav izvješćivanja, uključujući zahtjeve za osiguravanje stroge povjerljivosti prikupljenih podataka, pouzdane autentifikacije i upravljanja pravima pristupa sustavu te kibersigurnosti, koja:
 - i. sadržava središnji registar podataka sa svim statističkim podacima, sanacijskim podacima i bonitetnim podacima potrebne detaljnosti i učestalosti za određenu instituciju i ažurira se u odgovarajućim vremenskim razmacima;
 - ii. služi kao kontaktna točka za nadležna tijela, gdje ona primaju, obrađuju i objedinjuju sve upite za podatke, gdje se upiti mogu povezati s postojećim prikupljenim dostavljenim podacima i koja nadležnim tijelima omogućuje brz pristup zatraženim informacijama;
 - iii. pruža dodatnu potporu nadležnim tijelima za prijenos upita za podatke institucijama i unosi zatražene podatke u središnji registar podataka;
 - iv. ima ulogu koordinatora za razmjenu informacija i podataka među nadležnim tijelima; i
 - v. uzima u obzir postupke i procese nadležnih tijela te ih prenosi u standardizirani sustav.

3. U roku od jedne godine nakon podnošenja izvješća iz ovog članka Komisija, prema potrebi i uzimajući u obzir izvješće EBA-e o izvedivosti, Europskom parlamentu i Vijeću podnosi zakonodavni prijedlog o uspostavi standardiziranog i integriranog sustava izvješćivanja za zahtjeve za izvješćivanje.

(*) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 680/2014 od 16. travnja 2014. o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda o nadzornom izvješćivanju institucija u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 191, 28.6.2014., str. 1.);

119. dio osmi zamjenjuje se sljedećim:

„DIO OSMI

OBJAVE INSTITUCIJA

GLAVA I.

OPĆA NAČELA

Članak 431.

Zahtjevi za objavu i politike objave

1. Institucije javno objavljuju informacije iz glava II. i III. u skladu s odredbama utvrđenima u ovoj glavi, uz primjenu iznimki iz članka 432.

2. Institucije koje su dobile odobrenje nadležnih tijela u skladu s dijelom trećim u vezi s instrumentima i metodologijama iz glave III. ovog dijela dužne su javno objaviti informacije navedene u tom odobrenju.

3. Upravljačko tijelo ili više rukovodstvo donosi formalne politike za ispunjenje zahtjeva za objavu utvrđenih u ovom dijelu te uspostavlja i održava interne procese, sustave i kontrole kojima se provjerava da su objave institucija primjerene i u skladu sa zahtjevima utvrđenima u ovom dijelu. Barem jedan član upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva potvrđuje u pisanom obliku da je relevantna institucija objavila informacije propisane u ovom dijelu u skladu s formalnim politikama i internim procesima, sustavima i kontrolama. Pisana potvrda i ključni elementi formalnih politika koje institucije primjenjuju radi ispunjavanja zahtjeva za objavu uključuju se u objave institucija.

Informacije koje treba objaviti u skladu s ovim dijelom podliježu razini interne verifikacije jednako onoj koja se primjenjuje na izvješće o upravljanju koje je dio financijskog izvještaja institucije.

Institucije su ujedno dužne imati uspostavljene politike kojima se provjerava prikazuju li njihove objave sudionicima na tržištu njihov cjelovit profil rizičnosti. Ako smatraju da objave propisane u ovom dijelu sudionicima na tržištu ne prikazuju cjelovit profil rizičnosti, institucije javno objavljuju dodatne informacije uz informacije koje treba objaviti u skladu s ovim dijelom. Od institucija se, međutim, zahtijeva da objavljuju samo informacije koje su materijalno značajne, a koje nisu zaštićene ili povjerljive, kako se navodi u članku 432.

4. Uz sve kvantitativne objave prilaže se kvalitativan opis i sve druge dodatne informacije koje bi mogle biti potrebne korisnicima tih informacija kako bi razumjeli kvantitativne objave, posebno ističući svaku značajnu promjenu bilo koje objave u odnosu na informacije iz prethodnih objava.

5. Institucije na zahtjev objašnjavaju svoje odluke o dodjeli rejtinga MSP-ovima i drugim korporativnim podnositeljima zahtjeva za kredit, ako je potrebno i pisanim putem. Administrativni troškovi tog objašnjenja razmjerni su veličini kredita.

Članak 432.

Informacije koje nisu materijalno značajne, zaštićene ili povjerljive informacije

1. Uz iznimku objava iz članka 435. stavka 2. točke (c), članka 437. i članka 450., institucije mogu izostaviti objavu jedne ili više informacija iz glava II. i III. ako se informacije iz tih objava ne smatraju materijalno značajnima.

Informacije se smatraju materijalno značajnima ako bi njihovo izostavljanje ili pogrešno navođenje moglo promijeniti ili utjecati na procjenu ili odluku korisnika tih informacija koji se na njih oslanja pri donošenju poslovnih odluka.

U skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 EBA izdaje smjernice o načinu na koji institucije trebaju primijeniti materijalnu značajnost u vezi sa zahtjevima za objavu iz glava II. i III.

2. Institucije mogu izostaviti jednu ili više informacija iz glava II. i III. ako te informacije uključuju informacije koje se smatraju zaštićenima ili povjerljivima u skladu s ovim stavkom, osim u slučaju objava iz članaka 437. i 450.

Informacije se smatraju zaštićenima ako bi njihova javna objava ugrozila konkurentski položaj institucija. Zaštićene informacije mogu uključivati informacije o proizvodima ili sustavima čija bi objava konkurentima umanjila vrijednost s njima povezanih ulaganja institucija.

Informacije se smatraju povjerljivima ako se institucije na temelju obveza prema klijentima ili na temelju drugih odnosa s drugim ugovornim stranama obvezuju na zaštitu povjerljivosti tih informacija.

U skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 EBA izdaje smjernice o načinu na koji institucije trebaju primjenjivati zaštićene i povjerljive informacije u odnosu na zahtjeve za objavu iz glava II. i III.

3. U iznimnim slučajevima iz stavka 2. dotična institucija u svojim objavama navodi da se određene informacije ne objavljuju i razlog njihova neobjavlivanja te objavljuje općenitije informacije o predmetu zahtjeva za objavu, osim ako je taj predmet zahtjeva zaštićen ili povjerljiv.

Članak 433.

Učestalost i opseg objava

Institucije objavljuju informacije propisane u glavama II. i III. na način koji je utvrđen u člancima 433.a, 433.b i 433.c.

Godišnje objave provode se na isti datum na koji institucije objavljuju svoje financijske izvještaje ili što je prije moguće nakon toga.

Polugodišnje i tromjesečne informacije objavljuju se na isti datum na koji institucije objavljuju svoje financijske izvještaje za odgovarajuće razdoblje, ako je primjenjivo, ili što je prije moguće nakon toga.

Svaka odgoda objave informacija propisanih u ovom dijelu u odnosu na datum objave relevantnih financijskih izvještaja mora biti razumna i u svakom slučaju njome se ne smiju prekršiti rokovi koje su utvrdila nadležna tijela u skladu s člankom 106. Direktive 2013/36/EU.

Članak 433.a

Objave velikih institucija

1. Velike institucije objavljuju dolje navedene informacije uz sljedeću učestalost:

(a) sve informacije propisane u ovom dijelu jednom godišnje;

(b) na polugodišnjoj osnovi informacije iz:

- i. članka 437. točke (a);
- ii. članka 438. točke (e);
- iii. članka 439. točaka od (e) do (l);
- iv. članka 440.;
- v. članka 442. točaka (c), (e), (f) i (g);
- vi. članka 444. točke (e);
- vii. članka 445.;
- viii. članka 448. stavka 1. točaka (a) i (b);
- ix. članka 449. točaka od (j) do (l);
- x. članka 451. stavka 1. točaka (a) i (b);
- xi. članka 451.a stavka 3.;
- xii. članka 452. točke (g);
- xiii. članka 453. točaka od (f) do (j);
- xiv. članka 455. točaka (d), (e) i (g);

(c) na tromjesečnoj osnovi informacije iz:

- i. članka 438. točaka (d) i (h);
- ii. ključne pokazatelje iz članka 447.;
- iii. članka 451.a stavka 2.

2. Odstupajući od stavka 1., velike institucije osim GSV institucija koje nisu uvrštene na burzi objavljuju dolje navedene informacije uz sljedeću učestalost:

- (a) sve informacije propisane u ovom dijelu na godišnjoj osnovi;
- (b) ključne pokazatelje iz članka 447. na polugodišnjoj osnovi.

3. Velike institucije na koje se primjenjuje članak 92.a ili 92.b objavljuju informacije propisane člankom 437.a na polugodišnjoj osnovi, osim ključnih pokazatelja iz članka 447. točke (h), koji se trebaju objavljivati na tromjesečnoj osnovi.

Članak 433.b

Objave malih i jednostavnih institucija

1. Male i jednostavne institucije objavljuju dolje navedene informacije uz sljedeću učestalost:

- (a) na godišnjoj osnovi informacije iz:
 - i. članka 435. stavka 1. točaka (a), (e) i (f);
 - ii. članka 438. točke (d);
 - iii. članka 450. stavka 1. točaka od (a) do (d), (h), (i) i (j);
- (b) na polugodišnjoj osnovi ključne pokazatelje iz članka 447.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, male i jednostavne institucije koje nisu uvrštene na burzi objavljuju ključne pokazatelje iz članka 447. na godišnjoj osnovi.

Članak 433.c

Objave drugih institucija

1. Institucije na koje se ne primjenjuju članci 433.a ili 433.b objavljuju dolje navedene informacije uz sljedeću učestalost:

- (a) sve informacije propisane u ovom dijelu jednom godišnje;
- (b) ključne pokazatelje iz članka 447. na polugodišnjoj osnovi.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, druge institucije koje nisu uvrštene na burzi objavljuju sljedeće informacije na godišnjoj osnovi:

- (a) članak 435. stavak 1. točke (a), (e) i (f);
- (b) članak 435. stavak 2. točke (a), (b) i (c);
- (c) članak 437. točka (a);
- (d) članak 438. točke (c) i (d);
- (e) ključne pokazatelje iz članka 447.;
- (f) članak 450. stavak 1. točke od (a) do (d) i od (h) do (k).

Članak 434.

Način objave

1. Institucije sve informacije propisane u glavama II. i III. objavljuju u elektroničkom formatu i na jedinstvenom mediju ili lokaciji. Jedinstveni medij ili lokacija znači zaseban dokument kojim se korisnicima informacija osigurava jednostavno dostupan izvor informacija o bonitetu ili poseban odjeljak koji je dio financijskih izvještaja ili financijskih izvješća institucija ili koji je njima priložen te koji sadržava potrebne objavljene informacije i koje ti korisnici mogu jednostavno utvrditi.

2. Institucije na svojim internetskim stranicama, ili na nekoj drugoj odgovarajućoj lokaciji ako ne postoje internetske stranice, stavljaju na raspolaganje arhivu informacija koje moraju objaviti u skladu s ovim dijelom. Ta je arhiva dostupna u razdoblju koje ne smije biti kraće od razdoblja pohrane informacija sadržanih u financijskim izvještajima institucija koje je utvrđeno nacionalnim propisima.

Članak 434.a

Jedinstveni formati za objavu

EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuju jedinstveni formati za objavu i povezane upute u skladu s kojima se objavljuju informacije propisane u glavama II. i III.

Tim se jedinstvenim formatima za objavu pružaju dovoljno sveobuhvatne i usporedive informacije korisnicima tih informacija kako bi mogli procijeniti profil rizičnosti institucija i mjeru u kojoj ispunjavaju zahtjeve utvrđene u dijelovima od prvog do sedmog. Radi lakše usporedivosti informacija nastoji se da formati za objavu iz provedbenih tehničkih standarda budu usklađeni s međunarodnim standardima za objave.

Jedinstveni formati za objavu su, prema potrebi, u tabličnom obliku.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 28. lipnja 2020.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje tih provedbenih tehničkih standarda u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

GLAVA II.

TEHNIČKI KRITERIJI TRANSPARENTNOSTI I OBJAVE

Članak 435.

Objava ciljeva i politika upravljanja rizikom

1. Institucije objavljuju svoje ciljeve i politike upravljanja rizikom za svaku pojedinu kategoriju rizika, uključujući rizike iz ove glave. Te objave uključuju:

- (a) strategije i postupke upravljanja tim kategorijama rizika;
- (b) strukturu i ustroj relevantne funkcije za upravljanje rizikom, uključujući informacije na kojima se temelji njezina nadležnost, ovlasti i odgovornosti u skladu s aktima o osnivanju institucije i upravljanju institucijom;
- (c) opseg i vrstu sustava izvješćivanja i mjerenja rizika;
- (d) politike zaštite od rizika i smanjenja rizika te strategije i postupke za praćenje stalne učinkovitosti zaštite od rizika i smanjenja rizika;
- (e) izjavu koju je odobrilo upravljačko tijelo o primjerenosti mehanizama relevantne institucije za upravljanje rizikom, čime se jamči da su uspostavljeni sustavi upravljanja rizikom primjereni s obzirom na profil i strategiju institucije;
- (f) kratku izjavu o riziku koju je odobrilo upravljačko tijelo kojom se sažeto opisuje ukupni profil rizičnosti relevantne institucije povezan s poslovnom strategijom; ta izjava uključuje:
 - i. ključne udjele i brojčane podatke koje vanjskim dionicima pružaju cjelovit pregled načina na koji institucija upravlja rizikom kao i načina na koji je profil rizičnosti institucije povezan s tolerancijom rizika koju odredi upravljačko tijelo;
 - ii. informacije o transakcijama unutar grupe i transakcijama s povezanim stranama koje mogu imati značajan utjecaj na profil rizičnosti grupe na konsolidiranoj osnovi.

2. Institucije objavljuju sljedeće informacije o mehanizmima upravljanja:

- (a) broj direktorskih mjesta na kojima se nalaze članovi upravljačkoga tijela;

- (b) politiku zapošljavanja za odabir članova upravljačkog tijela te njihovo stvarno znanje, sposobnosti i stručnost;
- (c) politiku raznovrsnosti pri odabiru članova upravljačkog tijela, njezinu svrhu i sve relevantne ciljeve spomenute politike te mjeru u kojoj su ta svrha i ciljevi ostvareni;
- (d) je li institucija uspostavila zaseban odbor za rizik te koliko je puta odbor za rizik zasjedao;
- (e) opis toka informacija o riziku do upravljačkog tijela.

Članak 436.

Objava opsega primjene

Institucije objavljuju sljedeće informacije u vezi s opsegom primjene ove Uredbe:

- (a) ime institucije na koju se primjenjuje ova Uredba;
- (b) usklađivanje konsolidiranih financijskih izvještaja izrađenih u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom s konsolidiranim financijskim izvještajima izrađenima u skladu sa zahtjevima o regulatornoj konsolidaciji u skladu s dijelom prvim glavom II. odjeljcima 2. i 3.; tim usklađivanjem odražavaju se razlike između računovodstvenog i regulatornog opsega konsolidacije i pravnih subjekata uključenih u regulatorni opseg konsolidacije, ako se razlikuje od računovodstvenog opsega konsolidacije; u navođenju pravnih subjekata uključenih u regulatorni opseg konsolidacije opisuje se metoda regulatorne konsolidacije, ako se razlikuje od metode računovodstvene konsolidacije, jesu li ti subjekti u potpunosti ili razmjerno konsolidirani te jesu li udjeli u tim pravnim subjektima odbijeni od regulatornog kapitala;
- (c) raščlambu imovine i obveza konsolidiranih financijskih izvještaja pripremljenih u skladu sa zahtjevima o regulatornoj konsolidaciji u skladu s dijelom prvim glavom II. odjeljcima 2. i 3., razvrstano prema vrstama rizika iz ovog dijela;
- (d) usklađivanje kojim se utvrđuju glavni izvori razlika među iznosima knjigovodstvene vrijednosti u financijskim izvještajima u skladu s regulatornim opsegom konsolidacije iz dijela prvog glave II. odjeljaka 2. i 3. te iznos izloženosti koji se upotrebljava u regulatorne svrhe, to usklađivanje dopunjuje se kvalitativnim informacijama o tim glavnim izvorima razlika;
- (e) za izloženosti iz knjige trgovanja i knjige pozicija kojima se ne trguje koje su prilagođene u skladu s člankom 34. i člankom 105., raščlambu iznosa sastavnih elemenata prilagodbe bonitetnog vrednovanja institucije, prema vrstama rizika, te ukupne sastavne elemente odvojeno za pozicije iz knjige trgovanja i knjige pozicija kojima se ne trguje;
- (f) sve trenutačne ili predviđene značajne praktične ili pravne prepreke u vezi s promptnim prijenosom regulatornog kapitala ili otplatom obveza između matičnog društva i njegovih društava kćeri;
- (g) ukupan iznos za koji je stvarni regulatorni kapital niži od zahtijevanog u svim društvima kćerima koja nisu uključena u konsolidaciju te ime ili imena tih društava kćeri;
- (h) ako je primjenjivo, okolnosti u kojima se primjenjuje odstupanje iz članka 7. ili metoda pojedinačne konsolidacije iz članka 9.

Članak 437.

Objava regulatornog kapitala

Institucije objavljuju sljedeće informacije u vezi sa svojim regulatornim kapitalom:

- (a) potpuno usklađenje stavki redovnog osnovnog kapitala, stavki dodatnog osnovnog kapitala, stavki dopunskoga kapitala te filtara i odbitaka koji se primjenjuju na regulatorni kapital institucije u skladu s člancima od 32. do 36., 56., 66. i 79. i bilance u revidiranim financijskim izvještajima institucije;

- (b) opis glavnih značajki instrumenata redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala koje je izdala institucija;
- (c) sve uvjete svih instrumenata redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala i dopunskoga kapitala;
- (d) zasebno objavljivanje vrste i iznosa sljedećeg:
 - i. svakog bonitetnog filtra koji se primjenjuje u skladu s člancima od 32. do 35.;
 - ii. stavki odbijenih u skladu s člancima 36., 56., i 66.;
 - iii. stavki koje nisu odbijene u skladu s člancima 47., 48., 56., 66. i 79.;
- (e) opis svih ograničenja koja se primjenjuju na izračun regulatornog kapitala u skladu s ovom Uredbom te instrumenata, bonitetnih filtara i odbitaka na koje se ta ograničenja primjenjuju;
- (f) sveobuhvatno objašnjenje osnove na kojoj su izračunate stope kapitala ako su te stope kapitala izračunate primjenom elemenata regulatornog kapitala koji su utvrđeni na osnovi koja nije određena ovom Uredbom.

Članak 437.a

Objava regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza

Institucije na koje se primjenjuje članak 92.a ili 92.b objavljuju sljedeće informacije u vezi sa svojim regulatornim kapitalom i prihvatljivim obvezama:

- (a) sastav regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza, njihovo dospijeće i glavne značajke;
- (b) položaj prihvatljivih obveza u hijerarhiji vjerovnika;
- (c) ukupan iznos svakog izdanja instrumenata prihvatljivih obveza iz članka 72.b te iznos tih izdanja koji je uključen u stavke prihvatljivih obveza u okviru ograničenja određenih u članku 72.b stavcima 3. i 4.;
- (d) ukupan iznos obveza koje nisu uključene u skladu s člankom 72.a stavkom 2.

Članak 438.

Objava kapitalnih zahtjeva i iznosa izloženosti ponderiranih rizikom

Institucije objavljuju sljedeće informacije u vezi s ispunjenjem zahtjeva iz članka 92. ove Uredbe te zahtjeva iz članka 73. i članka 104. stavka 1. točke (a) Direktive 2013/36/EU:

- (a) sažetak pristupa procjeni adekvatnosti njihova internog kapitala za potporu tekućim i budućim aktivnostima;
- (b) iznos dodatnih kapitalnih zahtjeva na temelju postupka nadzorne provjere iz članka 104. stavka 1. točke (a) Direktive 2013/36/EU i njegov sastav u pogledu instrumenata redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala;
- (c) na zahtjev relevantnog nadležnog tijela, rezultat postupka procjene adekvatnosti internoga kapitala institucije;
- (d) ukupan iznos izloženosti ponderiran rizikom i odgovarajući ukupni kapitalni zahtjevi određeni u skladu s člankom 92. i razvrstani prema različitim kategorijama rizika utvrđenima u dijelu trećem i, ako je primjenjivo, objašnjenje učinka primjene gornjih granica i neodbijanja stavki od regulatornog kapitala na izračun regulatornog kapitala i iznosa izloženosti ponderiranih rizikom;
- (e) bilančne i izvanbilančne izloženosti, iznosi izloženosti ponderirani rizikom i povezani očekivani gubici za svaku kategoriju specijaliziranog financiranja iz tablice 1. članka 153. stavka 5. i bilančne i izvanbilančne izloženosti te iznosi izloženosti ponderirani rizikom za kategorije izloženosti na osnovi vlasničkih ulaganja utvrđene u članku 155. stavku 2.;

- (f) vrijednost izloženosti i iznos izloženosti ponderiran rizikom instrumenata regulatornog kapitala koji se drže u bilo kojem društvu za osiguranje, društvu za reosiguranje ili osigurateljnom holdingu koje institucije ne odbijaju od svojeg regulatornog kapitala pri izračunu kapitalnih zahtjeva na pojedinačnoj, potkonsolidiranoj i konsolidiranoj osnovi u skladu s člankom 49.;
- (g) dodatne kapitalne zahtjeve i stopu adekvatnosti kapitala financijskog konglomerata izračunane u skladu s člankom 6. Direktive 2002/87/EZ i Prilogom I. toj direktivi ako se primjenjuje metoda 1. ili 2. iz tog priloga;
- (h) razlike u iznosima izloženosti ponderiranima rizikom iz tekućeg razdoblja objave u usporedbi s razdobljem objave koje mu neposredno prethodi, koje proizlaze iz primjene internih modela, uključujući opis ključnih razloga tih razlika.

Članak 439.

Objava izloženosti kreditnom riziku druge ugovorne strane

Institucije objavljuju sljedeće informacije u vezi sa svojom izloženošću kreditnom riziku druge ugovorne strane kako je određeno u dijelu trećem glavi II. poglavlju 6.:

- (a) opis metodologije primijenjene za raspoređivanje internog kapitala i dodjeljivanje kreditnih limita izloženostima riziku druge ugovorne strane, uključujući metode za dodjeljivanje tih limita izloženostima prema središnjim drugim ugovornim stranama;
- (b) opis politika koje se odnose na jamstva i druge instrumente smanjenja kreditnog rizika, primjerice politike za osiguravanje kolaterala i uspostavu kreditnih rezervi;
- (c) opis politika povezanih s općim povratnim rizikom i specifičnim povratnim rizikom kako je definirano u članku 291.;
- (d) iznos kolaterala koji bi institucija trebala osigurati u slučaju smanjenja njezina kreditnog rejtinga;
- (e) iznos odvojenog i neodvojenog kolaterala koji je primljen i dan prema vrsti kolaterala te dodatno razvrstan između kolaterala koji se upotrebljava za transakcije izvedenicama i transakcije financiranja vrijednosnih papira;
- (f) za transakcije izvedenicama, vrijednosti izloženosti prije i poslije učinka smanjenja kreditnog rizika kako je određeno na temelju metoda iz dijela trećeg glave II. poglavlja 6. odjeljaka od 3. do 6., neovisno o tome koja je metoda primjenjiva, i povezani iznosi izloženosti riziku razvrstani prema primjenjivim metodama;
- (g) za transakcije financiranja vrijednosnih papira, vrijednosti izloženosti prije i poslije učinka smanjenja kreditnog rizika kako je određeno na temelju metoda iz dijela trećeg glave II. poglavlja 4. i 6., neovisno o tome koja je metoda primijenjena i povezani iznosi izloženosti riziku razvrstani prema primjenjivim metodama;
- (h) vrijednosti izloženosti poslije učinka smanjenja kreditnog rizika i povezane izloženosti riziku za kapitalni zahtjev prilagodbe kreditnom vrednovanju, odvojeno za svaku metodu, kako je utvrđeno u dijelu trećem glavi VI.;
- (i) vrijednost izloženosti središnjim drugim ugovornim stranama i povezane izloženosti riziku u okviru dijela trećeg glave II. poglavlja 6. odjeljaka 9., odvojeno za kvalificirane i nekvalificirane središnje druge ugovorne strane te razvrstano prema vrstama izloženosti;
- (j) zamišljene vrijednosti i fer vrijednost transakcija kreditnim izvedenicama; transakcije kreditnim izvedenicama razvrstavaju se prema vrsti proizvoda; u okviru svake vrste proizvoda transakcije kreditnim izvedenicama razvrstavaju se dodatno prema tome je li kreditna zaštita kupljena ili prodana;
- (k) procjena parametra alfa ako je institucija dobila odobrenje nadležnog tijela da primjenjuje vlastitu procjenu parametra alfa u skladu s člankom 284. stavkom 9.;
- (l) odvojeno, objave iz članka 444. točke (e) i članka 452. točke (g);
- (m) za institucije koje primjenjuju metode iz dijela trećeg glave II. poglavlja 6. odjeljaka od 4. do 5., obujam njihovih bilančnih i izvanbilančnih poslova s izvedenicama kako su izračunani u skladu s člankom 273.a stavkom 1. ili 2., prema potrebi.

Ako središnja banka države članice pruži likvidnosnu pomoć u obliku transakcija razmjene kolaterala, nadležno tijelo može od zahtjeva iz prvog podstavka točaka (d) i (e) izuzeti institucije ako to nadležno tijelo smatra da bi se objavom informacija iz tih točaka moglo otkriti da je pružena likvidnosna pomoć u izvanrednim situacijama. Nadležno tijelo u te svrhe utvrđuje primjerene pragove i objektivne kriterije.

Članak 440.

Objava protucikličkih zaštitnih slojeva kapitala

Institucije objavljuju sljedeće informacije u vezi s ispunjenjem zahtjeva za protuciklički zaštitni sloj kapitala iz glave VII. poglavlja 4. Direktive 2013/36/EU:

- (a) geografsku distribuciju iznosa izloženosti i iznosa kreditnih izloženosti ponderiranih rizikom koja se upotrebljava kao osnova za izračun njihova protucikličnog zaštitnog sloja kapitala;
- (b) iznos specifičnog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala institucije.

Članak 441.

Objava pokazatelja globalne sistemske značajnosti

GSV institucije na godišnjoj osnovi objavljuju vrijednosti pokazatelja upotrijebljenih za utvrđivanje njihovih rezultata u skladu s metodologijom određivanja iz članka 131. Direktive 2013/36/EU.

Članak 442.

Objava izloženosti kreditnom riziku i razrjeđivačkom riziku

Institucije objavljuju sljedeće informacije u vezi sa svojim izloženostima kreditnom riziku i razrjeđivačkom riziku:

- (a) područje primjene i definicije pojmova „dospio” i „umanjen” koje upotrebljavaju za računovodstvene potrebe te moguće razlike između definicija za pojmove „dospio” i „status neispunjavanja obveza” za računovodstvene i regulatorne potrebe;
- (b) opis pristupa i metoda donesenih radi utvrđivanja specifičnih i općih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik;
- (c) informacije o iznosu i kvaliteti prihodonosnih, neprihodonosnih i restrukturiranih izloženosti za kredite, izloženosti dužničkih vrijednosnih papira i izvanbilančne izloženosti, uključujući akumulirano umanjenje vrijednosti, rezervacije i promjene negativnih fer vrijednosti zbog kreditnog rizika i iznosa primljenog kolaterala i finansijskih jamstava;
- (d) analiza dospelosti računovodstveno dospjelih izloženosti;
- (e) bruto knjigovodstvene vrijednosti izloženosti koje su u statusu neispunjavanja obveza i izloženosti koje nisu u statusu neispunjavanja obveza, akumulirani opći i specifični ispravci vrijednosti za kreditni rizik, akumulirani otpisi koji se odnose na te izloženosti i neto knjigovodstvene vrijednosti i njihova distribucija prema geografskom području i vrsti djelatnosti te za kredite, dužničke vrijednosne papire i izvanbilančne izloženosti;
- (f) sve promjene bruto iznosa bilančnih i izvanbilančnih izloženosti koje su u statusu neispunjavanja obveza, što u najmanjoj mjeri mora uključivati informacije o početnom i završnom stanju tih izloženosti, bruto iznos bilo koje izloženosti koja je prešla u status neispunjavanja obveza ili koja podliježe otpisu;
- (g) razvrstavanje kredita i dužničkih vrijednosnih papira prema preostalom roku do dospijea.

Članak 443.

Objava opterećene i neopterećene imovine

Institucije objavljuju informacije u vezi sa svojom opterećenom i neopterećenom imovinom. Za te potrebe institucije primjenjuju knjigovodstvenu vrijednost po kategoriji izloženosti razvrstane prema kvaliteti imovine i ukupan iznos knjigovodstvene vrijednosti opterećene i neopterećene imovine. Objavom informacija o opterećenoj i neopterećenoj imovini ne smije se otkriti likvidnosna pomoć u izvanrednim situacijama koju pružaju središnje banke.

Članak 444.

Objava primjene standardiziranog pristupa

Institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 2. objavljuju sljedeće informacije za svaku kategoriju izloženosti iz članka 112.:

- (a) imena odabranih VIPKR-a i AKI-ja te razlozi za bilo kakve promjene tih odabranih institucija tijekom razdoblja objave;
- (b) kategorije izloženosti za koje se upotrebljava VIPKR ili AKI;
- (c) opis postupka koji se upotrebljava za transfer kreditnih rejtinga izdavatelja i izdanja na stavke koje nisu uključene u knjigu trgovanja;
- (d) povezivanje vanjskog kreditnog rejtinga svakog odabranog VIPKR-a ili AKI-ja s ponderima rizika koji odgovaraju stupnjevima kreditne kvalitete kako je utvrđeno u dijelu trećem glavi II. poglavlju 2., uzimajući u obzir da te informacije nije potrebno objaviti ako institucija poštuje standard povezivanja koji je objavila EBA;
- (e) vrijednosti izloženosti i vrijednosti izloženosti nakon smanjenja kreditnog rizika povezano sa svakim stupnjem kreditne kvalitete kako je utvrđeno u dijelu trećem glavi II. poglavlju 2., prema kategorijama izloženosti, kao i vrijednosti izloženosti oduzete od regulatornog kapitala.

Članak 445.

Objava izloženosti tržišnom riziku

Institucije koje izračunavaju svoje kapitalne zahtjeve u skladu s člankom 92. stavkom 3. točkama (b) i (c) dužne su objaviti te zahtjeve zasebno za svaki rizik iz tih točaka. K tome, kapitalni zahtjevi za specifični kamatni rizik sekuritizacijskih pozicija objavljuje se zasebno.

Članak 446.

Objava upravljanja operativnim rizikom

Institucije objavljuju sljedeće informacije o upravljanju operativnim rizikom:

- (a) pristupe za procjenu kapitalnih zahtjeva za operativni rizik za koje institucija ispunjava uvjete;
- (b) ako se institucija njome koristi, opis metodologije iz članka 312. stavka 2., kojim je obuhvaćena rasprava o relevantnim unutarnjim i vanjskim faktorima koje institucija razmatra u svojem naprednom pristupu;
- (c) u slučaju djelomične upotrebe opseg i obuhvat različitih primijenjenih metodologija.

Članak 447.

Objava ključnih pokazatelja

Institucije objavljuju u tabličnom obliku sljedeće ključne pokazatelje:

- (a) sastav regulatornog kapitala i kapitalne zahtjeve kako je izračunano u skladu s člankom 92.;
- (b) ukupan iznos izloženosti riziku kako je izračunano u skladu s člankom 92. stavkom 3.;
- (c) ako je primjenjivo, iznos i sastav dodatnog regulatornog kapitala koje institucije moraju držati u skladu s člankom 104. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2013/36/EU;
- (d) zahtjev za kombinirani zaštitni sloj koji institucije moraju držati u skladu s glavom VII. poglavljem 4. Direktive 2013/36/EU;

- (e) omjer financijske poluge i mjeru ukupne izloženosti kako je izračunano u skladu s člankom 429.;
- (f) sljedeće informacije o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti kako je izračunan u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1.:
 - i. prosjek ili prosjeke, prema potrebi, koeficijenta likvidnosne pokrivenosti na temelju opažanja na kraju mjeseca tijekom prethodnih 12 mjeseci za svako tromjesečje relevantnog razdoblja objave;
 - ii. prosjek ili prosjeke, prema potrebi, ukupne likvidne imovine, nakon primjene relevantnih korektivnih faktora, uključene u zaštitni sloj likvidnosti u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., na temelju opažanja na kraju mjeseca tijekom prethodnih 12 mjeseci za svako tromjesečje relevantnog razdoblja objave;
 - iii. prosjeke likvidnosnih odljeva, priljeva i neto likvidnosnih odljeva kako je izračunano u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., na temelju opažanja na kraju mjeseca tijekom prethodnih 12 mjeseci za svako tromjesečje relevantnog razdoblja objave;
- (g) sljedeće informacije u odnosu na zahtjev za neto stabilne izvore financiranja kako je izračunano u skladu s dijelom šestim glavom IV.:
 - i. omjer neto stabilnih izvora financiranja na kraju svakog tromjesečja relevantnog razdoblja objave;
 - ii. dostupne stabilne izvore financiranja na kraju svakog tromjesečja relevantnog razdoblja objave;
 - iii. zahtijevane stabilne izvore financiranja na kraju svakog tromjesečja relevantnog razdoblja objave;
- (h) omjere regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza i njihove sastavnice, brojnik i nazivnik, kako je izračunano u skladu s člancima 92.a i 92.b te raščlanjeno na razini svake sanacijske grupe, ako je primjenjivo.

Članak 448.

Objava izloženosti kamatnom riziku za pozicije koje se ne drže u knjizi trgovanja

1. Od 28. lipnja 2021. institucije objavljuju sljedeće kvantitativne i kvalitativne informacije o rizicima koji proizlaze iz mogućih promjena kamatnih stopa koje utječu i na ekonomsku vrijednost vlasničkih instrumenata i na neto kamatni prihod od poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje kako se navodi u članku 84. i članku 98. stavku 5. Direktive 2013/36/EU:

- (a) promjene ekonomske vrijednosti vlasničkih instrumenata na temelju šest nadzornih scenarija šoka iz članka 98. stavka 5. Direktive 2013/36/EU za tekuće i prethodno razdoblje objave;
- (b) promjene neto kamatnog prihoda izračunano na temelju dvaju nadzornih scenarija šoka iz članka 98. stavka 5. Direktive 2013/36/EU za tekuće i prethodno razdoblje objave;
- (c) opis ključnih pretpostavki modela i parametara, osim onih iz članka 98. stavka 5. točaka (b) i (c) Direktive 2013/36/EU, koje se upotrebljavaju za izračun promjena ekonomske vrijednosti vlasničkih instrumenata i neto kamatnog prihoda kako je propisano točkama (a) i (b) ovog stavka;
- (d) objašnjenje značaja mjera rizika objavljenih u skladu s točkama (a) i (b) ovog stavka i značajnih razlika među tim mjerama rizika od prethodnoga referentnog datuma objave;
- (e) opis načina na koji institucije definiraju, mjere, smanjuju i kontroliraju kamatni rizik koji proizlazi iz njihovih poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje za potrebe provjere od strane nadležnih tijela u skladu s člankom 84. Direktive 2013/36/EU uključujući:
 - i. opis specifičnih mjera rizika koje institucije upotrebljavaju za procjenu promjena ekonomske vrijednosti vlasničkih instrumenata i neto kamatnog prihoda;
 - ii. opis ključnih pretpostavki modela i parametara koje se upotrebljavaju u internim sustavima mjerenja institucija i koje bi se razlikovale od zajedničkih pretpostavki modela i parametara iz članka 98. stavka 5.a Direktive 2013/36/EU za potrebe izračuna promjena ekonomske vrijednosti vlasničkih instrumenata i neto kamatnog prihoda, uključujući objašnjenje tih razlika;

- iii. opis scenarija šoka kamatnih stopa koje institucije upotrebljavaju za procjenu kamatnog rizika;
 - iv. priznavanje učinka zaštite od tih kamatnih rizika, uključujući interne instrumente zaštite od rizika koji ispunjavaju zahtjeve utvrđene u članku 106. stavku 3.;
 - v. prikaz učestalosti ocjena tog kamatnog rizika;
- (f) opis općih strategija upravljanja tim rizicima i smanjenja tih rizika;
- (g) prosječno i najdulje razdoblje do ponovnog vrednovanja kamatnih stopa dodijeljeno depozitima bez dospjeća.
2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, zahtjevi iz stavka 1. točke (c) i točke (e) podtočaka od i. do iv. ovog članka ne primjenjuju se na institucije koje primjenjuju standardiziranu metodologiju ili pojednostavnjenu standardiziranu metodologiju iz članka 84. stavka 1. Direktive 2013/36/EU.

Članak 449.

Objava izloženosti sekuritizacijskim pozicijama

Institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 5. ili kapitalne zahtjeve u skladu s člankom 337. ili 338. objavljuju sljedeće informacije odvojeno za poslove koji se vode u knjizi trgovanja i knjizi pozicija kojima se ne trguje:

- (a) opis sekuritizacijskih i resekuritizacijskih aktivnosti, uključujući ciljeve njihova upravljanja rizikom i ulaganja u vezi s tim aktivnostima, njihovu ulogu u sekuritizacijskim i resekuritizacijskim transakcijama, upotrebljavaju li jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju (STS) kako je definirana u članku 242. točki 10., i mjeru u kojoj upotrebljavaju sekuritizacijske transakcije za prijenos kreditnog rizika sekuritiziranih izloženosti na treće strane s, prema potrebi, zasebnim opisom politike prijenosa rizika sintetskih sekuritizacija;
- (b) vrste rizika kojima su izloženi u okviru sekuritizacijskih i resekuritizacijskih aktivnosti na temelju razine nadređenosti relevantnih sekuritizacijskih pozicija, s time da se razlikuje između STS pozicija i pozicija koje nisu STS te:
 - i. rizik koji je sadržan u transakcijama u kojima je inicijator sama institucija;
 - ii. rizik koji nastaje u vezi sa transakcijama u kojima je inicijator treća strana;
- (c) pristupe izračunu iznosa izloženosti ponderiranih rizikom koje one primjenjuju za svoje sekuritizacijske aktivnosti, uključujući vrste sekuritizacijskih pozicija na koje se svaki pristup primjenjuje te razlikovanje između STS pozicija i pozicija koje nisu STS;
- (d) popis SSPN-ova koji pripadaju bilo kojoj od sljedećih kategorija, s opisom vrsta njihovih izloženosti tim SSPN-ovima, uključujući ugovore o izvedenicama:
 - i. SSPN-ovi koji preuzimaju izloženosti koje su inicirale institucije;
 - ii. SSPN-ovi koje sponzoriraju institucije;
 - iii. SSPN-ovi i drugi pravni subjekti kojima institucije pružaju usluge povezane sa sekuritizacijom, primjerice usluge savjetovanja, servisiranja imovine ili upravljanja njome;
 - iv. SSPN-ovi uključeni u regulatorni opseg konsolidacije institucija;
- (e) popis svih pravnih subjekata u vezi s kojima su institucije objavile da su pružile potporu u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 5.;
- (f) popis pravnih subjekata koji su povezani s institucijama i koji ulažu u sekuritizacije u kojima su institucije inicijator ili u sekuritizacijske pozicije koje izdaju SSPN-ovi koje sponzoriraju institucije;

- (g) sažetak svojih računovodstvenih politika za sekuritizacijske aktivnosti, uključujući prema potrebi razlikovanje sekuritizacijskih i resekuritizacijskih pozicija;
- (h) nazive VIPKR-ova kojima se koristi za sekuritizacije i vrste izloženosti za koju se koristi svaka pojedinačna agencija;
- (i) ako je primjenjivo, opis pristupa interne procjene iz dijela trećeg glave II. poglavlja 5., uključujući strukturu procesa interne procjene te odnos između interne procjene i vanjskog rejtinga relevantnog VIPKR-a objavljenog u skladu s točkom h., nadzorne mehanizme za postupak interne procjene, uključujući opis neovisnosti, odgovornosti i provjeru postupka interne procjene, vrsti izloženosti na koju se primjenjuje postupak interne procjene te čimbenike stresa koji se upotrebljavaju za određivanje razine kreditnog poboljšanja;
- (j) zasebno za poslove koji se vode u knjizi trgovanja i knjizi pozicija kojima se ne trguje, knjigovodstvenu vrijednost sekuritizacijskih izloženosti, među ostalim informacije o tome jesu li institucije prenijele značajni kreditni rizik u skladu s člancima 244. i 245. za koje institucije djeluju kao inicijator, sponzor ili ulagatelj, odvojeno za tradicionalne i sintetske sekuritizacije te za STS transakcije i transakcije koje nisu STS te raščlanjeno prema vrsti sekuritizacijskih izloženosti;
- (k) za poslove koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje, sljedeće informacije:
 - i. ukupan iznos sekuritizacijskih pozicija ako institucije djeluju kao inicijator ili sponzor te povezane imovine ponderirane rizikom i kapitalnih zahtjeva prema regulatornim pristupima, uključujući izloženosti koje se odbijaju od regulatornog kapitala ili na koje se primjenjuje ponder rizika od 1 250 %, raščlanjen na tradicionalne i sintetske sekuritizacije te sekuritizacijske i resekuritizacijske izloženosti, odvojeno za STS pozicije i pozicije koje nisu STS, te dalje raščlanjen na primjeren broj razreda pondera rizika ili raspona kapitalnog zahtjeva, i prema pristupu primijenjenom za izračun kapitalnih zahtjeva;
 - ii. ukupan iznos sekuritizacijskih pozicija ako institucije djeluju kao ulagatelj te povezane imovine ponderirane rizikom i kapitalnih zahtjeva prema regulatornim pristupima, uključujući izloženosti koje se odbijaju od regulatornog kapitala ili na koje se primjenjuje ponder rizika od 1 250 %, raščlanjen na tradicionalne i sintetske sekuritizacije, sekuritizacijske i resekuritizacijske pozicije, STS pozicije i pozicije koje nisu STS, te dalje raščlanjen na primjeren broj razreda pondera rizika ili raspona kapitalnog zahtjeva i prema pristupu primijenjenom za izračun kapitalnih zahtjeva.
- (l) za izloženosti koje su sekuritizirale institucije, iznos izloženosti koje su u statusu neispunjavanja obveza i iznos specifičnih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik koje su institucije provele u tekućem razdoblju, oboje raščlanjeno prema vrsti izloženosti.

Članak 449.a

Objava ekoloških, društvenih i upravljačkih rizika (ESG rizici)

Od 28. lipnja 2022. velike institucije koje su izdale vrijednosne papire koji su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu bilo koje države članice, kako je definirano člankom 4. stavkom 1. točkom 21. Direktive 2014/65/EU objavljuju informacije o ESG rizicima, uključujući fizičke rizike i rizike tranzicije, kako je definirano u izvješću iz članka 98. stavka 8. Direktive 2013/36/EU.

Informacije iz prvog stavka objavljuju se na godišnjoj osnovi za prvu godinu, a zatim dvaput godišnje.

Članak 450.

Objava politike primitaka

1. Institucije objavljuju sljedeće informacije u pogledu svoje politike primitaka te praksi za one kategorije zaposlenika čije profesionalne aktivnosti imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti institucije:

- (a) informacije o postupku odlučivanja koji se primjenjuje pri određivanju politike primitaka kao i o broju sastanaka koje je održalo glavno tijelo koje nadzire primitke tijekom financijske godine, uključujući prema potrebi, informacije o sastavu i mandatu odbora za primitke, vanjskom konzultantu čije su usluge korištene pri određivanju politike primitaka te ulozi relevantnih dionika;
- (b) informacije o vezi između plaće zaposlenika i njihove uspješnosti;

- (c) najvažnije značajke sustava primitaka, uključujući informacije o kriterijima koji se primjenjuju za mjerenje uspješnosti i prilagodbu rizicima, politici odgode i kriterijima za prijenos prava iz primitaka;
- (d) omjere između fiksnih i varijabilnih primitaka određene u skladu s člankom 94. stavkom 1. točkom (g) Direktive 2013/36/EU;
- (e) informacije o kriterijima uspješnosti na kojima se temelje prava na dionice, opcije ili varijabilne komponente primitaka;
- (f) glavne parametre i obrazloženje svih shema varijabilnih komponenti primitaka te drugih negotovinskih pogodnosti;
- (g) ukupne kvantitativne informacije o primicima, podijeljene prema području poslovanja;
- (h) ukupne kvantitativne informacije o primicima podijeljene na više rukovodstvo i zaposlenike čije profesionalne aktivnosti imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti institucija, u kojima se navodi sljedeće:
 - i. iznosi primitaka dodijeljenih za financijsku godinu, podijeljeno na fiksne primitke uključujući opis fiksnih komponenti i varijabilne primitke te broj korisnika;
 - ii. iznosi i oblici dodijeljenih varijabilnih primitaka, podijeljeno na gotovinu, dionice, instrumente povezane s dionicama i druge vrste, odvojeno za dio plaćen unaprijed i za odgođeni dio;
 - iii. iznosi odgođenih primitaka dodijeljenih za uspješnost u prethodnim razdobljima, podijeljeno na iznos za koji se pravo iz primitaka prenosi u financijskoj godini i iznos za koji se pravo iz primitaka prenosi u narednim godinama;
 - iv. iznosi odgođenih primitaka za koje se pravo prenosi u financijskoj godini, isplaćenih tijekom financijske godine te umanjnih na temelju usklađivanja s uspješnošću;
 - v. zajamčeni varijabilni primici dodijeljeni tijekom financijske godine i broj korisnika tih dodijeljenih primitaka;
 - vi. otpremnine dodijeljene u prethodnim razdobljima koje su isplaćene tijekom financijske godine;
 - vii. broj otpremnina dodijeljenih tijekom financijske godine, podijeljeno na otpremnine unaprijed isplaćene i odgođene otpremnine, broj korisnika tih isplata i najveća isplata koja je dodijeljena jednoj osobi;
- (i) broj pojedinaca čiji primici iznose milijun EUR ili više po financijskoj godini, pri čemu se primici između 1 milijun EUR i 5 milijuna EUR dijele u platne razrede od po 500 000 EUR, a primici od 5 milijuna EUR ili više dijele se u platne razrede od po 1 milijun EUR;
- (j) na zahtjev relevantne države članice ili nadležnog tijela, ukupne primitke svakog pojedinog člana upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva;
- (k) informacije o tome može li institucija imati koristi od odstupanja utvrđenog u članku 94. stavku 3. Direktive 2013/36/EU.

Za potrebe prvog podstavka točke (k) ovog stavka institucije koje imaju koristi od takvog odstupanja navode temelji li se ta korist na odstupanju iz članka 94. stavka 3. točke (a) ili (b) Direktive 2013/36/EU. Navode i na koja načela primitaka primjenjuju odstupanja, broj zaposlenika koji imaju koristi od odstupanja i njihove ukupne primitke, podijeljeno na fiksne i varijabilne primitke.

2. U slučaju velikih institucija javnosti se na raspolaganje stavljaju kvantitativne informacije o primicima kolektivnog upravljačkog tijela institucija iz ovog članka, pri čemu se razlikuju članovi s izvršnim i neizvršnim funkcijama.

Institucije ispunjavaju zahtjeve iz ovog članka na način koji je primjeren njihovoj veličini, unutarnjoj organizaciji te vrsti, opsegu i složenosti njihovih aktivnosti ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

Članak 451.**Objava omjera financijske poluge**

1. Institucije koje podliježu odredbama iz dijela sedmog objavljuju sljedeće informacije o omjeru financijske poluge kako je izračunano u skladu s člankom 429. i upravljanju rizikom prekomjerne financijske poluge:

- (a) omjer financijske poluge i način na koji institucije primjenjuju članak 499. stavak 2.;
- (b) raščlambu mjere ukupne izloženosti iz članka 429. stavka 4. kao i usklađenost ukupne mjere izloženosti s relevantnim informacijama objavljenima u objavljenim financijskim izvještajima;
- (c) ako je primjenjivo, iznos izloženosti izračunan u skladu s člankom 429. stavkom 8. i člankom 429.a stavkom 1. i prilagođeni omjer financijske poluge izračunan u skladu s člankom 429.a stavkom 7.;
- (d) opis postupaka koji se primjenjuju za upravljanje rizikom prekomjerne financijske poluge;
- (e) opis čimbenika koji su utjecali na omjer financijske poluge tijekom razdoblja na koje se odnosi objavljeni omjer financijske poluge.

2. Javne razvojne kreditne institucije kako su definirane člankom 429.a stavkom 2. objavljuju omjer financijske poluge bez prilagodbe mjere ukupne izloženosti utvrđene u skladu s člankom 429.a stavkom 1. prvim podstavkom točkom (d).

3. Uz navedeno u stavku 1. točkama (a) i (b) ovog članka, velike institucije objavljuju omjer financijske poluge i raščlambu mjere ukupne izloženosti iz članka 429. stavka 4. na temelju prosjekâ izračunanih u skladu s provedbenim aktom iz članka 430. stavka 7.

Članak 451.a**Objava likvidnosnih zahtjeva**

1. Institucije na koje se primjenjuje dio šesti objavljuju u skladu s ovim člankom informacije o svojem koeficijentu likvidnosne pokrivenosti, omjeru neto stabilnih izvora financiranja i upravljanju likvidnosnim rizikom.

2. Institucije objavljuju sljedeće informacije o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti kako je izračunan u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1.:

- (a) prosjek ili prosjeke, prema potrebi, koeficijenta likvidnosne pokrivenosti na temelju opažanja na kraju mjeseca tijekom prethodnih 12 mjeseci za svako tromjesečje relevantnog razdoblja objave;
- (b) prosjek ili prosjeke, prema potrebi, ukupne likvidne imovine, nakon primjene relevantnih korektivnih faktora, uključene u zaštitni sloj likvidnosti u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., na temelju opažanja na kraju mjeseca tijekom prethodnih 12 mjeseci za svako tromjesečje relevantnog razdoblja objave, i opis sastava toga zaštitnog sloja likvidnosti;
- (c) prosjeke likvidnosnih odljeva, priljeva i neto likvidnosnih odljeva kako je izračunano u skladu s delegiranim aktom iz članka 460. stavka 1., na temelju opažanja na kraju mjeseca tijekom prethodnih 12 mjeseci za svako tromjesečje relevantnog razdoblja objave i opis njihova sastava.

3. Institucije objavljuju sljedeće informacije u odnosu na svoj omjer neto stabilnih izvora financiranja kako je izračunan u skladu s dijelom šestim glavom IV.:

- (a) podatke na kraju tromjesečja o omjeru neto stabilnih izvora financiranja u skladu s dijelom šestim glavom IV. poglavljem 2. za svako tromjesečje relevantnog razdoblja objave;
- (b) pregled iznosa dostupnih stabilnih izvora financiranja izračunanih u skladu s dijelom šestim glavom IV. poglavljem 3.;
- (c) pregled iznosa zahtijevanih stabilnih izvora financiranja izračunanih u skladu s dijelom šestim glavom IV. poglavljem 4.

4. Institucije objavljuju aranžmane, sustave, procese i strategije uspostavljene radi utvrđivanja, mjerenja i praćenja svojeg likvidnosnog rizika te upravljanja tim rizikom u skladu s člankom 86. Direktive 2013/36/EU.

GLAVA III.

KVALIFIKACIJSKI ZAHTJEVI ZA PRIMJENU POSEBNIH INSTRUMENATA ILI METODOLOGIJA

Članak 452.

Objava primjene IRB pristupa na kreditni rizik

Institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane kreditnim rizikom u skladu s IRB pristupom kreditnom riziku objavljuju sljedeće informacije:

- (a) dopuštenje nadležnog tijela za pristup ili odobrenje za postupno uvođenje pristupa;
- (b) za svaku kategoriju izloženosti iz članka 147., postotak ukupne vrijednosti izloženosti za svaku kategoriju izloženosti na koju se primjenjuje standardizirani pristup utvrđen u dijelu trećem glavi II. poglavlju 2. ili IRB pristup utvrđen u dijelom trećem glavi II. poglavlju 3., kao i dio svake kategorije izloženosti koji podliježe planu uvođenja; ako su dobile odobrenje za primjenu vlastitih LGD-a i konverzijskih faktora za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom, institucije zasebno objavljuju postotak ukupne vrijednosti izloženosti svake kategorije izloženosti na koju se primjenjuje to odobrenje;
- (c) nadzorne mehanizme za rejting-sustave u različitim fazama razvoja modela, kontrole i promjene, kojima su obuhvaćene informacije o:
 - i. odnosu između funkcije upravljanja rizikom i funkcije unutarnje revizije;
 - ii. preispitivanju rejting-sustava;
 - iii. postupku za osiguravanje neovisnosti funkcije zadužene za preispitivanje modela od funkcija odgovornih za razvoj modela;
 - iv. postupku za osiguravanje odgovornosti funkcija zaduženih za razvoj i preispitivanje modela;
- (d) uloge funkcija uključenih u izradu, odobrenje i naknadne izmjene modela kreditnog rizika;
- (e) opsega i glavnog sadržaja izvješćivanja u vezi s modelima kreditnog rizika;
- (f) opis internog rejting-postupka prema kategorijama izloženosti, uključujući broj ključnih modela upotrijebljenih u pogledu svakog portfelja i kratak opis glavnih razlika između modela unutar istog portfelja, kojim se obuhvaćaju:
 - i. definicije, metode i podaci za procjenu i validaciju PD-a, u što su uključene informacije o načinu procjene PD-ova za portfelje s malim brojem statusa neispunjavanja obveza, postoje li regulatorne donje granice i uzročnici zabilježenih razlika između PD-a i stvarnih stopa nastanka statusa neispunjavanja obveza za barem posljednja tri razdoblja;
 - ii. definicije, metode i podaci, prema potrebi, za procjenu i validaciju LGD-a, kao što su metode izračuna smanjenja LGD-a, načina procjene LGD-ova za portfelje s malim brojem statusa neispunjavanja obveza te vrijeme između trenutka stupanja u status neispunjavanja obveza i zaključenja izloženosti;
 - iii. prema potrebi, definicije, metode i podaci za procjenu i validaciju konverzijskih faktora, uključujući pretpostavke primijenjene prilikom procjene tih parametara;
- (g) prema potrebi, sljedeće informacije u vezi sa svakom kategorijom izloženosti iz članka 147.:
 - i. bruto bilančne izloženosti;
 - ii. vrijednosti izvanbilančnih izloženosti prije primjene relevantnog konverzijskog faktora;
 - iii. izloženost nakon primjene relevantnog konverzijskog faktora i smanjenja kreditnog rizika;
 - iv. svaki model, parametar ili ulazni element relevantan za razumijevanje ponderiranja rizikom i iznosi izloženosti riziku koji proizlaze iz toga, koji su objavljeni za dostatan broj rejting-kategorija dužnika (uključujući status neispunjavanja obveza) kako bi se omogućilo smisljeno razlikovanje kreditnog rizika;

- v. zasebno za te kategorije izloženosti u odnosu na koje su institucije dobile odobrenje za upotrebu vlastitih LGD-ova i konverzijske faktore za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom te za izloženosti za koje institucije ne primjenjuju takve procjene vrijednosti iz točaka od i. do iv. podložno tom odobrenju;
- (h) procjene institucija u pogledu PD-ova u usporedbi sa stvarnom stopom nastanka statusa neispunjavanja obveza za svaku kategoriju izloženosti tijekom duljeg razdoblja, pri čemu se zasebno objavljuju raspon PD-a, ekvivalent vanjskog rejtinga, ponderirani prosječni i aritmetički prosječni PD, broj dužnika na kraju prethodne godine i godine koju se analizira, broj dužnika u statusu neispunjavanja obveza uključujući broj novih dužnika u statusu neispunjavanja obveza te prosječna povijesna godišnja stopa nastanka statusa neispunjavanja obveza.

Za potrebe točke (b) ovog članka institucije primjenjuju vrijednost izloženosti kako je definirano člankom 166.

Članak 453.

Objava primjene tehnika smanjenja kreditnog rizika

Institucije koje primjenjuju tehnike smanjenja kreditnog rizika objavljuju sljedeće informacije:

- (a) temeljne značajke politika i postupaka za bilančno i izvanbilančno netiranje te prikaz mjere u kojoj se institucije koriste tim netiranjem;
- (b) temeljne značajke politika i postupaka za vrednovanje prihvatljivog kolaterala i upravljanje njime;
- (c) opis glavnih vrsta kolaterala koje je institucija primila radi smanjenja kreditnog rizika;
- (d) za jamstva i kreditne izvedenice koje se upotrebljavaju kao kreditna zaštita, glavne vrste davatelja jamstava i drugih ugovornih strana u kreditnim izvedenicama te njihovu kreditnu sposobnost, koje se upotrebljavaju za potrebe smanjenja kapitalnih zahtjeva, osim onih koje se upotrebljavaju kao dio struktura sintetskih sekuritizacija;
- (e) informacije o koncentracijama tržišnih ili kreditnih rizika u okviru primijenjenih tehnika smanjenja kreditnog rizika;
- (f) za institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu sa standardiziranim pristupom ili IRB pristupom, ukupnu vrijednost izloženosti koja nije pokrivena prihvatljivom kreditnom zaštitom i ukupnu vrijednost izloženosti koja je pokrivena prihvatljivom kreditnom zaštitom nakon primjene korektivnih faktora; informacije iz ove točke objavljuju se odvojeno za kredite i dužničke vrijednosne papire zajedno s raščlambom izloženosti u statusu neispunjavanja obveza;
- (g) odgovarajući konverzijski faktor i smanjenje kreditnog rizika povezano s izloženosti i učestalost primjene tehnika smanjenja kreditnog rizika s učinkom zamjene ili bez njega;
- (h) za institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu sa standardiziranim pristupom, iznos bilančnih i izvanbilančnih izloženosti prema kategorijama izloženosti prije i poslije primjene konverzijskih faktora te povezanog smanjenja kreditnog rizika;
- (i) za institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu sa standardiziranim pristupom, iznos izloženosti ponderiran rizikom i omjer tog iznosa izloženosti ponderiranog rizikom i vrijednosti izloženosti nakon primjene odgovarajućeg konverzijskog faktora i smanjenja kreditnog rizika povezanog s izloženosti; informacije iz ove točke objavljuju se zasebno za svaku kategoriju izloženosti;
- (j) za institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu s IRB pristupom, iznos izloženosti ponderiran rizikom prije i nakon priznavanja učinka smanjenja kreditnog rizika na kreditne izvedenice; ako su dobile odobrenje za primjenu vlastitih LGD-a i konverzijskih faktora za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom, institucije zasebno objavljuju informacije iz ove točke za svaku kategoriju izloženosti na koje se primjenjuje to odobrenje.

Članak 454.

Objava primjene naprednih pristupa za operativni rizik

Institucije koje primjenjuju napredne pristupe iz članaka od 321. do 324. za izračun kapitalnih zahtjeva za operativni rizik objavljuju opis korištenja polica osiguranja i drugih mehanizama za prijenos rizika u svrhu smanjenja tog rizika.

Članak 455.

Primjena internih modela za tržišni rizik

Institucije koje izračunavaju svoje kapitalne zahtjeve u skladu s člankom 363. dužne su objaviti sljedeće informacije:

- (a) za svaki obuhvaćeni potportfelj:
 - i. značajke primijenjenih modela;
 - ii. prema potrebi, za interne modele za dodatni rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza i migracijski rizik te za trgovanje korelacijama, metodologije koje se primjenjuju te rizici koji se mjere putem primjene internog modela, uključujući opis pristupa koji institucija primjenjuje za određivanje razdoblja likvidnosti, metodologije koje se primjenjuju za procjenu kapitala koja je dosljedna zatraženom standardu stabilnosti te pristupe koji se primjenjuju pri vrednovanju modela;
 - iii. opis testiranja otpornosti na stres primijenjenih na potportfelj;
 - iv. opis pristupa koji se primjenjuju za retroaktivno testiranje i vrednovanje točnosti i dosljednosti internih modela i postupaka modeliranja;
- (b) područje primjene odobrenja dobivenog od nadležnog tijela;
- (c) opis opsega i metodologije za usklađivanje sa zahtjevima iz članaka 104. i 105;
- (d) najvišu, najnižu i srednju vrijednost:
 - i. dnevnih mjera vrijednosti adherentnih riziku tijekom izvještajnog razdoblja te na kraju izvještajnog razdoblja;
 - ii. mjera vrijednosti adherentnih riziku u stresnim uvjetima tijekom izvještajnog razdoblja te na kraju izvještajnog razdoblja;
 - iii. vrijednosti rizika za dodatni rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza i migracijski rizik te za specifični rizik portfelja namijenjenog trgovanju korelacijama tijekom izvještajnog razdoblja te na kraju izvještajnog razdoblja;
- (e) elemente kapitalnog zahtjeva kako je utvrđeno člankom 364.;
- (f) ponderirano prosječno razdoblje likvidnosti za svaki potportfelj pokriven internim modelima za dodatni rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza i migracijski rizik te za trgovanje korelacijama;
- (g) usporedba dnevnih mjera vrijednosti adherentnih riziku na kraju dana s jednodnevnim promjenama vrijednosti portfelja na kraju sljedećeg radnog dana zajedno s analizom svih važnih prekoračenja tijekom izvještajnog razdoblja.

(*) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1).;

120. u članku 456. dodaje se sljedeća točka:

„(k) izmjene zahtjeva za objavu utvrđenih u dijelu osmom glavama II. i III. kako bi se u obzir uzele promjene ili izmjene u području međunarodnih standarda o objavi.”;

121. u članku 457. točka (i) zamjenjuje se sljedećim:

„(i) dio drugi i članak 430. samo kao rezultat razvoja računovodstvenih standarda ili zahtjeva koji uzimaju u obzir zakonodavne akte Unije”;

122. članak 458. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako tijelo imenovano u skladu sa stavkom 1. utvrdi promjene u intenzitetu makrobonitetnog ili sistemskog rizika u financijskom sustavu koje bi mogle imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav

i realno gospodarstvo u određenoj državi članici i za koje to tijelo smatra da bi se učinkovitije rješavale provedbom strožih nacionalnih mjera nego drugim makrobonitetnim instrumentima navedenima u ovoj Uredbi i u Direktivi 2013/36/EU, ono sukladno tome obavješćuje Komisiju i ESRB. ESRB bez odgode prosljeđuje obavijest Europskom parlamentu, Vijeću i EBA-i.

Obavijesti se prilažu sljedeći dokumenti i, prema potrebi, kvantitativni ili kvalitativni dokazi u vezi s:

- (a) promjenama u intenzitetu makrobonitetnog ili sistemskog rizika;
 - (b) razlozima zbog kojih bi te promjene mogle predstavljati prijetnju financijskoj stabilnosti na nacionalnoj razini ili realnom gospodarstvu;
 - (c) objašnjenjem razloga zbog kojih tijelo smatra da bi makrobonitetni instrumenti navedeni u člancima 124. i 164. ove Uredbe i člancima 133. i 136. Direktive 2013/36/EU bili manje prikladni i učinkoviti za suočavanje s tim rizicima nego nacrt nacionalnih mjera iz točke (d) ovog stavka;
 - (d) nacrtom nacionalnih mjera za ublažavanje promjena u intenzitetu rizika za institucije koje su dobile odobrenje za rad u toj matičnoj državi ili za podskup tih institucija, a koje se odnose na:
 - i. razinu regulatornog kapitala iz članka 92.;
 - ii. zahtjeve za velike izloženosti utvrđene u članku 392. i člancima od 395. do 403.;
 - iii. likvidnosne zahtjeve iz dijela šestog;
 - iv. pondere rizika za nekretninske balone u sektoru stambenih i poslovnih nekretnina;
 - v. zahtjeve za javnu objavu utvrđene u dijelu osmom;
 - vi. razinu zaštitnog sloja za očuvanje kapitala iz članka 129. Direktive 2013/36/EU; ili
 - vii. izloženosti unutar financijskog sektora;
 - (e) objašnjenjem razloga zbog kojih tijelo imenovano u skladu sa stavkom 1. smatra nacrt mjera prikladnim, učinkovitim i razmjernim za rješavanje tog pitanja; i
 - (f) procjenom vjerojatnog pozitivnog ili negativnog učinka nacrta mjera na unutarnje tržište na temelju informacija koje su dostupne dotičnoj državi članici.”;
- (b) stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Ovlašt za donošenje provedbenog akta za odbacivanje nacrta nacionalnih mjera iz stavka 2. točke (d) dodjeljuje se Vijeću, koje odlučuje kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije.

U roku od jednog mjeseca od primitka obavijesti iz stavka 2. ESRB i EBA dostavljaju svoja mišljenja o pitanjima iz tog stavka točaka od (a) do (f) Vijeću, Komisiji i dotičnoj državi članici.

Posebno uzimajući u obzir mišljenja iz drugog podstavka i ako postoje robusni, čvrsti i detaljni dokazi da će ta mjera imati negativan učinak na unutarnje tržište koji je veći od koristi za financijsku stabilnost u smislu smanjenja utvrđenog makrobonitetnog ili sistemskog rizika, Komisija može, u roku od jednog mjeseca, Vijeću predložiti provedbeni akt kojim se odbacuje nacrt nacionalnih mjera.

U nedostatku prijedloga Komisije tijekom tog razdoblja od jednog mjeseca, ta država članica može odmah donijeti nacrt nacionalnih mjera za razdoblje do dvije godine ili dok makrobonitetni ili sistemski rizik prestane postojati, ako se to dogodi ranije.

Vijeće odlučuje o prijedlogu Komisije u roku od jednog mjeseca nakon primitka prijedloga i navodi svoje razloge za odbijanje ili neodbijanje nacrt nacionalnih mjera.

Vijeće može odbaciti nacrt nacionalnih mjera samo ako smatra da nije ispunjen jedan ili više sljedećih uvjeta:

- (a) promjene u intenzitetu makrobonitetnog ili sistemskog rizika takve su prirode da čine rizik za financijsku stabilnost na nacionalnoj razini;
- (b) makrobonitetni instrumenti navedeni u ovoj Uredbi i u Direktivi 2013/36/EU manje su prikladni ili učinkoviti za suočavanje s utvrđenim makrobonitetnim ili sistemskim rizikom nego nacrt nacionalnih mjera;
- (c) nacrt nacionalnih mjera ne dovodi do nerazmjernih negativnih utjecaja na cijeli financijski sustav u drugim državama članicama ili njegove dijelove ili na financijski sustav u Uniji kao cjelini koji bi predstavljali ili prouzročili zapreku funkcioniranju unutarnjeg tržišta i
- (d) navedeno se pitanje odnosi samo na jednu državu članicu.

Pri donošenju svoje procjene, koju temelji na dokazima koje je tijelo imenovano u skladu sa stavkom 1. predočilo u skladu sa stavkom 2., Vijeće uzima u obzir mišljenje ESRB-a i EBA-e.

Ako u roku od jednog mjeseca nakon primitka prijedloga Komisije Vijeće ne donese provedbeni akt kojim se odbacuje nacrt nacionalnih mjera, dotična država članica može donijeti mjere i primijeniti ih za razdoblje od najviše dvije godine ili dok makrobonitetni ili sistemski rizik prestane postojati, ako se to dogodi ranije.

5. Druge države članice mogu priznati mjere donesene u skladu s ovim člankom i primjenjivati ih na institucije kojima su dale odobrenje za rad u matičnoj državi koje imaju podružnice ili izloženosti u državi članici koja je dobila odobrenje za primjenu tih mjera.”;

- (c) stavci 9. i 10. zamjenjuju se sljedećim:

„9. Prije isteka odobrenja za rad izdanog u skladu sa stavkom 4., dotična država članica, uz savjetovanje s ESRB-om i EBA-om, preispituje stanje i može, u skladu s postupkom iz stavka 4., donijeti novu odluku o produljenju razdoblja primjene nacionalnih mjera svaki put za najviše dvije dodatne godine. Nakon prvog produljenja Komisija preispituje stanje najmanje svake dvije godine, uz savjetovanje s ESRB-om i EBA-om.

10. Neovisno o postupku iz stavaka od 3. do 9. ovog članka, države članice imaju pravo povećati pondere rizika u odnosu na pondere određene ovom Uredbom za do 25 % za izloženosti utvrđene u stavku 2. točki (d) podtočkama iv. i vii. ovog članka i donijeti stroža ograničenja velike izloženosti iz članka 395. za do 15 % za razdoblje od najviše dvije godine ili dok makrobonitetni ili sistemski rizik prestane postojati, ako se to dogodi ranije, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti i zahtjevi za obavješćivanje utvrđeni u stavku 2. ovog članka.”;

123. članak 460. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija je ovlaštena dopuniti ovu Uredbu donošenjem delegiranih akata u skladu s člankom 462. kako bi pobliže odredila opće zahtjeve iz članka 412. stavka 1. Delegirani akti doneseni u skladu s ovim stavkom temelje se na stavkama o kojima se izvješćuje u skladu s dijelom šestim glavom II. i Prilogom III. i njima se određuje u kojim okolnostima nadležna tijela moraju nametnuti institucijama određene razine priljeva i odljeva kako bi obuhvatile specifične rizike kojima su izložene te se njima poštuju pragovi iz stavka 2. ovog članka.

Komisija je posebno ovlaštena dopuniti ovu Uredbu donošenjem delegiranih akata kojima se određuju detaljni likvidnosni zahtjevi za potrebe primjene članka 8. stavka 3. i članaka od 411. do 416., 419., 422., 425., 428. a, 428.f, 428.g, od 428.j, do 428.n, 428.p, 428.r, 428.s, 428.w, 428.ae, 428.ag, 428.ah, 428.ak i 451.a.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Komisija je ovlaštena za izmjenu ove Uredbe donošenjem delegiranih akata u skladu s člankom 462. kojima se mijenja popis proizvoda ili usluga iz članka 428.f stavka 2. ako smatra da imovina i obveze koje su izravno povezane s drugim proizvodima ili uslugama ispunjavaju uvjete iz članka 428.f stavka 1.

Komisija donosi delegirani akt iz prvog podstavka do 28. lipnja 2024.”;

124. umeće se sljedeći članak:

„Članak 461.a

Alternativni standardizirani pristup za tržišni rizik

Za potrebe zahtjeva za izvješćivanje navedenih u članku 430.b stavku 1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 462. radi izmjene ove Uredbe uvođenjem tehničkih prilagodbi člancima 325. e, od 325.g do 325.j, 325.p, 325.q, 325.ae, 325.ak, 325.am, od 325.ap do 325.at, 325.av i 325.ax te radi određenja pondera rizika razreda 11. iz tablice 4. u članku 325.ah i pondera rizika za pokrivenne obveznice koje su izdale kreditne institucije u trećim zemljama u skladu s člankom 325.ah te korelacije pokrivenih obveznica koje su izdale kreditne institucije u trećim zemljama u skladu s člankom 325.aj alternativnog standardiziranog pristupa iz dijela trećeg glave IV. poglavlja 1.a, uzimajući u obzir promjene u području međunarodnih regulatornih standarda.

Komisija donosi delegirani akt iz stavka 1. do 31. prosinca 2019.”;

125. članak 462. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 462.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 244. stavka 6. i članka 245. stavka 6., članaka od 456. do 460. i članka 461.a dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od 28. lipnja 2013.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 244. stavka 6. i članka 245. stavka 6., članaka od 456. do 460. i članka 461.a. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 244. stavka 6. i članka 245. stavka 6., članaka od 456. do 460. i članka 461.a stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”

126. u članku 471. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Odstupajući od članka 49. stavka 1., tijekom razdoblja od 31. prosinca 2018. do 31. prosinca 2024., institucije mogu odabrati da ne odbijaju ulaganja u kapital društava za osiguranje, društava za reosiguranje i osigurateljnih holdinga ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) uvjeti navedeni u članku 49. stavku 1. točkama (a) i (e);
- (b) nadležna tijela zadovoljna su s razinom kontrole rizika i postupcima financijske analize koje je institucija posebno donijela radi nadzora ulaganja u dotično društvo ili holding;
- (c) ulaganja institucije u kapital društva za osiguranje, društva za reosiguranje ili osigurateljnog holdinga ne prelaze 15 % instrumenata redovnog osnovnog kapitala koji je izdao taj osigurateljni subjekt 31. prosinca 2012. i tijekom razdoblja od 1. siječnja 2013. do 31. prosinca 2024.;
- (d) iznos ulaganja u kapital koji nije odbijen ne prelazi iznos koji se drži u instrumentima redovnog osnovnog kapitala društva za osiguranje, društva za reosiguranje ili osigurateljnog holdinga 31. prosinca 2012.“;

127. članak 493. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Odredbe o velikim izloženostima iz članaka od 387. do 403. ove Uredbe ne primjenjuju se na investicijska društva čija je osnovna djelatnost isključivo pružanje investicijskih usluga ili obavljanje aktivnosti povezanih s financijskim instrumentima iz odjeljka C točaka 5., 6., 7., 9., 10. i 11. Priloga I. Direktivi 2014/65/EU te na koje se Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*) nije primjenjivala 31. prosinca 2006.

(*) Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ (SL L 145, 30.4.2004., str. 1.)“;

(b) u stavku 3. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) izloženosti, uključujući sudjelujuće udjele ili druge vrste udjela, institucije prema njezinom matičnom društvu, ostalim društvima kćerima tog matičnog društva ili vlastitim društvima kćerima i kvalificiranim udjelima, ako su ta društva obuhvaćena nadzorom na konsolidiranoj osnovi kojoj podliježe i sama institucija, u skladu s ovom Uredbom, Direktivom 2002/87/EZ ili istovjetnim standardima na snazi u trećoj zemlji; izloženosti koje ne ispunjavaju te kriterije, neovisno o tome jesu li izuzete od primjene članka 395. stavka 1. ove Uredbe, tretiraju se kao izloženosti prema trećoj strani.“;

128. članak 494. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 494.

Prijelazne odredbe o zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Odstupajući od članka 92.a, od 27. lipnja 2019. do 31. prosinca 2021. institucije koje se smatraju sanacijskim subjektima i koje su GSV institucije ili dio GSV institucije moraju u svakom trenutku ispunjavati sljedeće zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze:

- (a) omjer od 16 % zasnovan na riziku, koji predstavlja regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije, iskazano kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4.;
- (b) omjer od 6 % koji nije zasnovan na riziku, koji predstavlja regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije, iskazano kao postotni udio mjere ukupne izloženosti iz članka 429. stavka 4.

2. Odstupajući od članka 72.b stavka 3., od 27. lipnja 2019. do 31. prosinca 2021. mjera u kojoj se instrumenti prihvatljivih obveza iz članka 72.b stavka 3. mogu uključiti u stavke prihvatljivih obveza iznosi 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4.

3. Odstupajući od članka 72.b stavka 3., dok sanacijsko tijelo prvi put ne procijeni usklađenost s uvjetom iz točke (c) tog stavka, obveze ispunjavaju uvjete za instrumente prihvatljivih obveza do ukupnog iznosa koji, do 31. prosinca 2021., ne premašuje 2,5 %, a nakon toga datuma 3,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4., ako su ispunjeni uvjeti iz članka 72.b stavka 3. točaka (a) i (b).”;

129. umeću se sljedeći članci:

„Članak 494.a

Nastavak priznavanja izdanja putem subjekata posebne namjene

1. Odstupajući od članka 52., instrumenti kapitala koje institucija nije izdala izravno ispunjavaju uvjete za instrumente dodatnog osnovnog kapitala do 31. prosinca 2021. samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) uvjeti navedeni u članku 52. stavku 1., osim uvjeta da je instrumente izravno izdala institucija;
- (b) instrumenti su izdani putem subjekta koji je uključen u konsolidaciju u skladu s dijelom prvim glavom II. poglavljem 2.;
- (c) sredstva su odmah i bez ograničenja dostupna instituciji i u obliku su koji ispunjava uvjete navedene u ovom stavku.

2. Odstupajući od članka 63., instrumenti kapitala koje institucija nije izdala izravno ispunjavaju uvjete za instrumente dodatnog osnovnog kapitala do 31. prosinca 2021. samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) uvjeti navedeni u članku 63. stavku 1., osim uvjeta da je instrumente izravno izdala institucija;
- (b) instrumenti su izdani putem subjekta koji je uključen u konsolidaciju u skladu s dijelom prvim glavom II. poglavljem 2.;
- (c) sredstva su odmah i bez ograničenja dostupna instituciji i u obliku su koji ispunjava uvjete navedene u ovom stavku.

Članak 494.b

Nastavak priznavanja instrumenata regulatornog kapitala i instrumenata prihvatljivih obveza

1. Odstupajući od članaka 51. i 52., instrumenti izdani prije 27. lipnja 2019. ispunjavaju uvjete za instrumente dodatnog osnovnog kapitala najkasnije do 28. lipnja 2025. ako ispunjavaju uvjete iz članaka 51. i 52., osim uvjetâ iz članka 52. stavka 1. točaka (p), (q) i (r).

2. Odstupajući od članaka 62. i 63., instrumenti izdani prije 27. lipnja 2019. ispunjavaju uvjete za instrumente dopunskoga kapitala najkasnije do 28. lipnja 2025. ako ispunjavaju uvjete iz članaka 62. i 63., osim uvjetâ iz članka 63. točaka (n), (o) i (p).

3. Odstupajući od članka 72.a stavka 1. točke (a), obveze izdane prije 27. lipnja 2019. ispunjavaju uvjete za stavke prihvatljivih obveza ako ispunjavaju uvjete iz članka 72.b, osim uvjetâ iz članka 72.b stavka 2. točke (b) podtočke ii. i točaka od (f) do (m).”;

130. članak 497. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 497.

Kapitalni zahtjevi za izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama

1. Ako središnja druga ugovorna strana treće zemlje podnese zahtjev za priznavanje u skladu s člankom 25. Uredbe (EU) br. 648/2012, institucije mogu tu središnju drugu ugovornu stranu smatrati kvalificiranom središnjom drugom ugovornom stranom u razdoblju od datuma kada je ta središnja druga ugovorna strana ESMA-i podnijela zahtjev za priznavanje do jednog od sljedećih datuma:

- (a) ako je Komisija već donijela provedbeni akt iz članka 25. stavka 6. Uredbe (EU) br. 648/2012 u vezi s trećom zemljom u kojoj središnja druga ugovorna strana ima poslovni nastan i taj je provedbeni akt već stupio na snagu, dvije godine od datuma podnošenja zahtjeva;

- (b) ako Komisija još nije donijela provedbeni akt iz članka 25. stavka 6. Uredbe (EU) br. 648/2012 u vezi s trećom zemljom u kojoj središnja druga ugovorna strana ima poslovni nastan i taj provedbeni akt još nije stupio na snagu, raniji datum od sljedećih datuma:
- i. dvije godine nakon datuma stupanja na snagu provedbenog akta;
 - ii. za središnje druge ugovorne strane koje su podnijele zahtjev nakon 27. lipnja 2019., dvije godine nakon datuma podnošenja zahtjeva;
 - iii. za one središnje druge ugovorne strane koje su podnijele zahtjev prije 27. lipnja 2019., 28. lipnja 2021.

2. Do isteka roka iz stavka 1. ovog članka, ako središnja druga ugovorna strana iz tog stavka nema jamstveni fond i nema uspostavljen obvezujući aranžman sa svojim klirinškim članovima koji joj omogućava upotrebu cijelog ili dijela inicijalnog iznosa nadoknade primljenog od njezinih klirinških članova kao da je riječ o preduplatama, institucija zamjenjuje formulu za izračun kapitalnog zahtjeva iz članka 308. stavka 2. sa sljedećom formulom:

$$K_{CM_i} = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM} ; 8 \% \cdot 2 \% \cdot IM_i \right\}$$

pri čemu je:

- K_{CM_i} = kapitalni zahtjev;
- K_{CCP} = hipotetski kapital kvalificirane središnje druge ugovorne strane o kojem je kvalificirana središnja druga ugovorna strana obavijestila instituciju u skladu s člankom 50.c Uredbe (EU) br. 648/2012;
- DF_{CCP} = financijska sredstva središnje druge ugovorne strane koja se temelje na preduplatama, o kojima je središnja druga ugovorna strana obavijestila instituciju u skladu s člankom 50.c Uredbe (EU) br. 648/2012;
- i = indeks koji označuje klirinškog člana;
- IM_i = inicijalni iznos nadoknade koji klirinški član i daje sa središnjom drugom ugovornom stranom; i
- IM = ukupan iznos inicijalnog iznosa nadoknade o kojem je središnja druga ugovorna strana obavijestila instituciju u skladu s člankom 89. stavkom 5.a Uredbe (EU) br. 648/2012.

3. U iznimnim okolnostima, ako je to potrebno i razmjerno kako bi se izbjeglo narušavanje međunarodnih financijskih tržišta, Komisija provedbenim aktima u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 464. stavka 2. može donijeti odluku o jednom produljenju od 12 mjeseci prijelaznih odredaba iz stavka 1. ovog članka.”;

131. u članku 498. stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„1. Odredbe o kapitalnim zahtjevima iz ove Uredbe ne primjenjuju se na investicijska društva čija se osnovna djelatnost isključivo sastoji od pružanja investicijskih usluga ili obavljanja aktivnosti povezanih s financijskim instrumentima iz odjeljka C točaka 5., 6., 7., 9., 10. i 11. Priloga I. Direktivi 2014/65/EU te na koje se Direktiva 2004/39/EZ nije primjenjivala 31. prosinca 2006.”;

132. u članku 499. stavak 3. briše se;

133. članci 500. i 501. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 500.

Prilagodba za prodaje velikih razmjera

1. Odstupajući od članka 181. stavka 1. točke (a), institucija može prilagoditi svoje procjene LGD-a tako da djelomično ili u potpunosti prebije učinak prodajâ velikih razmjera izloženosti u statusu neispunjavanja obveza na ostvarene LGD-ove do razlike između prosjeka procijenjenih LGD-ova za usporedive izloženosti u statusu neispunjavanja obveza koje nisu konačno unovčene i prosjeka ostvarenih LGD-ova, među ostalim i na osnovi gubitaka ostvarenih zbog prodajâ velikih razmjera, čim se ispune svi sljedeći uvjeti:

- (a) institucija je obavijestila nadležno tijelo o planu koji uključuje opseg, sastav i datume prodaja izloženosti u statusu neispunjavanja obveza;

- (b) datumi prodaja izloženosti u statusu neispunjavanja obveza jesu nakon 23. studenoga 2016., ali ne kasnije od 28. lipnja 2022.;
- (c) kumulativni iznos izloženosti u statusu neispunjavanja obveza prodanih nakon datuma prve prodaje u skladu s planom iz točke (a) premašio je 20 % kumulativnog iznosa svih zabilježenih statusa neispunjavanja obveza od datuma prve prodaje iz točaka (a) i (b).

Prilagodba iz prvog podstavka može se provesti samo do 28. lipnja 2022. i njezini učinci mogu trajati onoliko dugo koliko su odgovarajuće izloženosti uključene u vlastite procjene LGD-a institucije.

2. Institucije bez odgode obavješćuju nadležno tijelo kada je ispunjen uvjet iz stavka 1. točke (c).

Članak 501.

Prilagodba izloženosti ponderiranih rizikom prema MSP-ovima koje nisu u statusu neispunjavanja obveza

1. Institucije prilagođavaju iznose izloženosti ponderiranih rizikom za izloženosti prema MSP-ovima koje nisu u statusu neispunjavanja obveza (RWEA), koji su izračunani u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 2. ili 3., prema potrebi, u skladu sa sljedećom formulom:

$$RWEA^* = RWEA \cdot \frac{\min\{E^*; EUR\ 2\ 500\ 000\} \cdot 0,7619 + \max\{E^* - EUR\ 2\ 500\ 000; 0\} \cdot 0,85}{E^*}$$

pri čemu je:

RWEA* = RWEA prilagođen pomoćnim faktorom za MSP-ove; i

E* = ukupan iznos koji instituciji, njezinim društvima kćerima, njezinim matičnim društvima i drugim društvima kćerima tih matičnih društava, uključujući izloženosti u statusu neispunjavanja obveza, duguje MSP ili grupa povezanih osoba MSP-a, ali isključujući potraživanja ili potencijalne obveze osigurane stambenim nekretninama.

2. Za potrebe ovog članka:

- (a) izloženost prema MSP-u uključena je u kategoriju stanovništva ili u kategoriju trgovačkih društava ili u kategoriju osiguranu hipotekama na nekretninama;
- (b) MSP je definiran u skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ (*). Od kriterija navedenih u članku 2. Priloga toj preporuci, u obzir se uzima samo godišnji promet;
- (c) institucije poduzimaju razumne korake kako bi ispravno utvrdile E* i dobile informacije koje se zahtijevaju na temelju točke (b).

(*) Preporuka Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2003., str. 36.).”;

134. umeće se sljedeći članak:

„Članak 501.a

Prilagodba kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik izloženosti prema subjektima koji financiraju fizičke strukture ili objekte, sustave i mreže za pružanje ili potporu u pružanju bitnih javnih usluga ili njima upravljaju

1. Kapitalni zahtjevi za kreditni rizik izračunani u skladu s dijelom III. glavom II. množe se s faktorom 0,75 pod uvjetom da izloženost ispunjava sve sljedeće uvjete:
- (a) izloženost je uključena u kategoriju izloženosti prema trgovačkim društvima ili kategoriju izloženosti u obliku specijaliziranog financiranja, a isključene su izloženosti u statusu neispunjavanja obveza;
- (b) izloženost je prema subjektu koji je posebno osnovan za financiranje ili upravljanje fizičkim strukturama ili objektima, sustavima i mrežama za pružanje ili potporu u pružanju bitnih javnih usluga;

- (c) najmanje dvije trećine iznosa izvora otplate obveze predstavlja prihod koji se ostvaruje na osnovi imovine koja je predmet financiranja, a ne neovisne sposobnosti šireg poslovnog subjekta, ili subvencije, bespovratna sredstva ili financiranje od strane jednog ili više subjekata navedenih u stavku 2. točki (b) podtočkama i. i ii.;
- (d) dužnik može ispuniti svoje financijske obveze čak i u ozbiljnim uvjetima stresa koji su relevantni za rizik projekta;
- (e) novčani tokovi koje ostvaruje dužnik predvidljivi su i pokrivaju sve buduće otplate kredita tijekom trajanja kredita;
- (f) rizik refinanciranja izloženosti nizak je ili primjereno umanjen uzimajući u obzir bilo kakve subvencije, bespovratna sredstva ili financiranja od strane jednog ili više subjekata navedenih u stavku 2. točki (b) podtočkama i. i ii.;
- (g) ugovornim odredbama vjerovnicima se osigurava visok stupanj zaštite, uključujući sljedeće:
 - i. ako prihodi dužnika nisu financirani plaćanjima velikog broja korisnika, ugovorne odredbe uključuju odredbe kojima se vjerovnike učinkovito štiti od gubitaka koji nastaju u slučaju da projekt raskine stranka koja je pristala kupovati robu ili usluge koje pruža dužnik;
 - ii. dužnik raspolaže dostatnim pričuvnim sredstvima koja su u cijelosti financirana gotovinom ili je sklopio druge financijske aranžmane s davateljima jamstva s visokim rejtingom kako bi osigurao financiranje za nepredviđene događaje i obrtni kapital tijekom ekonomskog vijeka imovine iz točke (b) ovog stavka;
 - iii. vjerovnici imaju značajan stupanj kontrole nad imovinom i prihodima koje ostvaruje dužnik;
 - iv. vjerovnici imaju pravo, u mjeri koja je dopuštena na temelju primjenjivog prava, na imovinu i ugovore ključne za infrastrukturne poslove ili raspolažu alternativnim mehanizmima kojima se osigurava njihov položaj;
 - v. vjerovnicima se u zalog daju vlasnički instrumenti tako da mogu preuzeti kontrolu nad subjektom u slučaju neispunjavanja obveza;
 - vi. ograničena je uporaba neto novčanih tokova od poslovanja nakon obveznih plaćanja iz projekta u svrhe nepovezane sa servisiranjem dužničkih obveza;
 - vii. postoje ugovorna ograničenja u pogledu mogućnosti dužnika da poduzima aktivnosti koje bi mogle štetiti vjerovnicima, uključujući ograničenje da se novi dug ne može izdati bez suglasnosti postojećih ulagatelja u dužničke instrumente;
- (h) obveza je nadređena u odnosu na sva druga potraživanja osim zakonskih potraživanja i potraživanja na temelju izvedenica drugih ugovornih strana;
- (i) ako je dužnik u fazi gradnje, ulagatelj u vlasnički kapital mora ispuniti sljedeće kriterije, a u slučaju većeg broja ulagatelja skupina ulagatelja u vlasnički kapital sljedeće kriterije mora ispuniti kao cjelina:
 - i. ulagatelji u vlasnički kapital imaju iskustvo u uspješnom nadziranju infrastrukturnih projekata, financijsku snagu i relevantno stručno znanje;
 - ii. ulagatelji u vlasnički kapital imaju nizak rizik od nastanka statusa neispunjavanja obveza odnosno rizik od značajnih gubitaka za dužnika zbog njihova statusa neispunjavanja obveza je nizak;
 - iii. uspostavljeni su primjereni mehanizmi kojima su usklađeni interesi ulagatelja u vlasnički kapital s interesima vjerovnika;
- (j) dužnik je uspostavio prikladne zaštitne mehanizme kako bi osigurao dovršenje projekta u skladu s ugovorenim specifikacijama, proračunom ili datumom dovršetka; uključujući snažna jamstva za okončanje projekta ili angažman iskusnog graditelja i odgovarajuće ugovorne odredbe za ugovorne kazne;
- (k) ako postoje značajni operativni rizici, njima se primjereno upravlja;
- (l) dužnik se koristi testiranim tehnologijama i dizajnom;
- (m) pribavljene su sve potrebne dozvole i odobrenja;

- (n) dužnik se koristi izvedenicama samo za potrebe smanjenja rizika;
 - (o) dužnik je izvršio procjenu doprinosi li imovina koja je predmet financiranja sljedećim ciljevima u području okoliša:
 - i. ublažavanje klimatskih promjena;
 - ii. prilagodba klimatskim promjenama;
 - iii. održivo korištenje i zaštita vodnih i morskih resursa;
 - iv. prijelaz na kružno gospodarstvo, sprječavanje nastanka otpada i recikliranje;
 - v. sprečavanje i kontrola onečišćenja;
 - vi. zaštita zdravih ekosustava.
2. Za potrebe stavka 1. točke (e) nastali novčani tokovi ne smatraju se predvidljivima osim ako znatan dio prihoda ispunjava sljedeće uvjete:
- (a) ispunjen je jedan od sljedećih kriterija:
 - i. prihodi su zasnovani na dostupnosti;
 - ii. prihodi podliježu pravilu o stopi povrata;
 - iii. prihodi podliježu ugovorima s klauzulom „puno za prazno“;
 - iv. razina rezultata ili korištenja i cijena moraju zasebno ispunjavati jedan od sljedećih kriterija:
 - regulirani su,
 - utvrđeni su ugovorom,
 - u dostatnoj su mjeri predvidljivi na temelju niskog rizika potražnje;
 - (b) ako prihodi dužnika nisu financirani plaćanjima velikog broja korisnika, strana koja pristane kupovati robu ili usluge dužnika mora biti jedno od sljedećeg:
 - i. središnja banka, središnja vlada, regionalna vlada ili lokalno tijelo, pod uvjetom da im je dodijeljen ponder rizika od 0 % u skladu s člancima 114. i 115. ili da je vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika ocijenila da se raspoređuju u najmanje 3. stupanj kreditne kvalitete;
 - ii. subjekt javnog sektora, pod uvjetom da mu je dodijeljen ponder rizika od 20 % ili niži u skladu s člankom 116. ili da je vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika ocijenila da se raspoređuje u najmanje 3. stupanj kreditne kvalitete;
 - iii. multilateralna razvojna banka iz članka 117. stavka 2.;
 - iv. međunarodna organizacija iz članka 118.;
 - v. trgovačko društvo za koje je vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika ocijenila da se raspoređuje u najmanje 3. stupanj kreditne kvalitete;
 - vi. subjekt koji se može zamijeniti bez značajne promjene u visini i vremenskom rasporedu prihoda.
3. Institucije svakih šest mjeseci izvješćuju nadležna tijela o ukupnom iznosu izloženosti prema subjektima infrastrukturnog projekta izračunanom u skladu sa stavkom 1. ovog članka.
4. Komisija do 28. lipnja 2022. podnosi izvješće o učinku kapitalnih zahtjeva iz ove Uredbe na kreditiranje subjekata infrastrukturnog projekta i podnosi ga Europskom parlamentu i Vijeću, prema potrebi zajedno sa zakonodavnim prijedlogom.
5. Za potrebe stavka 4. EBA izvješćuje Komisiju o sljedećem:
- (a) analizi kretanja trendova i uvjeta na tržištima kreditiranja infrastrukture i financiranja projekata tijekom razdoblja iz stavka 4.;

- (b) analizi stvarne rizičnosti subjekata iz stavka 1. točke (b) tijekom cijelog ekonomskog ciklusa;
- (c) usklađenosti kapitalnih zahtjeva iz ove Uredbe s rezultatima analize iz točaka (a) i (b) ovog stavka.

Članak 501.b

Odstupanje od zahtjeva za izvješćivanje

Odstupajući od članka 430., u razdoblju od datuma početka primjene relevantnih odredaba ove Uredbe do datuma dostave prvih izvješća utvrđenog u provedbenim tehničkim standardima iz tog članka, nadležno tijelo može primijeniti izuzeće od zahtjeva da o informacijama izvješćuje u formatu određenom u predlošcima navedenima u provedbenom aktu iz članka 430. stavka 7. ako se ti predlošci ne ažuriraju kako bi bili u skladu s odredbama iz ove Uredbe.”;

135. u dijelu desetom iza glave II.: IZVJEŠĆA I PREISPITIVANJA umeće se sljedeći članak:

„Članak 501.c

Bonitetni tretman izloženosti koje se odnose na ciljeve iz područja okoliša i/ili socijalne ciljeve

EBA, nakon savjetovanja s ESRB-om i na temelju dostupnih podataka i nalaza Komisijine stručne skupine na visokoj razini za održivo financiranje, procjenjuje bi li poseban bonitetni tretman izloženosti koje se odnose na imovinu ili aktivnosti znatno povezane s ciljevima iz područja okoliša i/ili socijalnim ciljevima bio opravdan. EBA posebno procjenjuje:

- (a) metodologije za procjenu stvarne rizičnosti izloženosti koje se odnose na imovinu ili aktivnosti znatno povezane s ciljevima iz područja okoliša i/ili socijalnim ciljevima u odnosu na rizičnost drugih izloženosti;
- (b) izradu odgovarajućih kriterija za procjenu fizičkih rizika i rizika tranzicije, uključujući rizike u vezi s amortizacijom imovine zbog regulatornih promjena;
- (c) moguće učinke posebnog bonitetnog tretmana izloženosti koje se odnose na imovinu ili aktivnosti znatno povezane s ciljevima iz područja okoliša i/ili socijalnim ciljevima na financijsku stabilnost i bankovno kreditiranje u Uniji.

EBA o svojim nalazima podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji do 28. lipnja 2025.

Komisija na temelju tog izvješća, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog Europskom parlamentu i Vijeću.”;

136. umeće se sljedeći članak:

„Članak 504.a

Ulaganja u instrumente prihvatljivih obveza

EBA do 28. lipnja 2022. Komisiji podnosi izvješće o iznosima i distribuciji ulaganja u instrumente prihvatljivih obveza među institucijama koje se smatraju GSV institucijama ili OSV institucijama i o mogućim preprekama sanaciji i riziku širenja zaraze u odnosu na ta ulaganja.

Na temelju tog izvješća EBA-e Komisija do 28. lipnja 2023. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o odgovarajućem tretmanu takvih ulaganja zajedno s, prema potrebi, zakonodavnim prijedlogom.”;

137. članak 507. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 507.

Velike izloženosti

1. EBA prati primjenu izuzeća iz članka 390. stavka 6. točke (b), članka 400. stavka 1. točaka od (f) do (m), članka 400. stavka 2. točke (a) i točaka od (c) do (g), (i), (j) i (k) te do 28. lipnja 2021. Komisiji podnosi izvješće u kojem procjenjuje kvantitativni učinak ukidanja tih izuzeća ili uvođenja ograničenja u pogledu njihove primjene. U tom se izvješću za svako izuzeće iz tih članaka procjenjuje osobito sljedeće:

- (a) broj velikih izloženosti na koje je primijenjeno izuzeće u svakoj državi članici;
- (b) broj institucija koje primjenjuju izuzeće u svakoj državi članici;
- (c) ukupan iznos izloženosti na koje je primijenjeno izuzeće u svakoj državi članici.

2. Komisija do 31. prosinca 2023. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni odstupanja iz članka 390. stavka 4. i članka 401. stavka 2. u pogledu metoda za izračun vrijednosti izloženosti transakcija financiranja vrijednosnih papira, i posebno o potrebi da se u obzir uzmu izmjene međunarodnih standarda kojima se utvrđuju metode za takav izračun.”;

138. u članku 510. dodaju se sljedeći stavci:

„4. EBA prati iznos zahtijevanih stabilnih izvora financiranja kojima se pokriva rizik financiranja povezan s ugovorima o izvedenicama iz Priloga II. i kreditnim izvedenicama tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja, osobito budući rizik financiranja tih ugovora o izvedenicama kako je utvrđeno u članku 428.s stavku 2. i članku 428.at stavku 2., te izvješćuje Komisiju o mogućnosti donošenja većeg faktora zahtijevanih stabilnih izvora financiranja ili mjere koja je osjetljivija na rizik do 28. lipnja 2024. U tom se izvješću procjenjuje barem sljedeće:

- (a) mogućnost razlikovanja ugovora o izvedenicama s iznosima nadoknade i bez iznosa nadoknade;
- (b) mogućnost isključivanja, povećanja ili zamjene zahtjeva iz članka 428.s stavka 2. i članka 428.at stavka 2.;
- (c) mogućnost šire izmjene tretmana ugovora o izvedenicama pri izračunu omjera neto stabilnih izvora financiranja kako je utvrđeno u članku 428.d, članku 428.k stavku 4., članku 428.s stavku 2., članku 428.ag točkama (a) i (b), članku 428.ah stavku 2., članku 428.al stavku 4., članku 428.at stavku 2., članku 428.ay točkama (a) i (b) te članku 428.az stavku 2. kako bi se bolje uzeo u obzir rizik financiranja povezan s tim ugovorima tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja;
- (d) učinak predloženih izmjena na iznos stabilnih izvora financiranja zahtijevanih za ugovore o izvedenicama institucija.

5. Ako se međunarodnim standardima utječe na tretman ugovora o izvedenicama iz Priloga II. i kreditne izvedenice za izračun omjera neto stabilnih izvora financiranja, Komisija prema potrebi i uzimajući u obzir izvješće iz stavka 4. te izmjene međunarodnih standarda i raznolikost bankarskog sektora u Uniji, Europskom parlamentu i Vijeću podnosi zakonodavni prijedlog o načinu izmjene odredaba koje se odnose na tretman ugovora o izvedenicama iz Priloga II i kreditnih izvedenica za izračun omjera neto stabilnih izvora financiranja, kako je utvrđeno u dijelu šestom glavi IV., kako bi se bolje uzeo u obzir rizik financiranja povezan s tim transakcijama.

6. EBA prati iznos zahtijevanih stabilnih izvora financiranja kojima se pokriva rizik financiranja povezan s transakcijama financiranja vrijednosnih papira, uključujući s imovinom primljenom ili danom u tim transakcijama i s neosiguranim transakcijama s financijskim klijentima s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci te Komisiju izvješćuje o primjerenosti tog tretmana do 28. lipnja 2023. U tom se izvješću procjenjuje barem sljedeće:

- (a) mogućnost primjene viših ili nižih faktora stabilnih izvora financiranja na transakcije financiranja vrijednosnih papira s financijskim klijentima i na neosigurane transakcije s financijskim klijentima s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci kako bi se bolje uzeo u obzir rizik financiranja tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja i mogući učinci širenja zaraze među financijskim klijentima;

- (b) mogućnost primjene tretmana iz članka 428.r stavka 1. točke (g) na transakcije financiranja vrijednosnih papira osigurane drugim vrstama imovine;
- (c) mogućnost primjene faktora stabilnih izvora financiranja na izvanbilančne stavke korištene u transakcijama financiranja vrijednosnih papira kao alternativa tretmanu iz članka 428.p stavka 5.;
- (d) primjerenost asimetričnog tretmana obveza s preostalim rokom do dospijea kraćim od šest mjeseci prema financijskim klijentima na koje se primjenjuje faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 0 % u skladu s člankom 428.k stavkom 3. i imovine koja proizlazi iz transakcija s financijskim klijentima s preostalim rokom do dospijea kraćim od šest mjeseci na koje se primjenjuje faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja od 0 %, 5 % ili 10 % u skladu s člankom 428.r stavkom 1. točkom (g), člankom 428.s stavkom 1. točkom (c) i člankom 428.v točkom (b);
- (e) učinak uvođenja viših ili nižih faktora zahtijevanih stabilnih izvora financiranja za transakcije financiranja vrijednosnih papira, osobito one s financijskim klijentima s preostalim rokom do dospijea kraćim od šest mjeseci, na likvidnost tržišta imovine primljene kao kolateral u tim transakcijama, osobito državnih i korporativnih obveznica;
- (f) učinak predloženih izmjena na iznos stabilnih izvora financiranja koji su potrebni za transakcije tih institucija, osobito za transakcije financiranja vrijednosnih papira s financijskim klijentima s preostalim rokom do dospijea kraćim od šest mjeseci ako su u tim transakcijama kao kolateral primljene državne obveznice.

7. Komisija do 28. lipnja 2024., prema potrebi te uzimajući u obzir izvješće iz stavka 6., sve međunarodne standarde i raznolikost bankarskog sektora u Uniji, Europskom parlamentu i Vijeću podnosi zakonodavni prijedlog o načinu izmjene odredaba koje se odnose na tretman transakcija financiranja vrijednosnih papira, uključujući imovinu primljenu ili danu u tim transakcijama, i tretman neosiguranih transakcija s financijskim klijentima s preostalim rokom do dospijea kraćim od šest mjeseci za izračun omjera neto stabilnih izvora financiranja, kako je utvrđeno u dijelu šestom glavi IV., ako smatra da je to potrebno s obzirom na utjecaj postojećeg tretmana na omjer neto stabilnih izvora financiranja institucija te kako bi se bolje uzeo u obzir rizik financiranja povezan s tim transakcijama.

8. Do 28. lipnja 2025. faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuje na transakcije iz članka 428.r stavka 1. točke (g), članka 428.s stavka 1. točke (c) i članka 428.v točke (b) podiže se s 0 % na 10 %, s 5 % na 15 % odnosno s 10 % na 15 %, osim ako je drugačije određeno u zakonodavnom aktu donesenom na temelju prijedloga Komisije, u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

9. EBA prati iznos zahtjeva za stabilne izvore financiranja kojima se pokriva rizik financiranja povezan s ulaganjem institucija u vrijednosne papire kako bi se zaštitili ugovori o izvedenicama. EBA podnosi izvješće o primjerenosti tretmana do 28. lipnja 2023. U tom se izvješću procjenjuje barem sljedeće:

- (a) mogući utjecaj tretmana na sposobnost ulagatelja da budu izloženi imovini i utjecaj tretmana na ponudu kredita u uniji tržišta kapitala;
- (b) mogućnost primjene prilagođenih zahtjeva za stabilne izvore financiranja na vrijednosne papire koji se drže kako bi se zaštitile izvedenice koje se, u cijelosti ili djelomično, financiraju inicijalnim iznosom nadoknade;
- (c) mogućnost primjene prilagođenih zahtjeva za stabilne izvore financiranja na vrijednosne papire koji se drže kako bi se zaštitile izvedenice koje se ne financiraju inicijalnim iznosom nadoknade.

10. Komisija do 28. lipnja 2023. ili jednu godinu nakon dogovora o međunarodnim standardima koje sastavlja BCBS, ovisno o tome što nastupi ranije, prema potrebi te uzimajući u obzir izvješće iz stavka 9., sve međunarodne standarde koje sastavlja BCBS i raznolikost bankarskog sektora u Uniji te ciljeve unije tržišta kapitala, Europskom parlamentu i Vijeću podnosi zakonodavni prijedlog o načinu izmjene odredaba koje se odnose na tretman ulaganja institucija u vrijednosne papire kako bi se zaštitili ugovori o izvedenicama za izračun omjera neto stabilnih izvora financiranja, kako je utvrđeno u dijelu šestom glavi IV., ako smatra da je to potrebno s obzirom na utjecaj postojećeg tretmana na omjer neto stabilnih izvora financiranja institucija te kako bi se bolje uzeo u obzir rizik financiranja povezan s tim transakcijama.

11. EBA procjenjuje bi li bilo opravdano smanjiti faktor zahtijevanih stabilnih izvora financiranja za imovinu koja se upotrebljava za usluge poravnanja i namire plemenitih metala kao što su zlato, srebro, platina i paladij ili za imovinu koja se koristi za transakcije financiranja plemenitih metala kao što su zlato, srebro, platina i paladij u roku od 180 dana ili manje. EBA podnosi izvješće Komisiji do 28. lipnja 2021.”;

139. članak 511. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 511.

Financijska poluga

1. Komisija do 31. prosinca 2020. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjerenosti:

- (a) uvođenja dodatnog omjera financijske poluge za OSV institucije; i
- (b) definicije i izračuna mjere ukupne izloženosti iz članka 429. stavka 4., među ostalim tretmana rezervi središnje banke.

2. Za potrebe izvješća iz stavka 1. Komisija uzima u obzir međunarodna kretanja i međunarodno dogovorene standarde. Prema potrebi tom se izvješću prilaže zakonodavni prijedlog.”;

140. članak 513. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 513.

Makrobonitetna pravila

1. Komisija do 30. lipnja 2022., a zatim svakih pet godina, nakon savjetovanja s ESRB-om i EBA-om, preispituje jesu li makrobonitetna pravila iz ove Uredbe i Direktive 2013/36/EU dovoljna za smanjivanje sistemskih rizika u sektorima, regijama i državama članicama, pri čemu procjenjuje:

- (a) učinkovitost, djelotvornost i transparentnost važećih makrobonitetnih instrumenata iz ove Uredbe i Direktive 2013/36/EU;
- (b) adekvatnost obuhvata i mogućih stupnjeva preklapanja između različitih makrobonitetnih instrumenata za ovladavanje sličnih rizika iz ove Uredbe i Direktive 2013/36/EU te prema potrebi predlaže nova makrobonitetna pravila;
- (c) međusobnu interakciju međunarodno prihvaćenih standarda za sistemske institucije i odredaba ove Uredbe i Direktive 2013/36/EU te, prema potrebi, predlaže nova pravila uzimajući u obzir te međunarodno dogovorene standarde;
- (d) bi li makrobonitetnim instrumentima predviđenima u ovoj Uredbi i Direktivi 2013/36/EU trebalo dodati drugu vrstu instrumenata, kao što su instrumenti usmjereni na zajmoprimce, kako bi se nadopunili instrumenti koji se temelje na kapitalu i omogućila usklađena uporaba instrumenata na unutarnjem tržištu; vodeći računa o tome jesu li usklađene definicije tih instrumenata i izvješćivanje o odgovarajućim podacima na razini Unije preduvjeti za uvođenje takvih instrumenata;
- (e) bi li zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1.a trebalo proširiti na sistemske važne institucije koje nisu GSV institucije, bi li se njegova kalibracija trebala razlikovati od kalibracije za GSV institucije i bi li njegova kalibracija trebala ovisiti o razini sistemske važnosti institucije;
- (f) bi li sadašnja dobrovoljna uzajamna primjena makrobonitetnih mjera trebala postati obvezna i je li sadašnji okvir ESRB-a za dobrovoljnu uzajamnost odgovarajući temelj za tu promjenu;
- (g) na koji se način relevantnim makrobonitetnim tijelima Unije i nacionalnim makrobonitetnim tijelima mogu dati alati za otklanjanje novih sistemskih rizika koji proizlaze iz izloženosti kreditnih institucija nebankarskom sektoru, osobito iz tržišta izvedenica i tržišta transakcija financiranja vrijednosnih papira, sektora upravljanja imovinom i sektora osiguranja.

2. Komisija do 31. prosinca 2022., a zatim svakih pet godina, na temelju savjetovanja s ESRB-om i EBA-om podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o procjeni iz stavka 1. te im prema potrebi podnosi zakonodavni prijedlog.”;

141. članak 514. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 514.

Metoda za izračun vrijednosti izloženosti transakcija izvedenicama

1. EBA do 28. lipnja 2023. podnosi Komisiji izvješće o utjecaju i relativnoj kalibraciji pristupa iz dijela trećeg glave II. poglavlja 6. odjeljaka 3., 4. i 5. radi izračuna vrijednosti izloženosti transakcija izvedenicama.
2. Na osnovi izvješća EBA-e Komisija, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog izmjene pristupa navedenih u dijelu trećem glavi II. poglavlju 6. odjeljcima 3., 4. i 5.”;

142. umeće se sljedeći članak:

„Članak 518.a

Preispitivanje odredaba o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza

Komisija do 28. lipnja 2022. preispituje i procjenjuje je li primjeren zahtjev da se na prihvatljive obveze može primjenjivati bail-in, a da se ne aktiviraju odredbe o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza u drugim ugovorima, s ciljem da se što je moguće više poveća učinkovitost bail-in instrumenta te da se procijeni bi li trebalo uključiti odredbu o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza koja se odnosi na prihvatljive obveze u uvjete ili ugovore kojima se upravlja drugim obvezama. Prema potrebi tom se preispitivanju i procjeni prilaže zakonodavni prijedlog.”;

143. umeće se sljedeći članak:

„Članak 519.b

Kapitalni zahtjevi za tržišni rizik

1. EBA do 30. rujna 2019. podnosi izvješće o utjecaju, na institucije u Uniji, međunarodnih standarda za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik.
2. Komisija do 30. lipnja 2020., uzimajući u obzir rezultate izvješća iz stavka 1., te međunarodne standarde i pristupe iz dijela trećeg glave IV. poglavlja 1.a i 1.b, podnosi izvješće zajedno sa zakonodavnim prijedlogom, prema potrebi, Europskom parlamentu i Vijeću o načinu provedbe međunarodnih standarda u vezi s odgovarajućim kapitalnim zahtjevima za tržišni rizik.”;

144. u dijelu desetom umeće se sljedeća glava:

„GLAVA II.A

PROVEDBA PRAVILA

Članak 519.c

Alat za usklađenost

1. EBA izrađuje elektronički alat kojim se institucijama omogućuje usklađenost s ovom Uredbom i Direktivom 2013/36/EU kao i s regulatornim tehničkim standardima, provedbenim tehničkim standardima, smjernicama i predlošcima donesenima radi provedbe ove Uredbe i te direktive.
2. Alat iz stavka 1. svakoj instituciji omogućuje barem sljedeće:
 - (a) brzo utvrđivanje relevantnih odredaba s kojima se mora uskladiti u odnosu na veličinu i poslovni model institucije;
 - (b) praćenje promjena zakonodavnih akata i povezanih provedbenih odredaba, smjernica i predložaka.”;

145. Prilog II. mijenja se kako je navedeno u Prilogu ovoj Uredbi.

Članak 2.

Izmjene Uredbe (EU) br. 648/2012

Uredba (EU) br. 648/2012 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 50.a stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Središnja druga ugovorna strana izračunava hipotetski kapital kako slijedi:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot \text{stopa kapitala}$$

pri čemu je:

K_{CCP} = hipotetski kapital;

i = indeks koji označuje klirinškog člana;

EAD_i = iznos izloženosti središnje druge ugovorne strane prema klirinškom članu i , uključujući vlastite transakcije klirinškog člana sa središnjom drugom ugovornom stranom, transakcije s klijentima za koje jamči klirinški član, i sve vrijednosti kolaterala koji drži središnja druga ugovorna strana, uključujući preduplate klirinškog člana u jamstveni fond, za te transakcije, koje se odnose na vrednovanje na kraju regulatornog izvještajnog datuma prije nego što se uplate iznosi nadoknade koji su pozvani za uplatu pri posljednjem pozivu za uplatu iznosa nadoknade tog dana.

RW = ponder rizika od 20 %; i

stopa kapitala = 8 %.”;

2. članak 50.b zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 50.b

Opća pravila za izračun K_{CCP}

Za potrebe izračuna K_{CCP} iz članka 50.a stavka 2. primjenjuju se sljedeće odredbe:

(a) središnja druga ugovorna strana izračunava vrijednost izloženosti prema svojim klirinškim članovima kako slijedi:

- i. za izloženosti koje proizlaze iz ugovora i transakcija navedenih u članku 301. stavku 1. točkama (a) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, središnje druge ugovorne strane izračunavaju vrijednost u skladu s metodom iz dijela trećeg glave II. poglavlja 6. odjeljka 3. te uredbe, uz primjenu razdoblja iznosa nadoknade za rizik od 10 radnih dana;
- ii. za izloženosti koje proizlaze iz ugovora i transakcija navedenih u članku 301. stavku 1. točki (b) Uredbe (EU) br. 575/2013, središnje druge ugovorne strane izračunavaju vrijednost (EAD_i) u skladu sa sljedećom formulom:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

pri čemu je:

EAD_i = vrijednost izloženosti;

i = indeks koji označuje klirinškog člana;

$EBRM_i$ = vrijednost izloženosti prije smanjenja rizika koja je jednaka vrijednosti izloženosti središnje druge ugovorne strane prema klirinškom članu i koja proizlazi iz svih ugovora i transakcija s tim klirinškim članom, izračunana bez uzimanja u obzir kolaterala koji je dao taj klirinški član;

IM_i = inicijalni iznos nadoknade koji klirinški član i daje sa središnjom drugom ugovornom stranom;

DF_i = preduplate klirinškog člana i u jamstveni fond;

Sve vrijednosti u toj formuli odnose se na vrednovanje na kraju dana prije nego što se izvrše uplate iznosa nadoknade koji su pozvane za uplatu pri posljednjem pozivu za uplatu iznosa nadoknade tog dana;

- iii. za situacije iz treće rečenice u članku 301. stavku 1. drugom podstavku Uredbe (EU) br. 575/2013, središnje druge ugovorne strane izračunavaju vrijednost transakcija iz prve rečenice tog podstavka u skladu s formulom iz točke (a) podtočke ii. ovog članka te određuju EBRM_i u skladu s dijelom trećim glavom V. te uredbe.
- (b) za institucije koje su obuhvaćene Uredbom (EU) br. 575/2013 skupovi za netiranje jednaki su onima definiranim u članku 272. točki 4. te uredbe;
- (c) središnja druga ugovorna strana koja ima izloženosti prema jednoj ili više središnjih drugih ugovornih strana tretira te izloženosti kao da su izloženosti prema klirinškim članovima te u izračun za K_{CCP} uključuje sve iznose nadoknade ili preduplate u fond koje je primila od tih središnjih drugih ugovornih strana;
- (d) središnja druga ugovorna strana koja ima obvezujući ugovorni aranžman sa svojim klirinškim članovima koji joj središnjoj drugoj ugovornoj strani omogućava da cijeli inicijalni iznos nadoknade ili dio inicijalnog iznosa nadoknade primljenog od njezinih klirinških članova iskoristi kao preduplate u fond, za potrebe izračuna iz stavka 1. smatra taj inicijalni iznos nadoknade preduplatama u fond, a ne inicijalnim iznosom nadoknade;
- (e) ako se kolateral drži za račun koji sadržava više od jedne vrste ugovora i transakcija navedenih u članku 301. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, središnje druge ugovorne strane raspoređuju inicijalni iznos nadoknade koji pružaju njihovi klirinški članovi ili klijenti, prema potrebi, razmjerno vrijednostima EAD-a odgovarajućih vrsta ugovora i transakcija izračunanim u skladu s točkom (a) ovog stavka, ne uzimajući u obzir inicijalni iznos nadoknade pri izračunu;
- (f) središnja druga ugovorna strana koja ima više jamstvenih fondova provodi izračun zasebno za svaki jamstveni fond;
- (g) ako klirinški član klijentu pruža klirinške usluge te se transakcije i kolateral klijenata klirinškog člana vode na podračunima koji su zasebni u odnosu na račune vlasničkih aktivnosti klirinškog člana, središnje druge ugovorne strane izračunavaju EAD_i zasebno za svaki podračun i izračunavaju ukupni EAD_i klirinškog člana kao zbroj vrijednosti EAD-a podračuna klijenata i vrijednosti EAD-a podračuna vlasničkih aktivnosti klirinškog člana;
- (h) za potrebe točke (f) ako DF_i nije raspodijeljen između podračuna klijenata i podračuna vlasničkih aktivnosti klirinškog člana, središnje druge ugovorne strane raspoređuju DF_i po podračunu na temelju odgovarajućeg udjela inicijalnog iznosa nadoknade tog podračuna u odnosu na ukupni inicijalni iznos nadoknade koji daje klirinški član ili za račun klirinškog člana;
- (i) središnje druge ugovorne strane ne provode izračun u skladu s člankom 50.a stavkom 2. ako su jamstvenim fondom obuhvaćene samo gotovinske transakcije.

Za potrebe točke (a) podtočke ii. ovog članka središnje druge ugovorne strane za izračun vrijednosti izloženosti primjenjuju metodu određenu u članku 223. Uredbe (EU) br. 575/2013 s regulatornim korektivnim faktorima iz članka 224. te uredbe.”;

3. u članku 50.c stavku 1. brišu se točke (d) i (e);
4. u članku 50.d briše se točka (c);
5. u članku 89. stavak 5.a zamjenjuje se sljedećim:

„5.a Tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 497. Uredbe (EU) br. 575/2013 središnja druga ugovorna strana iz tog članka uključuje u informacije o kojima izvješćuje u skladu s člankom 50.c stavkom 1. ove Uredbe ukupan iznos inicijalnog iznosa nadoknade, kako je definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (140.) Uredbe (EU) br. 575/2013, koji je primila od svojih klirinških članova ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:

- (a) središnja druga ugovorna strana nema jamstveni fond;
- (b) središnja druga ugovorna strana nema obvezujući aranžman sa svojim klirinškim članovima koji joj omogućava da cijeli inicijalni iznos nadoknade ili dio inicijalnog iznosa nadoknade primljenog od tih klirinških članova iskoristi kao preduplate u fond.”.

Članak 3.

Stupanje na snagu i datum početka primjene

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Ova se Uredba primjenjuje od 28. lipnja 2021., uz iznimke navedene u stavicama od 3. do 8.
3. Sljedeće točke članka 1. ove Uredbe primjenjuju se od 27. lipnja 2019.:
 - (a) točka 1., koja sadržava odredbe o području primjene i o nadzornim ovlastima;
 - (b) točka 2., koja sadržava definicije, osim ako se odnose isključivo na odredbe koje se primjenjuju od drugog datuma u skladu s ovim člankom, u kojem slučaju se primjenjuju od tog drugog datuma;
 - (c) točka 3. podtočka (b), točka 6. podtočka (c), točka 8., točka 9. u dijelu koji se odnosi na članak 13. Uredbe (EU) br. 575/2013, točka 12. u dijelu koji se odnosi na članak 18. stavak 1. drugi podstavak, točke od 14. do 17., točke od 19. do 44., točka 47., točke 128. i 129., koje sadržavaju odredbe o regulatornom kapitalu i odredbe o uvođenju novih zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze;
 - (d) točka 9., u dijelu koji se odnosi na odredbe o utjecaju novih pravila o sekuritizaciji utvrđene u članku 14. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (e) točka 57., koja sadržava odredbe o ponderima rizika za multilateralne razvojne banke, i točka 58., koja sadržava odredbe o ponderima rizika za međunarodne organizacije;
 - (f) točka 53. u dijelu koji se odnosi na članak 104.b Uredbe (EU) br. 575/2013, točke 89. i 90., točka 118. u dijelu koji se odnosi na članak 430.b Uredbe (EU) br. 575/2013, i točka 124., koje sadržavaju odredbe o zahtjevima za izvješćivanje za tržišni rizik;
 - (g) točka 130., koja sadržava odredbe o kapitalnim zahtjevima za izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama;
 - (h) točka 133., u dijelu koji se odnosi na odredbe o prodajama velikih razmjera utvrđene u članku 500. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (i) točka 134., u dijelu koji se odnosi na članak 501.b Uredbe (EU) br. 575/2013, koja sadržava odredbe o izuzeću od zahtjeva za izvješćivanje;
 - (j) točka 144., koja sadržava odredbe o alatu za usklađenost;
 - (k) odredbe kojima se od europskih nadzornih tijela ili ESRB-a zahtijeva da Komisiji podnesu nacrt regulatornih ili provedbenih tehničkih standarda i izvješća, odredbe kojima se od Komisije zahtijeva izrada izvješća, odredbe kojima se Komisija ovlašćuje za donošenje delegiranih akata ili provedbenih akata, odredbe o preispitivanju i o zakonodavnim prijedlozima te odredbe kojima se od europskih nadzornih tijela zahtijeva da izdaju smjernice, odnosno točka 2. podtočka (b); točka 12. u dijelu koji se odnosi na članak 18. stavak 9. Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 18. podtočka (b); točka 31. u dijelu koji se odnosi na članak 72.b stavak 7. Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 38. u dijelu koji se odnosi na članak 78.a stavak 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 57. podtočka (b); točka 60. u dijelu koji se odnosi na članak 124. stavke 4. i 5. Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 63. u dijelu koji se odnosi na članak 132.a stavak 4. Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 67. u dijelu koji se odnosi na članak 164. stavke 8. i 9. Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 74. u dijelu koji se odnosi na članak 277. stavak 5. i članak 279.a stavak 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 89. u dijelu koji se odnosi na članak 325. stavak 9. Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 90. u dijelu koji se odnosi na članak 325.u stavak 5., članak 325.w stavak 8., članak 325.ap stavak 3., članak 325.az stavke 8. i 9., članak 325.bd stavak 7., članak 325.be stavak 3., članak 325.bf stavak 9., članak 325.bg stavak 4., članak 325.bh stavak 3., članak 325.bk stavak 3. i članak 325.bp stavak 12. Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 93. u dijelu koji se odnosi na članak 390. stavak 9. Uredbe (EU) br. 575/2013
točka 94.; točka 96. u dijelu koji se odnosi na članak 394. stavak 4. Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 98. podtočka (b); točka 104. u dijelu koji se odnosi na članak 403. stavak 4. Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 109. podtočka (b); točka 111. podtočka (b); točka 118. u dijelu koji se odnosi na članak 430. stavke 7. i 8., članak 430.b stavak 6. i članak 430.c Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 119. u dijelu koji se odnosi na članak 432. stavke 1. i 2. te članak 434.a Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 123.; točka 124.; točka 125.; točka 134. u dijelu koji se odnosi na

članak 501.a stavke 4. i 5. Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 135.; točka 136.; točka 137.; točka 138.; točka 139.; točka 140.; točka 141. u dijelu koji se odnosi na članak 514. stavak 1. Uredbe (EU) br. 575/2013; točka 142.; i točka 143.

Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak točku (f), odredbe o objavi i izvješćivanju primjenjuju se od datuma početka primjene zahtjeva na koji se objava ili izvješćivanje odnosi.

4. Sljedeće točke članka 1. ove Uredbe primjenjuju se od 28. prosinca 2020.:

(a) točka 6. podtočke (a), (b) i (d), točka 7. i točka 12., u dijelu koji se odnosi na članak 18. stavke od 1. do 8. Uredbe (EU) br. 575/2013, koje sadržavaju odredbe o bonitetnoj konsolidaciji;

(b) točka 60., koja sadržava odredbe o izloženostima osiguranima hipotekama na nekretninama, točka 67., koja sadržava odredbe o gubitku zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza, te točka 122., koja sadržava odredbe o makrobonitetnom ili sistemskom riziku utvrđenom na razini države članice.

5. Točka 46. podtočka (b) u članku 1. ove Uredbe, koja sadržava odredbe o uvođenju novog kapitalnog zahtjeva za GSV institucije, primjenjuje se od 1. siječnja 2022.

6. Točka 53., u dijelu koji se odnosi na članak 104.a Uredbe (EU) br. 575/2013, te točke 55. i 69. u članku 1. ove Uredbe, koje sadržavaju odredbe o uvođenju novog kapitalnog zahtjeva za tržišni rizik, primjenjuju se od 28. lipnja 2023.

7. Točka 18. u članku 1. ove Uredbe, u dijelu koji se odnosi na članak 36. stavak 1. točku (b) Uredbe (EU) br. 575/2013, koja sadržava odredbu o izuzeću od odbitaka razborito vrednovane imovine u obliku softvera, primjenjuje se od 12 mjeseci od datuma stupanja na snagu regulatornih tehničkih standarda iz članka 36. stavka 4. Uredbe (EU) br. 575/2013.

8. Točka 126. u članku 1. ove Uredbe, koja sadržava odredbe o izuzećima od odbitaka od ulaganja u kapital, primjenjuje se retroaktivno od 1. siječnja 2019.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. svibnja 2019.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednik

G. CIAMBA

PRILOG

Prilog II. mijenja se kako slijedi:

1. u točki 1. podtočka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) kamatne opcije;”;

2. u točki 2. podtočka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) valutne opcije;”;

3. točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ugovori koji su po svojoj prirodi slični ugovorima iz točke 1. podtočaka od (a) do (e) i točke 2. podtočaka od (a) do (d) ovog Priloga koji se odnose na druge referentne stavke ili indekse. To uključuje barem sve instrumente iz odjeljka C točaka od 4. do 7., 9., 10. i 11. Priloga I. Direktivi 2014/65/EU, koji inače nisu uključeni u točku 1. ili 2. ovog Priloga.”.
